

**அருளாளர் யாகவா முனிவரின்
தத்துவக்கருத்துக்கள்**

அத்தியாயம் - 1

அருளாளர் யாகவா முனிவர்

**"பெரியவர் இல்லம்,
2/289, வேளச்சேரி நெடுஞ்சாலை,
மேடவாக்கம்,
சென்னை - 601 302.**

முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர் 1987
உரிமை : ஆசிரியருக்கே.

விலை ரூ : 21.00

இந்நூலில் தந்துள்ள அருளாளர்
யாகவா முனிவர்களின் தத்துவக்க கருத்துகளை,
அவர் முன் அனுமதி இன்றி யாரும்,
எக்காலத்தும், எந்த மொழியிலும்
எடுத்தாளக் கூடாது என்பது முனிவரின்
கட்டளை. மீறுவோர் மீது சட்டப்படி நீதிமன்ற
நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்

முனிவரை இவ்வுலகுக்கு தந்த அன்னையார்

திருமதி. இசக்கியம்மாள் லெட்சுமணன் நாடார்

18-10-87

என் கருத்துக்களை புத்தக வடிவில் கொண்டு வருவதற்கு அவ்வப்போது ஆலோசனை கூறி ஒத்துழைப்பும் அளித்த அனைத்து நல் இதயங்களுக்கும், இதற்காக பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்ட தஞ்சை பசுபதி அவர்களுக்கும், பதிப்பகத்தாருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்,

இப்படிக்கு,
யாகவா முனிவர்

புத்தகம் கிடைக்குமிடம் :

பெரியவர் இல்லம்.

2/289 வேளச்சேரி நெடுஞ்சாலை,

மேடவாக்கம், சென்னை - 601302,

முன்னுரை

உலகில் வாழும் மக்கள் யாவரும் உண்மையை உணர வேண்டும். உள்ளதை அறிய வேண்டும். யாகவா முனிவர் என்கின்ற இவர் யார்? ஏன் இவ்யுகத்தில் தோன்றினார்? இவரால் இவ்வுலகம் பெற்ற பயன் யாது? இவர் இவரா? என்பதை யாவரும் தெளிவாக உணரவேண்டும்.

நட்சத்திரங்களின் கட்டளைகளை ஏற்று பறவைகளுடன் பழகி, பலரின் அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும், வணக்கத்திற்கும் உரியவராக வளர்ந்துவரும் இவர் இன்று வேளச்சேரி மேடவாக்கத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். மகான் என மக்கள் பலரால் போற்றப்படும் இவர் மலையில் மாயமாய் தோன்றினவர் இல்லை. காட்டினில் கண்டெடுக்கப்பட்டவர் இல்லை. கடலலை யின் மீதும் மிதந்து வந்தவரில்லை. தாயின் வயிற்றில் வளர்ந்து தரணியில் பிறந்தவர். நெல்லை மாவட்டம் அம்மன்புரம் தான் முனிவர் அவர்கள் அவதரித்த இடம். 1941-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் இரண்டாம் நாள் இலக்குமணன் நாடார் அவர்களுக்கும், இசக்கி அம்மையாருக்கும் இரட்டையரில் இளையவராக அவதரித்தார். தாய் தந்தையர் தம் மக்களை இராமலட்சுமணர் என்றே அழைத்தனர்.

குழந்தைப் பருவத்திலும், பிள்ளைப் பருவத்திலும் பல துன்பங்களுக்கு ஆளானாலும் பார்த்தவர் யாவரும் பொறாமைப் படும்படியே இளைய பிள்ளை வளர்ந்தார். பெற்றவர் தன் பிள்ளையின் தனித்தன்மையை நன்கு உணர்ந்து பாதுகாத்தார். பிள்ளைகள் இருவரும் உரிய வயதில் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் பறவைகளின் தோழனாக வளர்ந்தவர் பள்ளியை மறந்து, அவைகளுடன் பகலெல்லாம் சுற்றுவதிலே தான் இன்பம் கண்டார். இவ்வுலகில் இவர் கண்ட துன்பங்கள் ஏராளம், என்றால் இவருக்கு உதவியதும் யார்? இவர் இன்பம் என்பதை எங்கு கண்டார்? இங்கிருந்து எவ்வாறு அவர் மேலுலகை அறிந்தார்? என்பனவற்றை உலகமக்கள் சிந்தித்து அறிய வேண்டும் என்றுதான் இவை எழுதப்படுகின்றன.

அரக்கன், அசுரன், தடாயன், அவன் மாயைகள் எனப்படும் 21 இராட்சசர்கள் இவ்வுலகை அழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 5000 ஆண்டுகளாக உலகில் இவர்கள் ஆதிக்கம் நடந்து கொண்டிருந்தது. இவ்வுலகிற்கும், மேலுலகிற்கும் உள்ள வழி அவர்களால் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வுலகையும், இவ்வுலக மக்களையும் காக்க பிறவி கொண்டு வந்த முனிவர்களும், ஞானியர்களும் இவர்களால் இங்கேயே சிறை வைக்கப்பட்டனர். பிரபஞ்சங்களின் வழி அடைக்கப்பட்டதாலும், முனிவர்களும், ஞானியர்களும் சிறை வைக்கப்பட்டதாலும் இனி தானே உலகில் பிறவி கொண்டால் தான் அவர்களை அழித்து, உலகையும், பிரபஞ்சங்களையும் காக்க இயலும் என எண்ணி 5000 ஆண்டிற்கும் முன் இவ்வுலகில் நுழைந்தவர் இவ்யாகவா முனிவர். கற்பனையென்றோ, கனவு என்றோ, கதை என்றோ எவரும் நினைக்க வேண்டாம். நடந்தவை தான் திறனாக எழுதப்படுகின்றன என்பதை யாவரும் உணரவேண்டும்.

இவர் பிறவியின் இரகசியம், இவர் முழு வெற்றியும் அடைந்த பின்னரே வெளியிடப்பட்டது. இடையிலும், சிறு வயதிலும் இவர் ஓரளவு அறிந்திருந்தாலும் முழுமையும் அறிந்திருக்கவில்லை. அப்படியே அவர் உணர்ந்தாலும் அதை வெளியில், உலகமக்கள் எவரிடமும், (பெற்றதாய், கட்டிய மனைவி, உற்றார், சுற்றார், நெருங்கிய நண்பர்) கூற இவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை. என்றாலும் அவரை அறிந்தவர் எல்லோருமே அவரின் தனித்தன்மையை அறிந்திருந்தனர். உணர்ந்திருந்தனர். அடிக்கடி அவர் தான் மனிதனல்ல என்று மட்டுமே கூறுவார். அதனையும் விளையாட்டாகவே கூறுவார். முனிவர்கள் மூவரும், (தனமுனிவர், தவமுனிவர், தர்க்க முனிவர்) மாயைகளும், பறவைகளும், நட்சத்திரங்களும் இவ்வுலகில், இவ்வுலக மக்களின் கண்களுக்கும், அறிவிற்கும் புலப்படா வண்ணம் கட்டளையுமிட்டு, கதையும் கூறி, துணை நின்று, வழி நடத்தி இவரை வெற்றி பெறச் செய்தனர். 1986-இல் தன் 45-வது வயதில் தன் பிறவியின் முழுமையை இவர் அடைந்தார்.

சிறு வயதில் பள்ளிக்கு ஒழுங்காக செல்லாததாலும், நன்றாக படிக்காததாலும் ஆசிரியரிடமும், வீட்டில் சகோதரிகளிடமும் அடிப்பட்ட நாட்கள் பல உண்டு. படிப்பு தான் இல்லையே தவிர மற்ற வீரதீர விளையாட்டு போட்டிகளில் பரிசு பெறும் திறமை மிக அதிகமாக இருந்தது. அவரது பள்ளிப் படிப்பு இரண்டாம் வகுப்புடன் நிறுத்தப்பட்டது.

அவருடைய ஒன்பதாவது வயதில் தாய் மண்சுமக்க, கூலி வேலைக்கு பிள்ளையை அனுப்பினார். (தந்தையோ இவரது ஆறாவது வயதில் இறந்து விட்டார்) ஒரு நாளைக்கு இரண்டணா கூலி. காலை 10 மணிக்கு எள்ளு பிண்ணாக்கும், சோறு வடித்த கஞ்சியும் தான் உணவாக கிடைக்கும். பின் அறுவடைக்கும் சென்றார். ஆள் கூலி அதாவது ஒரு ஆள் கூலி 10 படி நெல் என்றால் இவரது கூலி 2 படி நெல். ஆனால் அந்நாட்களில் இவரது வேலை செய்யும் ஆற்றலைக் கண்டு மற்றவர்கள் திகைப்பாள்களாம் அப்படி வேகமாக வேலை செய்யும் திறன் இவருக்கு இருந்திருக்கிறது. அவை யாவுமே மாயைகளின் உதவியே என்று அவர் கூறுகிறார். அக்காலங்களில் இவர் பட்ட துன்பங்கள் ஏராளம். உதவி செய்ய உறவினர் எவரும் வரவில்லை.

உடுக்க உடையின்றி, புதியது எடுக்க வழியுமின்றி தாயாரின் கீழிந்த வெள்ளைச் சேலைகளையே துண்டுகளாக்கிழித்து உடுத்த நாட்கள் ஏராளம். நினைவு தெரிந்த நாட்கள் முதல் இவர் அடைந்த துன்பங்களை இவர் இன்றுவரை மறக்கவில்லை. அடிக்கடி அந்நிகழ்ச்சிகளை நெருங்கிப் பழகும் எவரிடமும் கூறுவார். தான் எழுதிய புத்தகங்களிலும் எழுதி யுள்ளார். இப்படி அவர் கூறுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை யும் அவரே கூறுகிறார். பிரபஞ்சங்களில் முதன்மையான இடத்தில் மிக உயரத்தில் இருக்கும் இவரே இவ்வுலகில், மாயை களின் துணையிருந்தும், தாயார் உணர்ந்திருந்தும் இப்படித் துன்பப்பட்டார் என்றால் சாதாரண உலகமக்களாகிய நம் நிலை என்ன என்பதை நாம் உணரவேண்டும் என்பதற்கே தாம் கூறுவதாக கூறுவார்.

அதிக வீரம் கொண்டிருந்த இவரை மற்றவர்கள் மல்லன் என்று அழைத்தனர். எவ்வளவு பெரிய மரங்களிலும் சாதாரண மாக ஏறுதல், மரம் விட்டு மரம் தாவுதல் இவை இவருக்கு விளையாட்டு. இப்படி ஊர் சுற்றிக்கொண்டு, வம்புகளை இழுத்துவரும் பிள்ளையைத் தாய் கண்டித்த நாட்கள் பலவுண்டு.

ஊரில் தொல்லை தாங்க முடியாத தாய் மகனை சென்னைக்கு ஒருவருடன் அனுப்பி வைத்தார். 16 பேருக்கு தினமும் சமையல் செய்து போடும் வேலை. மாதச் சம்பளம் 5 ரூபாய். இரண்டு வருடங்களில் சென்னையும் வெறுத்து விட்டது. மீண்டும் ஊரில் பழைய வாழ்க்கை ஆரம்பமாயிற்று. வேட்டையாடுதல் இக்காலங்களில் இவரது சிறந்த பொழுது போக்காக இருந்திருக்கின்றது.

இவருக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்கள் யாவும் யாருக்காக? இவ்வுலகை காக்க வந்த இவர் அடைந்த துன்பங்கள் ஏராளம். அப்போது இவ்வுலக மக்கள் இவருக்கு உதவினார்களா என்றால் இல்லை. இவரது மாயைகளே இவருக்கு கடைசி வரை துணை நின்றன; காத்தன என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

மீண்டும் கஷ்டத்தால் இவர் பம்பாய்க்கு கடைக்கு வேலைக் காரனாக சென்றார். பல ஆண்டுகள் அங்கு கடையில் வேலை செய்தார். தன் சகோதரனையும் பம்பாய்க்கு அழைத்து, இருவரும் ஒரே கடையில் வேலை செய்தனர். பின்னர் சகோதரர்கள் இருவரும் தங்கள் முயற்சியினால் சொந்தமாக கடை ஆரம்பித்தனர். சில வருடங்களில் பம்பாயும் வெறுத்து பின் மீண்டும் அவர் நெல்லைக்கே திரும்பி விட்டார்.

துன்பத்தின் நடுவில் திருமணம் முடிகிறது. திருமணத்தால் அனைவருடனும் மனவேறுபாடு ஏற்பட்டுவிட்டதால் பல துன்பங்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஏற்பட்டன. இவ்வளவு துன்பங்களுக்கும் காரணம் தடாயனே என்பதை இப்போது அவர் உணர்ந்து கொண்டார். ஆனால் அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை. எனவே துன்பத்தால் மனம் கலங்கும் காலங்களில் அவரது காதில் எப்போதும் ஒலிக்கும் அந்தக்குரல் ஆறுதல் அளிக்கும். "பொறுமை தான் தேவை. பயம் வேண்டாம். நாங்கள் உடன் இருக்கிறோம். எப்படியும் காப்பாற்றுவோம். நீர் மிக உன்னத நிலையில் இருப்பீர், அமைதியுடன் இரும்" என அக்குரல் ஒலிக்கும். இவ்வுலக கணக்குப்படி இவரது 41-வது வயதில் தான் தடாயனை எதிர்க்க வேண்டும். எனவே அதுவரை அவருக்கு அமைதியையும் பொறாமையினையும் அவ்வப்போது அளித்த வண்ணம், இருந்தன. அவர் மாயைகள் அறிந்த வண்ணம் இருந்தன. பேச்சைக் கேட்டு முனிவர் அவர்கள் சிரிப்பார்கள்.

'நான் யாரென்று இப்போது உணரமாட்டீர்கள். உணரும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நினைவில் கொள்ளுங்கள். நான் மனிதனல்ல. நான் நானல்ல, நான் யாரென்பதையும் அறியும் காலம் விரைவில் வரும்" என்பார்கள். இக்காலங்களில் பாம்புதான் அவரைப் பல இடங்களில் பழி தீர்க்கப் பார்த்தது. ஆனால் இந்த இடத்தில் இன்று பாம்பு இருக்கும் என்று கூறுவார்கள். பின் ஆட்களை அழைத்து வந்து அதே இடத்தில் கலைத்துப் பார்க்க சீறிக்கொண்டு நல்ல பாம்பு படமெடுக்கும்.

இப்படி பல பாம்புகள் (என்று பின்னர் அறிந்தோம்) . பாம்புகளிடம் இருந்து காத்தது முற்றிலும் பறவை வடிவில் மாயைகளே என்பதை நாங்கள் நேரில் கண்டோம். இறுதியில் முனிவர், மாயைகளின் உதவியால் தடாயனை அழித்தார் . அழியும் தருவாயில் கோபம் கொண்டு அவன் இட்ட சாபத்தால் இவர் பட்ட துன்பங்கள் ஏராளம். போராட்டம் மேலுலகில் தான் என்றாலும் இவர் பட்ட துன்பங்களை இவ்வுலகில் பார்க்க முடிந்தது. உடல் வலியும் உண்டு. அதற்கு இங்கு வைத்தியம் பார்த்த அனுபவமும் எங்களுக்கு உண்டு.

இவரது 41-வது வயதில் முதல் வெற்றி மிக எளிதாகக் கிடைத்தது. முதலாவது காண்டம் இனவ காண்டம் திறக்கப் பட்டது. அரக்கனுடன் போராடி அவனை வென்று அக்காண்டத்தை திறக்க வேண்டும். அப்படி போராடும் நேரங் களில் உலகில் இயற்கையின் சீற்றம் மிகுந்திருக்கும். காற்றும், இடியும், மின்னலும் இருக்கும். இவர் வென்றால் மழை பெய்யும். எனவே நாங்கள் மழையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த நாட்கள் எத்தனையோ. இரண்டாவது காண்டம் இனன்யவ காண்டம். இங்கு யாவரும் அசுரனின் மாயைகள். அழகிய பெண்கள் இவரின் மாயைகளின் உதவியால் அவர்களை அழித்து அசுரனை யும் சிறை பிடித்த பின்னர் எஞ்சியவன் தடாயன்.

யாவருக்கும் பெரியவன். அவனை அழிக்க அடுத்த போராட்டம். இவைகளை எழுத, படிக்க எளிதாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கும் போது அவர் எவ்வளவு துன்பம் அடைந்தார் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். பகலெல்லாம் வேலை. இடையில் வருவோரின் குறைகளையும் போக்க வேண்டும். இரவில் மாயைகளுடன் சென்று மேலுலகில் போராட வேண்டும். காலை நேரத்தில் இவ்வுலகிற்கு வந்துவிடவும் வேண்டும். இவர்களது செயலில் சிறு பிழை, கடுகத்தனை தவறு ஏற்பட்டாலும் யாவரும் அவர்களது பிடியில் அல்லவா இருப்பார்கள்.

முனிவர் அவர்கள் மேலுலகம் சென்றதைப் பற்றியும், அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் காலையில் அல்லது மாலை நேரங்களில் எங்களிடம் கூறுவார். மேலும் தேதிப்படி நான் கூறுவதை எழுதி வைத்துக் கொள் என்றும் அடிக்கடி கூறினார். முக்காலமும் உணர்ந்த முனிவரான அவர், பின் நாளில் நான் இப்படி எழுத வேண்டுமே என்பதற்காக கூறினார் போலும்.

ஆனால் நானோ அவை யாவற்றையும் விளையாட்டாக, கதையாக கேட்டுக் கொண்டேனே ஒழிய எழுதி வைக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, சிறு வயதில் நான் சில கதைப் புத்தகங்களில் வரும் கதைகளில் நீங்கள் கூறுவதைப் போன்ற நிகழ்ச்சிகளைப் படித்திருக்கிறேன். இப்போது நீங்கள் நேரில் பார்த்தும், போராடி வென்றும் வருகின்றீர்கள். அப்படி என்றால் ஏதோ ஒரு காலத்தில் இப்படி எல்லாம் நடந்து அதை யாரேனும் எழுதி வைத்திருப்பார்களோ என்று அவரிடமே கேட்பேன். இப்படி நாங்கள் அவரை மறுத்தும் எதிர்த்தும் பலமுறை எங்கள் அறியாமையால் அவருடன் வாதிட்டிருக்கின்றோம். அப்போதெல்லாம் எங்கள் இந்த வெற்றிக்கு பின் இங்கு 111 நாட்கள் மழை பெய்யும் என்று கூறினார்கள். அப்படியே மழை பெய்தது. சூரியனைச் சுற்றி கோட்டை 21 முறை போடும் என்றார்கள்.

முதன் முதலாக 23-5-85 அன்று சூரியனைச் சுற்றி வானவில் முழு வட்டமாக பளிச்சென்று இருந்ததை உலக மக்கள் பலரும் கண்டனர். "THE HINDU" என்ற ஆங்கில நாளிதழில் அதைப்படம் பிடித்தும் போட்டிருந்தனர்.

பின்னர் தடாயர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட முனிவர்களின் ஏடுகள் கடலுக்கடியில் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன என மேலுலக முனிவர்கள் கூற அவற்றையும் யாகவா முனிவர் அவர்கள் மீட்டார். அந்த ஏடுகளை மேலுலகில் தனமுனிவர் படிக்க அது இவர் காதுகளில் ஒலிக்க, இவ்வுலக மக்களுக்கு அவற்றை இவர் எழுதி வைக்க வேண்டும் என்று முனிவர்கள் கேட்டுக் கொள்ள, அவர்களின் வேண்டுகோளின் படி 2-1-86 காலை முதல் எழுதத் துவங்கினார் யாகவா முனிவர். தினமும் சில மணி நேரமே எழுதினார். இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் அவர் ஆயிரக் கணக்கான கருத்துக்களையும், அறிவுரைகளையும் எழுதி வைத்துள்ளார்.

தன்னுடைய 45வது வயதில் முழுமை அடைந்து யாஷ்யம், யான்யாசிசம், இனாஷிசம், இன்சம், இயான்சம் இப்படி 111 காண்டமும் அடைந்தார். இவர் கடமை யாவும் முற்றிலும் முடிந்து விட்டது. இவரால் இவ்வுலகிற்கு இன்பம் மட்டும் தான் உண்டு. இவ்வுலகத்தார் உணரும் காலம் நெருங்கி விட்டது. யாவருக்கும் இவர் பொதுவானவர். நன்மையின் சொத்து அவரை சோதிக்காமல், பகிர்ந்து கொள்ளாமல், உண்மையை உணர்ந்து உலக மக்கள் செயல்பட வேண்டும்.

இவ்வுலகில் இவர் யாவும் இழந்தார். மனிதன் என்கிற உருவம், அவர் சரீரம்தான் இங்கு. ஆத்மா யாகத்தில் மகிழ்ந்து உலாவுகிறது. அது யுகத் தாருக்கு உதவியாக, நிழலாக இருக்கிறது. இவ்வுலகில் ஜீவராசி களும், மனித குலமும் செழித்து வாழ முனிவர் திறன்படுவார். அவருடைய கருத்துக்களை குடிக்கும் நீரைப்போல் நேசித்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உப்பு இல்லா பொருள் எவையையும் நாம் ருசிப்பதில்லை. உப்பு உணவாகவும் இல்லை அது கரைந்து கடமையை செய்து நமக்கு ருசியைத் தருவதைப் போன்று இவ் எழுத்துக்களையும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். யாஷ்யம் கொடுக்கும் தண்டனைகள் கேட்போரையும், படிப்போ ரையும் உணரச் செய்யும். இவரது எழுத்துக்கள் யாவும் தானியங்களுக்கு ஒப்பானவை. தானியம் சரீர வளர்ச்சிக்கு என்றால், இவ்தானிய எழுத்துக்கள் ஆத்ம வளர்ச்சிக்கு என்பதை உணர வேண்டும்.

யாகம் என்பது எது? அது என் செய்யும்? யுகத்தில் யுகத்தார் எது செய்வார்? ஆத்மா நிலையானதா என்பதை மனிதர்கள் எவ்வாறு அறிவது? உண்மை எனும் வெண்மை எது? இவை யாவையையும் நாம் தெளிவாக உணர்ந்து, நம் ஆத்மா திறனாக, தடையின்றி யாகம் அடைந்து மகிழ்ந்து திகழ நமக்கு தெளிவான வழியைக் கூறவே, மனிதர் என்கிற உருவில் இவர் ஆத்மாவின் உண்மை எண்ணம், சரீரத்தின் நெற்றி, முகம் யாவும் அறிவார். அவரே யாகவா என்கிற மாயவர்; யாகவா என்கின்ற முனிவர் என்பதை தெளிவுடன் கூறுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

மோகனா பார்த்தசாரதி

யாகவா முனிவரின் தத்துவக் கருத்துக்கள்

1. மனிதரார் சிந்திக்க. செயலில்லாச் சொல் செவியும் தான் கேட்க நாவ் துள்ளும். நனிதமே நம்பிக்கை உன் நாவில் இருந்து விட்டால் என் நீரும், வித்தும் உன்னுள் ருசிக்க உட்பும் தேவை யன்றோ ? உச்சியில் நான். உண்மையில் நீயா? நிச்சயம் சரீரம். நிம்மதியும் சரீரமா? சிந்தித்துப் பார் , திறனாக. உட்பும், வித்தும், நீரும், நெருப்பும் இணை கொண்டும் வித்தைத்தான் நீ தின்றாய். ஆனால் அக்கினியும் அழுவில்லை. வித்தும் அழுவில்லை . நீரும், நிலமும் கூட அழுவில்லை . உண்டவன் நீ மட்டும் உணராமல் அழுகின்றாயே, ஏன்? எதற்கு அழுகின்றாய். பாவமடா. உங்கள் 'நீலிக் கண்ணீரும் நிலத்தில் நீராகப் பாயுமோ? சற்று சிந்தித்து 'உலகை' யுகியேன் மனிதா.

2. மனிதா , பூமி ஆடுவதும், அசைவதும் இல்லை . நீர் ஆடும் என்றால் சற்று துள்ய இன்யமாக யுகிக்கலாம். நிலம் ஆடாது. நீர் ஆடும். சரீரம் ஆடும். ஆத்மா ஆடாது. மரம் ஆடாது. வித்துக்கள், காய் கனிகள் ஆடும். உங்கள் தலைக்கும் மேல் பார்க்கும் சூரியன் ஆடாது. நிலா ஆடாது. நட்சத்திரமும் ஆடாது. காற்று ஆடும் என்றால் ஆற்ற, ஆற்றனவ்வ ஆற்றிடவ யாவ யார்? இவைக்குள் காற்றாக உலாவுகின்றவன் யார்? என திடமாக யுகிக்கலாம் தானே. ஞானத்திற்குள் நிதானம் தேவை என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

3. மனிதரார் யுகிக்க . சந்தோஷம் எனும் எண்ணமும், உதவி எனும் எண்ணமும், உண்மையான நன்மையும் இவ்யுகத்திற்கு நன்மை தானே. சிந்தித்துப்பார். உலகம் என்றால் உன் உலகம் போல் தான், ஊரையும், உலகையும் யுகிப்பது போல் உன் தலைக்கும் மேலுள்ளது உலகம். பல ஊர் என்றால் சிந்தித்துப்பார். சரீரம் நிலையோ? இல்லை. ஆத்மா நிலையடா. மனிதா உணர்.

4. மனிதா சிந்தித்துப்பார். உணர்வுள்ளவனும் நீயோ? யுகி. ஒருவன் போடும் நாடகத்தை பலபேர் காண்கிறீர்கள். என்றால் நாடகம் நிலையா? பார்ப்பவன் காசு, பணம் தான் கொடுத்து பார்த்தும் உணர்ந்ததும் யாது? யாவும் உட்பு போலா? நீர் போலா? யாகை எகை கொண்டு உணர்ந்தாய்? நடித்தவன் பக்குவவாதி என்றால் கருத்துக்கள் எங்கே? சிந்தித்துப்பார். உணரலாம் உலகத்தார் நீங்கள்.

5. மனிதா என் மலர் எல்லாம் பக்குவமே. பார்க்கின்றாயே, உணர்கின்றாயா? மலர் சிரிக்கக் கண்டேன். உனக்குள் யான் வைத்த கதம்பமலர் சிரிக்கக் காணேன். மனித குலமே உன் ஞானம் எங்கே? அன்பும் ஆற்றலும் எங்கே? மலர் துள்ள மணமடா. உன் சொல் துள்ளிட்டால் உலகம் எல்லாம் சிந்திக் கின்றனவே. யான் அங்கிருந்து மலராக உங்களைக் காண்கின்றேனே. நட்சத்திரமாக, காற்றாக, நாற்றாக, நட்பாக. நண்பனாக. உனக்காக யான் விழித்த வண்ணமே இருக்கின்றேனே, உணர்கின்றாயா?

6. மனிதா! பாக்கு, வெற்றிலை, சுண்ணாம்பிற்குள் சுவை என்றால், பாறைக்குள்ளும், கல்லிற்குள்ளும் வெண்மை என்றால், அவையிடம் என்ன உண்மை என்று யுகித்து உணர். பசுமை சுவை சுண்ணாம்பு என்றால் சுவை கேட்ட நாவ் பக்குவம் கொண்டால். உன் யவ யுகத்திற்கு நன்மை என்றால் சான்றவ சான்றுற்றவ யுகி.

7. மனிதா! நீரில் தூவிய வித்துபோல் சிப்பி. சிப்பி தான் சிதைந்தாலும் தானம், நிதானம் மாறவில்லையே. யுகி. சிப்பி வெண்மை, அக்கினிக்குள் சென்று வந்தாலும் வெண்மை . பாவி நீ அக்கினிக்குள் சென்று வந்தாலோ பிடிசாம்பலும் காணோமடா. வீரம் தேவை என்றால் உதவிடத்தான் வீரம் தேவை என உணர்.

8. மனிதரார் யுகிக்க. இற்றற்ற, இணையற்ற அற்றதும் என்றும் ஒரு நாள் என்றால் முன் யுகித்து சிந்தித்தால் சீரத்திற்கே நன்மை . சீரம் என்றும் நிலையா? ஆத்மாவும் சீரமும் இரண்டும் இணைபோல் என்றால் துணைபோல் யாதுவென சிந்திக்கவே, உலகத்தார் நீங்கள்.

9. மனிதாரர் உணரவே நீங்கள். கண்டேன், பார்த்தேன் என்பது போல் உங்கள் செயல். கண்டதும், பார்த்ததும் போல் யான்று சான்றுமே தவிர உங்கள் யவ சீரம் யுகித்ததும், உணர்ந்ததும், அறிந்ததும், இவ்வுலக நிசத்தில் யாது என நீங்களே உங்களை யுகிக்கலாம் தானே. யுகியுங்கள் தெளிவாக சற்றாவது.

10. மனிதரார் உங்களுக்குள் கலக்கம், கவலை தான் யுகத்தில் கண்டிகள் என்றாலும் தாகத்திற்கு நீரும் சீரத்திற்கு வித்தும் உணவாக தூவியவன் யார் என சிந்தித்தால் உங்கள் சீரம் சற்றும் அதிகாரம் கொள்ளாது என்றால் யுகி.

11. மனிதா மலரின் மணம் குணம். உன் மணமும், குணமும் குணமா? பாவமும், பழியும் நீ செய்வாயானால் நான் உன்னோடு திடமாக ஒட்டுவேன் காற்றாக என்றால், உணர்?

12. மனிதரார் நீங்கள் பாவம் செய்ய நான் இணைஷ்யமாக காற்றாக உன்னுடன் ஒட்டிக் கொண்டு உன் சரீரத்தை இணை இவியவியாக ஆக்குவேன். என்றால் உன் தைரியம், தர்மம் என்கிற இளக்கத்திற்கு மட்டும் தான் நீயும் நன்மை அடைவாய் யாஷ்யத்தில் என உணர்.

13. மனிதரார் நீங்கள் தான்யம் சேர்ப்பது போல் உங்களுக்கு மரம் மான்யம் சேர்த்துதர நீங்கள் உணர்கின்றீர்களா? அவை போல் நீங்களும் நன்மை செய்து உதவிடும் எண்ணம் கொண்டால் என்ன? அது உன் ஆத்மாவிிற்கும் உனக்கும் திருப்தி போல், இவையில் என யுகி.

14. மனிதரார் நீங்கள் யுகிக்க. இருக்க, இறக்க உங்களுக்கு மணம் கொண்ட இம்மலரும் தான் தேவையோ? உனக்கு யுத்திக்கு தான் நான், இவை யுவை காட்டினேன் என்றால் யுகி.

15. மனிதரார் உங்களில் நல்லவர் இவையில் இல்லை. அவை யில் நல்லவர்கள் முழுமையும் உண்டு. இவை சிறை. இவை நிசம். குகை. இருட்டு. என்றால் உணருங்கள் நீங்கள்.

16. மனிதா விதி என்னும் பொருள் யாவும் யுகத்தான்கள் செயலும், சொல்லும் தான். வலிமை யுகத்தானிடம் இருந்தும் உன்னையும் அவனையும் அறிவது யார் ?

17. மனிதா நீ யுகத்தில் நடந்து கடப்பது ஏன் என்றால் உன் சரீரம் என்கின்ற வஞ்சம் ஆதலால் நன்மையல்ல. நடக்காதது ஆத்மா. அது சீறிப் யாயும் போது எவன், எவள் உணர்வார்? எவை உணர்வார்?

18. பனிதா உன் உள்ளத்தைப் பசுமையாக்கு. பாசாங்க நாடகம் ஆடாதே. சந்தேகம் ஒருவனுக்கு என்று தோன்று கிறதோ அன்றே அவன் சேர்த்த பொருள் யாவும் அழியும். களஞ்சியம் கருகும். வித்தும், தானியமும் உன்னைப் பழி வாங்கும். பகை, சந்தேகம் கொண்டான், கொண்டான் வீட்டில் குடிசெடுக்கும். நிம்மதி என்பது சிறு துளி நீர். பார்க்கின்றாயே அவ்வன்னம் கூட கிடைக்காது.

பாவி மனிதா முன் யுகி. பின் யுகிக்காதே. சற்று சிந்தித்துப்பார். பறவையும் உன்னைப் பார்த்து கொல்லாமல் சொல்லும். உலகம் எங்கும் நடவும் பார். அன்று சிந்திப்பாய். யுகிப்பாய். உணர்வாய் நீ.

19. மனிதா சிந்தித்துப்பார் என்றால் யுகத்துக்குலம் திறனான குலம். உன்னை, உங்களை யுகித்தாலே நன்மை . ஆசை வேண்டும் போல் உனக்கு அறிவும் பாசமும் வேண்டும். நீ நிலையா யுகத்தில். சிந்தித்துப்பார். பிறப்பதும், இருப்பதும் இறப்பதும் தான் கண்டாய். உதவினாயா? உணர்ந்தாயா? அங்ஙனத்திற்கு தேவை பசுமையான எண்ணம். பின் உதவி எனும் நிதானம். நிதானம் நீ யுகிக்க என் யாஷ்யம் கேட்கும் என்றால் யாவையையும் யாஷ்யத்தில் இருந்து திடமாக காண்கின்றேன். தெளிவான நீரைத்தான் குடிக்கின்றாய் என்றால் நீர் பசுமை. நிலமும் பசுமை, உன் அன்பும் பசுமை. கொண்டால் உலகிற்கும் நன்மை தானே !

20. மனிதா உன் குணம் பசுமை தான். மண் , வித்துக்கள் நீர் எல்லாம் பசுமைதான். நீ முன் வீரன் போல் பின் விவேகமற்றவன் போல். என்றால் பாவத்திற்குள் நீ நுழைய பின் தொடரும் பிறவியெல்லாம் ஓலம், ஒப்பாரி, விவேகமற்ற கூச்சல். என்றால் தண்டனை கொடுத்தவன் யார் என யுகிக்கின்றாயா? சற்றாவது உன்னை நீ யுகி, அன்பாக யுகி.

21. மனிதா நீங்கள் எனும் குலம் மனித குலம். நீ என்றும் அன்பைச் சொல். இவ் நிசத்தில் என்றும் வைரமாக இருப்பவை என் வித்துக்கள். மண்ணிற்குள் மறைந்தால் அவை திறனைக் காட்டும். வித்திற்குள் உயிர் கொடுத்தான் யார் என யுகிக்கலாம் தானே. முன் காலம் போல் உங்களுக்கு பின் காலம் எதுவென நீங்களே யுகித்தால் சரீரம் திகைப்புற்று சற்றாவது நிம்மதி காணும். ஆற்றல் எனும் எண்ணம். அவ்வெண்ணத்தை காற்றாக ஒப்பிடு. அல்லது நீ அருந்தும் நீராக ஒப்பிடு. நீங்கள் இங்ஙனம் காண்பது திகைப்புத்தான் என்றால் ஏன் என நீங்களே யுகியுங்கள்.

22. மனிதரார் நீங்கள் உண்மை, நன்மை. உதவி இளக்கம் கொள்ளுங்கள். இளக்கம் இளமையில் வந்தால் உங்கள் சரீரத் திற்கு தான் நன்மை. உதவியால் மகிமை. மண்ணில் மறைந் திருக்கும் மஞ்சள் மகிமையானது என்கிறாய். மகிமையானது வித்து என்கிறாய்.

ஆனால் மகிமைக்கு முக்கியம் இளக்கம் என்பதை மறந்தாய். காற்று, நட்சத்திரம், பறவை யாவும் மகிமையே. இவையை நீங்கள் உணர்ந்தால் உங்களுக்கும் நன்மை . யாவருக்கும் நன்மை தானே.

23. மனிதர்களா! உங்களுக்குள் கரு உண்மையானது என்றால் உலகம் எப்படி அழியும்? நீச காண்டம் இதில் நீங்கள் வாழ்வதும் சற்று தான். உங்கள் இடம் மேலுலகம் காண்டம். அவையில் பிழை. இவையில் பிறவி என்றால் உலகம் என்றும் அழியாது என உணர்.

24. 'ஆகா' என்று கூறாதே. இற்றற்றவ, யுனையிற்றவ, எற்றற்றார். எற்றாரே ஏன்? எல்லாம் பார்த்து விடுவேன் என்று கூறாதே. உனக்குள் காற்றே ஓட்டியுள்ளது. உன் காற்றே உன்னை வகை வாகை இன்றி எகை யாகையோச் செய்யும் என்றால் பாவத்திற்கு முந்தாதே.

25. நீங்கள் உலகத்தார் யார் என யாவும் நானறிவேன். நீ அகம் கொண்டு உலகில் நான் என்று சொல்லாதே. நாம். நமக்குள் யார் என உணர்ந்து சொல். அன்பிற்கு நான் என்று கூறு. உதவிக்கு நான் என்று கூறு. இன்னும் எத்தகையோ உண்டு. நமக்கு இவ்வுலகமும் இவ்வுலக இன்பமும் சொந்தமா என சற்று உணர்ந்து பார்.

26. மனிதரார் யூகிக்க. எழுத்திற்குள் இளக்கம். வித்திற்குள் இளக்கம். மனிதரார் உங்களுக்குள் இற்று சற்றாற்றும் இளக்கம் உண்டா ? உன்னால் முன்னுணர இயலும். பறவை மிருகம்கூட முன் உணர்கின்றன. என்றால் நீங்கள் இவ்யத்தில் எவ்யமோ? சற்று உணருங்கள்.

27. உற்றதை, கற்றதை, கடமையைத்தான் நீ பணத்தால் மறக்கின்றாய். இட்டதையும், இன்யம் என்னும் இளக்கத்தையும் மறந்தாயோ? உன்னுடனே உனக்குள் இருக்கும் கதம்பம் துடிக்குதடா. பேராசைக்காரா, உன் சீரம் உனக்குள்ளா? காற்றுக்குள் தானே உன் சீரம். சிந்தித்துப் பார் புரியும்.

28. தாராளம் எனும் குணம் உன்னோடு இருந்தால் உலகிற்கு நன்மை தானே. நீங்கள் உண்ணும் யாவும் என்னுடையது என்றால் வித்து, தான்யம், நீர். காற்று இவை யாருடையது என சிந்தித்துப் பார். உன்னால் உலகில் செய்ய முடிந்தது பணம் தான். பார்த்தேனே.

வித்தும் செயதாயோ என்று சற்றுப் பார்த்தால் அப்பா உன் போல ஆற்றல் எவ் எவ்வயவோ. யுகியடா மனிதா.

29. விஷம், விவேகம் யாவும் சுத்தம். சுத்தத்தால் சுகம் போல்தான். ஆடை சுத்தம். உடல் சுத்தம். உன் ஆடையையும் உன் சரீரத்தையும் சுத்தம் செய்வதால் மட்டும் நீ சுகம் காண்கின்றாயா? உன் கதம்பத்தை முதலில் சுத்தமாக வைத்தால் தான் உன் சுகம். உன் உள்ளத்தில் அன்பு தான் தேவை, உண்மை, உதவி இவையால் நீ சுகம் காண்பாய் என உணர்.

30. திறனைவைக்குள், அறனைவைக்குள் ஆற்றல் என்றால் சேற்றில் வீசியது யாவும் மணக்கக் கண்டேன். மணக்கும் பொருளை எல்லாம் உண்ணும் நீ மணக்க யான் காணேன். என்றால் நீ சிந்தித்து உணர். உப்பு தான் உண்மையானது என்றால் ... நீ எப்படி?

31. மனிதா தனம் சேர்த்தாய். அதுபோல் தான்யம் சேர்த்தாய் - சேர்த்த தான்யத்தை உண்டுகளிக்கும் நீ உன் கதம்பத்திற்கு தர்மத்தை சேர்த்தாயா? உன் நெற்றியில் உன் தானம், தர்மம், இன்யவ இளக்கம் இவையை எழுதுவதும் யார் என சிந்தித்திருப்பாயா? உன் அந்தியும் எழுதப்படுகின்றனவே. எழுதியவன் யார் எனக் கண்டாயா.

32. நீ வசந்தம். ஆனந்தம் என்கிறாய். இவையில் வசந்தம் மலர் . ஆனந்தம் தேன். தேன் சுவை. மலர் மணம். உன் மனதிற்குள் ஒளிந்து கொண்டிருப்பது அன்பா, அழகா, மணமா? என் செய்வார் யார் யாரும்? சிந்திக்கவும், உணரவும் இயலாதது உலகம் உண்மை யாஷ்யத்தில். உன் ஆத்மாவிற்குதான் தண்டனை என்றால் உன் சரீரம் உணர்வதும் எப்போது?

33. மனிதா யானை திமிர் கொண்டு அட்டகாசம் செய்தால் ஒரு சிறு எறும்பு அதை அடக்கிவிடும். யானைக்கும், எறும்புக்கும் பகை என்றால் காற்று தான் இரண்டிற்கும் துணை. அகம் கொண்ட யானை ஒரு சிறு எறும்பால் படாத பாடும் படும் என்றால் நீங்கள் உலகில் சற்று உணர்ந்து அறிவு கொண்டால் உங்களுக்கு நன்மை என உணருங்கள்.

34. மனித குலம் தான் உலகில் உயர்ந்த குலம் போல் என்றால் நல்ல குணம் வேண்டும். மலர். மலருக்குள் தேன். தேன் பசுமையானது. இன்னும் எத்தனையோ. நீங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்றால் உங்கள் அழகுரல் தான் மேலுலகில் கேட்கின்றது. பறவை, எறும்பு, பாறைக்குள் தேரை இவையின் குரல் யாவும் இனிமையாகக் கேட்கின்றன. உங்களுக்குள் மட்டும் ஏன் குழப்பம். பக்குவம் இதில் கொண்டால் பசுமை உண்டு என உணர்.

35. உப்பு கரைந்திட்டால் உன்னால் சேர்த்திட இயலாது. உன் தான்யத்தில் உப்பும் சேர்ந்திட்டால் உன் நா பக்குவம் பார்த்து உள்ளே தள்ளும். உன் நா உணர்ந்து எதற்கு உதவும். உன் சரீரம் அகம் கொண்டதன் பலன் எவை யாகையோ? சற்று உணர்ந்து சிந்தித்தால் உங்களுக்கு நன்மையன்றோ.

36. கழுதையும் பக்குவமடா மனிதா . உனக்குள் இயன்பப் பட்ட பணம் தான் உனக்குள் பக்குவமா? கழுதை வளர உதவியும் செய்யக் கண்டேன். பாவி மனிதா நீ பணம் எனும் பேயிடம் சிக்கி பின் வரும் அநீதிப்பிணியால் உன் சரீரம் படும் பாடும் யான் காண்பேன். பாவமடா மனிதா. உதவாததும் பணம். உன்னையே உதைப்பதும் பணம் தான். என் செய்வாய் நீ.

37. மனிதா அன்பை உணர்ந்து யுகி. அறிவை உணர்ந்து யுகி. அதிகாரத்தை உணரா தே. எவ்வண்ணமாயினும் அதிகாரம் திமிரால் வருவதே. அவ் அதிகாரத்தை அவன், அவள் யுகிக்காமல் போகார் என்றால் நாம் என்று கூறு. நான் என்று எப்போதும் கூறாதே. நாம், நான் என்பது உங்கள் உலகில் இல்லை. வித்தும், எழுத்தும் நிலையானது என்றால் உணரலாமே நீங்கள்.

38. காலம், விதி என எவை எல்லாமோ கூறாதே. நீ மன நம்பிக்கைக் கொள். மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம். சந்தேகமாக இருக்க என்று நினைக்கின்றாயோ அன்றே உன் சரீரம் விஷமாகவும், விவேகமற்றதாகவும் மாறும். சந்தேகம் உன் சரீரத்திற்குள் புகுந்து விட்டால் மணக்கும் மலர் கூட உன் முன்னால் மலராது. மணக்கவும் செய்யாது. என்றால் எப்படி உணர்வாய் ? சற்று சிந்தித்துப் பார் புரியும்.

39. பறவையைக் கண்டாய் . யாவும் கூடித்தான் வாழுகின்றன. ஏன்? இன்பம் எனும் குணம் பறவையிடம் கண்டாயே. நீ உணர்ந்ததும், உணர்ந்திட்டதும் யாது? இவ் எழுத்தும் உன் கண்ணில் படுமா? உன் கதம்பமும் உணருமா மனிதா .

40. மனிதரார் நீங்கள் நாற்றைக் கண்டீர்கள். நாற்றை விட்டு அவை பக்குவமாக வளர பலப்பல உரமும் இட்டீர்கள், உலகில் நீங்களும் நாற்றுப் போல் தானே. உங்களுக்கும் உரம் தேவை என்று தானே இவ் எழுத்தும். அறிவுரையும். இவையை எழுதியவனும் யாரோ? சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

41. அன்பை அழகாக நினை. அம்பை அழகாக்க நினைக்காதே. அம்பு என்றால் உன் வலிய வஞ்சகச் சொல். அது அம்பை விடக் கொடியது என்றால் சற்று உணர்ந்து பேசு

42. மனிதா உலகில் பிறர் அலறும் போது நீ சிரிக்காதே. காப்பாற்று. உற்ற காற்றும்காக்கும். உன் சரீரம் உணர்ந்து செய்தால் காப்பாற்றும். ஒருவனுக்கு துணையாக இருந்தால் பெரும் ஞானம் கொள்ளும். ஆனால் அப்படிப்பட்டவரை இதுவரை நான் காணேன். 1986 முதல் இனியதே. பார்ப்போம்.

43. மனிதா ஆடு கொழுத்தால் உனக்கு எவை எவைக்கோ உதவும். நீ தங்கப்பம்பம் இன்னும் எத்தனையோ உண்கின்றாயே இருந்தும் உன் சரீரம் எவைக்கு உதவியது. ஆடு உன் கட்டைக்கும், உன் சரீர திமிருக்கும் உதவும். உன் சரீரம் எவைக்கு உதவியது. யுற்ற காற்றே யுனை யுற்றக்காற்றே . என் செய்யும் உலகம். பாவம் சிந்தித்து உணர்,

44. மண்ணில் இருந்து வரும் பொருளை எல்லாம் உண்டு களிக்கின்றாயே. அவை போல் உன் மனம் மணக்க, சொல் மணக்க, செயலும் மணக்கப் போகும் நாளும் நாழிகைகையும் எதுவோ? என் செய்யும் உலகம்? சிந்தித்துப் பார் மனிதா.

45. உலகில் நீங்கள் உண்மையை மறந்தீர்கள். உதவியை மறந்தீர்கள். ஒப்பாரியை மட்டும் திடமாக மறவாமல் உள்ளீர்கள். அதுவரை உன்னை தெளிவாக நீர்தான் கழுவினது என்பதை ஒப்பாரி யுக்கிக்குமா? பாவி முன் உணர். பின் உணராதே.

46. தர்ம குணம் மரத்திடம் தான். இலை, காய், கனி எல்லாம் நீர் . உன் உடம்பில் பல இலைபோல் மூடி, இலையைப் பிழிந்தால் நீர் காண்கின்றாய். உன் தலை முடியைப் பிழிந்தால் இவை யிடும் நீர் உண்டோ ? மனிதா உன் மணம் அவ்வளவு இளக்கம். உலகில் கூந்தல், குடுமிக்குள்ளும் நீரோ? உன் முடியில் இளக்கம் இல்லை. யற்றுண்டே யுகி. மண்ணும், மரமும், மரத்தின் இலையும் இளக்கம். யாவும் உன்னுடனே. என்றால் உன் இளக்கம் எங்கே?

47. உதை மறக்கும். உதைப்பட்ட சரீரம் மறக்கும். ஆனால் உதை கொடுத்த இவ்வவசரீரம் பிணிபடும் போது உதை வாங்கியவன் நினைப்பதும் யாது? பாவி அன்று உதைத்தான். இன்று படாத பாடும் படுகின்றான் என்றால் நட்சத்திரமும் காற்றும் திறனா. உலகில் உன் வீரம் திறனா. உயர்ந்தது அன்பா? வீரமா? என்று உன் சரீரத்தைக் கொண்டு நீயே உணர்ந்து கொள். பசுமைக்குள் தான் இன்பம் என்று உணர்.

48. நீங்கள் உலகில் மகிழ்ந்து வாழ்நீங்கள். புற்றுக்குள் எறும்பும், கரையானும் இன்பம் காண்கின்றன. யாகத்தில் பறக்கும் பறவையும் இன்பம் காண்கின்றன. நீங்கள் மட்டும் ஏன் கண்ணீர் வடித்த வண்ணம் உள்ளீர்கள். பாவம் முன் செய்ய பின் உன் கண் கலங்கும் என்றால் என் செய்யும் உன் சரீரம்.

49. கசப்பான காயை நீ சுவைப்பதில்லை. பார்க்கும் போதே உணர்கின்றாய் இது கசக்கும் என்று, இனிப்பான காயை மகிழ்ந்து உண்ணும் உன் சரீரம். காய்க்குள்ளும், கனிக்குள்ளும் தானே பக்குவம். இவையில் இவன் இவள் காலில் ஏது பக்குவம் சிந்தித்து உணருங்கள்.

50. மனிதர்கள்! நீங்கள் நிலையானவர்களா. பிறப்பும், சேர்ப்பும், அழிப்பும் தானே இவ்வுலகில். இங்கு நிம்மதி எனக் கண்டவர் எவரேனும் உண்டோ? என்னைப் பார். நான் காற்று, நட்சத்திரம், யாவுக்குள்ளும் உள்ளேன். உன் நினைவு எங்கே? உன் தலைக்கும் மேலுள்ள உலகத்தை மறந்தாயா? நீங்கள் மறக்கலாம். ஆனால் உங்களை நட்சத்திரம் மறவாது.

51. உண்மைக்கு உதவு தடா மண். செயலுக்கு வளையுதடா மரம், செடி, கொடி. ஆனால் உன் உதவியும் வளையும் யாது வென் சொல்லேன். உண்மையை உணர். நன்மையைச் செய். நான் காண்பேன் காற்றாக.

52. மரம் பார்க்கின்றாய். பார்த்தும், உணர்ந்தும் பின் மறந்திருப்பாய். மரக்கட்டை எனும் மரம் நீரில் கிடந்தாலும் நன்மை. அது மணக்கும். ஆனால் உன் கட்டை உன்னை மறந்து நீருக்குள் கிடக்க யான் ஒரு போதும் விடுவதில்லை. நீ இவ்வுலகப் பாவி. என் நீரை நீ குடித்தாலும், அந்நீரே உன்னை அதனின்று தூக்கி வீசும். உன் சரீரம் நாற்றம் கொள்ளும். நீ நாயினும் தாழ்ந்தவனே என்றால் அது ஏன் என்று உணரேன்.

53. உலகில் உனக்கு பணம் தான் முக்கியமா. உனக்குள் இளக்கம் என்னும் எண்ணம் முக்கியமற்றதோ? என்றும் உன்னைத் தூக்குகின்றவன் மனிதன் தானே? எவரையும் பணம் தூக்க இகையில் எங்கேயும் யான் காணேன். பாவி மனிதா பக்குவமாக உண்கின்றாயே. பசுமை எங்கே என உணர்கின்றாயா?

54. மனிதர்கள் நீங்கள் இவ்வுலகில் ஒற்றுமை ஒங்கப் பாடுபடுங்கள். ஒருவரை ஒருவர் அழிக்க நினைக்காதீர்கள் நீ பிறரை அழிக்க நினைக்கும் சமயமே உனக்கு துன்பம் வந்து நீயாக அழிவாய். உலகில் நீங்கள் தான் உங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அன்பாக இருந்து யாவையையும் உணருங்கள் நீங்கள்.

55. நீ எப்படி உன் தான்யப் பயிரைக் காக்கின்றாயோ அப்படியே உங்களுக்குள் ஒருவரை ஒருவர் காக்க யுகியுங்கள். கலக்கம். கவலை கொடுக்க நினைக்காதீர்கள். அடுத்தவர் என எவரையும் நினைக்காதீர்கள். உலகில் உயர்ந்தவர்கள் நீங்கள் தான். பக்குவவாதிகளும், நீங்கள் தான் என உணருங்கள். உங்கள் தான்யப் பயிர் வாடினால் கவலை கொள்வது போல எவர் துன்பத்தால் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தாலும் உதவுங்கள். உதவிட நினையுங்கள். உங்கள் தலைக்கும் மேலுள்ள உலகிற்கு உங்கள் உணர்வே உயர்வு என உணருங்கள்.

56. மனிதா உன் சரீரம் தானே காலம் விதி என எங்கெங்கோ ஓடுகின்றது. அவை தண்டனைக்கு உட்பட்டது தானே . மனிதரார் நீங்கள் ஞானம் கொள்ளுங்கள். நீரும், உட்பும், திறனான வித்தும் நட்பு. நீ அவையை உண்கின்றாய். அவைக்கு விதி இல்லை. உன் சரீரம் ஆதாயம் தேடி கண்டபலன் என்ன? சற்று சிந்தித்துப் பார்.

57. மனிதா இவ்வுலகில் அன்பு எனும் எண்ணம் யாரிடம் உள்ளனவோ அவையார் சற்று திகழ்வற்று வாழ்கின்றார் என்றால் நீங்கள் யாவரும் அன்பாக, அறிவாக, தெளிவாக மதபேதம் இன்றி கூடி வாழுகள். இங்ஙனம் பறவையினம் மகிழ்ந்து கூடிவாழக்கண்டேன். அவைபோல் நீங்களும் ஒற்றுமையாக திகழ்ந்து ஆற்றல் கொண்டால் சரீரத்திற்கும், உங்கள் உலகத்திற்கும் சற்று திருப்தி போல். நன்மை போல் என்றால் அன்பால் யுகி.

58. மனிதா மண்ணைப் புழுதியாக்கி, பாடம் செய்து வித்துக் களைப் பக்குவப்படுத்தினாய். மண் யாது? வித்து யாது? நீர் யாது? காற்றும் பிரகாசமும் யாதுவென சற்றாவது சிந்திக்கின்றாயா? உங்களையும் நீங்களே நன்மையாக யுகித்து சிந்திக்கலாம் தானே. பக்குவவாதியா? பாசாங்கக்காரர்களா? மனிதகுலமே உன் இடம் இதுவன்று. இன்பம் அங்ஙனம். இங்ஙனம் துன்பம் தான் என எணர்.

59. மனிதா அறிவாக யுகித்து விடை கொள். இவ்வுலகில் நிலத்திற்கு நீ சொந்தக்காரன் என்றால் நீருக்கு சொந்தக்காரன் யார். சரீரத்திற்குச் சொந்தக்காரன் சரீரக்காரன் என்றால் உன்னோடு ஒட்டித்துடிக்கும் ஆத்மாவிற்கு சொந்தக்காரன் யார்? என சற்றாவது யுகிக்கின்றாயா? எல்லாம் நான் எனக்கூறாதே. உன்னுடன் ஒட்டித்துடிக்கும் ஆத்மாவையாவது சற்று துள்யமாக யுகி.

60. மனிதா இளமையில் இளக்க குணம். பின் ஏன் உனக்கு நெறிஞ்சி குணம்? எறைப்பார்த்தாய்? பாவி, பணத்தைப் பார்த்ததும், பணத்திமிரால் சரீரம் ஆடா ஆட்டம். பின் பிறவியடா. பாவி முன் யுகி. பின் பிறவி என்றால் கண்டிப்பாக யாஷ்யமுனிவன் பார்த்தவண்ணம், யுகத்தை என்றால் துள்யம் யாரிடம் என சிந்தித்து யுகியுங்கள் உலகார் நீங்கள்.

61. மனிதரார் உணருங்கள். காலம், நிலை, விதி எனக் கூறாதே. என் கணக்கு உன் நெற்றியில் இங்கு. அங்கு உன் கணக்கு எங்களிடம் என்றால் உன் தர்மக் கணக்கும். பாவக் கணக்கும் தான் என்றால் துள்யமாக யுகி.

62. மனிதரார் யுகியுங்கள். உங்கள் பாவத்தையும். உங்கள் தர்மத்தையும், உங்கள் நெற்றியிலே வரையும் முனிவன் யார் என உணர்ந்தவர் யாரேனும் யுகத்தில் உண்டோ? காற்றும் காணும்

நட்சத்திரமும் காணும். இவ் யுகத்தில் உன்போல் பிறவி கொள்ளும் முனிவனும் காண்பான் என்றால் ஏன் என யுகியுங்கள் நீங்கள்.

63. மனித குலமே உங்களை நீங்கள் நம்புங்கள். 1986 முதல் பாவத்திற்கு தான் பயங்கர தண்டனை யாத்வ பிரபஞ்ச முனிவன், யாகவா என்கிற முனிவன் கட்டளைதான் உலகில் வெல்லும். என்றால் அன்பாக யுகியுங்கள். காற்றும், நீரும், வித்தும் யார் என யுகித்து இனள்வம் கொண்டால் உணரலாம். தாயை வணங்கு. நீரை வணங்கு. நீ உண்ணும் வித்தை வணங்கு. நீரில்லா நிலம் பாழ். நீரில்லாமல் நீயும் பாழ். என்றால் யுகித்து வினா விடை கொள்கவே உலகத்தார் நீங்கள்.

64. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். இன்பம் யுகத்தில் சற்று காணவேண்டும் என்றால் இளமையில் உங்களுக்கு இளக்கமான எண்ணம் வேண்டும், மலரின் குணம் தான் வேண்டும். மதம் எனும் குணம் வேண்டாம். நீர் குடிக்கின்றாய். நிலம் பார்த்தாய். நிலத்தில் விளையும் தான்யம் கண்டாய், உண்டாய் என்றால் உணர்ந்தாயா? ஞானம், நிதானம் நீர் உள்ள அன்புதான் இங்ஙனம் உங்களுக்கு வேண்டும் என்றால் யுகித்து யுனள்வம் கொள்ளுங்கள் நீங்கள்.

65. மனிதரார் உணரலாம் தானே நீங்கள். கனி தின்கின்றாய். கனியின் தோலைக் கழிவாக தூக்கி எறிந்தாய். நீ எறிந்த தோலை தின்னும் ஆடும் மாடும் எவை எவைக்கோ உதவக்கண்டேன். கனி உண்ட நீங்கள் எவை எவைக்கு உதவினீர்கள். சற்று துள்யமாக யுகியுங்கள்.

66. மனிதரார் யுகிக்கலாம் தானே. இவ்வுலகில் நீங்கள் யாள்வம்.. யாள்வமோ. யுகி. இருக்க என் மலரை உணரா உங்கள் மீது இறக்க மலரைப் போட்டு ஆகா என்கிறானே . யுகத்தானே இருக்க யுகிக்காப்பாவி அவன் இறக்க என் மலரின் மணம் குணம் அறிவானோ. அன்பாக மலரை உணரத்தான் யுகத்தில் வைத்தேன். என உணர் மனிதா.

67. குலம் என்கிறாய். குணம் என்கிறாய். மனிதரார் உங்கள் குலம், குணம் என்பவை சற்றாற்றும் உங்களிடம் இருந்தால் இவ்வுலகிற்கு எவை எவையோ நன்மைதானே. இன்பம் மலரிடம் என்றால் உங்களிடம் அக்குணமாவது இருக்கலாம் தானே. யுகிக்கவே உலகார் நீங்கள்,

68. மனிதா இவ்வுலகில் மணம் சான்றும் சான்றே. மதவெறி கொள்கின்றவன், கொள்கின்றவள் கருநாகத்தை விடக் கொடிய வர்கள். என உணர்வாயானால் உங்கள் உலகிற்கு சற்று நிம்மதி போல் என உணர்.

69. மனிதா உதவிட யுகி. உதவிக்கு வழி சொல், ஆக்க வழி காட்டு. அழிக்க வழிகாட்டாதே. அழிக்க வழிகாட்டியவனுக்கும், அழிக்க நினைப்பவனுக்கும் 1986 முதல் யாஷிசவ முனிவனின் தண்டனையை உன் சரீரம் இங்ஙனம் தாள இயலாது. மீண்டும் பிறவி என்றால் கண் இழந்த பிறவி. என்றால் முன் யுகி. அழிக்க யுகிக்காதே, யான் யானே. சீசீ நீ நீயா? யுகியடா பாவி.

70. மனிதரார் உணரவே உங்கள் யுகத்தை. யாவுக்குள்ளும் யார்? மன்னன் போல் மகான் போல் இருந்தான் இவ்வுலகில் யாரும் உண்டா? சுற்றாவது யுகிக்கலாம் தானே. மன்னன் பிடிவாதம் உங்களிடப யன்றும் யன்றனவே. மகான் போல் யுகத்தில் என்றும் என்றால் மகானோ. யாவும் யாவருக்கும் காற்றும் காற்றாடியும் போல தானே. நிலையில்லா உலகம் இது என யாவரும் முன் யுகித்தால் பின் சற்று சரீரத்திற்கு தானே நன்மை என்றால் யுகிகசவே உலகத்தார் நீங்கள்.

71. மனிதரார் யுகித்தும் உணரலாம் தான் யன்றனவே. நீங்கள் நீங்கள் யன்றனவே. சற்றும் உள்ள மரக்கிளையில் தொங்கும் காய் கனி போல் தான் இன்றி, கிளையில் கனி இருக்கச் செய்தாயா? உன் உயர்ந்த இஞ்சான விஞ்ஞானம் பாவம் யன்றனவா. உன் சான் றற்ற விளையாட்டும் போல உங்கள் விஞ்ஞான நாடகம் பாவமன்றோ. யுகித்தால் போதுமன்றோ. யுகித்துக் கொள்கவே உலகத்தார் நீங்கள்.

72. மனிதரார் யுகிக்க உணரவே நீங்கள். விஞ்ஞானம் பஞ்சாங்கம் இவை எல்லாம் பாசாங்கம். மனதிற்கு பணம் பாசாங்கம் போல. உங்களை நீங்களே 1986 முதல் யுகித்தால் சரீரம் சற்றே நன்மை காணும். உன் பஞ்சாங்கம், விஞ்ஞானத் தைப் பறவை பழி தீர்க்கும். என்றால் 1986 முதல் தானே கணக்கு. உன்னையும் உன் அதிகாரத்தையும் கண்டவண்ணம் யான் என்றால் நிழலாக உணரச் செய்வேன். நீராக யுகிக்கச் செய்வேன். என்றால் தர்மத்திற்கும் அன்பிற்கும் உங்களை ஊக்குவிப்பேன். இவையால் சரீரமும் சற்றே நன்மை காணும் என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள் உலகத்தார்.

73. நாய்க்கு வெறி வந்தால் சிலரைத்தான் கடிக்கும். உனக்கு வெறி வந்தால், அவ்வெறி பகை வெறி என்றால். அவ்வெறியாக நீ திமிர் கொண்டால் எத்தனையோ பேரைக் கடிக்கின்றாய். பின் உன்னை தண்டிப்பார் யார் ? உன் திமிர் எப்படி அடக்கப்படு கின்றது என்பதை சற்றாவது சிந்தித்து இருப்பாயா? நாயின் திமிரால் தான் வெறி என்றால் உன் திமிராலும் வெறி ஏன்? பசுமை எங்கே எனத்தேடு. பக்குவம் கொள்.

74. மீன் நீருக்குள் பாயும்போது சிந்திக்கக் கண்டாயா? மீன் உன்னை உணர்கின்றது. ஆனால் நீதான் மீனை உணர்வதில்லை. நீருக்குள் பாயும் மீனின் வேகத்தைவிட பூமிக்கு மேல் பாயும் உன் சரீரத்தின் வேகமோ வெகு வேகம். அம்மீனும் நீரை விட்டு வெளிவந்தால் விலைபோகக் கண்டேன். ஆனால் உங்கள் எண்ணத்தால் தோன்றிய சரீரம் எல்லாவற்றையும் உண்டு தின்றும் எவைக்கு உதவின. சற்று உணர்ந்து சிந்தித்தால் யாவும் உணரலாம் தானே.

75. எல்லாம் யார் செயலோ என சொல்லாதே. தீசை மாறும் நீ திருந்துவதும் பள்ளியில் பள்ளியில் சொல்லியதை அள்ளியதும் எப்போது? படித்து பட்டம் பெற அப்பட்டம் காற்றாடி போல். உன் மனம் இளகத்தான் பள்ளி. உனக்குள் உண்மையும், உதவியும் தேவை என அறியவே பள்ளி என உணர்.

76. மனிதா யாவையையும் அளந்து விடலாம். ஆனால் உன் ஆழத்தை அளக்க உலகில் எவராலும் இயலாது. வஞ்சம் உள்ளார் வழியும் தான் தட்டி தான் விழுவார். கடமையை உணராமல் கலகம் செய்ய நினைக்காதே. உலகில் உயர்ந்த ஆழம் உங்கள் ஆழமே. உணருங்கள் நீங்கள்.

77. மனிதர்கள் நீங்கள் உங்கள் காலத்தை எப்படையும் கடத்துவது தான் கடமை என நினைத்தால் இடத்தை மறந்து, இன்பத்தை மறந்து துன்பத்தில் தள்ளாடுகிறீர்கள் என்றால் அது தான் ஆதித்துவம். இவ் ஆதித்துவம் எங்கே எனத் தேடுங்கள். இருக்கப் பார்க்கின்றீர்கள். இறக்க அடைகின்றீர்கள் என்றால் உண்மை , உதவி இவையால் மட்டுமே அடைய இயலும் என உணருங்கள்.

78. சுவை என்கிறாய் பசுவின் பாலை. பாலுக்குள் எவை எவையோ உள்ளன என்கின்றாய். ஓர் இரவுக்குள் அப்பாலில் அவைத்துவ ஞானம் புகுகின்றது என்றால் உங்கள் மனதிற்குள் எவ் ஞானம் புகுகின்றன?

பாலிற்குள் ஞானம், உங்கள் மனதிற்குள் இணைஷ்வ பிரபஞ்ச ஞானம். எவ்வாறு ஞானம் என சிந்தித்தால் உங்கள் சரீரத்திற்கு சற்று சாற்றுண்டு என உணருங்கள்.

79. மனிதா எல்லாம் நான் என்றால் உனக்குள் கருவும் நானே. காற்றும் நானே, உன்னை உணரச் செய்வதும் காற்றே. காற்றிற்குள் இணைஷ்யம் ஏராளம். உன்னை விட்டு காற்று விடுபட்டால் காற்றாகச் செல்லும் என்னைப் பிடித்து வைப்பான் இவ்வுலகில் யாரும் இல்லை. காற்றாக உனக்கு உதவவே உலகில் நான் சுற்றுவேன் என்றால் உன்னால் என்னைக் காண இயலுமா?

80. இவ்வுலகில் கழுதையும் முற்றிலும் உனக்கும், உலகிற்கும் உன்னோடு உதவுகின்றது. அக்கழுதைக்கு கொள்ளும், தவிடும், பிண்ணாக்கும் வைத்து வளர்க்கின்றாயா? உனக்கு உதவும் எவையையும் நீ உன் சமய சந்தர்ப்பத்திற்குத் தான் பக்குவப் படுத்துகின்றாய். கழுதைக்கு உன்னால் உதவியில்லை. ஆனால் உனக்கும், கழுதாக்கும் உதவும் கழுதை என்றால் உன்னால் கழுதாக்காவது உதவியுண்டா என சிந்தித்துப் பார்.

81. மனிதா உன்னால் செய்யப்பட்ட காற்றாடி காண்கிறாய் காற்றாடி பறக்கக் கற்றுக் கொடுத்தவர் யார்? காற்றாடி கற்றதும் உற்றதும் யாது? யுற்றவ் செய்ததும் நீ. காற்றாடி ஆடினால் நீ சிரிக்கின்றாய். காற்றாடி காற்றில் ஆடும்போது வலுவற்றது காற்றா, காற்றாடியா? என்பதை உன் கணிப்பாக வைத்து உன்னை நீ யுகி. பின் காற்றாடியையும், காற்றையும் உணர்.

82. தானும் மகிழ்ந்து தத்துவமும் மகிழ்ச் செய்யும் தேனீயைக் கண்டாயா? தேன் எடுக்கும் ஈயால் மலர் கெடுவதில்லை. தேனை எடுத்து பக்குவப்படுத்தும் தேனீ. அத்தேனைத் திருடித் தின்னும் உன் சரீரம் உணர்ந்ததும் யாது. சற்றாவது உணர்ந்தாயா? உண்மை, உதவி இவையால் உன் செல்வம் வற்றாது என உணர்.

83. உண்மைக்காரனும், பொய்மைக்காரனும் எவன் யாவன் என உலகம் அறியும். எவ்வாறு? உண்மைக்காரன் உயர்வே அடைவான். பொய்மைக்காரன் படுகுழியிலும் தீரா பஞ்சத்தில் தத்தளிப்பான். முன் உணரான் அவன். பின் உணர்வான் என உணர்.

84. உலகில் உன் உள்ளம் உன்னைப் பணத்தால் ஆட்டிப் படைத்தால், அப்பணத்தால் நீ கடடைக்கு போகும் வரை உனக்குத் துன்பம் தான் என்பதை மறவாதே. பணத்தால் அகம் வரும். உன் கண் பணத்தைப் பார்த்ததும் பீரிடும். யானைக்கு வெறி வருவது போல் உன் பணவெறியால் துன்புறப் போவதும் உன் சரீர்தான் என உணர்.

85. மனிதா அழகு நிலையானது அல்ல. ஆற்றல் தான் நிலை யானது. உன் சரீர அழகைவிட உன் உள்ளத்தில் அன்பு என்பது தான் பெரும் அழகு . சிந்தித்துப் பார்த்தால் அழகு என்றால் பசுமைக் கொள்வதே என உணர்.

86. மனிதா எல்லாம் நான் எனக் கூறாதே. வித்தும், தான்யமும் தூவியதும் யான். அங்ஙனம் இருந்து நான் தூவியவை யாவும் உனக்குள் இளகுதடா மனிதா. உன் மணம், உன் தர்மம், உன் எண்ணம் எவையிலும் இளக்கம் காணோமே. என் செய்யும் உலகம்? உனக்குள் ஓடும் இரத்தமும், உட்பும், நீரும் சேர்ந்தால் தான் நீ. நீ சிந்தித்து உணர்வது பணமா? பக்குவமா என யுய்யனை எனையோ? யுகி.

87. வீரம் விபரீதம் தரும். கோபம், கொடுஞ்செயல் இவை யால் பாவம் வரும். மண்ணில் இருக்கும் நீ எந்நாளும் அறிவை மறக்காதே. வீரம் முற்றிவிட்டால் உதவிதானே தவிர பிறரை அழிக்க அல்ல. அழித்து தான் ஆக வேண்டும் என்றால் நான் உன் சரீரத்திற்குள் செல்வேன். நீ என்னைக் காண்பாயா? இல்லைத் தடுப்பாயா? அப்படி தடுப்பார் என எவரும் உண்டா ? முன் உணர். பின்னால் பிணிபட்ட பின் உணராதே . அங்ஙனம் வர வழி இளக்கம் தான் என்பதை மறவாதே.

88. என்றும் எப்போதும் காற்றை நம்புங்கள். உங்களைப் பார்த்து ஒருவன் நான் நினைத்தால் நீ வாழ்வாய் என்று கூறுவானேயானால் அப்படி கூறியவனே உணர்வான் ஒரு நாள். யுகத்தில் ஏமாற்றும் காலம் 1986-க்கு முன். ஏமாற்றத்திற்குள் அவன் சரீரம் உணரும் காலம் 1986 என்று அழுத்தமாக எழுதுக என்றால் காற்றிற்கு கண். நட்சத்திரம் விழிப்பு என்றால் யுகத்தில் பெரிய , அரிய அதிசயம் நடக்கும் பார். 1986 முதல் நடவும். அப்போது சிந்தித்து அறிவாய் நீ.

89. உங்கள் மனதில் இளக்கம் வேண்டும். பார்க்க மண்பாண்டம் தான். தட்டினால் மணியோசை போல் மண்ணோசையும் கேட்கும். மண்ணில் வரும் வளம் யாவும் சஞ்சியே. அதுபோல் உன் வாயில் வருவதும் சஞ்சாக இருந்தால் என்ன? பசுமை என்று உங்களுக்குள் வருகின்றதோ அன்று தான் உனக்கும், உன் சரீரத்திற்கும், இவ்வுலகிற்கும் சற்று நன்மை என உணர். நீங்கள் உங்களை உணர்ந்தால் உலகிற்கு நன்மை.

90. உங்கள் எண்ணம், உங்கள் யாகிப்பு என்றால் உங்கள் சொல், செயல், துடிப்பு வரை யாஷிசத்தில் கேட்கும் என்றால் உணர்வதும், உணரச் செய்வதும் உன்னோடு ஒட்டியுள்ள ஆத்மா. அவைபோல் உன் நாடித் துடிப்பும் என்றால் இவைக்குள் பக்குவமாக உன் சரீரத்தை உணரச் செய்.

91. மனிதா கொடுமை இழைப்பார் யுகத்தில் நிச்சயம் ஒருநாள் உணர்வார். யாரானும் யாரானாலும் உண்மை வெல்லும். யாகத்தை உணர்வாயானால் உண்மை அறிவாய் மனிதா.

92. மனிதா அறியவை எவை? அறியவை திறனான அறிவுரை, செயல், தர்மம், உதவி, புண்ணியம் யாவையும் அரியவையே, யுவையும் அறிய உன் நாவ் சொல்லும் நற்சொல்லும். யுகத்தானின் நற்செயல்களும் அறியவையே.

93. மனிதா சாபம், சஞ்சலம், துன்பம் இவை எல்லாம் படும் இவன் உணர்வதும் எப்படி? நீ அமைதி என என்றும் கொள் கின்றாயா மனிதா? நீங்கள் இரண்டு பேரும் அமைதி என்று கொள்வீர்கள்? யவையரும் கயவரார் போல்தானே யுகத்தில்.

94. மனிதா இன்பம் என்கின்ற சொல் சொல்ல சேர்த்து வைத்தார் எவையரும் உண்டா? திசைமாறும் காற்றை நீ இசைமாறச் செய்வாயோ? யுகிக்கின்றார் யுகிப்பாரன்றோ? யுகத்தார் யவையரும் யார் என இனி தெரியும். நீ யுகித்தால் யாவும் புரியும்.

95. மனிதா , அதிகாரம் கொண்ட விதை அழிவைத்தான் கொள்ளும். தானும் அழியும் என விதைத்தாரும், விதையும் உணர்வாரா?

96. மனிதா நிலையில்லா நீ இவ்யுகத்தில் சுகமான வாழ்வை நினைக்கின்றாய். ஆனால் எத்தகையும் உணர்ந்தும் பிறருக்கு உதவிட உணர்வது மனிதன் என்கின்ற உன் செயல் என் உணர் மனிதா.

97. ஈயவ இவையாவ இய எவையவர்கள், யுகத்தார்கள். இரக்கம், இசைவு இல்லாதவரிடம் யுகத்தில் இன்பம் காண்பது அரிதே என்பதை அறிந்து கூறும் யாகத்தார்கள் உண்டு. யுகத்தார் இல்லை .

98. மனிதா எவையையும் என்றும், எப்போதும் அன்பால், அறிவால் செயலால் உணரச் செய்வது மனிதர் குலம் மட்டுமே . உதவி உதவிட உண்மை எவை என உணர் மனிதா.

99. மனிதா பொல்லான் என யுகத்தான் கூறுவான். இவன் வாயின் வலிமை இது வெனப் பொருள். இருந்தும் பொல்லான் எனக் கூறும் இவனை நல்லான் எனக் கூறுபவர் யார்? அகத்தால் வரும் சொல் அழிவே என அறிவானா யுகத்தான்.

100. யுகத்தார் நீங்கள் தீனமும் சாப்பிடும் சாப்பாடும் உங்களுக்கு சொந்தம். பார்த்ததை எல்லாம் தின்ன வேண்டும். என நீ நினைக்க, உன் வாயும் கேடக வயிறு ஏற்குமா? யுகத்தானே செயல் அறிந்து சாப்பிடு. யோசி யுகா . யாகவ யாகவம்.

101. மனிதராரே பிறர் யாவருக்கும் உதவியாக இருங்கள். நல்லவை என நீங்கள் அருந்தும் யாவையையும் போல் யுகத்தார் யாவரும் நினைப்பவை யாவும் நன்மையாகவே இருக்க வேண்டும் என உணருங்கள்.

102. மனிதா யுகத்தில் எவையரும் இவையரே. ஆனால் யாஷ்யம் யாஷிசம் கொள்ளாதே. உண்மையின் நிலை உணர் பவர் யாகத்தில் என உணர். நீ என்று உணர்வாய்? பாவம் நீ. எங்கு எப்படி சொல்வது உன் நிலையை?

103. மனிதா, நீரில் வலையில் சிக்கி தவிக்கும் மீன் உனக்கு இரை என்றால், நீ கள்ளரிடம் சிக்கி தவித்தால் உனக்கு உதவிட உணர்வார் யார் ? உதவி யார்? உணர்கின்றாயா?

104. மனிதா யுகத்தான் தீராத பேராசை கொண்டான். யுவப் பேராசை பணம் என்பான். அப்பணம் எதற்கு? யோசித்து உணர் யுகா.

105. மனிதா, உண்மைக்கு என்றும் யுகத்தான் உதவுவான் எனும் உணர்ந்த அறிவுரை இல்லை. முன்னால் இல்லை. பின்னால் வரும். உண்மையை யாகத்தார் அறிவார்.

106. மனிதா சுகம் என்பது உன் நிலை அல்ல, என உணர். எல்லாம் உன்னிடமே . பாவம் தீராதது. அன்பும், அறிவுரையும் வற்றாக்குடிநீர் போல் என உணர்ந்து நீ செயல்படு.

107. அவையில் இருந்து நான் தூவினேன் சிறு விதைகளை . அவையே பெரிய மரம். இயன்யவம் அவையிடம் உள்ளன. ஆனால் பெரிய விதையாக உன்னைத் தூவினால், அவை இவையத்தில் இளக்கம் இல்லாதது போல் இருக்கின்றன. இளக்கம் கொள் மனிதா.

108. மனிதர் யுகத்தில் மகிமை இவைதான் எனக் கூறுவது மலர்தான். அவைக்குள் தேன்? அவைன்ஷம் மணம். இன்சம் காய். இவ்யவம் கனி அவை உண்ணும் உன் நாவ். பின் உணரும் உன் சரீரம். என்றால் எவை உணர்ந்தாய் நீ இங்கு.

109. மனிதா தவம் செய்து பிள்ளை பெறுவதைவிட தர்மம் செய்திட யாயாஷ்யத்தில் இனு வா யாகத்திற்குள் என்றால் அன்பிற்குள் அன்பு மலர் என உணர்.

110. மனிதா யுகத்தார்களுக்கு நிறைந்த வலிமை கொடுத்தோர் யாகத்தார் என இங்கு அறிவாரும் உண்டோ ? யுகத்தில் அறிவார்கள் தான் யார் யாரோ? உணர்வார் அறிவார் யுகா .

111. மனிதா யுகத்தில் உன்னிடம் என் ஆத்மா மாட்டிக் கொண்டு படும்பாடு ஏராளம். சாந்தம் கொள். எவையும் சாந்தம் என்றால் மனிதா நீ சாந்தம் என கொள்ளாயோ? யுகித்து உணர். மறவாதே. அன்பு கொள்.

112. மனிதரார் உங்களை இவைக்குள் தள்ளியதும் நாங்களே என்றால், எவையை இவையில் உணர்ந்தாய்? இளக்கம் கொண்டு நீ உன் யாயாசத்தை அடைவாய் என்றால் இங்கும் உன் கலகமும், பாவமுமா? உன் உணர்வும் எங்கே? யுகியடா மனிதா.

113. மனிதா உண்மைதான் பெரியது உலகில் உலகம் தான் பெரியது என்பது உன் கணக்கோ? சற்று சிந்தித்துப் பார். உதவி, உண்மை , உப்புதான் உலகில் உயர்ந்தது என்றால் சற்று உணர்ந்து பார்.

114. மனிதா நான் தான் யாவும் உணர்ந்தவன். யாவிலும் உயர்ந்தவன் என்பது திறனான சொல் அல்ல. இவையில் நிலாவைப் பார்க்கின்றாயே. அந்நிலா யார் ? எவையர்? ஏன் என சிந்தித்து உணர்.

115. மனிதா எவையும் இவையில் காண்கின்றாய் என்றால் என்னை காண்கின்றாயோ? நான் தான் உலக யாகவ நீதிபதி என்றால், காற்றும், காற்றுக்குள் எங்கும் நானே என்றால் துளயமாக திடமாக யுகி.

116. மனிதா மண் புழுதி. அவைக்குள் நீ தூவிய தான்யம் இயன்யம். காற்றும், நீரும் நான் என்றால், மண்ணும், புழுதியும், இயன்யம் கொள்ளாது, விதையும் தான் யுன்சம் கொள்ளுமோ? துள்யம், இன்யம், இன்சம் இவையை யுகித்து உணர்.

117. மனிதா காற்றும், உன் ஆத்மாவும் என்றால் நீ எங்ஙனம் கண்டாய்? நீ காணாதவன் தான். நான் என்கின்ற காற்றை இணைஷ்வத்திற்குள் நீங்கள் அங்ஙனம் கொள்ள உங்களிடம் இளக்கம் வேண்டும் என்றால் யுகித்து உணருங்கள் நீங்கள்.

118. மனிதா உன் மனம், உன் குணம். உன் சொல். உன் செயல், உன் இளக்கம் இவை மணத்தால் யுகம் தானாக யாகாததை யுகித்து, அவையம் காண்பாய் நீ என உணர்.

119. மனிதா உன் உடம்பில் எல்லாம் வகை வகை போல் யாயாஷ்யத்துள்ளும் வகை வகை என உணர். நீ இவையில் இருந்து யாகத்தை எட்டிதான் பார்க்கின்றாய். நான் உன் ஆத்மாவுடன் தான் இருக்கின்றேன் என்றால், நான் தான் காற்று என உணர்.

120. மனிதா எவரையும் வஞ்சம் தீர்க்காதே. பாவம் பழி சொல்லாதே. உன் கண்கள் நிம்மதியும் காணாது என நம்பு. உணர்ந்து உதவி செய். யாயாசம் கிடைக்கும். யுள்யமே யுன்யது. உதவியே உயர்ந்தது.

121. யுவையர்களே யுகியுங்கள். மந்திரம், தந்திரம் பிறவி . இவையில் இவன் குருடனும், செவிடனும் நீ காண்கின்றாய். அவன் கண் திறக்க, கால் நடக்க, மந்திரம் உதவியும் தான் செய்யுமோ? கள்ளி மரம் கனி கொடுத்து, அவையை நீ உண்டும் களித்தாயோ? அவைபோல் இவன் இவள் மந்திரம் அவையருக்குப் பிணி என யுகி.

122. மனிதா பூனை எலியைத்தான் குறியைத்துக் கொண்டு இருக்கும். எலியும் உஷாராக இருக்கும், தன் வளைக்குள். இருக்கும் எலிக்கு பாம்பு வருவதும் தெரியும். எலியும் ஓட, பாம்பும் துரத்த, பூனையும் பார்க்க இவைக்குள் எவை உணர்ந்தாய் நீ?

123. மனிதா உன் தலைக்கும் மேல் தான் என் யாகம், என்றால் உதிர்ந்தும் நான் விழேன். அப்படி விழுந்தாலும் நீ தாங்குவாயா? இன்சம், இயான்சம், இயாள்சம் இப்படி நான் 111 யாகத்தில் திடமாக, உனக்கு உதவியாக உள்ளேன் என்றால் யுகத்தில் நீங்களும் அப்படி இருங்கள்.

124. மனிதா நீ வளர்த்த நாய் வெறி கொண்டால் உன் நிலை எப்படி? உன் சரீரம் பயத்தால் துடிக்கும். பயம் என்றால் இயள்யவமாக, இரக்கமாக, அன்பாக யுகி தெரியும்.

125. மனிதா மயில் இயல் ஆட, மயிலின் தாவதவயன, தன் துதித்தும் தானாட, அதைப் பார்த்த நரியும் யுனை, துணை கொண்டு ஆடி கண்டது யாது? உணர்வாயா? பாவி மயிலே எனக்கு ஏன் இக்கதி என யுனைஷ்யம் கொண்டதும் நரியும் என உணர்.

126. மனிதா விவேகம் தான் உனக்கு வேண்டும். என்றால், உன்னால் உதவியும், உதவும் சொல்லும் உண்டு. வேம்பிற்கு வேஷம் கட்டினாலும் அசைந்து நடந்தீடுமோ? 'காற்றும், கிளையும் உன்னைப் பார்த்து ஆடிச் சிரிக்கும் என உணர்.

127. மனிதரார் நீங்கள் நீங்களே. உங்களுக்குள் நான் நானே என்றால் பிரகாசிப்பும் உப்பு. காற்றும் உப்பு. என் இளக்கம் தினம் உனக்குள் இனவம். நான் நீர். நீ எவையை எவயத் தால் யுகிக்கின்றாய்? உணர்கின்றாயா?

128. மனிதா உன் இன்சம் நான் என்றால், இயல்புவம் நானே என்றால், நீ ஆடமாட்டாய். ஆனால் உன் ஆத்மா ஆட, மரம் செடி ஆட, இங்ஙனம் நீ நீயா? உணர்.

129. மனிதா என் நீர் உனக்கும், உன் வித்திற்கும் என்றால் பசுமையும் நானன்றோ ? உன் பசுமை எங்கே? இன்யம், இளக்கம் எங்கே? உணர்கின்றாயா?

130. மனிதா உயர்வு என்றால் உன் சொல், உன் உதவி, உன் இளக்கம், உன் விருப்பம் இவையில் வேண்டும் உயர்வு. நீ உதவி இவையில் செய்ய அவையில் அமர்கின்றாய். உனக்குத் தெரியுமா? ஆத்மாவிற்குத் தான் தெரியும்.

131. மந்திரமும் தந்திரமும் கற்றான் ஒருவன். அவையால் நரியின் வாலில் கொம்பும் முளைக்கச் செய்வானோ? யாவும் இயல்புவமடா. நம்பாதே. ஏமாற்றக் கற்றவன் அவன். பயப்படாதே. யாயாயம் பார்க்கும் அவனை.

132. மனிதா வாழ்வில் நீ பகைமை, வஞ்சம், சந்தேகம் கொண்டால், வாழ்வு நெருப்பை விடக் கொடியது. சந்தேகம் யுகித்தவர் யாராயினும் பாவம் என பொருள். பொல்லாதது சந்தேகம்.

133. மனிதா நன்மை செய்தவர் நலமாக இருப்பார். ஆனால் நன்மையை யுகிப்பார், செய்தார், செய்திட்டார் என எவரையும் எவ்வன்னமும் காணோம். என்று காண்பேன்? மனிதர்கள் எவ்வண்ணம் யுகத்தில்?

134. மனிதா தீறமையும், அன்பும், அறிவும் உள்ளவர்கள் கூட திடமாக. உறுதியாக, ஒன்றாக, சிரித்து வாழ இயலாத யுகம். இது என உணர். மனிதர்கள் பொல்லாதவர்கள்.

135. பளிச்சிடும் அழகு நிலையானதா மனிதா? உன்னை நீ அழகுபடுத்தி கண்டபலன் எவை? நிலை இல்லாதது அழகு. அறிவுரை கூறும் யாகத்தானிடம் அழகை கேட்பாரும் உண்டா மனிதா? சிந்தித்துப் பார்.

136. மனிதா கழுதை உதைப்பதைக் கண்டவன் அதன் பின் செல்ல மாட்டான். திறன்பட்ட கழுதை ஏன் உதைத்தது என அறிந்து தெரிவதும் யுகவாசியே நீ தானே.

137. மனிதரார் நீங்கள் யுகத்தார். இருந்தும் ஒருவரிடம் ஒருவர் அன்பு இல்லார். நட்பு அற்றார். பெரும்பள்ளம் உன் கண்ணிற்குத் தெரிய நீ விழுந்து அழிவோம் என எண்ணுவதும் உண்டோ? உணரேன்.

138. மனிதா உதவி என சொன்னாலும், செய்தாலும் தான் உதவி என்பதல்ல. உதவி இன்றும், என்றும் உன் உள்ளத்தில் இருந்தால் போதும் யுகா.

139. மனிதா பெரிய தியாகம் போல் எதையும் பேசுவான், சொல்வான் யுகத்தான். அவன் எவன் என நீ அறிவது எளிதல்ல. எதையுமே பின் அறிபவன் தானே நீ. உணர்கின்றாயா?

140. மனிதா உண்மையின் வலிமை உன் உடம்பில் ஓடும் இரத்தம் போல். ஆனால் அறிவும் அன்பும் யாகவசகம். அறிவு தெளிவுதான் உனக்கு. ஆதலால் நீ என்றும் நன்மைக்கே முந்து.

141. மனிதா கஷ்டம் எனும் துன்பம் யுகத்தில் எல்லோருக்கும் வரும். நீ யாகத்தானை நேசிக்க துன்பம் தீரும். இருந்தும் பாவம், வஞ்சம், கொடுமை, பகை கொண்டால் நீ தண்டனை அடைந்தே தீருவாய். முடிவே இல்லை யுகத்திலும், யாகத்திலும் என உணர்.

142. மனிதா விஷக்கடிக்கு மருந்து கொடுப்பார் ஏராளமாம் யுகத்தில். அதுபோல் சொல்கடிக்கு மருந்து கொடுப்பாரும் உண்டோ? பொய்யனுக்கு பல்லாக்கும், நல்லானுக்கு நடத்தலுமே கிடைக்கும். அறிந்து செய் யுகா.

143. மனிதா சிரித்து நித்திரை கொண்டாரும் உண்டோ யுகத்தில். அழுது கண் விழிப்பார் உண்டு. சீற்றம் மிகுந்து விழிப்பார் உண்டு. நித்திரை யுகம்தான் இது. ஆனால் அறியா நித்திரை என அறிவாயா யுகா?

144. மனிதா உனக்கு யுகத்தில் எவையுமே பலகாலம், அல்ல. சிலகாலம் தான் உன் சாதிப்பு. பின் சலிப்பு. ஏன்? எதற்கு. பெரும் அறிவு என்று கூறாதே. இவ்வறிவும் உனக்கே. எவையையும் சுவையாக யுகி.

145. மனிதா தீசைமாறி சென்றாலும் பறவை பிழைத்திடும். அவைக்கு என்னைத் தெரியும் என்றால் உனக்குள் இனன் சமா? கலகம் செய்யாதே. பின் பிணி என முன் உணர்.

146. மனிதா நீ சொல்லும் எவையையும் சுவையாகச் சொல் செவி சாய்க்கச் சொல். எதையும் கேள். கேட்கும் மறவாதே. உணர் மனிதா. யுகத்தில் நீங்கள் தான் யுவையவர்கள். எனவே உணர்வீரா மனிதா?

147. மனிதா பாவம் நீ செய்து விடலாம். அப்பாவத்திற்கு உனக்கு யுகத்தில் கிடைப்பது அப்படி ஒன்றும் பெரும் தண்டனை அல்ல. உடலை யுகத்தார் பார்க்க, உள்ளத்தை உணரச் செய்யும் யாகம் என மறவாதே.

148. மனிதா இவையில் கரையான் கொழுக்க, அவையறிந்தும் நீயுமா? கரையானுக்கு இறகும் தான் முளைக்க, பின் அவை பறக்க இறக்கை தானாக கலைய எவை உணர்ந்தன கரையான்? எவை உணர்ந்தாய் நீ? யுகித்து பார்.

149. மனிதா சொல் வினை, செயல் வினை, வினையில் அமுகும்வினை ஏராளம் கண்டு திகழ்கிறேன். அறிந்து யுகத்தான் தவறும், தவறி கர்ம வினைகளும் செய்கிறான். இவ்யுகம் எவர்க்கும் வேண்டாமடா பாவி.

150. உடல் வணங்கா (சோம்பேறி) மனிதனின் சொல் வளைக்குள் எலி, வளையை விரட்டிய பாம்பு போல் என்றால் எங்கே இயல்பவம் யுகிக்கின்றாய் மனிதா? இவைக்குள்ளும் நீ என்றால் நீசம் இதுவென உணர்ந்தாயா. உணர்வாயா நீ?

151. மனிதா எப்படி தீசைமாறினாலும் யாயாசம் கொண்ட பறவை தன் இருப்பிடம் தவறாது தான் சென்று அடையும், அவையின் இனிய ஆனந்தம் எவ்வண்ணமோ. ஆனால் உன் ஆனந்தம்? அப்பா என்னென்னவோ எப்படிச் சொல்லுவது.

152. மனிதா உன்னை நீ உணர் என்றால், நீ செய்த பாவம் தான் உன்னை பின் பழி வாங்கும் என்றால் யாகத்தைப் பார். அவைக்குள் உன் கணக்கு என்றால் நீ பாவம் செய்யாதே. பழிச்சொல் சொல்லாதே.

153. மனிதா எல்லாம் அவன் இட்ட செயல் என்று கூறாதே முன் ஒருவனைத் தேடி பாவம் செய்யாதிருந்தால் அவையத்தில் நீ செய்த நன்மை எழுத்து தான் யாஷ்யத்தில் இருந்திருக்கும். ஆதலால் மனிதா உதவி செய்.

154. மனிதா உண்மை என்றும் அழியாது உன் உதவியும், தர்மமும் கூட என்றும் அழியாது. யுவை மறந்தாலும் அவை மறவாது. உதவியின் உண்மை உனக்கு நன்மையே என உணர்.

155. மனிதா உதவியால் நீ உச்சியில், யாகத்தில், பிரகாசத் திற்குள், அழகுக்குள், அன்பிற்குள், ஆனந்தத்தில் அமர்கின்றாய். இவை நீசத்தில் பின் பிறவியில்லை என திடமாக யுகித்து உணர்.

156. மனிதா உண்மை பேசு. உதவி தானாகக் கிடைக்கும். நேர்மையாக இரு. நீதியும் கிடைக்கும். நிம்மதியும் தான் கிடைக்கும். அமைதியும் நிம்மதியும் அன்பால் வரும் என உணர்.

157. நிரபராதி நீ என்னும் உன் தீர்மானம் தீர்மானமாகாது யாகத்தார் தீர்மானம் வேண்டும். அப்படி ஒரு தீர்மானம் உனக்கு கிடைத்தால் தெரியும். அப்போது யாகத்தைப் பற்றி அறிவாய் நீ மனிதா.

158. உன் உள்ளமும் காற்றால் ஆடுகின்றன. உன் சரீரமும் காற்றால் இயல்பும் கொள்கின்றன. என்றால் உள் காற்றும் உன் சரீரத்திற்கு எக்காற்று என்பதை உணர்ந்தாயோ. அறியவே நீங்கள்.

159. மனிதா பகை என்கின்றது யாகத்தில் இல்லை. நீ யுகத்தில் பகை கொள்ளாதே. அன்பு. அவ்வன்பு என்பது அடக்கம். அடக்கம் என்பதே உன் ஆத்மாவிற்கு சுகம் தரும். இனியவை இவை உன் நன்மைக்கு என உணர்.

160. யுகத்தில் உன் அறிவு என்பது தீடமான எண்ணம். அவ்வெண்ணம் பிறர் யாவருக்கும் உதவிட உன் உள்ளத்தில் அன்பு என்கின்ற ஒளி வேண்டும். இதனால் யாகத்தில் உனக்கு பெரும் யானம் என உணர்.

161. மனிதா உன்னை அளக்கலாம். ஆனால் உன் உள்ளத்தை அளக்க இயலாது. யுகத்தில் யுகத்தான் அளப்பது உன்னை. ஆனால் உன் உள்ளத்து அழகையும், அறிவையும் திறன்பட அளக்கும் யாகம் என்பதை மறவாதே. நாம் என்று நினை. நான் என்று கூறாதே மனிதா.

162. மனிதா நீதி என்கின்ற செயலை என்று அழிக்கின்றாயோ அன்றே உன் ஆத்மா நிலையாக உன் உள்ளத்தில் அமர்ந்திருப்பது அரிதே என தெளிவாக உணர். இது ஏன் என யுகிக்கின்றாயா?

163. மனிதா பணம் பெரியது போல் தான் யுகத்தில் என்றாலும் உங்களுடன் பணத்தையும் சேர்த்து புதைப்பவர் இவையத்தில் எவ்வயம்? பணத்திற்குள் நீங்களாகாதீர்கள். பண்பு என்கின்ற அன்பிற்குள் நீங்களாக இருங்கள்.

164. மனிதரார் நீங்கள் இவையில் செய்யும் தவறும், பாவமும், பழியும், தீய செயலும், சொல்லும் திடனாக, யாஷ்யத்தில் அவ்வவ முனிவர்களால் எழுதப்படுகின்றன. ஆதலால் இவ்யத்தில் நீங்கள் கலகம் செய்யாதீர்கள். அன்பு கொள்ளுங்கள்.

165. மனிதரார் நீங்கள் பேராசை கொண்டும் வஞ்சம் கொண்டும் இவையில் பிறரை அழியச் செய்யாதீர்கள். பின்னால் பெரும்பிணி கொள்வீர்கள் என்றால் யுகித்து செயல்படுங்கள்.

166. மனிதா அன்று நன்மை செய்ய இவையில் இன்று இன்பம் போல். அவையை அடைய ஆதிக்கம் தர்மம் என உணர். நீங்கள் நீங்களானால் யுகியுங்கள்.

167. மனிதா எல்லாம் தெரியும் என்று கூறாதே. கண் உள்ளானுக்கு யாவும் தெரியும் போல். ஆனால் கண் தெரியாதவர் களுக்கு எக்கதி? முன் பாவம் அவன் செய்ய இவையில் அவன் எவை உணர்ந்தான்? உணர்கின்றாயா?

168. மனிதா சொல். இனிய சொல் சொல். பசுமையின் திறன் சொல். அறிவுரை தெளிவாகச் சொல். அன்பிற்குள் சுவைங்கம் சற்று தானே. உதவி உதவியாகவே கிடைக்கும். நன்மையை உன் சரீரம் உணரும் பார்.

169. மனிதா இளக்கம் நிழல் போன்றது. மரத்தடியில் அமர்ந்து இன்பம் காண்கின்றாய். வெப்பத்தில் அமர்ந்து எவை கண்டாய்? உன் நிலை நிலையா? ஆத்மா எவை கொள்கின்றன? இஞ்சனம் கொள். யாவும் உணர்வாய்.

170. மனிதா பழியே தான் உனக்குக் குழி. உதவினால் என்றும் இன்பம் தான். பழியால் வரும் துன்பம் தீராது. மீண்டும் மீண்டும் பழி சொல்லாதே. பிறவியும் இவையில் கொள்ளாதே. அன்பு கொள்.

171. மனிதா உன் உள்ளத்தை நீ இயன்யமாக வைத்துக்கொள். துன்பம் உன்னைத் தாக்காது. என்றால் கிளையில் இலை. இலையில் கிளையா? அவைக்குள் எவை என உணர்.

172. மனிதா இவை பூமி என்கின்றாய். நீயே காண்கின்றாய். ஆனால் இவைதான் இன்பம் என நினைக்காதே. இவைதான் சிறை என உணர். இவைச் சிறையும் சற்று என்றால் யுயர்வம் கொள். செய்நன்றி மறவாதே.

173. மனிதா வியாதி என்கின்றாய். கஷ்டம் என்கிறாய் தலைவிதி என்கிறாய், அல்லவா? அவை ஏன் என முன் யுகிக் கின்றாயா? முன் பாவம் எனப்பட்ட கொடுமை கொண்ட உன் செயலால் மீண்டும், மீண்டும் பிறவி கொண்டு உன் பாவத்தை நீ அனுபவித்துத் தானே ஆக வேண்டும்.

174. மனிதா நீ உதவி முன் செய்வாயானால் பின் இவையத்தில் சற்று நிம்மதி காண்கின்றாய், என்றால், சரீரம் தான். ஆத்மா சற்று தான். இவையத்தில் எவையும் சொந்தமில்லை உனக்கு என்பதை மறவாதே. உதவிட யுகி.

175. மனிதா, நான் யாயாஷ்யத்தில் இருந்து உனக்கு உதவி யுவையில் செய்து, அவை வா என்று தான் கூறுகின்றேனே தவிர பயம் காட்டிட அல்ல, என எண்ணிக் கொள். உணர்ந்து கொள் மனிதா.

176. பறவைகள் தன்னைத் தான் காத்து அணைஷ்யாசம் கொள்கின்றன என்றால், அவை அழிக்க பாம்பும், மிருகமும் பின் வரும் என்று யுகித்தே விழிப்புடன் இருக்கின்றன, எனக் கண்டாயா? பறவை

உன்னையும் பார்த்து யுகிக்கின்றன. நீ அவையைப் பார்த்தும் எவை உணர்ந்தாய் மனிதா?

177. யுவையவர்களே நீங்கள் இங்கு எவை எவையோ பாவம் செய்தால் நாங்கள் உங்களை எவை எவையோ செய்வோம். நீங்கள் உணர்வீர்களா? காற்றுக்குள் நாங்கள் என்றால் எவ்வாறு உணர்வீர்கள் நீங்கள்?

178. மனிதா அன்பால், அறிவால், செயலால் திருப்திபோல் இவையில் என்றால் அது சற்று தான். அங்ஙனம் ஏராளம். நீ இவை வரமாட்டாய். உனக்கு இவை வேண்டாம். உன் உதவி உயர நீ உயர்கின்றாய் யாகத்தில் என உணர்.

179. மனிதரார் நான் என்கிறது யாகம் தான். இவ்யுகம் இருட்டு. மனிதரார் என்கின்ற உங்களுக்கு நான் எனப்பட்ட முனிவர்கள், உங்களுக்கு இயல்பவம் கொள்கிறோம். ஆதலால் நீங்கள் தவறு செய்யாதீர்கள்.

180. மனிதா உன் தவறை நீ மறக்கலாம். ஆனால் யாயாத்துவம் மறவாது. நட்சத்திரம், காற்று, சூரியன், நிலா இணைஷ்யம். காற்றும், நீரும் அவைதான். இவையே நான் என்கின்ற பிரபஞ்சத்தார் என உணர்.

181. மனிதா செயலும், வீரமும் தாமாக வருவன அல்ல. கூறுபவன் கூறும் பொருள் அல்ல. நீ உதவி, தர்மம் செய்திட உன் மனம் வீரம் போல் உதவும் தர்மத்திற்குதான் வீரம் என உணர் மனிதா.

182. மனிதா நீ இவையில் நிம்மதி என என்றும் காணாதவன். உன் உண்மையான சொல், செயல் இவையால் சற்று போல் நிம்மதி. உன் திடனான, திறனான நிம்மதி யாஷ்யாகத்தில் தான். நிம்மதி என்றால் எது என உணர்ந்து தெரிவாயா? யுகி.

183. மனிதா நீ உயர்ந்தவன் என்றால், உன் எண்ணம் உயர்வு உள்ளவை போல் இல்லை. ஏன்? உன் கணக்கில் உயர்ந்தவன் என்பான் நிழலின் மறைவிற்குள் தான். நீ நீயா மனிதா? யுகி.

184. மனிதா இவையில் கலகத்தால் உன் சீரம் தான் துன்பம் கொள்கின்றன. என் இவயவ ஆத்மா யாஷ்யித்தில் தான் என்பதை

மறவாதே. கலகம் வேண்டாம் இவையில். கடமையைச் செய் .
அங்கனம் வா. நிம்மதி அங்கு தான் என உணர்.

185. நம்பிக்கை என்பது மனிதனுக்கு ஞானம் போன்றது. அதைத்
தீமிர்த்துக் கொண்டு வரும் சந்தேகம் என்பது கடல் போன்றது. அக்கடல்
நீர் எதற்கு உதவும் என யுகித்து உணர் மனிதா.

186. மனிதா உன் போல், என் போல், ஏன் யாரைப் போலும் யுகத்தில்
யாரும் இல்லை. யாகத்தை நோக்கு, நீ உணர்வாய். நன்மை யாவும்
யாக்கத்தில் தான் என உணர் மனிதா.

187. மனிதா மணம் கொண்ட மரம். மரம் கொண்ட இசை. இசை
திசை எல்லாம் யாகம் நோக்க, நோக்கிட்டவையின் திகை மேல்
நோக்குகின்றன. மரத்தின் வேர் பூமியில் . கிளை எவை நோக்குகின்றன?
ஆனால் நீ எதை நோக்குகின்றாய்?

188. மனிதா திறமை வேண்டும். அத்திறமையும் உணர்வின்றி
யாவருக்கும் நிழல் தர வேண்டும் என்னும் ஞானம் கொண்ட விதை
போல் வேண்டும் இன்னும் எத்தகையோ அன்புள்ள எண்ணம்
வேண்டும். அத்தகைய விதையை யுகத்தில் தேடினால் 1986 வரை
காணோம். இனி தோன்றும் பார்.

189. மனிதர்கள் நீங்கள் யுகத்தில் நல்லார் போல் உதவி செய்து
வந்தால், யாகத்தில் நாங்கள் களைப்பின்றி யுகத்தாருக்கு தினமும் பெரும்
நன்மையும் உதவியும் செய்து பெருமிதமும், மகிழ்ச்சியும் காண்போம்.
இருந்தும் நீ எவையை என்று உணர்வாய் மனிதா?

190. துள்ளி ஓடும் தவளையையும், எலியையும் பாம்பு வெகு எளிதில்
கொளவிக் கொள்ளும். அனால் மனிதரில் திறன் உள்ள ஒரு சிலரை திறன்
அற்றான் ஒருவன் திகைக்கச் செய்து திறன் இழக்கவும் செய்வான். இது
தான் உலகம். இவ்வுலகை உணர்ந்து அறிவது அறிவு .

191. எந்தச் சொல்லும் செயலுக்கு வரும் போது உண்மை யாகவும்,
நன்மையாகவும் இருக்குமாறு உணர்ந்து கூறுபவன் தான் நல்லவன்
என உணர் மனிதா.

192. மனிதா, உதவியவனை தூக்கி எறிவான் யுகத்தான். அப்படி எறிந்து அவன் கண்ட பலன் யாது? உதவியவனுக்கு எப்படியும் நன்மைகளும், தூக்கி எறிந்தவனுக்கு துன்பமும் வரும். அது ஏன்? அப்படி கொடுப்பார் யார் என சிந்தித்தாயா யுகா?

193. சிரித்துப் பேசு மனிதா. சினம் கொண்டு பேசி நீ காண்பது யாவும் பகை. சிரித்துப் பேச யுகத்தாரால் மட்டும் தான் முடியும். இருந்தும் சிரிப்பில் வேஷம் வேண்டாம். அறிந்து சிரி யுகா

194. மனிதா அறிவை அழிப்பாருக்கும், ஆத்மாவின் செயலை குலைப்பாருக்கும் என்றும் சிறையில் வாடும் நிலை தான். நீ நலமுடன் வாழ விரும்பு. அது உன் ஆத்மாவை சுத்தமாக தீகழ்விக்கும் என உணர்.

195. மனிதா. என்னையும், உன்னையும் பிறக்கச் செய்வதும், இருந்து வாழ்ந்து பின் இறக்கச் செய்வதும் யார் ? நம்பிக்கையுடன் சிந்தித்துப் பார். எவை எவை நன்மை என நினைப்பதும், பின் செய்வதும் நீதான் என்பதை மறவாதே மனிதா.

196. திடமான எண்ணம் உள்ளான் உழைப்பால் உண்மையால் உயர்வான். ஆனால் ஒருவனிடம் தீருடி, பின் நானும் அப்படித் தான் என ஒருவன் கூறுவானேயானால் எப்படி? உலகத்தின் கண்களை வேண்டுமானால் உன்னால் மறைக்க இயலும். அது போல் என் கண்களையும் மறைக்க இயலுமோ . என் கண் எப்போதும் உறங்காது. அது விழிப்புடனே என்றும் எப்போதும் இருக்கும் என்பதை மறவாதே.

197. எவையையும் உன் உள்ளத்தால் இன்றி உன் நாவால் உதட்டால் பேசு. உன் நாவ் ருசி கேட்பது போல் பேசு. சரியாக செயல்படாது நாவ். அது பொல்லாதது எனவும் யாயாஷ்யத்திற்கு தெரியும் என்றாலும் உனக்குள் அடக்கம் தேவை எனவும் உணர்.

198. மனிதரார் உங்களுக்கு மதம் தேவையில்லை. மணக்கும் மலர் கண்டாய். மரம் மதம் கொண்டால் காய்க்கத்தான் கண்டாய் மனிதா உனக்குள் காற்றும் நானே என்றால் உன் சரீரம் இளக்கம் காணச் செய். சரீரம் உன்னுடையது என்று அதிகாரம் கொள்ளாதே. நீங்கள் பறவை போல் எறும்பு போல் வாழ்நங்கள்.

199. மரம், செடி, கொடி வித்து யாவும் உங்களுக்கு உதவிக்கு. நீங்களும் உங்களுக்கு சற்று உதவினால் இன்பம்போல் தான் யுகத்தில் என்றாலும் சற்றே ஆனால் யாகத்தில் முழுமையும் இன்பமே என்பதை உணர் மனிதா.

200. ஆகா அழகானதா யுகம் என்று கூறாதே. இது நரகம். இருட்டு. நீசம் என்பதை மறவாதே. பிறக்கின்ற குழந்தையும் சிரிப்பது சில நாள் தான். பின் உன்னைப் பார்த்து அடிக்கடி அழும். காரணம், அங்ஙனத்து நினைவு தான் என்பதைப் புரிந்து கொள்.

201. நீ செய்யும் தர்மம் என்றும் உனக்கு உதவியும் நன்மையும் தான் செய்யும். உன்னை விட்டு என்றும் பிரியாத நண்பன் தர்மம் தான் என்பதை யுகத்தானே நம்பு. நன்மை செய்.

202. வணங்கும் எண்ணம் உனக்குள் இருக்குமானால், காற்று, நீர், உப்பு இவையை வணங்கு. இவைதான் உனக்குள் இணை எனப்பட்ட முதல் யாத்துவ வாதிகள். பின் வித்தும் தானியமும். உன் ஆத்மா உன்னை அறியாமல் வணங்குவது இவையைத்தான். உன் சரீரம் உள் கள்வ யுவை கேடே. என்றால் என் செய்யும் யுகம்? உன் சரீரத்தை உணரச் செய்யுமா மனிதா.

203. மனிதா உணர யுகிக்க யுள்யம். நீ யுகிக்கும் எவையையும் ஆழமாக யுகி. நீ யுகத்தில் ஆக்கியதும் யாது? சொல்லும் செயலும் செயலாகுமா? உன்னால் உண்டாக்கப்பட்டதும், நிலை கொண்டதும் யுகத்தில் எது? யுள்வம், இனள்வம் இவன் இவனவன்யம் இப்படி, அப்படி என உளராமல் உன் ஆதிக்கம் எங்ஙனம் என உணர். உன்னை நீ மறக்கும் நாள் யுகத்தில் திடமாக சொல்வான் யார்? உன்னிடமிருந்து விடுபடும் ஆத்மாவை மீண்டும் உன்னிடம் தள்ள யுகத்தில் எவரேனும் உண்டோ ? மனிதா பசுமை உனக்கிருந்தால் பக்குவம் முகத்தில் தெரியும். தேங்காயை உடைத்துப் பார்த்து நீ உணர்ந்ததும் யாது? உடைத்தும் தேங்காய் சிரிக்கக் கண்டேன். நீ என் செய்வாய்?

204. உழுவ உழவாயானால் மண்ணை புழுதியாக்குகின்றாயே மனிதா, உன்னை நீ உணரத்தானே வித்தும் விதையும். எவைக்குள்ளும் நான் காற்றாக பக்குவம் கொள்கின்றேன். உன் எண்ணம் பூமியை உழுவதிலே. உன்னை நீ உழுது உன் சரீரத்தை பக்குவம் கொள்ளச் செய்தாயா? காற்றும் நீரும் மணக்குதடா. மனம்

எனும் உன் ஆத்மா துடிக்குதடா. உன் சரீரம் உணராமல் திகைக்குதடா. பாவி பணத்திற்காக உன் சரீரம் எதை எதையோ செய்து படாதபாடும்பட்டு துன்பம் காணு தடா. யுகத்துக்கடடை மணக்க உன்கடடை நாறுதடா. நீ கண்டதும், கொண்டதும், உணர்ந்ததும் யாது மனிதா.

205. பார்க்க நீர். அவைக்குள் உப்பு. என்றால் உப்பும் நீரும் யன்றன்றதோ. உன் சரீரமும் ஆத்மாவும் இணைஷ்யம் கண்டது தானே. ஆத்மா உன்னை விட்டு விடுபட நீ உணர்ந்த தும் யாது? மனிதா இளக்கம் கொண்டு யுகத்தில் சற்றாவது இன்பம் காண உணர்.

206. யுன யுன்னியம் என்பது கடமை போல். யுகத்தில், கடமையில் கருத்தாக ஏறும்பும், காட்டில் வாழ்கின்ற யுவராசி களும், பறவைகளும் இன்னும் எத்தகையோ உள்ளன. பார்க் கின்றாய் சாடை போல். ஆனால் திறன் யாது? எது எதுவோ என நினைக்காதே. நிம்மதி என்பது எனக்கு என்றும் இல்லை. காட்டில் வாழும் எவ் இனத்திற்கும் சற்று உண்டே. எவையையும் உண்டாக்க இயலாதவன் நீ. அழிக்கத்தான் செய்கின்றாய். நான் உன் உணர்விற்கும், உள் யுகிப்பிற்கும் தான் உதாரணம் காட்டியுள்ளேன். தீடமாக துள்யமாக உணர் மனிதா.

207. உனக்குள் இளக்கம் என்கின்ற எண்ணம் தான் யாஷ்யாகத்திற்கும் யான்யவத்திற்கும் நன்மை . இவ்யுகம் உங்கள் எவருக்கும் சொந்தம் இல்லை. உதவியால், உண்மையால், உன் இளக்கத் தால் தான் நீ யாயாகம் அடைய இயலும் என்பதை தீடமாக நம்பு.

208. வசந்தம் ஆனந்தமானது. என்னுள் இருப்பது மணம் கொண்ட மலர். அவைக்குள் தேன். பின் பிஞ்சும், காயும், களியும், அவைக்குள் வித்தும் என்றால் நீங்கள் நிதானமாக யுகித்தும் உணர்ந்தும் தெரிய வேண்டும்.

209. நீ தொலை தூரம் செல்லும் வழியில் ஒரு மரம். அம்மரத்தினடியில் இளைப்பாற நீ துணை கேட்பதில்லை. உட்காருகின்றாய். இளைப்பாறி நீ உணர்ந்தது யாது? அம்மரம் உனக்கு செய்த உதவி போல் நீயும் மற்றவர்க்கு செய்ய வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் உனக்குள் இருந்தால் உன் சரீரத்திற்கு நன்மை என உணர்.

210. பாறை. பாறைக்குள் தேரை என்னும் தவளை. அவையும் இரை எடுக்கின்றன .அவை உண்ணும் உணவையும் நீங்கள் கண்டீர்களோ? ஆசை. எவ் ஆசை? எவைக்குள் தேரை எவை கண்டன? ஆசை உன் காற்று. அவ்யன உதவி உன் அன்பு என உணர்.

211. இவ்யுகத்தில் உப்பும் நீரும் குறையவில்லை. வித்தும், தானியமும் ஏமாற்றவில்லை. நீங்கள் உங்களை ஒருவருக்கொருவர் ஏமாற்றி கண்ட பலன் என்ன என நீங்களே சிந்தியுங்களேன்.

212. தான்யங்கள் எல்லாம் அழகாகச் சிரிக்கின்றன. மனிதா, உன் சிரிப்பை என்னவென்று சொல்ல? அன்பால் சிரி. இழச் சிரிப்பு அது. பழி யுனவச்சிரிப்பு. யாயான்யவ சிரிப்பு பக்குவம் தானே. யுகம் யுகமா? பாவம் என் செய்வது? உதவி. உதவி செய்ய நினைக்க உனக்கும் உலகிற்கும் நன்மை என பொருள்.

213. மனிதா பேசினால் பேசியும், சீறினால் சீறின்றி. சிதறுண்டு செல்லும் சொல் உனக்குள் இணையுண்டு. உன் ஆத்மத்திற்குள் இச்சொல், சீற்றச் சொல் சென்றால் என் செய்யும் ஆத்மா? ஏரி நீர் கண்டாய். ஏரி நீர் பிரிந்து செல்ல எத்தனையோ வழி. கால் வாய் சிறியது ஏரி சீறிவிட்டால் என்ன நிலையாகும்! பாவி மனிதா பக்குவம் எங்கே உணர்.

214. அன்பிற்குள் தான் அழகு. அழகும் தான் இருந்தால் மட்டும் போதுமா? மரத்தின் அழகை ரசித்துப்பார். இவையவர் அழகு பின் சலியும். மரம் பருக்க பலவிதமான வைரம் மணக்கும். காயும் கனியும் மணக்கும். மனிதர்கள் உங்களுக்குள் அன்பும், அறிவும் மணக்க. திறனாகத் தான் குடி இருக்க சிந்தித்து செயல்படுங்கள்.

215. உண்மை உன் நட்பு. ஊமை என்கிராய். அவ்வுமை உன்னிடம் பேச முயலும். ஆனால் பேச இயலாது. ஊமை ஏன். பேச இயலா இவ்வுமையை பேச வைப்பார். இவ்யத்தில் எவையரும் உண்டோ ? மனிதா முன் பாவம். பின்படுவது துன்பம். என் செய்யும் யுகம்? இவ்யவச் செயல் எங்கே? சிந்தித்துப் பார்.

216. நீங்கள் நீங்கள் போல். ஆனால் நீங்கள் யாத்துவவாதிகள். அவையில் பிழை செய்து இவையில் வாழ்கின்றீர்கள். நீங்கள் உலகத்தார் யாவரும் ஒருவர்க்கு ஒருவர் அன்பு கொண்டு, உதவி செய்து

நலம் கொள்ள நீங்கள் யாயான்யம் வர உங்கள் ஆத்மா யாகத்தை உணரும்.

217. மனிதா சாந்தவம், சாந்தியவம், சாந்திசம் இவை எல்லாம் கண்டாயா? உன் தலைக்கும் மேல் மேலலு கும் போய் காணாது என்றாலும் அடைந்து சந்தோஷம் கொள்கிறது ஆத்மா என உணர். ஆத்மா என்றும் அழிவற்றது. உன் சரீரம் அழிவிற்குட்பட்டது என்றால் சிந்தித்து உணர்.

218. நீ உணர்வதும் வேண்டுவதும் பணம், பொன், பொருள் என்றால் அவையை சேர்த்தும், பார்த்தும் தான் கண்டாயே தவிர அவைகளை அங்ஙனம் கொண்டு வருகின்றாயா? சிந்தித்துப் பார். உனக்குள் ஆத்மா. அவ் ஆத்மா உனக்குள் இனள்வம். அவை பசுமைக்கு இவைக்குள் நீ உதவிட முந்து. போதும்.

219. தேனும் பாலும் தான் சொர்க்கம் என்கிறாயே. இது நரகமடா மனிதா. தண்டனை அடைந்தவர் தான் நீங்கள். எழுதுகின்றானே அவனும் உன் போல். ஆனால் தண்டனை கொடுப்பது யாஷ்யம். அவையை எழுதுகின்றவனும் நானே என்றால் உணர்ந்தும், யுகித்தும் அறிந்தும் பார். அன்பும், அறிவும், தானமும், நிதானமும் தான் அங்ஙனத்து சொர்க்கம் என உணர்.

220. உண்மை உப்பு போல். அவைக்குள் நீரும், வித்தும் போல் யான் யானம். உன் சரீரம் இவையை உண்டும் எவையும் உணராது. யான்யாசம் உன் ஆத்மா காண இவையில் உண்மை. நன்மை உதவி, தர்மம் தேவை. இவையை நீ ஒதுக்கிவிட்டு கொலை பாவம், வினை பாவம் செய்வாயானால் யாஷ்யாகத்தில் இருந்து நான் உன்னைப் பழி வாங்குவேன். உன் தவறை உணர்ந்தார் யாரும் இல்லை என நீ நினைக்காதே. யுகத்தில் யாவரும் தண்டனைக்குட்பட்டவர் என்றால் யாயாத்துவ வித்தும், நீரும், பிரகாசிப்பும், காற்றும் நானே என்றால் துள்யமாக சிந்தித்து உணர்.

221. மனிதரார் உங்களை நீங்கள் உணர்ந்தால் சான்றனவே. நீங்கள் தர்மத்தை யுகிக்க. தர்மம் எனும் மணம் கண்டீர்கள் மலரிடம். மலரிடம் மணம் உண்டு. மரத்திடம் நிழல் உண்டு என்றால் வித்துக்குள் மரமும், மரத்திற்குள் நிழலும், மலருக்குள் தேனும், தேனுக்குள் பிஞ்சும், காய் கனியும் சிரிக்கக் கண்டும், உண்டும் நீங்கள் இவ்யுகத்தில்

உணர்ந்ததும் என்ன? என நீங்களே உங்களை உணர்ந்தால் நன்மை ஆத்மாவுக்கே என்றால் யுகிக்கவே உலகத்தார் நீங்கள்.

222. மனிதரார் உணருங்கள். ஞானம், அன்பு, ஆற்றலும் திறனும் வீரமானால் உலகிற்கு பெரிய நன்மை. கூண்டிற்குள் வாழும் நீங்கள் அங்ஙனத் தவறே. இங்ஙனப் பிறவி . குரங்கில் பக்குவம். குரங்கில் இருந்து வந்த நீங்கள் செய்யும் பாவமும் பழியும் குரங்கும் செய்திடக் கண்டாயா? குரங்கும் ஒற்றுமையாக வாழுதடா யுகத்தில் . குரங்கில் இருந்து வந்ததாக விஞ்ஞானம் கூறு தடா. நீயேன் இப்பாடுபடுத்துகின்றாய் யுகத்தை. சரீரத் திமிரா? பாவமடா சரீரம். எதற்கும் உதவாத சரீரம் என சரீரம் யுகித்தால் உலகிற்கே நன்மை. யுகிங்கள் நீங்கள் உலகத்தார் .

223. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். யுகம் யுகமே. யாஷ்யம் யாஷ்யமே. என்றால் அங்ஙனம் உலகமும் விழித்த வண்ணம். என்றால் யான் யானே. நீங்கள் யுகிக்க யுகத்தில் அநீதி அழியும். அன்பு வெல்லும். என்றால் 1936 முதல் ஆரம்பம். நாடகம் பார் . யுகி. உலகம் உன்னிடமா? உலகம் யாஷ்யாகத்தின் முனிவனிடமா?சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவே நீங்கள். கணக்குக்குள் நீங்களே. கதைக்குள் யார் யாரோ? உணரலாம் தானே. உலகத்தார் நீங்கள். நிதானம் அன்பு தேவை உலகிற்கு. இவையால் நன்மையே உனக்கும் என்றால் யுகி.

224. மனிதா உன் உதவியால் இவையில் உனக்கு நன்மை சற்றுதான். ஆனாலும் நீ யாயாஷம். இயாள்ன்சம் அடைகிராய். அன்பிற்குள் தானியம். அவைக்குள் இயள் யனம், என உணர். நன்மை அங்கு. யாஷ்யத்தில் என்றால் அவைக்குள் உன் இருப்பிடம். அங்குதான் இன்பம் என்பதை தைரியமாக நம்பு. நன்மை செய். தர்மம் செய். இளக்கம் கொள்.

225. மனிதா யுகத்தில் ஆறு குளம் ஏரி எங்கும் நிரம்பி வழியும் மா நீரைப்பார்க்கின்றாய். ஆனால் நிரப்பிதந்தான் பொருள் தேவா உணர்ந்தாயா? சொல். அவன் போல் உதவியவன் யுகத்தில் எவனும் உண்டோ ? சிந்தித்துப் பார்.

226. மனிதா பணம், பொருள் மறைந்தால் ஓடோடி தேடுகின்றாயே, உன் யாஷ்யம் எங்கே என தேடுகின்றாயா? நீயுகிக்க, உன் இயாள்யவம்

யாவும் 111 காண்டம். மண்டலம். இவைக்குட்பட்டவன் நீ என உணர் மனிதா. இவை நீசம். இருட்டு என்பதை மறவாதே.

227. மனிதா நீ எவையும் பக்குவப்படுத்தி உண்கின்றாயே, அவைபோல் யாகத்திற்குள் இயல்யம் கொள்ள பக்குவம் கொள்கின்றாயா? மனிதா இனாசிசம் நன்றாக யோசி. மனம் கொள். அன்பு கொள்.

228. மனிதா உதவி செய்து நீ மற. யாவ்யாகத்தில் இருந்து அவையை காணும் யான் மறவேன். அங்கு உன் ஆத்மா வர, அவை மகிழ அன்று நீ காண்பாய். இளக்கம் தான் நன்மை. அங்ஙனத்திற்கு என உணர்.

229. மனிதா நீ செய்நன்றியை இவையில் மறக்கின்றாயே, பேராசைப்படுகின்றாயே ஏன்? இவையில் நீ சேர்க்கும் பொருளை எல்லாம் அங்ஙனம் தூக்கிக்கொண்டும் வருவாயோ? மனிதா இயல்யம் கொள். மறவாதே. உதவியால் உன் ஆத்மா நன்மை பெற யுகி.

230. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். ஆற்றிற்ற ஆற்றலே அறிவும் ஆனால் பிறர் என சொல்லாமல் நாம், நாம் தான் எனக் கூறு. உலகிற்கும் நன்மை. பகை கொண்டு வாழாதீர்கள். இணை, துணை கொண்டு அன்பாக வாழுங்கள். இவ்வாழ்வே மன்வில் நிலை போல், ஆற்றல் திறன் காற்றே என்றால் மதம் கொள்ளாதே. மணம் கொள். உலகத்தார் நீங்கள் உணருங்கள்.

231. மனிதரார் உணரவே இவ்வுலகை நீங்கள். இவ் இருள் நீச உலகம். இது எப்போதும் இருக்கும். ஒருபோதும் கண்டிப்பாக அழியவே அழியாது. என்றால் அன்பால், அறிவால், தெளிவாக திறமையாகத்தான் உணர்ந்து எழுதுகின்றான் யாகவா முனிவன். இவ் யாகவா முனிவன் யார் எனத் தெளிதாக யுகித்து உணர்ந்தால் யாவையும் பசுமையாக உணரலாம் நீங்கள்.

232. மனிதரார் உணர்வீர். உயர்வாக உச்சியில் பறக்கும் பறவை உங்கள் நன்மை தீமையைப் பார்த்தவண்ணம் போல் யான்றன சான்றன செய்தன காற்றும். காற்றைக் கண்டாயா? படமும் பிடித்தாயா? உன் திருப்திக்காக காற்றைப் பிடித்தும் அடைத்தாயா? காற்றையும் என் 111 காண்டத்தையும் உங்கள் கண்போல் யுகித்து அறிவீர்களேயானால் இவ்யுகம் யுகிக்கும். நீங்களும் யுகித்தால் நன்மை . யுகிக்கவே நீங்கள்.

233. மனிதரார் உணர்வீர், அறிவீர்கள். நீங்கள் ஆற்றவ ஆற்றிடவ யாற்றார் யுற்றார். கரைந்த உப்பை உப்பாக்கு வாயா? உப்பும் உணரும் உங்களை . நீங்கள் உப்பு போல் தான் என்றால் தட்டிச் சென்ற ஆத்மாவை மீண்டும் பிடித்து அடைப்பார் உலகில் யாரேனும் உண்டோ ? வீரம் காற்றிடமா? உப்பிடமா? உங்களிடமா? இடம் நிலையே நீசத்திற்குள். நிலையானவார் யார் ? யுகித்து உணருங்கள் நீங்கள்.

234. மனிதரார் யுகிக்க. யுகத்தில் யான் நிகரோ? நான் மீண்டும் மீண்டும் பிறவி கொண்டவன் என்கிறான். நம்பாதே. திருடன் சொல்லும் கதையும், திருட்டு நரி கூறும் உதவி போன்றதே என்றால் யுகத்தில் பிறப்பதே நீசம். யுகத்தான் தண்டனைவாதிதான். இருந்தும் முனிவன், ஞானியன் பிறப்பான் என்றால் மாயப்பிறவி. துன்பம் கண்டும் இன்பம் போல் வாழ்ந்து உன்னைச் சோதித்துப் பார்த்து உன் தலைக்கும் மேலுள்ள உலகை தெளிவாக உணரச் செய்வான். தண்டனையும் கொடுத்து பாவி இது நீசம் இருள். இவையை விட்டு அங்ஙனம் வர வழி அன்பும், ஆற்றலும், தர்மமும், உதவியும், உண்மையும் தான் எனக்கூறி மறைவான். பறவை இனம் கொண்டவன் தான் முனிவனும் ஞானியும் என்றால் யுகித்து உணருங்கள் உலகத்தார் நீங்கள்.

235. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். ஆறும் கட்டினாய் ஏரியும் கட்டினாய். மதகும் கட்டினாய். நீரின் கணம் கண்டாயா? நிலத்தின் கணம் கண்டாயா? அல்லது காற்றின் கணம் கண்டாயா? நட்சத்திரத்தின் துடிப்பைக் கண்டு உணர்ந்தாயா? பறவையின் இசை கேட்டு மகிழ்ந்தாயே. அவை ஆற்றல் சொல் உணர்ந்தாயா? உன் சொல் போல் பறவையின் சொல்லும் எப்போதும் கேட்கும் என்றால் பறவையின் குரல் நட்பு. உங்கள் குரலும் அவ்வாறு ஒற்றுமையாய் ஒலிக்கலாம் தானே. யுகிக்கவே நீங்கள்.

236. மனிதரார் துள்யமாக யுகி. 1986 முதல் பாவத்திற்கு மன்னிப்பு என்பது இல்லை. தண்டனை தான் உண்டு. இற்று சற்றளவும் மன்னிப்பு இல்லை என்பது காண்டத்து முனிவன் கட்டளை. நீ யுகத்தில் எது செய்தாலும் யான் துள்யமாக. திடமாக யான்யாசியத்தில் எழுதுவதும் கண்டிப்பாக என்றால், பாவம் செய்த உன் சரீரம் துடிதுடித்து அரைச் செய்வேன். யான் யானே. என் நிலை காற்று தான். என்றால் என் காற்றை உன் ஆத்ம காற்று மட்டும்தான் காணும். உன் சரீரம் காணாது. மரம், செடி, கொடி, வித்துக்கள் காணும் என்றால் யுகித்து உணரவே நீங்கள்.

237. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். நிலம் என்றால் யுகத்தில் பூமி. பூமியைப் பார்த்து நீங்கள் புலம்புகின்றீர்கள். ஆனால் பூமி உங்களைப் பார்த்து புலம்புகின்றது என்றால் காரணம் யுகத்தில் அன்பைக் காணோம். அநீதியைப் பார்த்து யாஷ்யத் திற்கு கூறியவண்ணமே பூமி என்றால் பூமி உனக்குள்ளா. அங்ஙனத்திற்குள்ளது என உணர்கின்றீர்களா? உலகத்தாரே உங்களை நீங்கள் உணர்ந்து நன்மைக்கு முந்தினால் உங்கள் சரீரம் சற்றாவது நிம்மதி காணும் என்றால் யுகித்து உணரவே நீங்கள்.

238. மனிதரார் யுகிக்க. நீர் விலை போகக் கண்டேன். நெருப்பு விலை போகக்காணேன். மண் எனும் பூமி விலை போகக் கண்டேன். அக்கினி விலை போகக் காணேன். கற்பூரம் பக்குவம். சாம்பிராணியின் சாமர்த்தியமும் பக்குவம். கள்வனத்திற்குள் கரித்துள் மணக்கக் கண்டேன் பக்குவத்தால். பாவிபுகத்து மனித குலம் மணக்க யான் காணேன் என்றால் உணர்ந்து அறிவதும் நீங்கள் தானே.

239. மனிதரார் அன்பாக அறிவாக வழிசொல். மிருகம் அன்பாக வாழக்கண்டேன். பறவையும் அன்பாக கூடி வாழக் கண்டேன். எறும்பும், தேனீக்களும் அன்பாக இருக்குதடா. இருட்டிய இந் நீச காண்டத்தில். நீ இங்கு கலகம் செய்து பின் உன் சரீரத்தை நீயே அழியச் செய்கின்றாயே ஏன்? ஒருவனைப் பழிவாங்கினாலே பல ஆயிரம் பிறவியடா பாவி. ஒருத்தியைப் பழிவாங்கினால் காலின்றி கண், வாய் மூடிப் பிறவி. ஆதலால் பாவத்திற்கு முந்தாதே. உதவிக்கும், உண்மைக்கும், நன்மைக்கும் முந்து. உன் ஆத்மா கண்டிப்பாக அங்ஙனம் அமரும். உன் தலைக்கும் மேல் 111 உலகம் கண்டாய் அன்று. இன்று மறந்தாயா? யுகித்து உணர்.

240. மனிதரார் யுகிக்க. புல் தின்னும் ஆடு மாடு இன்னும் எவையெவையோ. பசுவுக்குள் பால் என்கிறாயோ? பாலுக்குள் யாது? யாது என்றால் உண்டவன் நீ அன்றோ. உணர்ந்ததும் யாது? யாதுவோ? பால் குடித்தாய்? பக்குவம் கொண்டாயா? மனித குலமே உங்கள் ஞானம் அன்பு எங்கே. பால் வெண்மை. உங்கள் உண்மை எங்கே? சற்று துள்யமாக யுகித்து உணருங்கள் உலகார் நீங்கள்.

241. மனிதரார் உணரவே. நீங்கள் நீர்க்குமிழி நுரையின் இணையே. மண்பாண்ட இணையே. என்றால் யாவ் யாகைக்குள் யார்?

நீர் நீருக்குள் மலர் என்றாலும் உங்கள் கதம்பமும் நீரைத்தான் நிலையாக உணரும். ஆனால் சரீரம் நன்மையை யுகித்தால் அச்சரீரத்திற்கே சற்று நன்மை என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

242. மனிதரார் யுகியுங்கள். உணருங்கள். இவ்வுலகம் இற்றும் சற்றும் சொந்தம் என உன் கணக்கோ? மணம் யாஷியம். மதம் சரீரம். மணம் மறவாத மலர் முளைக்கக் கண்டேன். என் வித்து மலர். பாவி உன் வித்தோ மதம் கொண்டு கண்டப் பலன் என்ன? சற்றாவது மணம் யுகி. மதம் யுகிக்காதீர்கள். உலகார் யுகிக்க.

243. மனிதா உலகில் உன் கணக்கு காலை மாலை. மாலைக்குள் இரவும் இருள். இருளில் நீ கண்ட உலகம் உன் தண்டனை. இவ்வுலகில் இணையால் துணையால் பிறவி. பிறவியும் நீசம். நீசத்திற்குள் இருள். இருளில் எதை, யாதை யுகிக்கின்றீர்கள்? இவ்வுலகில் நீர், நிலம் வித்தும் உதவுதா பாவி நீ உதவாததும் உலகிற்கு ஏன் என யுகி.

244. மனிதா உனக்கு அதிகாரம் வேண்டாம். மரத்திலுள்ள கிளையும், மரமும் வளையக் கண்டேன். ஆனால் மனிதரார் என்கின்றான் இருக்க வளையக் கண்டேனோ? இல்லையடா மனிதா.

245. அடே மனிதா. கடல் ஆடக் கண்டேன். கடல் ஆழம் எவ்வளவு என அளந்தேன். உன் ஆழம் அளக்க இவையத்தில் எவையரும் உண்டோ ? மனிதா பக்குவம் கொள். விவேகம் வேண்டும். வேஷம் வேண்டாம். இனள்வம் எங்கேயடா பாவி. வித்து உதவியும் உண்டு நீ கழித்தும் எவை உணர்ந்தாய்.

246. மனிதா யாகம் பொழிய ஏரி, குளம், குட்டை அவைக்குள் மீன், பாசி, நத்தை, சிப்பி இன்னும் எத்தகையோ . யுவையவர்களே அந்நீர் வற்ற அவைக்குள் நீ நீராடி அவை சுத்தம் நீ பார்த்து உன் சரீரத்தைக் கழுவினாயா? உனக்குள் இருக்கும் உன் கதம்பத்தைக் கழுவினாயா? யுகி.

247. அடோ மனிதா உன் இனியவை யாவும் கேட்க யுகிக்க. அங்ஙனம் இகைக்குள் குயிலும் தான் கூவ நீயும் தானாக மகிழ்கின்றாயே . குயிலும் கூடும்தான் கட்டி குஞ்சும் தான் வளர்க்கக் கண்டாயோ? புலமை ஞானம் உனக்குள் வேடமடா, சற்று துள்யமாக யுகி.

248. எல்லாவற்றையும் யுகத்தில் வாங்கலாம். இருந்தும் அறிவையும், அன்பையும் வாங்குவாயோ? எவையன திறன்பட உணர்.

249. மனிதரார் யுகிக்கவே நீங்கள். உங்கள் ஊர் ஆடு மாடுகளை அது கணக்கிற்கு ஆயிரம் என்றாலும் இரண்டு பேர் மேய்ப்பார். இரண்டு பேர் யாவற்றையும் மேய்த்துவிடுவர். ஆனால் ஒரு ஊர்க்காரர் 1000 பேர் என்றால் இருவர் காத்து விடுவார்களா? கலகவாதிகள் தானே யுகத்தான் என உணரும் ஆடும் மாடும் என்றால் அன்பு எங்கே என துள்யமாக யுகிக்கவே உலகார் நீங்கள்.

250. மனிதா உன் கடமை யாது என தெளிவாகக் கூறுபவன் எவனோ அவனை அறிந்து செயல்பட்டால் சற்றாற்றும் உங்கள் ஆத்மாவும், சரீரமும் நிம்மதி காணும் என உணர் . அப்படி இவ்யுகத்தில் கடமையைக் கூறுபவனும் கூறப் போகின்றவனும் முனிவன். ஞானியன். இவையவர்கள் தான். நான் என்பான் முனிவன். நாம் என்பான் ஞானியன். கவி உள்ளான் முனிவன். கடமை சொல்வான் ஞானியன் என்றால் 1986 தான் பிறவிக் கே ஆரம்பம் என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள். முனிவன் கூறும் சொல் தெளிவை உங்களுக்கு நீராக, நிழலாக, தேனாக உணர்த்தும். அன்று உணர்வீர்கள் நீங்கள் இவ எழுத்துக்கள் எனும் தானியத்தை .

251. மனிதரார் உணரவே . இனி உலகில் ஞானம் வெல்லும். தர்மம் வெல்லும். அறிவும் வெல்லும். ஆற்று நீர் நிலையாக நிற்பது இல்லை. அதுபோல் இவ்வுலகில் நிலையாக வாழ்பவரும் எவரும் இல்லை என்றால் யுகித்து உணர்.

252. உலகமே என் வித்து கண்டாய். எள் சிறியதே. கடுகும் சிறியதே, அவை சிரிப்பும், அவைக்குள் இளக்கமும் உண்டு. ஒரு எள்ளிற்கும், ஒரு கடுகிற்கும் எடை உண்டா ? இரண்டும் தனித்தனி வித்து என்றால் ஆண் பெண் இவைக்குள் ஆத்மா ஒன்று தானே . உங்களுக்குள் உங்கள் சரீரமும் சற்று சிந்தித்தால் என்ன? ஒரு எள்ளையும், ஒரு கடுகையும் நீ எடை போட்டாயா? அதுபோல் என் ஆத்மாவை எடை போட்டான் எவனும் உண்டோ யுகித்து உணர்.

253. மனிதரார் யுகிக்க. தழைத்த மரம் உனக்கு தர்மம் செய்கின்றன. கனிந்த வித்தும் தித்தித்து திறனாக உதவுகின்றன. மரத்திற்கு கற்றுக் கொடுத்தான் யார். நீயும் உற்றாய், கற்றாய், உயர்ந்தாய், உதவினாயா?

உன்மீது நிழல்பட நீயும் நிழலாக இருக்க 1986 வரை இவ்வுலகில் காணேன் என்றால் யூகிக்க.

254. மனிதரார் உணர். யுகத்தில் நான் என்றால் எகையாகை பொருள்? பூமியும், யாஷ்யமும், வித்தும் நான் எனக்கூறும் என்றால் சிந்திக்கின்றாயா? சிப்பி பார்க்கின்றாய். சிப்பிக்குள் முத்து மறைந்திருக்கிறது. ஆயிரம் சிப்பியில் ஒன்றில் தானே சிறு முத்து என்கிறாய், சிறு முத்தும் பெரு விலை போகும். ஆனால் நீ விலை போக யான் காணேன். நிலை கொண்ட சிப்பியின் முத்து நான் எனக் கூறவில்லை. யாஷ்யம் நான் எனக் கூறவில்லை. பாவி குலமே, நீ தான் நான் எனக்கூறக்கேட்டாயா? யுகித்துப்பார் மனிதா.

255. மனிதரார் உணருங்கள். மலருக்குள் தேனிருக்க நீ கண்டாயா? தேனீ எடுத்துச் செல்லும் போது பார்த்தாய் போல் தானே அன்றி, உணர்ந்தாயா? ஈ பக்குவமே. உனக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் ஆத்மாவைக் கண்டாயா? மனிதா தேன் போல் ஆத்மாவை யுகி. பசுமையாக இருக்கும். சரீரம் வீரம் கொண்டால், உதவினால், அவ் உதவியால் உன் யவ சரீரத்திற்கே நன்மை போல். ஆத்மா ஆதாயம் தேடாது என உணர்.

256. மனிதரார் உணருங்கள். யுகியுங்கள். நாம் நாம் போல் சான்றுள் சான்று. யுகத்தில் உங்கள் எண்ணம் வித்துபோல் பக்குவம் கொள்ளலாம். வித்துக்கள் உங்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றன. நீர் யான்யம் கொள்கின்றன. காற்றுக்குள் சான்றவ சிறுமலர் மணம். உன் ஆத்மா போல் என்றால் உன்னிடம் இருக்கும் வரைதான். பின் என் ஆத்மா தானே . மலரை யுகித்து ஆத்மா சிரிக்கும். மலரும் ஆத்மாவைப் பார்த்துச் சிரிக்கும். அன்பாக, திறனாக சிரிக்கும். மலர் திமிர் கொண்டால் சுற்றார் யாவருக்கும் மணம் தான். மலர் செய்யும் இன்பம் நீங்கள் யுகித்தும் அறியலாம். உங்களுக்குள் ஒற்றுமை கொண்டு வாழலாம். யுகத்தில் சற்று தானே வாழ்வு என்றால் சற்றாவது சிந்திக்கலாம் அங்ஙன உலகத்தை. அவ்வுலகம் உண்மையானது. வெண்மையானது. என தாராளமாக உணருங்கள் உலகத்தார் நீங்கள்.

257. மனிதரார் யுகி. உங்கள் உலகம் இதுவா என்பதை உன் சரீரம் யுகித்தால் தீடமாக அறியலாம் அங்ஙனத்தை . அங்ஙனம் பிரகாசிப்பும் இன்பமும் என்றால் இங்ஙனம் இருப்பதும், விடுபடுவதும் என் யாஷ்ய

ஆத்மா. ஆத்மா விடுபடும் போது தடுப்பான், தடுப்பான் உலகில் யாரேனும் உண்டோ ? சிந்தித்து யுகித்தால், உணர்ந்தால், இவ்யுகத்திற்கு சற்று நன்மை . உன் சார்த்திற்கும் நன்மை சற்று என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

258. மனிதரார் யுகிக்க. உணரவே நீங்கள். அழகும் ஆசையும் தேவை போல் என்றால், ஆசைக்குள் அன்பையும், அறிவையும் தெளிவாக யுகித்தால் நன்மை . அறிவும் அழகும் நிலை கொண்டது, மண் அழகு. நீ அருந்துகின்றாயே நீர் அவையும் அழகு என்றால் அவையை விட உன் அழகு நிலையோ? உலகில் உங்கள் அறிவும் ஆற்றலும் நிலை கொண்டால் அழகில்லா அழகே என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

259. மனிதரார் உணருங்கள். இவை நீசம். இருள் என்றாலும் இவ்நீசம் இருக்கும். ஆனால் நீங்கள் இவ்வுலகில் என்றும் தங்குவீர்களோ? தங்கத்தான் விடுவானா யாஷ்ய முனிவன்? இது அவன் இடம் அல்லவா? உன் சட்ட ஏடும், கணக்கும் அங்குதான். இங்கு தடுமாற்றம். அங்ஙனம் இன்பம் என தீடமாக நம்பு. உண்மையின் வெண்மை அங்ஙனம் தான். என தெளிவாக யுகி. உதவிக்கு முன் யுகி என்றால் நீங்கள் அங்ஙனத்தை யுகிக்கவே.

260. மனிதரார் உணரவே. உங்களுக்கு திறன், திறமை, வீரம் வேண்டும். வீரம் போல் என்றால், ஆற்றல் கொண்ட சாரம் அன்பான சொல் சொன்னால் உலகிற்கே நன்மை. ஆனால் அச்சொல் அவச்சொல்லாக இருந்தால் உனக்குத்தான் நன்மையோ? சிந்தித்துப் பேசு. இன்யமாக யுகி. ஊக்கமாக சொல் . மனம் போல் சான்றே என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள்.

261. மனிதா, அன்புள்ள ஞானம் என்பது நீர் . ஆற்றல் உள்ள ஞானம் என்பது வித்துக்கள். திறனும், ஆற்றலும் கொண்டவை மரம், செடி, கொடி, காய், கனிகள் இன்னும் எவை எவையோ. ஞானம் அன்பு தான் என்றால் அவ்ஞானம் நிதானம் தான். இவையை உண்ட, கண்ட, உங்கள் சாரம் உணர்ந்தால் உலகிற்கு நன்மை போல் என்றும் என உணருங்கள் நீங்கள்.

262. மனிதரார் சிந்திக்க. தானியத்திற்கு உரம் வைத்தாய் பக்குவமாக, அழுத்தமாக. பின் இன்பமும் ஏராளம் கண்டாய். வித்துக்கள் தூவியவனை மகிழ்ச்சைய்ய தூவியவனும் இன்புற்றான், என்றால் உங்களுக்குள் இன்பம் ஏதும் செய்தீர்களா? உங்களை நீங்கள்

உண்மையாக, நன்மையாக ஊக்குவித்தால் உங்கள் உலகிற்கு வித்துபோல் நன்மைதானே.

263. மனிதரார் யுகிக்க. ஆசை, ஆசைக்குள் ஆற்றல் திறன் ஆற்றல். உதவி, உண்மை, நன்மை. ஆசை கொள் என்றால், சரீரம் நீசம் என்றால். உன் தலைக்கும் மேல் உள்ள 111 உலகமும் பாசம் தானே. சிந்தித்துப் பார் மனிதா.

264. மனிதரார் அன்பை ஆசையாக்கு. ஆசையை திறனாக்கு. எத்திறனையும் உலகிற்கும், உன் நாட்டிற்கும் அன்பாக்கு என்றால் எவ்வித்தும் உலகம் எங்கும். வித்துக்கள் பூமியில் விழித்த வண்ணம். உங்களைப் பார்த்தவண்ணம் உங்களுக்குள் இனள்வம் கொள்கின்றன. எவ்வித்தும் உங்களுக்குள் இளக்கமாக யுனள்வம் செய்கிறாய் என்றால் இவ்வுலகை நீ சற்றாவது சிந்திக்கின்றாயா? சற்று சிந்தித்தால் உலகிற்கும் ஏக நன்மை தானே. யுகி.

265. மனிதரார் உணரவே, நீங்கள். நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் பகைத்தால் நான் என் செய்ய? இருளில் வாழும் நீங்கள், குகையில் வாழும் நீங்கள், துன்பம் வந்தால் மட்டும் என்னை நோக்கி கூச்சலிடுகின்றீர்களே ஏன்? முன் உணர்ந்தால் அத்துன்பம் வருமோ? என் செய்யுமடா இவ்வுலகம்? பாவமடா மனிதரார் உலகம் என்றால் யுகியுங்கள்.

266. மனிதா ஆசை கொள், அறிவான அழகிற்கு . அறிவும் அழகும் கொண்டது மண். மண் மணம் என்றால் மலரும் மணம் வீசக் கண்டாய் உணர்ந்தாய் என்றால் அழகும், அறிவும், தெளிவாக யுகித்தால் அன்பான சுவையே. தெளிவான நீர் குடிக்கும் சரீரம் திறனாக உலகை யுகித்தால் நன்மைதானே. அன்பும், அறிவும், தெளிவும், ஞானமும், நிதானமும், உலகிற்கு வெண்மை எனும் உப்புத் திறனாக உதவக் கண்டேன். உப்பை யுண்ட சரீரமும் அவைபோல் உதவினால் யுகத்திற்கு ஏக நன்மையன்யோ ? யுகியுங்கள் நீங்கள்.

267. மனிதரார் யுகிக்கவே நீங்கள். யுகம் என்னும் சிறையும் வைத்து, உனக்கு தண்டனையும் விதித்தது நான் தான். என்றால் நீ யான்யாசத்தை யுகிக்காமல், யுகத்திலும் சிறைச்சாலை கடடி யுள்ளாய் என்றால் தண்டனைக்கும் மேல் தண்டனை. ஆத்மா

யான்யாசத்திற்குட்பட்டது. உன் சரீரம் யுகத்திற்குட்பட்டது. என்றால் நீ யுகத்தில் அநீதி, பாவம், இழிசெயல், வெறிச்செயல் செய்கின்றாய். யுகத்திற்குள் யுகிப்பதும் கலகமா? பாவி முன் 5 வயதிலும், பின் 55 வயதிலும் தானே அங்ஙனத்தை யுகிக் கின்றாய். நீசக்காரன் தானே ந. பச்சை ஓணான். இன வாதிதானே உன் சரீரம் கெடும். என் ஆத்மா கெடக் கண்டாயா? சிந்தித்து யுகியுங்கள் நீங்கள்.

268. மனிதரார் நீங்கள் முன் யுகியுங்கள். பின் யுகித்து நீங்கள் கண்டிட்ட பலன் என்ன என நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள். உதவி, நன்மை செய்யும் இவையர்களை ஒருபோதும் மறவாதீர்கள். கண்ணாடிக்குள் நீங்கள் காண்பதும் உங்கள் உருவம். துராஷ்ஷிசம் ஆத்மாவின் அழகையையும், அழகின்ற குரலையும் சற்றாவது சிந்திக்கின்றீர்களா? என்றும் உதவியை மறக்கும் சரீரம். உதவியை ஊக்குவிக்கும் ஆத்மா. பாவமடா சரீரம். சஞ்சலம் கொள்வதும், சஞ்சலம் அடைவதும் ஆத்மா தானே . சற்று அன்பாக, உதவியவனையும், உதவியவனையும் நீராக, நிழலாக யுகியுங்கள். நன்மை காணும் சற்றேசரீரம் என்றால் முன் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

269. மனிதரார் உணரலாம் தானே நீங்கள். பசுமை கொண்டவை வித்துக்கள். ஞானம் கொண்டவை பறவைகள். பறவைகளின் ஞானம் மகிழ்வே என்றால் மனிதரார் ஆற்றல் திறன் மகிழ்வோ ? சற்று சிந்தியுங்கள் உலகத்தார் நீங்கள்.

270. மனிதரார் உணர். யுகி. உலகம் உனக்குட்பட்டதோ? சிந்தித்துப்பார். உனக்கு உட்பட்டது என்றால். என் ஆத்மாவிற்கு உட்பட்டது யாஷிஷாசம். இவ்வுலகம் இல்லை. எல்லாம் தெரியும் என்பாய். தெரிந்தது எது? எதற்குள் யாது? யாவும் தெரியும் என்றால் என்னைக் கண்டாயா? என் காற்றைக் கண்டாயா? கடமை அங்ஙனமடா. சிறை இதுவென உணர்.

271. மனிதா சிந்தித்துப்பார். உலகம் எங்கும் திமிர், திடாஷ்யத்தால் நீங்கள் பழிபாவம் செய்யாதீர்கள். அப்படி வீரமாக செய்வேன் என்றால், யான் காற்றாக பாய்வேன். நாடக எழுத்து என யுகிக்காதே. உன் நாடகம் யாவும் யான் உணர்வேன். என் நாடகம் யாவும் பக்குவமாகவும், திடமாகவும் இருக்கும். உன் சரீர வலிமையை உதவியாக்க என்றால் துள்ளியம் யாது வென சிந்துத்துப்பார்.

272. மனிதரார் உணருங்கள். அன்பான கிளைக்குள் நீர். அதுவே கரும்பு என்றால், கரும்பும் இனிக்குதடா. உன் சரீரம் மணக்கின்றதோ? சிந்திப்பும் செயல் அறிவும் எங்கே? மண்டலம் மணக்குதடா. மானியத்தானியமும் மணக்குதடா. நீ உன்னை உணராது நாடகம் ஆடுகின்றாயே, நிலையானது சரீரமா? ஆத்மாவா? அக்கினியும் சிரிக்குதடா. கரையானும் பார்க்குதடா . யுகத்தானே உன் யுகம் சற்று தானே. ஆத்மா உலகம் எங்கே எனத் தேடினாயா? யுகி மனிதா.

273. மனிதரார் உணரலாம் தானே. நான் தூவிய வித்துக்கள், மலர் எல்லாம் மணமே. உன் ஆத்மா என் யாஷயத்திற்குட்பட்ட மலர். பாவி நீ யுகத்தில் செய்தாயே பணம், அப்பணம் மணக்க யான் காணேன் என்றால் சற்று யுனள்வமாக யுகியுங்கள் யுகத்தார் .

274. மனிதரார் உணரவே . நிலம் பார்த்தாய். சரி. நீர் நிலத்திற்குள் இருப்பதை எப்படி கண்டாய்? உன் தலைக்கும் மேல் 111 உலகம் மண்டலத்தைக் காண்கின்றாய் போல் வெப்பம், குளுமை, காற்று, நீர், இவைகள் அங்ஙனம் அடைபட்டுள்ளதைக் கண்டாயா? உன் சரீரம் கபடம் கற்றது. என் ஆத்மா திறனுள்ளது என்றால் நீயே சிந்தித்துப்பார். மணம் வீசும் மலரையும், மலருக்குள் இருக்கும் யாவையையும் சிந்தித்துப்பார். அங்ஙனத்தை யுகி.

275. மனிதரார் உணரவே. உலகத்தில் நீங்கள் நாம் என்றும் நமக்கு பாசம், அன்புதான் தேவை என்றும் என்று உணர்கின்றீர் களோ அன்றே உங்கள் சரீரம் சற்று நிம்மதிகாணும். பணம் மணப்பது இல்லை. மனிதரார் சரீரம் மணப்பதும் உண்டோ ? பணம் போலில்லாமல் உங்கள் சரீரம் மணக்கலாம் தானே. நீங்கள் எனும் மனித குலமே நன்றாக சிந்தித்து அறிவைத் தெளிவாக்கி உணருங்கள்.

276. மனிதரார் யுகி நீ உலகில் நீயே. உனக்குள் அடை பட்டதும் காற்று. உன் சரீரத்திற்குள் இருப்பதும் காற்று. உன் சரீரத்தை விட்டு விடைபெறுவதும் காற்று. சரீரம் தான் யாகையையும் யுகிக்க வேண்டும். சரீரம் திடனா? ஆத்மா திறனா? உங்களுக்குள் கலகமும் தேவைதானா? உலகில் தங்குவார் யாரும் உண்டா ? என் ஆத்தா அங்ஙனம் என்றால் உங்கள் சரீரம் எகைக்குட்பட்டது? என நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள். அன்பாக யுகித்தால் அறிவான விடை கிடைக்கும். சிந்தியுங்கள் நீங்கள்.

277. மனிதரார் யுகிக்க. காற்றின் மணம் ஆத்மாவிற்கு தெரியும். ஆத்மா காற்றோடு தெளிவாக விளையாடி மகிழும். உள் யுகிக்கும். சொல் செயல் இதுவென துள்யம் கொள்ளும். மலரை இணைய்யம் கொள்ளும். ஆத்மா மலரை யுகிக்கும். கொழுத்த சரீரம் மலரை தொடுத்து தன் சரீரத்தில் போட்டு படாதபாடும் படுத்தும். என்றாலும் அவ்சரீரம் கண்டிடட பலன் பாவம் தானே. சிந்தித்து உணருங்கள்.

278. மனிதா ஆயிரம் பறவை ஒரே மரத்தில் அடைகின்றன. மரம் அழுவதும் இல்லை. கிளை முறிவதும் இல்லை. அதுபோல் நீங்களும் ஒருவாக்கொருவர் உதவியாக இருந்தால் இவ்யுகத்திற்கு சற்றாவது நன்மைதானே. சேர்ந்து வாழ யுகி. சேர்ந்து சிரிப்பதும் நன்மையாக சிரி. மரத்தின் சிரிப்பு பக்குவம். உன் சிரிப்போ பாசாங்கம் என பறவை உணர்கின்றன. என்றால் சிந்தித்துப் பாருங்கள் நீங்கள்.

279. மனிதரார் உங் ளுக்குள் அன்பான எண்ணம் வேண்டும், அவ்வண்ணம் பசுமை கொண்டால் சரீரம் சற்றாவது நிம்மதி காணும். வீரம் கொண்ட சரீரம் உதவ யுகித்தால் அவ்சரீரத்திற்கே நன்மை. வீரம் விபரீதத்திற்கு சென்றால் கண்டிப்பாக உன் திமிரை அணு அணுவாக அடக்கி உன் சரீரத்தை கொல்லாமல் கொல்லும், காற்றும் பறவையும், யான்யாச முனிவனும் என்றால் பயத்திற்காக அல்ல. உண்மையில் நடக்கும் பார் . உணர்.

280. மனிதரார் யுகியுங்கள். நிலையானதும், நிலையற்றதும் பூமி. பூமி யாஷ்யத்தைக் காண்கின்றது. யாஷ்யம் பூமியை ஊக்குவிக்கின்றது. நீ எதை யுகிக்கின்றாய்? திறனற்ற நாடகம், வேடம், கூவல், அவலக் கூவல், அறிவற்ற கூவல், பறவைகள் உனக்கு உதவியாக கூவுகின்றன. நீ பாசாங்கமாக கூவி கண்ட பலன் என்ன? கருத்தைக்கூறு. நன்மை, சரீரத்திற்கே. பாவமடா உன் இய்யணையற்ற கூவல். என்றால் சிந்தித்து உணர்.

281. மனிதரார் யுகி. குணம் கொண்டது என் யாஷ்யத்து மலர். மலர்கள் மணம். நீயும், நீங்களும் இணை கொண்டால் தானே பிறவி. மலர், மலருக்குள் தேன். தேன் எடுக்கும் தேனீ . தான் சுமப்பதும் தேனை என எப்போது எப்படி யுகிக்கின்றன. ஆசை மலரிடம். பக்குவம் தேனீடம். உண்டவன், உண்டவன் உணர்ந்ததும் யாது? உலகில் ஈக்கு இருக்கும் இரக்கம் உங்களுக்கும் இருந்தால் இவ்வுலகிற்கு ஏக நன்மைதானே. என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

282. மனிதா யுகி. உப்புக்கும் மருந்து உண்டோ ? உண்மைக்கும், உதவிக்கும், நன்மைக்கும், உன் சரீரத்திற்குமே என் உப்பு என்றால், உப்பு போல் சரீரமா? ஆத்மாவா? உப்பின் நிறம் வெண்மை. என் ஆத்மாவின் நிறமும் வெண்மை. அதுபோல் உன் எண்ணமும் அன்பினை ஊக்குவித்தால் உலகிற்கு உப்பு போல் உண்மையன்றோ யுகி.

283. மனிதரார் யுகி. அறிவே அழகு. ஆற்றல். ஆற்றல் ஆற்றிட்டார் ஆற்றலை திறனாக யுகி அழகும் நிலையோ? மணம் கொண்ட மலரும் நிலையோ? தான் அழகு என்பான், என்பாள் முன் சான்று. பின் யுனை எனை சான்று? யுகி. அழகு, அறிவு, தெளிவு என்றால் யாவும் யான்யாசம் தான். அவ்யான்யாசம் நான் அழகு என எப்போதும் எங்கும் கூறுவ தில்லை. யாவ்யத்தில் வர்ணகோலம் காண்கின்றாய். அவையை விட அழகு யுகத்தில் எது? என்றால் என் வித்துக்கள் தான். கழுதையும் பிறக்க அழகுதான். என்றாலும் தான் அழகு என்று கழுதை யுகிக்குமா? அக்கழுதையும் இருக்க உங்களுக்கு உதவி. இறக்க கழுகுக்கு இரை என்றால் உன் அழகையும், உன் செயலையும் நீயே யுகி.

284. மனிதரார் யுகி. மணம் துள்ளுவது இல்லை. மதம் துள்ளிக் கண்ட பலன் என்ன? மனம் சான்று. மதம் சான்றாகுமா? இன்ஷாசம், இணைஷாசம், இதுஷ்ஷிசாசம் இவை தானே நீ யுகத்தில் கண்டது. பிறக்கின்றாய் சிரிக்றாய் ஏதோ நாடகம் ஆடு கின்றாய். பின் ஒரு நாள் உன்னை நீ மறக்கின்றாய் என்றால் உங்கள் இடம் இதுவன்று என யுகிக்கலாம் தானே. மரம், செடி, கொடி, வித்துக்கள், பறவைகள், தேனீ, எறும்பு யாவும் யுகத்தில் மகிழ்ந்து வாழக் கண்டேன். மனித குலம் மதம் எனக்கொண்டு இன்புற யான் காணேன். என்றால் அங்ஙனம் தண்டனை இங்ஙனம் பிறவியடா. உன்னால் இவையில் பலன் எவை உள்ளன? பிறவி. பிறவிக்குள் பிறவி தானே. யுகித்துப் பார்.

285. மனிதா ஆசையை அறிவாக்கு. அறிவை தெளிவான தேன் போலாக்கு. திமிரை நீ ஆக்காதே. திமிர் அழகா? உலகிற்கு உதவியழகா! திமிர் எனும் திடம் கொண்ட சரீரம் யுகித்தால் உலகிற்கு ஏக நன்மை என்றால் யுகிக்கலாம் தானே நீங்கள்.

286. மனிதரார் யுகி. குலம் தான் குணம், மணம் தான் மலர். மலருக்குள் ஆத்மா. நீருக்குள் சரீரம். இணைஷ்யத்தால் ஆண், பெண், இவையால் உலகில் பிறவி. பிறவியே நீசம் தானே. பிறப்பான், பிறப்பாள்

உலகில் இன்பமாக வாழ்ந்தும் கண்டாயா? பறவையும், எறும்பும், தேனீயும் சுகம் காணுகின்றன என்றால் மனித குலமே நீ ஏன் துன்ப கூச்சல் இருக்கின்றாய்? இன்பம் இங்ஙனம் இற்றளவும் இல்லையடா மனிதா. உதவி, உண்மை, நன்மை செய். அங்கனம் இன்பம் காணும் ஆத்மா. தாமரை மலர் நீருக்குள். வித்துக்குள், விதைக்குள் தாமரை மலர் என்னைக் கான்கின்றன என்றால். அவ்வித்தும் தூவியவன் யார் என யுகி.

287. மனிதரார் எனும் யுகத்துக் குலமே, உனக்குள் யார் என சிந்தித்துப் பார். உன் எண்ணம், திடம், திறமை, அன்பு யாவும் இயான் யாசிசம் என்றால் மனிதரார் உங்களை நீங்களே யுகிக்க லாம் தானே. நீ தாயை யுகி. காற்றை, நீரை, நிலத்தை யுகி. பின் உன் தந்தையை யுகி. வீரம் தேவை உனக்குள் ஆனால் அவ்வீரம் உதவினால் சான்றும் சான்றே என்றால் எகை யாகையும் அன்பாக யுகி. காற்றாடிக்குத் துணை நூல் என்றால் உன் சரீரத்திற்கு துணை யாதுவென சற்றாவது சிந்தித்தால் சரீரத்திற்கு நன்மையன்றோ.

288. மனிதரார் யுகிக்க ஆற்றல் கொள் என்றால் உன் திறன் ஆற்றல். உன் ஆற்றல் ஆற்றிட்ட ஆற்றலை நானறிவேன் எங்கும் எப்போதும். உன் உதவி, உன் நன்மை, உன் ஞானம் யாவையையும் யான் பார்த்த வண்ணம் தான். உன் திறமை கொண்ட சரீரம் நிதானமாக சிந்தித்தால் எகை யாகையோ நன்மை தான். பணத்தைக் கண்டு ஆடாத ஆட்டம் ஆடுகின்றாயே பணம் ஆடக் கண்டாயா? நீர் ஆடக்கண்டாய். அது போல் நிலமும் ஆடினால் தாங்குவாயா? மனித குலமே உங்களை நீங்கள் உணர்ந்தால் இங்ஙனம் சான்று கொண்ட ஆத்மா அங்ஙனம் இன்சாசம் கொள்ளும் என்றால் சற்று சித்தித்து யுகியுங்கள் நீங்கள்.

289. மனிதரார் யுகி. கற்றாய். கற்றிட்டாய். உற்றாய். உணர்ந்தாயா? உன்னை நீ உணர். உன் தாய் தந்தையை யுகி. ஆக்க யுகிக்கின்றான், ஆக்கிக்க யுகிக்கின்றாள். இவையர்களை சிந்தித்தால் முன்னும் நன்மை. பின்போ ஏக நன்மை, உன் சரீரம் உணர்ந்தால் என்றால் யுகித்து உணர்.

290. பட்டம் பறக்கவிட நூல் தேவைபோல. பம்பரம் சுழன்றாட கயிறு தேவைதானே என்றால் துணைக்குத் துணை தான் என்றால் இணைஷுவம் என்றால் நீயும் இவளும் தான் உலகில் உயர்ந்தாற்போல்.

பம்பரம் நிலையே. காற்றாடியும் நிலையே . நீயும் அவளும் இங்ஙனம் நிலையோ. நீ உணரத்தான் இவை எழுதப்படுகின்றன. என்றால் நீ கற்றது ஏராளம் போல். ஆடியதும் காற்றாடி. சுற்றியதும் பம்பரம். பார்த்துதான் விளையாடுகின்றாய். உங்களை இங்ஙனம் தள்ளி விளையாடிச் செய்தார் யார் என இற்றுண்டு. இணையுண்டு யுகி. எழுத்தால் உலகிற்கு ஏராளம் நன்மைதானே. வீரம் கொள். உதவிட அன்பு கொள் . வழிகாட்டு என்றால் யுகி.

291. மனிதரார் உணரவே . உன் கண் மேல் நோக்கினால் சூரியனைக் காண்கின்றாய், ஆனால் சூரியனை உன் கண்ணால் எளிதாகக் காண இயலாது. மேகம் மறைத்து விட்டால் நீ தாராளமாக காண்கிறாய். உன் யுகத்தில் பகலில் சூரியன். இரவில் நிலா . நிலாவைக் காண்பதும் அதே கண்கள் தான். நிலாவைக் காணும் போது அக்கண்கள் தெளிவே என்றால் எவ்வயம் கொண்டு உணர்கின்றாய். காற்றும் திசையாடக் கண்டாய். நிலாவும், சூரியனும் கண்டாய். ஆனால் உன் உள்ளத்திற்குள் இருக்கும் அங்கங்கள் யாவையும் கண்டாயா? முதலில் ஆத்மாதான். உன் சரீர பலத்திற்கு முக்கியம் என்றால் நீ உணர்ந்ததும் யாது? ஏகை? யாகை என்றால் துள்யமாக விடை எடுக்கவே நீங்கள்.

292. மனிதரார் யுகித்தும் உணரலாம் நீங்கள். உங்கள் அன்பு அழகாக இருந்தால் தான் உலகிற்கு நன்மை . அவைபோல் உன் ஆடை அழக்கைப் போக்கிவிடுகின்றாய் என்றால் நீ போடும் அழகு வேடம் நிலையோ? வேடத்தால் விபரீதம் உண்டு இவ்வயத்தில். எப்போதும் அன்பை அழகாக்க யுகி. அழகும் வேடமும் ஒரு போதும் நிலை காணாது. நிம்மதியும் காணாது. இவையால் உன் சரீரமும் நிம்மதி காணாது என்றால் இவையை யுகித்து உணர்.

293. மனிதா உன்னால் எல்லாம் செய்ய இயலும் என்கின்ற எண்ணம் போல் எல்லாம் செய்வாயானாலும் காற்றும், அவைக்குள் வித்தும் இன்யம் கொள்ள செய்வதும் உன்னால் இயலாது தானே? உணர்கின்றாயா?

294. மனிதா தானியத்திற்குள் நீ. தானியம் உன்னை , உன் சரீரத்தை திடாஷ்யம் செய்யவில்லை. உதவ உதவ உதவியே என உன் சரீரத்தை இன்யவம் செய்கின்றன. ஆனால் நீ தான் உணர்வை இழக்கின்றாய். தானியமும் அவ்வாறு ஆனால் உன் நிலை என்ன என யுகிக்கின்றாயா?

295. மனிதா உப்பு நாறுதா? உன் சரீரம் உண்ணுதே. உப்பும், தானியமும், உள்யவம் யாவும் மணக்கின்றன. ஆனால் உன் சரீரத்திற்குள் நாறுதே. ஆத்மா நாற்றம் இல்லையே. மனிதா இயல்யவம் சொல். நீங்கள் உங்களை யுகியுங்கள்.

296. மனிதா இது உலகம் என உன் கணக்கு. ஆனால் யாஷ்ய கணக்கு, இது ஒரு நீசகாண்டம் என்பது தான். இது உங்களுக்கு என ஒதுக்கப்பட்டது. நீசம் எனப்பட்ட இருட்டு இது. என துணிவாக துள்யமாக உன் சரீரம் உணரட்டும்.

297. மனிதா உன்னால் உப்பிற்கு உதவி இல்லை. இம்மண்ணிற்கும் உதவி இல்லை. உன் சொல், செயல் இவை யாவும் உதவி. உதவிக்குள் நீயானால் இயல்யிவம் காண்பது போல் யுகி.

298. மனிதா உன்னைத் தீண்டிய பாம்பை நீ அடிக்காமல் விடுவாயா? உன்னைக் கொட்டிய தேளை நீ கொல்லாமல் போவாயா? உன் காலில் குத்திய முள்ளை எடுக்காமல் நீ நடப்பாயா? அதுபோல் பாவம் செய்த உன்னை நான் விட்டு விடுவேனா? யாவும் உணர்ந்து நன்மை செய். அன்பால் யுகி.

299. மனிதா மணம் கொண்டது உன் ஆத்மா . அவை கொண்டது சரீரம். சரீரம் உணர்ந்தால், உனக்குள் இயல்பட்ட ஆத்மா திருப்தி கொண்டு. யாஷ்யம் அடைந்து அவை காண்டம், மண்டலத்தை நீ அடைகின்றாய் என்றால் உணர்.

300. மனிதா பணம் வெறி கொள்வதும் இல்லை. பணத்தால் மானம், மணம் இல்லா கொடும் செயல் செய்யும் சரீரம் மதம் கொள்கின்றன. என் காற்றும், என் யாஷ்ய நீரும் யாவருக்கும் இளக்கம்தானே. அவை வெறி கொள்ளக் கண்டாயா? சற்று சிந்திக்கலாம் தானே.

301. மனிதரார் யுகிக்க. யான்யாசம் பிரகாசிப்பு . ஆதித்துவம் பசுமை. இன்யாசிசம் துள்ய கணக்குகள், உங்களை இன்யவம் கொள்கின்றன என்றால் உங்கள் பணம் தான் சான்று. மதம் சான்றுற்றவ செயல் என்றால் அன்பாக யுகி.

302. மனிதரார் நீங்கள் இளக்கம் கொள்ளுங்கள். மண்ணில் நீர்பட்டால் இளக்கம். வித்தும் தூவினால் மண்ணும் மணம். வித்தும் மணம்.

அவைபோல் உங்கள் செயலுமானால் உங்கள் உலகிற்கும் ஏகபோக நன்மை என்றால் சிந்தியுங்கள். மனிதா என்றும் நாளை என்று கூறாதே. நான் என்றும் கூறாதே. உன்னை நீ யுகி. உனக்கும் உலகிற்கும் நன்மை.

303. மனிதா இங்ஙனம் இருப்பதும் நீங்கள் போல் உங்கள் எண்ணம். சிறைப்பட்ட ஆத்மா துடித்தவண்ணம் என்றால் சற்றாவது துள்யமாக யுகிக்கின்றீர்களா? ஆகா என்கின்றாய் இன்பத்தில் துன்பத்தில் கண்ணீர் வடிக்கின்றாய் என்றால் என் ஆத்மா அங்ஙனத்தை யுகித்த வண்ணம். என்றால் சரீரம் முன் யுகித்தால் நன்மை. சான்றும் யாருக்கோ என்றால் ஆத்மாவிட்கே என உணர். அங்ஙனத்தை நினைவு கொள்.

304. மனிதா நிதானம் உப்பிடம், உன்னிடம் நிதானம் உண்டா? சற்று சிந்தித்துப் பார். உலகம் எங்கும் உப்பும், நீரும், காற்றும், வித்தும் யானே என்றால் யுகத்தானே உப்பை வித்துடன் உறவாடச் செய்து பக்குவமாக உண்கின்றாயே, அறிவான, அன்பான, தெளிவான நிதானம் எங்கே? என் ஆத்மா பக்குவம் தானே. உன் சரீரமும் யுகித்தால் உலகிற்கு ஏகபோக நன்மை. மணக்கும் குணம் போல் உலகம் ஆகுமே. யுகி மனிதா.

305. மனிதா இங்ஙனத்தை உன் சரீர வலிமையால் சற்று சிந்திக்க வேண்டும். மலரின் மணம் மலரிடம் மட்டுமா? வெகு தூரம் பாயும் மலரின் மணம் எப்படி இணைஷ்வாசம் இவைஷ்ஷிசம் கொள்கின்றன? மலரை எண்ணினாய். எடையும் போட்டாய். அதன் மணத்தை எடைபோட்டுப் பார்த்தாயா? மண பலம்போல் மலர் பலம். மண் மணம் சொல்லிட, மலர் மணம் யுகிக்கின்றன. உங்கள் சரீர மதம் மணமா? பாவி யுகமே ஆற்றல் அறிவை மணமாக்கினால் இவ்வுலகிற்கு நன்மையன்றோ?

306. மனிதா இவை யுகத்தில் நாடகம் ஆடுகின்ற சரீரம் நிலையா? நாடகம் பார்க்கின்றவன், பார்க்கின்றவள் சற்று சிந்தித்தால் நன்மைதானே. யாகவா முனிவன் நாடகம் நீர் போல். காற்று போல். வித்து போல் என்றால் சரீரம் யுகிக்க வேண்டும். ஆத்மா என்றும் காற்றையும், நீரையும் உணர்ந்த வண்ணம் தானே. சரீரம் வித்தை யுள் இனம் கொண்டவண்ணம் என்றால் ஆற்றல், திறன், சொல், செயல் யாதுவென யுகியுங்கள்.

307. மனிதா தானியத்தை பக்குவமாக தின்னும் பறவை இன்பம் காண்கின்றன. என்றால் அவை ஒவ்வொன்றாக தின்கின்றன. சேர்த்து அள்ளி வாரித் தின்னும் நீயே யுகி. பறவை அவ்ஞானம் கொள்கின்றன. நீ எவ் எவை ஞானம் யுகிக்கின்றாய்? நீயே சிந்தித்துப்பார்.

308. மனிதா சற்று சிந்தித்து யுகி. செயல்படும் உன் சரீரம். வீரம் கொண்டது காற்று. காற்றைக் காணா நீ எதை யுகிக் கின்றாய். உன்னை ஈன்ற தாயை யுகி. தந்தையை யுகி. பின் என் காற்றையும், நீரையும், நிலத்தையும் யுகித்தால் நிம்மதி காணும் உன் சரீரம் என உணர்.

309. மனிதரார் நீங்கள் இவ் யுகத்தை எவ்வண்ணமாக யுகிக்கின்றீர்கள். இது இன்ப உலகம் இல்லை. சரீரத்திற்குதான் இங்ஙனம் இன்பம் போல் ஆத்மாவிற்கு துன்பம் தான் என உணர். பண ஆசை, பதவி ஆசை கொண்ட சரீரம் நிலையா? ஆத்மா நிலையா? நிலமா? நீரா? வித்துக்களா? எவை நிலை? வித்துக்களை உண்ணும் சரீரம் நிலையோ? யுகி

310 மனிதா தர்மத்தை நீருக்குள் அள்ளிப் போகும் மண்ணாக ஒப்பிடு. மண் கரைவதும் உண்டு. அழிவதும் உண்டோ ? நீருக்குள் நீ அள்ளிப்போட்ட மண் என்றும் மண்ணே என்றால் யுகித்துப்பார். நீருக்குள் சென்ற மண்ணை தர்மமாக யுகி.

311. மனிதா உலகை எகை பகை கொள்ளாதே. பகையால் உன் வாழ்வு மீண்டும் மீண்டும் சிறைதான். திறன்ற சொல் சொல்லாதே. உன் சரீர வலமையால் நாவ் சொல்லும் சொல்லால் உன் சரீரம் பெரும் துன்பப்படுகின்றன. ஆதலால் எச்சொல்லும் சான்றவ சான்றன, சான்றுற்ற சொல் சொல். இளக்கமாகத்தான் உண்கின்றாய். அறிவைத் தொலைத்து விட்டாய். உணர்ந்தாயா? சிந்தித்து உணர்.

312. மனிதா உன் உலகம் இற்று சற்றளவும் இதுவல்ல. ஆத்மாவிற்குள் சரீரம். சரீரத்திற்குள் ஆத்மா. பக்குவம் பார்த்து உண்ணும் சரீரம் உண்பதும் வித்துக்களைத்தானே. அவ்வித்துக்களைத் தூவியவன் யார். வித்துக்கு திமிர் கொடுத்தான் யார்? உண்டாய் திடனாக. திறன் எதுவென கண்டாய்? மனிதா இணை கொண்டு யுகி. இன்பம் காணும் உன் சரீரம்.

313. மனிதா நீ ஆடும் நாடகம் யாவையையும் பார்த்த வண்ணம் தான் யாஷ்யம். திறனாக ஆடும் சரீரம் நிலையோ? காளானைவிட உன்

யுகம் கேடே. என்றால் நிலையில்லா குலமே, மனித குலமே கடமையை யுகி. பாசாங்கம் வேண்டாமடா. தாளாது உன் சரீரம். ஆத்மா சிந்தித்தால் ஆத்மா திமிர் கொண்டால் அவையவை சரீரம் திசைமாறும். அது தான் நீ பைத்தியம் என்கிறாய். அவை நடவாமல் சரீரத் திமிரை நீயாக அடக்கு. இல்லையென்றால் யான்யாசம் காற்றாக கண்டிப்பாக அடக்கும் என உணர்.

314. மனிதராரே மண்பாண்டம் பக்குவம் போல் தானே. பாண்டம் அக்கினிக்குள் சென்றாலும் சிரிக்குதடா. பாறைக்கும் சாரையடா. நீர் நிலமும் யான் கழுவினேன், மணமடா. மனிதா நீயும் உன்னைக் கழுவினாயே மணமும் கண்டாயா? மண்ணிற்குள் மறையும் சரீரம் தானே. மண்ணை முன் யுகித்தால் உனக்கும் உலகிற்கும் நன்மையன்றோ? யுகி.

315. மனிதா இங்ஙனம் நீ இருக்க உன் துடிப்பும் எனக்கு தெரியும் என்றால் ஆத்மா என் யாஷ்யத்திற்குட்பட்டதே. என்றால் பிடிவாதம் யாஷ்யத்திடமா? உன் சரீரத்திடமா? ஆத்மா விடமா? யுகித்து உணர்.

316. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். மண் பாண்டம் செய்தாய். யாவருக்கும் உதவின போல். காசுக்குள் பாண்டம். பசுமை தானியத்திற்கும் மண்பாண்டம். யாவ யாகைக் கெல்லாமோ உதவின. ஆனால் மண்ணால் செய்த வேறு எவையும் பாண்டம் போல் உதவினவா? சிந்தித்துப் பாரேன்.

317. மனிதா உலகில் உன்னை நீ யுகித்தால் தானே நன்மை. நீ என் யாஷ்யத்தை மட்டும் யுகித்து கண்ட பலன் என்ன? நட்சத்திரம் திறன். ஆனால் நீயோ கிரகணம் என்கிறாய். அது கிரகணம் இல்லை. இடம் மாறும் காண்டத்தில் மண்டலம் என்றால் நட்சத்திரம் இன்ஷாசம் கொண்டவை என உணர்.

318. மனிதா யுகி. துன்பம், துயரம் என்பது ஒரு போதும் தானாக வருவது இல்லை. உன் இரக்கமற்ற செயலால் வருபவை. கண்ணாடிக்குள் உன்னைக் கண்டாய். உன் நரம்பை யும், நீ செய்கின்ற உதவியையும் காண்கின்றவன் யான். என்றால் உன் அதிகாரத்தால் பாவம், பழி நீ செய்தாலும் நான் பார்த்து சும்மா இருப்பேனா? உன் சரீரம் திசை மாறுவதை என் யான்யாசவ முனிவன் விடமாட்டான். இது தான் யான் யாச தண்டனை என்றால், உதவிக்கு இன்பம் கொடுப்பவனும் யான்யாச முனிவனே என உணர்.

319. மனிதரார் எனும் குலமே முன் யுகி. யுகத்தில் நீங்கள் யார் ? ஆதாயத்திற்குள் ஆத்மாவா? சரீரமா? அன்பிற்குள் உன் கடமை என்றால் உலகிற்கு எக எகாஷ்ஷிசமான நன்மைதானே. ஆதாயம் கொண்ட சரீரம் நிழல் கொடுக்க யான் காணேன் யுகத்தில் என்றால் யுகித்து உணர்.

320. மனிதரார் உன்னை நீ யுகி. இருக்க பார்க்க குலம் என்று மனித குலத்தைதான் இன்யாசிசமா எழுதுகின்றேன். இருக்க ஒரு பிடி சாதம் கொடுக்காத நீ இறக்க பிடி மண் அள்ளிப் போடுகின்றாயே. நாடகம் ஆடும் உன் சரீரம் தனக்கும் அக்கதி என யுகித்தால் என்ன? இறந்தவனும் பிடி மண் போட்ட உன்னைக் காண்கின்றானா? நீதி நிலை இல்லா குலம் என நீ முன் யுகித்தால் சற்றாவது இன்பம் காணும் உன் சரீரம் என உணர்.

321. வித்தும் தூவினாய் மண்ணில். வித்தை வித்தாகத்தான் கண்டாய். அவையை மட்டும் உன் வீட்டிற்குள் வைத்துப் பூட்டினாய். வித்தை அளித்த செடியை கேட்பாரற்று தூக்கி வீசினாய். ஆனாலும் வீசிய பொருளான வைக்கோலை மாடு மற்றும் எவை எவையோ சுவைத்து பக்குவம் கொள்கின்றன. அவை கொழுத்து எவை எவைக்கோ உதவுகின்றன. வித்தை உண்ட நீங்கள் எவைக்கு உதவினீர்கள். கற்றாய். யுற்றாய். உணர்ந்தாயோ யுகி.

322. உண்மை என்னும் நீர் உங்கள் நாவினில் இனிக்கக் கண்டு தான் அதை நீங்கள் அருந்துகின்றீர்கள். அதைப் போல் மனப் பக்குவம் கொள்ளுங்கள். வெண்மை என்னும் எண்ணம் உடையவன் யாகத்தான். அவன் காலம் வரை பிறவிகள் ஏராளம். ஞானம், அறிவு, திறன், ஆற்றல் கொண்டிருப்பான் அவனுக்குத் துணை காற்றும், பறவையும், நட்சத்திரமும் தான். அவன் நாவில் சொல்லல்லாம் கவி தான். புலமை தான். புண்ணியம் தான். நாம் என கூறுவான். நான் எனக் கூறமாட்டான்.

323. மண் செய்தான். மண்ணில் பொன்னும் வைத்தான். அவைக்குள் செப்பும், வெள்ளியும், இன்னும் எவை எவையோ பூமிக்குள் வைத்தான். அப்படி வைத்தவன் யார்? நீ கண்டாயா? உணர்ந்தாயா? மண் மணக்குதடா. உன் சொல் எல்லாம் என் செவி கேட்குதடா . யாஷ்யத்தில். ஐயோ யுகத்தானே இது தானோ உன் உலகம்.

324. சுகம் காண உன் சரீரம் உலகிற்கு இணங்க வேண்டிய வழி இளக்க மனம், குணம், சான்று என்றால் வீரம் வேண்டும்.

அவ்வீரம் உதவலாம். உழைக்கலாம், உதைக்கலாமா? அகத்தால் உதைக்க உன்னை நட்சத்திரம் பழி வாங்குகின்றன என்றால் யாத்திஷாசம் எங்கே எனத்தேடு.

325. மனிதர்கள் அறிய : சொல் கொடியது. நீங்கள் சொல்லை நட்பாக்கி, செயலை, அன்பாக்குங்கள். ஆற்றல் கொண்டதும், ஆற்றிற்றதும் உங்கள் நாவே. நாவை என்றும் தடுமாற விடாதீர்கள். உலகை அழிப்பதும் நாக்கு தான். உண்மையை உரைப்பதும் நாவ். நாவிற்று துணை உள் நாவ். அவைக்குத் துணை பல். பல்லிற்று துணை காற்றும், உதடும். உனக்குள் உண்மையானது கதம்பம் என்பதை நீ உணர். நன்மை சொல். நன்மை செய். இவையால் உனக்கும், உலகிற்கும் நன்மையே என உணர்.

326. யாஷ்யத்திலிருந்து நான் உன்னைக் காண்கின்றேன். உன் உதவி தர்மத்தை எழுதுகின்றேன் என்றால் உன் தவறையும் அவ்வாறே திடமாக எழுதி திடமான தண்டனையும் உன் சரீரம் பெறும். ஆத்மா அதைப் பார்க்கும். இவ்வுலகில் உன் சரீரம் பெறும் தண்டனை உன் பிழையால் தான் வந்தது என்பது பொருள். குணம் பெற உதவி செய்ய யாரும் இல்லை. மீண்டும் உன் சரீரம் நீசம். பிறவி நீச்சயம் என உணர்.

327. மனிதா நீ உணர்வு இழக்காதே. உண்மையை உதைத்து தள்ளாதே. உதவி செய்யப் போகின்றவனைத் தடுக்காதே. உதவி செய்து மறப்பவனைக் கிளறி விடாதே. உதவுகின்றவனைத் தடுப்பாயானால் நீ தடுமாறுவாய். வழி எல்லாம் பிச்சை கேட்டு இச்சை இன்றி அலைவாய். உதவியைத் தடுப்பான் உடம்பெல் லாம் நாய் உண்ணியாக ஓட்டுவேன். உன்னை உட்காரவும் விட மாட்டேன். நான் காற்றே . எனக்கு எங்கும் கண், உனக்கு இரண்டு கண்தானே. பாவம் என் செய்வாய் நீ.

328. இவ்வுலகில் உயர்ந்தவர்கள் நீங்களே. ஆனால் மிருகங்கள் தான் காட்டில் நல்வாழ்வு வாழ்கின்றன. நீங்கள் நாட்டில் வாழ்ந்தும் என்ன கண்டீர்கள், அநீதிகள் செய்கின்றீர்கள். அநீதியால் மீண்டும் உங்களை நாங்கள் இந்நீசம் தான் தள்ளுவோம். தடுப்பார் இவ்வுலகிலும் இல்லை. அவ்வுலகிலும் இல்லை என உணருங்கள்.

329. மனிதா உள்ளாடி, உறவாடி நீ கெடுப்பாய். தடுத்தாலும் கெடுப்பாய் என்றால் நான் காற்றாக உன் சரீரத் திற்குள் உறவாடி உன்னை அணு அணுவாக அலற அலறக் கெடுப்பேன். கேட்பார் இவ்வுலகில்

யாரும் இல்லை. பாவம் பசுமையானது என நினைக்காதே. நான் உனக்கு உணர காற்று போல் உன் பளுவை நான் தூக்குவேன். என் பளுவை உன்னால் தூக்க இயலாது என உணர்.

330. நீ பலூனுக்குள் ஊதி அடைப்பது உன் காற்று அல்ல. என் காற்று. நீ இழுக்க இழுக்க உனக்குள் நான் எப்படி காற்றாக விளையாடுகின்றேனோ அப்படியே பாவம் பழி செய்தானிடமும் நான் விளையாடி அவனை, அவளைப் படாத பாடும் படுத்துவேன் என்றால் நட்சத்திரங்களைக்கேள். உண்மைதான் எழுதப்படுகின்றன. பயத்திற்காக அல்ல. பாவம் ஒரு போதும் யுகத்திலும், யாகத்திலும் மன்னிக்கப்பட மாட்டாது. காற்றாடி யையும், காற்றையும் பார். உன் காற்றையும் என் காற்றையும் பார். சிந்தித்து உணர்.

331. உலகை அழிக்கவோ, யாஷ்யத்தைப் பிடிக்கவோ உன்னால் ஒரு போதும் இயலாது. உலகில் விதையாக, வித்தாக உன் விஞ்ஞானத்தைக் காட்டு. அன்று எனக்குத் தெரியும். உன் வித்தும், என் வித்தும் எவை என யான் உணர்வேன். உன்னால் உலகம் இல்லை. என்னால் உலகம். உனக்குள் உன்னை நான் தான் சிறை வைத்துள்ளேன். நீ எதை எதையோ நினைக்கின்றாய். என் நீரைக் குடித்தே என்னை நீ சோதிக்காதே மனிதா.

332. உன்னை நீ உணர் என்றால் யார் யாரையோ உணரச் செய்கின்றாய் நீ. பாலிற்குள் யார் யாரோ வந்துள்ளார் என்கிறாய். பாலிற்குள் தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் என்கின்றாய். என்றால் உனக்குள் அங்ஙனம் உன் உதவிக்கும் யாரேனும் உண்டுதானே. அதுபோல் உன் திமிரை அடக்கவும் யாரேனும் உண்டுதானே. பாலுக்குள் யார் யாரோ என்றால் உனக்குள்ளும் யார் யாரோ என உணர்.

333. கிளையில் தொங்கும் வெளவால் மலரும், கனியும் தின்னும். அனைத்தும் உண்ணும் வெளவால் இணைஷ்யம் கொண்டு அவை குட்டியும் தான் போட நீயும் கண்டாயோ? இருட்டும் அவை பிரகாசிப்பும் போல் என்பதை உணர். உச்சியில் பறக்க அவ்வெளவால் இயலுமா? உச்சியில் பறக்க இயலா பறவை வெளவால் என்றால் அவைக்குள் இன்சம் ஏராளம் என உணர்.

334. காற்றாடி காற்றில் பறக்க, காசிதம் கிழிந்தால் பறப்பதும் எது? பறக்கச் செய்வதும் காற்று தான். கிழிப்பதும் காற்று தான் என்பதை உணர்ந்தாயா? அக்காற்றாடி கிழிந்தால் உன்னால் ஓட்டிவும் இயலாது. அதுபோல் தான் நீ இவையில் உலாவுவதும் என்பதை நன்கு உணர். திமிர் கொள்ளாதே. திறமை எனும் அன்பு கொள். இளக்கம் கொள். எல்லாம் நான் தான் என்று கூறாதே. யாவும் அறியும் யாகம் என்பதை மறவாதே. நாங்கள் யாஷ்யத்தில் இருந்து உங்களை திடமாக காண்கின்றோம். இவையில் நீ நினைத்து நடந்தவை எவை? பலன் எவை கண்டாய்? நெல்லி மரம் காய்க்க அவையை எண்ணி கணக்கிட்டவனும் நீயோ? நான் எண்ணுகின்றேன் யாவையையும் என உணர்.

335. கண் பார்க்கும் கண்ணாடி. கண்ணாடியில் கண் தெரியும். நீயும் தெரிவாய் கண்ணாடிக்குள் உன் உடம்பில் ஓடும் இரத்தமும் அதன் அழுத்தமும் உன் பிடிவாதமும் யாவும் தெரி கின்றதா. உணர்வதும் கண்ணாடியா? உதவியால் உண்மையால் தெரியும் உன் கண் பார்வை. முன்னோடி குணம் இருந்தால் உன் முகம் காட்டும் என உணர்.

336. நீ ஆயிரம் ஆடு வளர்க்கின்றாய். வளர்ப்பவன் போல் நீ என்றால், ஆடு என்பதும் நீங்கள் தானே. மேய்ப்பான் போல் ஆயிரம் ஆட்டில் ஒரு ஆடு தொலைந்து விட்டாலும் ஆடு மேய்ப்பானை நீ படாதபாடும் படுத்துவாய். ஆட்டைக் காப்பவனும் வளர்ப்பவனும் ஒரு ஆட்டால் அடிபடுகின்றான் என்றால் மனிதா என் ஆத்மா எளிதாக உணரும் உன்னை . உன் ஆடு கிடைத்து விட்டால் உன்னை தூக்கி சுமக்குமா. என் செய்யும்? உன் தீடமான அதிகாரத்திற்கு பாவம் மேய்ப்பவன் என் செய்வான்? அவை தானே உனக்கும் என சிந்தித்துப் பார்த்தாயா.

337. யாவும் யாவை என உணர்ந்தாயா. அறிவும், ஆற்றலும் எங்கே? தொலைத்து விட்டாயா? பார்த்தாய் கடிகாரத்தை கண்டாய் கல் கண்டை. இவையில் ஒன்றும் ஒன்றும் இணை போல். ஆற்றல் கற்றாய். அறிவை கற்றாய் தானே. என்றால் படிகாரத்தை நாவில் வைத்தாய். சீ சீ என துப்பினாய். ஆனால் கற்கண்டை அப்படியே விழுங்க இயலாது என உணர்ந்து நாவால் கரைத்து உட்கொண்டாய். மனிதா நீ பாசாங்கு போடாதே. கல்கண்டும் முதலில் நீர்தானே. நீ தானே பக்குவப்படுத்தினாய். அதுபோல் உன் மன இளக்கம் எனும் உதவியும் இளகினால் உலகிற்கு நன்மை தானே. சற்று சிந்தித்துப் பாரேன்.

338. நீங்கள் வாழ்வதும், உலாவுவதும் குகை. இருள் இருளை நீ கேட்டு அறிய வேண்டும் என்றால் இரு கண்களையும் இழுந்தானை அழைத்து இவ்வுலகம் எப்படி எனக் கேள். அவன் உங்களுக்கு அழகாக ஆழமாக எடுத்துக் கூறுவான், உன் கண் உன்னை உணரச் செய்து நீ அறிந்ததும், உணர்ந்ததும், தெரிந்ததும் யாது?

339. உங்களுக்கு உதவும் குணம். உண்மையின் குணம். உன் ஆத்ம பசுமை தேவை. வீரம் வந்து விட்டால் உதவ உறுதிகொள் பிறரை அழிக்க உன் வீரத்தை என்றும் பயன்படுத்தாதே. அப்படி பயன்படுத்தினால் நான் காற்றாக கண்டிப்பாக உன் வீரத் திமிரை அடக்குவேன். அதை உன் ஆத்மா காணும். ஆத்மா எனக்குள். நீ மண்ணுக்குள் என உணர்.

340. யுவையவர்கள் என்கின்ற நீங்கள் இவையில் வாழ்பவர்கள் உங்களுக்குள் ஆத்மா. அவ் ஆத்மா யாகத்திற்கு உட்பட்டது. உன் சரீரம் இன நீசம். மனிதர்கள் நீங்கள் உங்களை உணருங்கள். அவையில் இருந்து நான் வீசிய வித்து தான்யம் யாவும் சரியே. உன் நிலைதான் தடுமாற்றம். நீ அன்பும், அறிவும் இளக்கமும் கொள். காற்றும், நீரும், வித்தும் யாவும் நானே. காற்றிற்குள் இயளவ, இனளவ, யுவ யுவாவ வித்து என்றால் உன் சரீர கதம்பம் உணரும். யாகவா எங்கே எனத்தேடு. யாவும் உணர்வாய்.

341. உன் திறன், வீரம் இவை எல்லாம் இவ்வுலகிற்கு உதவிக்குத் தான். தர்மம் இளக்கம் இவைக்குத்தான் வீரம் எனப்பொருள். நீயாக உன்னைப் பகைத்து உன்னை நீயே யுனள்வம் கொள்ளாதே. இதனால் உன் சரீரம் கெடும். பிணியால் உனக்கு துன்பம் தான் வரும். அதனால் பாவமும், பழியும் செய்யாதே மனிதா.

342. இவ்வுலகில் நீங்கள் சேர்க்கும் பொருள் யாவும் சேர்த்த வனுக்கும், சேர்த்தவனுக்கும் இவ்வுலகில் தான் சொந்தம் போல். ஆனால் நீங்கள் மேலுலகிற்கு வரும் போது எவை கொண்டு வருகின்றீர்கள். தர்மம், அன்பு, இளக்கம் இவைதான் அவ்வுலகிற்கு தேவை. இவையில் எவ்வளவு செல்வம் நீங்கள் சேர்த்தும், கண்டதும், உணர்ந்ததும், துன்பமும், துயரமும் தானே. நன்மை என்ன? சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

343. உன் கண் பார்ப்பது வெகு தூரம். ஆனால் காது கேட்பது சற்று தான். வெகு தூரத்தில் இருந்து பேசினால் காது கேளாது. உனக்குப் பார்க்க கண். அறிவிற்கு காது. இன்னும் ஏதேதோ? என் செய்யும் உலகம்

344. உங்கள் உள்ளம், உண்மை, உதவி, நன்மை இவையை சிந்தித்தால் நீங்கள் என்னைக் காணலாம் என்றாலும் சற்று தான். என்னைப் பார்க்க மேல் நோக்கு. உன் பார்வை வெண்மை. உலகார் எவர் பார்வையில் சற்று இளக்கம் கொண்டிருந்தாலும் அவர் பார்வையும் வெண்மையே என உணர்.

345. நீ கடலை நீந்துவாயானாலும் கடல் நீர் உன் ஆசையை, உன் நாவை இணை கொள்ளாது. ஏரி குளம் போல் கடல் இல்லை. வித்திற்கும், தான்யத்திற்கும் ஏரி நண்பன். ஏரியில் உலாவுதலும், உறவாடுதலும் உன் விருப்பம். கடலில் உன் விருப்பமா? இருண்ட குகையே கடல் என்றால் என் செய்வாய் நீ. கடல் வற்றும். கலங்காதே.

346. ஆசை வேண்டும் கடமைக்கு. ஆனால் அதிகாரம் வேண்டாதே. பிறர் புகழ்வதை விரும்பாதே. பக்குவத்தை தேடு. நான் உலகில் பெரும் தர்மவாதி. நான் நினைத்தால் உலகையே அழிப்பேன் என ஒருபோதும் கூறாதே. அப்படி அழிக்க உன்னால் ஒருபோதும் இயலாது. காற்றும் நானே. நீரும் நானே. நட்சத்திரமும் நானே. பறவையும் நானே. ஏறும்பும் நானே. என்றால் உணர்ந்து அறியவே நீங்கள்.

347. மனிதரார் நீங்கள் தான் உலகில் உயர்ந்தவர்கள் போல் என்றால் நிரந்தரம் அற்றது சரீரம். நிரந்தரமானது ஆத்மா. ஆத்மா காற்றை உணரும். உன் சரீரம் ஏராளம் உணரும் என்றால் பக்குவம் தேடும். நீ உலகில் பிறந்த நாள் முதல் காற்றைக் காண்கிறாய். மரம் ஆட சிரிக்கின்றாய். மனம் ஆடிக்கொண்டு தான் இருக்க உன்னோடு ஒட்டியுள்ள ஆத்மாவைக் கண்டாயா? ஆத்மாவைக் காணாதவன் தானே உலகான். நான் காற்றாக உன் ஆத்மாவைத்தான் முதலில் காண்கின்றேன் என்றால் எவ்வாறு உணர்கின்றாய். என்னைக் காண்பான், காண்பான் உலகில் யாரும் இல்லை என உணர்.

348. எல்லாம் அவன் செயல் என்று கூறாதே. பக்குவம் என்னும் இளக்கம் இருந்தால் உனக்கும், உலகில் உள்ளானுக்கும் துன்பம் என இல்லை. ஒருபோதும் துன்பம் வராது. நீ அநீதி அக்கிரமம் செய்தால் கண்டிப்பாக உனக்குள் நாங்கள் காற்றாக மாறுவோம். உன் அதிகார சரீரத்தை படாதபாடும் படச்செய்வோம், என்றால் நட்சத்திரத்தைக் கண்டாய். பார்த்தாய். உணர்ந்தாயா? அதுதான் நாங்கள் என உணர்.

349. மனிதா நீ ஈயினும் கேடா? மலரின் இன்யம் தேன். தேனீ சேர்த்த தேன் இருக்க, நீ கண்டால் அவை எடுக்க முயற்சி செய்ய, ஈ கலைய, மீண்டும் தேனீ தேன் தான் எடுக்கும் என்றால் உன் உள்ளம், மணம், குணம் எங்கே? யுகி.

350. மனிதா யாவரிடமும் பாசம் வை, யாவரையும் அன்பாய் நேசி. யாகத்தை நீ அறிவாய். யாவும் தெரிவாய். நீங்கள் யாகத்தை அறிவது அவ்வளவு எளிது அல்ல. நன்மை எவன் செய்கிறானோ அவன் தான் அறிவான் யாகத்தை.

351. மனிதா யுகத்தில் ஒருவனுக்கு சோதனைகள் வந்தால் தான் திறமை வரும். தாய் தந்தையரால் வரும் சோதனை யாவும் சோதனைகள் அல்ல என பொருள்.

352. யுகத்தில் எவன் ஒருவன் உனக்கு உதவுகின்றானோ அவனையும், அவன் செய்த உதவியையும் என்றும் மறக்காதே. யுகத்தானே அறிந்து கொள்.

353. மனிதா எப்பொருளும் யுகத்தில் உனக்கு சொந்தம் என நீ நினைப்பது தவறு. எது உனது சொந்தம்? யாகம் தான். யுகம் அல்லவே அல்ல யுகா .

354. யுகத்தானே நீ நாம் என்னும் பொருளை நேசி. நான் என்னும் பொருளை, சொல்லை நீ என்றும் நினைக்காதே.

355. மனிதா தான்யம் கொட்டி விட்டால் அத்தானியத்தை நீ மீண்டும் கூட்டிச் சேர்த்து விடலாம். ஆனால் சில தூரம் சென்று நீ தூக்கி வரும் நீர் கொட்டி விட்டால் என் செய்வாய்? யாது உணர்கின்றாய்? அவை யாவன அன்பும் அறிவும். திறன்பட்ட செயல் நீயும் நானும்ல்ல. எல்லாம் உன் ஆத்மாவே. என உணர்.

356. மனிதா உண்டு கண்டான் உதட்டால் அடிப்பான். இருந்தும் தூங்கிக் கெட்டான் இவ்வுலகில் எங்ஙனம்? மரத்தில் தூங்கும் தூங்கு மூஞ்சி கண்ட பலன் என்ன? அதுபோல் இவன், யுகத்தான், தூங்கியவன் கண்ட பலன் என்ன? அழிவைத்தான் இவன் காண்பான் யுகா.

357. எல்லோரும் யுகத்தார் தான். நாம் யுகம் வந்து திகழ்ந் தாலும், நல்வாழ்வு வாழ்ந்தாலும் அது நிலையானது தானா என யோசி,

புண்ணியம் எனும் பொருள் எவனிடம் உண்டோ அவன் ஆத்மா சாந்தியும் அடையும் பார்.

358. மனிதா யாகத்தில் எத்தகையானவர் வாழ்கிறார்கள்? உணர்வாயா? நல்லவர்கள் தான் அதீகம். ஆனால் யுகத்தில் நல்லார் யார் என கூற இயலவில்லை . மனிதா நீ உதவியாக இருந்தால் யாகம் உனக்கு உதவும் என பொருள்.

359. மனிதா அழகு என்னும் பொருள் கனி தரும் மரம்போல். ஆனால் யுகத்தார் எவ்வளவு அழகாக இருந்தாலும் அது என்றும் நிலையில்லா அழகு. இவையில் உனக்கு அறிவே தேவை என உணர்.

360. மனிதா பிறரை குற்றம் சொல்லி வாழ்வதும், குற்றம் கூறுவதும், பாவம் யாவும் உனக்கே என யோசி. நீ நன்மைக்கு என்றும் முந்து.

361. மனிதா யுகத்தானுக்கு தேவை பணம். பிறகு பகை. நாம் பணம் கொண்டும், பகை கொண்டும் இவ்யுகத்தில் வெகு நாள் வாழ்கிறோமா? நாம் யுகத்துக்குலம். மனிதர்கள் இருவரும் நன்மை செய்யவே முயலுங்கள்.

362. மனிதா நல்லவன் யார் என்பதை யுகத்தில் யாராலும் கணக்கிட இயலாது. கெட்டவன் யார் எனவும் கணக்கிட இயலாது. செயல் யாவும் யாகவமேதான். அறிவாய் யுகா நீ.

363. மனிதா யுகத்தில் வலியவன், கொடூரன் உண்டு. இருந்தும் உணர்ந்தவனும் எத்தனை பேர் உண்டு? நன்மை தான் வெற்றி பெறும். நீங்கள் யோசித்துச் செயல்படுங்கள்.

364. மனிதா உன் நிலை, நிலை இல்லாதது போல் இவையில், நீ யுகிப்பதும், உணர்வதும் பசுமையாக இருந்தால் பக்குவம் காண்பாய் யாயாசத்தில் என உணர்.

365. மனிதா நீ யாஷ்யத்தில் வீடு கொண்ட யுகத்துக்குலம் அங்ஙனம் அமரப் போகின்றவன். அங்ஙனம் காந்தப் பறவைகள். இனி எப்போதும் அப்பறவை இனம் அழியாது. பணத்திற்குள் நீ போல் இனி பறவைக்குள் யான்யாசம். பின் தெரிந்து யுகித்து உணர். இங்ஙனத்திற்கு உன் சரீரம். அங்ஙனத்திற்கு ஆத்மா என்றால் துள்யவம், இன்யவம், இனுள்வம் எது என உணர்.

366. மனிதா உன் வீரம் உதவினால் உலகிற்கும், உன் சரீரத்திற்கும் கண்டிப்பாக நன்மை. உன் யுனை கொண்ட சரீரம் பாவம், பழி செய்யும் சமயமே செய்ய யூகிக்கும் சமயமே நிழலாக, நீராக உன்னோடு , உன் சரீரத்தோடு தெளிவாக திறனாக விளையாடுவேன். பயத்திற்காக எழுதவில்லை உலகம் எங்கும் என்னைக் காண்பாய் போல் உணர்ந்தால் உன் யுனை கொண்ட சரீரத்திற்கே சற்று நன்மை என்றால் சிந்தித்துப் பார். நிழலை யுகி.

367. மனிதா சிந்தித்துப் பார். உலகில் நாடகம் காற்றும் ஆடும் என்றால் உன் சரீர வலிமை ஆடலை விட சான் காற்றாக ஆடும் ஆட்டம் பார்த்தாயா? உலகம் எங்கும் சுற்றும் காற்றும் யானே என திடமாக திடாஷ் பமாக இன்றும், என்றும், என்றன்றனவும் உணர்.

368. மனிதரார், உலகிற்குள் நீங்கள் தோன்றி கண்ட பலன் என்ன? என நீங்களே சிந்திக்கலாம் தானே. ஆற்றல். அறிவு, தெளிவு சிறுமலரிடம் உண்டு என்றால் மலர் யுகிப்பதைக் கண்டாயா? ஆத்மாவை அழைக்கும் மலர். வித்துக்குள் இனவம் கொள்ளும் சரீரத்துவம். இப்படி மலரும், வித்தும் ஞானம் கொள்கின்றன. இன்ஷாசம் கொள்கின்றன. உங்களுக்குள் நீங்களும் பறவையினம் போல் ஒற்றுமையாக இருந்தால் உலகிற்கும் உங்கள் சரீரத்திற்கும் சற்றும் நன்மைதானே. யுகியுங்கள் நீங்கள்.

369. மனிதா உதவி செய்தும், நிழல் கொடுத்தும் உன் சரீரம் உணர்ந்ததும் என்ன? சற்று சிந்தித்துப் பார். மரம் நிழல் கொடுத்தும் அழுவதில்லை. நீ உதவி செய்து ஊர் உலகம் எல்லாம் கூவுகின்றாயே நாடகமா? வேடமா? பாசாங்கு காரனடா. மனிதகுலமே யுகி.

370. மனிதரார் இனவமமாக யுகிக்க வேண்டும். நீங்கள் இங்ஙனம் போல் தான். அன்றி ஒரு போதும் இங்ஙனவாதிகள் இல்லை என்பதை திடமாக நம்புங்கள். உங்கள் உணர்வு யாவும் உங்கள் தலைக்கு மேலுள்ள உலகத்தை உணரட்டும். என்றால் இற்றல் இணையாற்றல் என்றால் சற்றுதான் இணை. இணையில் பின் யுனை பின் தேடப்பற்றுக்குள் தான் நீங்கள். ஏன்? என் ஆத்மா என்றால் யாவுக்குள்ளும் நான் காற்றே என்றால் எங்ஙனம் கொண்டு இங்ஙனம் உணர்ந்தீர்கள், உங்கள் எழுத்தும் அறிவே. உங்கள் எண்ணமும் மனப்பக்குவம் என்றால் உங்கள் சரீரம் இவ்யம் பக்குவம் கொண்டால் உங்கள் உலகிற்கு நன்மை தான் என்றால் யுகிக்க உணரவே நீங்கள்.

371. மனிதரார் உணரவே . நீங்கள் எனப்பட்ட மனிதரார் குலம் ஞானவ ஞானம் நிதானம் கொண்டால் உங்களை நீங்கள் உணரலாம் என்றால் துள்யம் எனும் எண்ணம் தேவை. நீங்கள் உலகைக் கண்டீர் போல் தான் அன்றி உங்கள் யான்யாஷாவுவ காண்டம் மண்டலம், ஆதித்துவம், இணைத்துவம், இகைத்துவம், இனாஷ்யப் பிரபஞ்சம் கண்டாயா? ஆனால் நீங்கள் யுகத்தில் இருந்தும். மேல் நோக்கிப் பார்த்தும் கண்டவண்ணம் தானே என்றால் சூரியனைக் கண்டாய். நிலாவைக் கண்டாய். நட்சத்திரம் மாறும் நிலை கண்டாம். யாவும் அன்றன்றே தானே. உணர்வு இழக்காதீர்கள். உண்மை எனும் காற்றுதான் உங்களிடம் சற்று நிலைபோல். காற்றும், நழுவிவிட்டால் உங்கள் சரீர கதி என்ன என யுகிக்கவே நீங்கள்.

372. மனிதரார் ஆற்றல் திறன் என்றால் அன்பு திறனால் உலகம் எனும் இன்யத்திற்கு ஏராளம் நன்மை. மனம் உணரும். உன் மதம் சான்றோ. மண்ணிற்குள் யாவயாவோ வித்து. உண்டு தின்றாய். விதை கொண்டு முளைத்தாயா? ஏற்றுண்டு செல்ல காற்று இற்றுண்டு தொடுத்தாயா. மலரைத் தொடுத்தாய் பக்குவத்திற்கு. மலரின் மணத்தைத் தொடுத்தாயா? உணர்ந் தாயா? மலரின் மணமே. உன் எண்ணமும் மணமோ? உன் நாவில் வருவதும் காற்று. உன் ஆத்மாவுக்குள் இருப்பதும் காற்று. சிற்றிறறார் சிறந்தாரார் , யுற்றிறறார் . உணர்ந்தாரார் கதி என்ன என யுகிக்க பொருள் சொல்ல யான் உனை காணேன். என்றால் அன்பிற்குள் யார் யாரார் என தெரியவே நீங்கள். யுகிக்கவே உலகார்.

373. மனிதரார் யுகிக்கவே நீங்கள். இவைகள் என்றால் தானியம் போல் உணர். உண்டு கழித்தாய் தானியத்தை. நீரையும் அருந்தி கழித்தாய் என்றால் உன் சரீரத்திற்கு அவ்யவம் தேவை என்றால் உன் ஆத்மா . ஆத்மாவிற்கும் காற்று தான் என்றால் காற்று கடமை. ஆனால் உங்கள் சரீரம். நீர்க்குமிழி கண்டாயா? நீர்க்குமிழியின் நிலையே என்றால் சற்று யுகிக்கலாம் தானே. அன்பாக யுகித்தால் நன்மை . பேராசை. பெரும் தீங்கு நீங்கள் செய்வீரேயானால் நீர்க்குமிழியின் நிலைதான். நீருக்கும் மேல் தான் நீர்க்குமிழி என்றால் உன் சரீரம். உன் ஆத்மா இவைக்குள் யாதும் யாது வென உணரலாம் தானே. நீர்க்குமிழி எப்படி நிலை இல்லாததோ அவ்வண்ணமே மனிதர் நீங்களும் இவ்வண்ணம் என சற்று சிந்தித்துப் பக்குவமாக யுகித்தால் உணரலாம் தானே. பணம், பொன், பூமி இன்னும் எவையெவை எல்லாமோ

சேர்த்தும் உன் சரீரம் கண்ட நிலை என்ன? என யுகித்து அறிவாயானால் இந்நீச காண்டத்தை உணரலாம். இருளுக்குள் நீங்கள் என்றால் உங்கள் தலைக்கும் மேல் உள்ள உலகம் யாது வென யுகித்து உணருங்கள் நீங்கள்.

374. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். கண் பார்ப்பது வெகு தூரம் ஆனால் மலரின் மணம் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும் உணர்வதும் என் ஆத்மா. அவ் ஆத்மா உணர்கின்றன. ஆனால் உங்கள் சரீரம் பக்குவம் கொண்டால் அங்ஙனம் வர ஆத்மாவிற்கு இன்பம். ஆனால் இங்ஙனம் குடி கொள்ளும் சரீரமோ நீசம் தானே. சரீரம் வேஷம். விவேகம். அச்சரீரத்திற்கு எதற்கு என உணரலாம் தானே நீங்கள்.

375. மனிதா மரம் உயிரோடு தானிருக்க நீங்கள் கனியும் இன்னும் எவை எவையோ பார்க்கின்றீர்கள். அக்கனியை நீங்கள் உண்ணுகின்றீர்கள். அம்மரம் பட்டுப்போனாலும் எவை எவைக்கோ உதவுகின்றன. ஆனால் மனிதா நீ எவைக்கு உதவினாய்?

376. மனிதா நீங்கள் நீங்கள் போல்தானே என்றால் யுகத்தில் இருப்பதும் சற்று தானே. பிறக்க தெரிகின்றது வழி. இறக்க? பின் வழி யாகம்தான். அவைக்குள் யாஷ்யம். அவைக்குள் காண்டம். அவைக்குள் மண்டலம் என்றால் யுகி.

377. மனிதா மரம். அவை இயல்புவம் பசுமை . என்றால் மரம் இன்சம். மரம் பட்டுப்போனால் எவை எவைக்கோ உதவுகின்றன. என்றால் நீ இருந்தும் எவை செய்தாய்? பட்ட மரமும் உதவி. எவ் இவ்யம் யுகி.

378. மனிதா காண்டம் என்பது தீரா திறன் கொண்டது. ஆனால் யாகம் யாவை என அறிந்தவன் யாரோ ஒருவன் உண்டு. அவனும் உன் போல் மனிதன். ஆனால் செயல், சொல், திறன். அன்பு, அறிவு, வீரம், விவேகம் யாவும் அவனிடம் இருக்கும். அவன் யுகத்தில் வாழ்வதும் சில நாள் என உணர்பவன் யாகத்திலும், யுகத்திலும் உண்டு. ஆனாலும் யாவையும் உணர்வது யாகமே.

379. மனிதா உயர்ந்தவன் நீ என நினைக்காதே. உயர்ந்த வனுக்கும், தாழ்ந்தவனுக்கும் எடைதான் கூடும். சரீரம் அது ஆத்மா பாவருக்கும் ஒன்று தான், இவையை உணராமல் நான் உயர்ந்தவனா?

நீ உயர்ந்தவனா? என உங்களுக்குள் கலகம் வேண்டாம். ஆத்மாயுகித்து சஞ்சலப்படுகின்றன. யயன்யமாக யுகி மனிதா.

380. மனிதா தெளிவான நீரும், திறன்பட்ட மலரும், உன் உள்ளத்து கதம்பமும் இன்யம் தானே. உன் கதம்பம் என்கின்ற உள்ளத்திற்கும் நீர் தேவை என்றால் நீ யாகை உணர்ந்தாய்?

381. மனிதா உன் மனம் என் மனம். உன் மறைவை நான் கண்டேன். என் மறைவை நீ கண்டாயோ? சுரைக்காய் கண்டாய். பழுத்து வெடிக்கக் கண்டாயோ? வெள்ளரி பழுத்து வெடிக்கக் கண்டாய் அல்லவா? அது போல் உன்னை நான் உணர்வேன். என்னை எங்ஙனமும் நீ காண்பாய். ஆனால் கண்ணில் தெரியாது என்றால் நான் யாத்துவ பிரபஞ்சவாதி. காற்று என்றால் துள்யமாக உணர்ந்து யுகி. பசுமையும், உன் மனப் பக்குவமும் இவ்வுலகிற்கு தேவை என உணர்.

382. உன் உதவியை பசுமையாக்கு. உன் எண்ணத்தை பக்குவப்படுத்து. உன்னுள் உதவி என்னும் எண்ணம் உண்மைக்குள் உதவ செய். நீதி தவறாதே. அப்படி நீதி தவறி விட்டால் உன் சரீரம் தள்ளாட பின் யுகிக்காதே.

383. மனிதா என்று எழுதுகின்றானே என நினைக்காதே. உன்னை, உன் நிலை கொண்டு தான் அழைக்க இயலும். உருவத்தில் நீ மனிதன். யாவிலும் நீ தான் உயர்ந்தவன் போல் என்றாலும் உன் தலைக்கும் மேல் பல உலகம் உள்ளன. அதை மறந்து இங்கு தண்டனையில் தான் வாழ்கின்றீர்கள் நீங்கள் என்பதை உணர்ந்தால் உனக்கும் உலகிற்கும் நன்மை எனப் பொருள்.

384. நீ உலகில் எவையும் சேர்த்து விடலாம் தான். ஆனால் பகையை சேர்க்காதே. பகையால் யாவும் இழப்பாய். இன்றும் என்றும் அன்பிற்கும் அறிவிற்கும் பகை நிகராகுமோ. இளக்கம் தான் இவ்வுலகிற்கு நன்மை என உணர்.

385. நீ இவ்வுலகில் ஓடி, ஆடி, தேடி கண்ட பலன்கள் எவை. சற்று சிந்தித்துப் பார். ஓடு, தேடு, உதவு. உண்மை உன் நாவில் வந்தால் யாவும், யாவருக்கும் நன்மை. நாவிற்கு உண்மை சொல்லும் உப்பை என்றும் மறவாதே.

386. மண், மரம், மலர், காய் கனி யாவும் மணக்கின்றன. உனக்குள். உன்மனத்திற்குள் மணம் உண்டோ ? மரம் யுகித்ததா? யாகம் யுகிக்கச் செய்கின்றன. காற்றும், நீரும், மணமே என்றால் சற்று சிந்தித்துப் பார். உணர்வாய்.

387. உலகில் நீங்கள் காளானைக் கண்டதுண்டு. காளானைக் கண்டு நீ உணர்ந்ததும் யாது. அன்பிற்குள், இளக்கத்திற்குள் இன்பம் எனும் பூமிதான் மண். மண்ணில் எவையும் உனக்கு உதவுகின்றன என்றால் உன் திறனாலா? இல்லை உன் தலைக்கும் மேலுள்ள யாகத்தில் திறனாலா? என சிந்தித்துப் பார்.

388. எக்குணமும் உங்களிடம் உண்டு என்றால் உங்களுக்கு முதல் குணம் யாற்றக் குணம். யாற்றம் எனும் எண்ணம் என் நீர். அதாவது நீ அருந்துகின்ற நீரை உணர்வாயானால் சற்று என் யாஷ்யத்தையும் உணர்வாயல்லவா.

389. உனக்குள் உயர்வு உட்பும், காற்றும், நீரும், என்றால் நீங்கள் இங்ஙனம் யுகிப்பதும் யாதுவோ? உன்னோடு ஒட்டி யிருக்கும் காற்றும் யாகத்தைக் காண்கின்றன. நீ எதை யுகிக்கின்றாய் உணர்.

390. காற்றும், அவைக்குள் நீரும், அவைக்கும், அவைக்குட் பட்டதும் உன் சரீர ஆத்மா என்றால் சரீரம் பரவ இயலாது. ஆத்மா பரவ இயலும். வித்தும், தானியமும், கனியும் இன்றி நீங்கள் உண்டோ ? மனிதா நிதானமாக, தீடமாக சிந்தனை செய்.

391. உங்களுக்குள் உள் உளா சொல், செயல் விழா. கிளையில் இருந்து கனி பூமியில் விழ பூமியும் அழாது. மரமும் அழாது. உண்கின்றவன் தான் முன்னுரிமை பெற்றான். நீங்கள் அழுதுண்டு வாழ்வதும் எதற்கோ.

392. தாதும், தத்துவமும் உன்னிடம் இருக்குத்தானே தங்கத் தையும் தனியாக உருக்கக்கற்றாய். தங்கத்தாது எனும் மண்ணை எப்படி எல்லாமோ பக்குவத்தில் கண்டுபிடிக்கின்றாய். தங்கம் மண்ணில் மறைந்த பொருள் தான். இவையை சேர்க்கக் கற்ற நீ உன் உதவி தர்மத்தை ஏன் மறந்தாய்.

393. உன் மீதும் நான் காற்றாகத்தான் ஓட்டியுள்ளேன். மரம், செடி, கொடி, தான்யம், வித்து யாவிலும் எங்ஙனமும் காற்றாகவும், நீராகவும் தான் ஓட்டியுள்ளேன் உன் உச்சித்தலை உனக்குத் தெரியாது . உன் உச்சிக்குழியும் எனக்குத் தெரியும் என்றால் நீ எவை கண்டிட்டாய்.

394. மனிதா உன் வாழ்வு இனிக்க உன்னுள் உன் நாவிலிருந்து வரும் இனிய சொல்லால் தான் இயலும் என உணர்.

395. நீ உள்ளடங்கம் செய்கின்றாயே. உன் சொல்லங்கம் எங்கே. உன் விதி, என் விதி என உளறாதே. உன் தர்ம குணமும், மணமும் எங்கே? தேடினாயா? உணர்ந்து தேடு.

396. ஆற்று நீர் கோணல் கண்டாய். நீ அருந்தவும் வித்து, தான்யம் விளைவிக்கவும் பக்குவம் கொண்டிட மதகும் கதவும் போட்டு அடைக்கின்றாய். உன் நன்மைக்கு நான் ஊற்றிய நீர் தானே என நினைத்தாயா? ஆறும், ஏரியும் காய்ந்தால் உன் கண் மேல் நோக்குவதும் ஏன். நீராடும் யாவருக்கும் தான் ஆறும் ஏரியும் என உணர்.

397. உற்றதும் கற்றதும் உதவியால் வருவதும் உண்மை எனும் உன் நரம்பும், உனக்குள் ஓடும் இரத்தமும். ஒரு நரம்பு தளைத்து விட்டால் உன் கதி என்ன? என நினைத்துப் பார்த்தாயா? இவ்வுலகம் உனக்கு சொந்தமா உணர்ந்து பார்.

398. மனிதா நீதானம் எனும் குணம் உனக்குள் அடைபட்டால் உன் ஆத்மா மரம் போல் மணக்கும். உனக்குள் ஓட்டிக் கொண் டிருப்பது காந்தம். இரும்பு எனும் இரண்டில் ஒன்று போல். காந்தம் காற்று என்றால் இரும்பு நீ எனக் கொள். நீ யாவும் செய்வாய். உன் போல் மனிதனை உன் இசையால் செய்வது பொம்மை என யாவருக்கும் தெரியும். வேடிக்கை காட்டு கின்றாய் நீ. நான் உன்னோடு சற்று விளையாடினால் தாங்கு வாயா நீ? நீ எனக்கு சிறு அற்பக் காற்றுதானே என்றால் உணர்ந்து யுகி.

399. மனிதரார் உங்கள் உலகில் சான்றனுள் சான்றன யான்றன சான்றும் எங்கோ தொலைத்து விட்டாய் போல். நீங்கள் யுகத்தில் இன்பம் இல்லாது துன்பம் தான் கண்டவண்ணம் போல். மனித குலமே எற்றாற்ற

யாற்ற இணையாற்ற ஆற்றலே. நீங்கள் உங்கள் திறன் உணர்ந்தால் இவ்வுலகிற்கு சற்றாற்றும் நன்மையன்றனவே? யுகித்து உணருங்கள் நீங்கள்.

400. மனிதா கருத்தை யுகி. கடமையினுள் யுகி. நீதானம் கொள். ஞானம் எனும் அன்பே பசுமை. நாடகம் ஆடாதே. ஆடாத ஆட்டம் ஆடிக்கண்ட சரீரம் உணர்வதும் பின் ஒருநாள். என் நாடகம் உன் தலைக்கும் மேல். நான் ஆடினால் மழை காற்று . பின் பறவையும் என் மரம், செடி, கொடி யாவும் ஆடி சிரிக்கக் கண்டாய். உலகமே நீ ஆடி கண்ட பலன் என்ன? என் ஆட்டம் நிலையே. உன் ஆட்டம் நிலையோ? யுகிக்கலாம் தானே நீ.

401. மனிதா நீ பிறக்க 300 நாள் போல் இருக்க நாள் எண்ணினாய் போல் இருக்க இறக்க, இறக்க இருக்க என்னும் நாள் எண்ணி நீங்கள் இங்ஙனம் கண்ட பலன் என்ன? தானியம் திண்ண திடன் கணக்கில்லாதது. ஏன் என சற்றாவது யுகித் தாயா? மனிதகுலமே தானியம் இருக்கும் யுகத்தில். தானியம் தீமிர் கொண்டால் பல மூட்டைகள். நீ தீமிர் கொண்டாலோ பாவமடா உலகத்தானே.

402. மனிதரார் நீங்கள் நிலைத்து வாழ்வதும் அங்ஙனம் என்றால் சற்று நிம்மதிகாணும் சரீரம் சரீரம் வீரம் கொண்டு அங்ஙனம் யுகித்தால் ஆத்மா காணும் கண்டிப்பாக நிம்மதி என்றால் அங்ஙனம் பார்க்கத் தெரிகின்ற நட்சத்திரம் யாதுவென எண்ணினாயா? துள்யம் யாரிடம் என யுகித்தாயா? அன்பாக யுகித்து அறிவாக உணரவே உலகார் நீங்கள்.

403. மனிதா, ஞானம் கொண்ட பறவை பக்குவமாகத்தானே பறக்கக்கண்டாய். உங்கள் ஆத்மாவும் அவ்வாறே பறக்கும் எனும் எண்ணம் உள்ளனவா? யுகிக்கலாம் தானே நீ.

404. மனிதரார் உங்கள் எண்ணம் என்றும் மேல் நோக்கடும். பிறக்கத்தானே பார்த்தாய். பின் பார்க்க மறந்தாயா? அன்பான பார்வைக்குள் இருந்தால் சற்று நிம்மதிகாணும் உங்கள் யவசரீரம் என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்.

405. மனிதரார் உணரவே. அழகாக இருக்கும் மலர் நிலையோ? மலருக்குள் இருக்கும் தேனும் நிலையோ? காய் கனிக்குள் இருக்கும் நீரும் நிலையோ, இவை எவையும் நிலை இல்லை கனிக்குள் இருக்கும்

வித்து தான் யுகத்தில் நிலை என்றால் உங்களை நீங்களே உணரலாம் தானே. யுகியுங்கள் உலகத்தார் நீங்கள்.

406. மனிதா, உன்னால் வித்தை அழிக்க இயலாது. உன் விஞ்ஞானத்தாலும் இயலாது. ஒருபோதும் மனித வித்தினை அழிக்க இயலவே இயலாது. சரீரத்தை தான் அழித்தாய் என்றால் ஆத்மாவை உணர்ந்தாயா? காற்றைக்காணா நீங்கள் மரத்தைக் கண்டீர்கள். மரத்திற்குள் நீர் கண்டீர்கள் என்றால் மலர், காய், கனிகளுக்குள் உள்ள நீரை உண்டீர்கள் என்றால் உணர்ந்தீர்களா? இரக்கம் இருந்தால் உன் சரீரம் சற்றாற்றும் நிம்மதிகாணும். இல்லை என்றால் துன்பம். துள்ய பிணி என்றால் நீங்களே யுகியுங்கள்.

407. மனிதா சிறுவித்தும் ஞானம் கொள்ளுதடா . யுகத்தில் உனக்காக என் வித்துக்கள் எல்லாம் ஞானம், அன்பு, அறிவு உனக்கு கூறியும் உண்டு மறக்கின்றாயே. உன் சரீரம் நிலையோ? சற்று போல் சிந்தித்தால் உன் வீரம் வித்து போல் ஞானம் கொள்ளலாம் என்றால் யுகியுங்கள் உலகார்.

408. மனித குலமே யுகி. அடக்கம் தேவை உனக்கு. நீ ஆடிக் கண்ட பலன் என்ன? அறிவை ஆடச்செய். நிலைபோல் இங்கு. ஆனால் நீ உன் பணத்தால் ஆடி எது யாது வெல்லாமோ செய்யாதே. நான் உன்னை தினமும் ஆட்டிப்படைப்பேன். தடுப்பவன் உன் உலகில் எவனும் இல்லை என்றால் முன் யுகி.

409. மனிதா நீ கடமையை கற்றால் உன் உலகிற்கு ஏக நன்மை. கடமையை மறந்து கலகத்திற்குள் நீங்கள் சென்றால் நான் காற்றாக உலாவுவேன். 1986 முதல் உன் கலகத்தை அடக்குவேன். ஆதலால் மனிதா அன்பிற்குள் இருக்க யுகி. அதிகாரத்தை ஒருபோதும் நினைக்காதே.

410. மனிதா ஆத்மா காற்று. அவைக்குள் யுனள்வப்பட்டது சரீரம். மரத்திற்குள் காற்று. பாவி மனிதா மரம் வைரம் போல் துள்யம், கொள்கின்றன, அக்கினியும் இனுள்வ இனியம் கொள்கின்றன. அவைக்கு வித்து வைத்தேன். உனக்குள் எத்தகையோ வைத்தேனடா பாவி. பணம் தொலைந்தால் தேடுகின்றாயே, உன் பக்குவம் எல்லாம் தொலைத்துவிட்டாயே தேடினாயா? உணர்.

411. மனிதா பிரகாசிக்கும் சூரியன் வட்டம் போல் என்றால் நான் யாஷ்யத்தில் இருந்து தீடமாகத்தான் பார்க்கிறேன். மலர் சுவையாகத்தான் பார்க்கின்றன. என்றால் மலரைப் பார்க்கும் உன் பார்வையில் பக்குவம் தானே வேண்டும். சீற்றப்பார்வை கொண்ட உன் கண்ணை சிதறுண்டு போகச்செய்யும் என் யாத்துவம் என உன் திடாஷ்யம் கொண்ட சரீரம் உணர்ந்தால் போதும்.

412. மனிதா ஞானம் தான் நிதானம். நிதானம் தான் அன்பு. அவ்வன்பும் ஞானமும் யுகத்தில் எளிதாக உங்களுக்குள் இருந் தால் யாகம் பொழியும். என்றால் நீங்கள் யுள்வம் யுகிப்பதும் எப்போது? பணம் தான் பெரிது என்கிறாய். மழைநீரை விட உன் பணம் தான் பெரியதா? சற்று மன இளக்கம் கொண்டால் உங்கள் உலகிற்கு எவ் எவையோ நன்மை என்பதை உணர்.

413. மனிதா இற்றாய் போல். கற்றாய் போல் என்றால் கடமையை உணர்ந்து கற்றாயா? கற்றதை உணர்ந்து யுகிக் கின்றாயா? உலகத்தார் அன்பு பெரியது. ஆற்றல் பெரியது. ஆற்றிட்ட தர்மம் பெரியது என்றால் அவ்ய ஆற்றல் உதவி செய்தால் உன் சரீரத்திற்கு தான் பெரிதும் நன்மை , என என்றும் உணர்.

414. மனிதா பணம் மணம் போலா? மதம் என்றால் பணம் தான் மதமா? பாவி பணம் செய்தவன் நீ தான். பணம் மதம் கொள்ளாது. பார்த்தவன் நீ மதம் கொள்ளாதே. பணம் மணக்க யான் காணேன். நிற்கவும் யான் காணேன். உனக்கு யுகத்தில் முக்கியம் நன்மை, நேர்மை, அன்பு. ஆக்கத்தை யுகி. அழிக்க யுகிக்காதே கண் பார்த்தது பணத்தை . அப்பணம் சற்று உன்னை விட்டு அகன்று விட்டால் உன் அதிகாரம் எவைக்குள் அடங்கும்? உன் சரீரம் என் செய்யும்? உலகத்தார் போல் தானே அன்றி நீ நிலையோ இங்ஙனம் யுகி.

415. மனிதரர் உங்களுக்குள் அன்பும் ஆற்றலும் தான் உயர்ந்தது என்றால் பதவியும், பணமும் உயர்ந்தது போல் யான்றும் சான்றோ? அன்பும், ஆற்றலும் தான் உனக்கு தேவை. உன் பதவியும் பணமும் படும்பாடும் துன்பம் தானே. என்றால் என் செய்யும் யுகம்?

416. மனிதா இவ்வுலகில் ஆசை வேண்டும் போல் அன்பும் வேண்டும். உங்களுக்குள் இளக்கம் இருந்தால் உங்கள் சரீரம் சற்று நிம்மதிகாணும். உன் சரீரம் பிணிபடும் போது என் ஆத்மா சிரிக்கும். அச்சிரிப்பும் எனக்கு கேட்கும் என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள்.

417. மனிதா நான் தான் உயர்ந்தவன் என நீ நினைக்காதே. சரீரம் ஊரி சளிய அவையால் உயர்ந்தான் என யுகிக்காதே. காற்றும், ஆத்மாவும் தெளிவே. அவை உயர்வின்றி நீ உயர்வுற்று. இங்ஙனம் எவை கண்டிடடாய் தெளிவாக. இளக இளக பசுமைதான் தானியம் என்றால் உணர். தெரியும்.

418. மனிதா நீ நினைக்கலாம் யுகத்தில் நான் நல்லவன். வல்லவன் என்று. உன் வலிமையான எண்ணம் நீராகவும் பிறர் என்கின்ற யுகத்தார்கள் அதை யுகிக்கவும், உணரவும் நீ செய்தால் நன்மை போல், ஆனால் பழிபாவத்திற்கு உன் சொல் செல்லுமானால் யான் எனும் காற்று உன்னை யுகத்தில் திசை இசை திறனாக உணர மறவ யான் செய்வேன். என்றால் காற்றும், நீரும், உட்பும், வித்தும். யாவும் நானே என்றால், உனக்குள்ளும் நானே என்றால் என் செய்யும் உன் சரீரம்? பசுமை பக்குவம் கொள் மனிதா.

419. மனிதா சற்று சிந்திப்பாயானால் நீ யார் என்பதை உணர்வாய். யுகம் என்பது குகை. இது உனக்கு என்றும் சொந்தம் அல்ல. உன் எண்ணம் யாவையையும் யாஷ்டிசம், யயாஷ்டிசம் யுகிக்கின்றன என்றால் நீ சற்றேனும் தர்மம் எனும் எண்ணத்தை யுகிப்பாயானால் யாஷ்டிசம் கொள்கின்றாய் என உணர்.

420. மனிதரார் உங்கள் பழி பாவம் தர்மம், இளக்கம் யாவும் இவைக்குள் இனள்வம் என்றால் பாவம் பழி செய்தானுக்கு, யாஷ்யாகத்தில் இருந்து உன்னால் பழி வாங்கப்பட்ட யாதிஷ்டம் உன்னைப் பழிவாங்கும் என்றால் யுகிக்க. தர்மவாதி, ஆதித்துவ வாதி இன்பம் போல் யாஷ்யாகம் வந்து அடைவாய் என்றால் உணர்.

421. பாவம் நீ செய்ய பின் பிறவியில் மூட்டை முடிச்சுடன் ஊர் ஊராக அலைகின்றாயே. யுகிக்கவில்லையா? அன்று செய்த பாவம் இன்று ஊர் ஊராக திரிந்து பிச்சை. அவைக்குள் உன் சரீரத்திற்கு உதை. பாவம் ஆத்மா.

422. காற்றும் நான். வித்தும் நான். உனக்கு உதவியும் நான். உன்னால் ஒரு சிறு எறும்பும் செய்து ஓட விட முடியுமானால் நீ யாயாஷ்யவாதி என யுகிக்கலாம். அவை முடியுமா உன்னால்.

423. இவையில் நீ எவையை தேடினால் இவ்யுகத்தை விட்டு விடுபட்டு வர உன்னால் எவையையும் தூக்கி வர இயலாது. உன் ஆத்மா மட்டும் தான் யாஷிசம் கொள்ளும் என உணர்.

424. மனிதா மாடும் தான் மடிந்தால் அவை பொருள். அச் சரீரத் தோல் இவ்யம் கொள்ளும். உன் பாதம். ஆனால் உன் சரீரம் எவைக்கு இவ்யம். உன் சொல் உன் செயல் உதவி அன்பு இவைதான் நன்மை என உணர்.

425. நீ முன் உதவி செய்து இருப்பாயானால் இப்பிறவியில் இன்பம் சற்று காண்கின்றாய். இவ்யுகத்தை விட்டு விடுபட உணர். உதவியால் உனக்கு பிறவியில்லை என உணர்.

426. பஞ்சம் வரும் நாள் எப்போது என்பது உன்னால் அறிய இயலாது. யுகத்தார் செய்தீடும் பெரும் பாவத்தால் தான் பஞ்சம். உன் நா வாட, வயிறும் வாட, உன் ஆத்மாவும் தீகைக்க, இருந்தும் உணர்வாயோ மனிதா நன்மை செய்திட.

427. என்றும் தாயை நேசி. நட்பு உண்டாம் யாகத்தில் யாஷ்டிசம், யாகம் இவைபோல் யாவும் நீ கொள்ள வணங்கு தாயை.

428. உள்ளம் என் செய்யும். அது மறைக்கப்பட்டது. அதுவும் வெளியில் தெரிவதுண்டு. எப்போது? முகம் மலர்ந்தால் உன்னை நான் உணர்வேன். என் உள்ளத்தை உணர்வேன் என்று உணர்.

429. தாய் என்பவள் உன்னை எப்படி எல்லாமோ வளர்க் கிறாள். அவளைப் பழித்தால் பாவம் விடாது என்பது பொருள். பின்னால் உனக்கும் பின்னால் அக்கதி உண்டு என உணர்.

430. மனிதா மரம் எப்படி வேண்டுமானாலும் வளையும். கிளையும் கிளையின் கிளையும் வளையும். மரமும் வளையும். ஆனால் நீ எவ்வண்ணம். சற்று யுகியேன்.

431. மனிதா, நீ மாறுபட்டவன் யுகத்தில். உன் நெற்றிதான் உங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவை. யாஷ்யத்திற்குள் எழுதப் படும் கணக்கடா மனிதா. இவையில் இவையைப் படிப்பார் இனி பிறப்பார் ஏராளம். வெள்ளி பசுமை போல். தங்கம் இணையம் போல் செம்பும், பித்தளையும் இன்னும் எத்தகையோ தோண்டி எடுத்தாயே தவிர யுனம்

கொள்ளவில்லை. அழகு அறிவோ? ஆற்றிற்ற சொல் அறிவோ? செவியில் எவை கேட்டாய்? உன் இளக்கம் எங்கே? தேடு.

432. நீங்கள் இவையில் தவறு செய்யாதீர்கள். ஒருவரை ஒருவர் பழிவாங்காதீர்கள். பழி சொல்லாதீர்கள். அப்படி சொல்ல நீங்கள் உங்களை மறக்க வைத்துள்ளாற்போல். உங்கள் சரீரம் பலப்பல திசை மாறும். என்றால் தடுமாற்றம் தான் என்பதை திடமாக நம்புங்கள். காற்றுக்கும் நான் என்றால், காற்றுக்கும். உன் ஆதமக் காற்றுக்கும் நட்பு என்றால் உணர் தெரியும்.

433. காற்று மாறும் திசையினை காற்றாடியினால் அறிகின்றாய். என்றால் நீ யாகத்தை ஏன் உணரவில்லை. அதுதான் உன் வீடு. இடம், இன்பம், ஆனந்தம், அன்பு, பாசம், பசுமை என்பதை ஏன் மறக்கின்றாய்? சாந்தம் எனப்பட்ட அன்பால், அமைதியால் அங்ஙனம் யுகி தெரியும்.

434. நீங்கள் காலம் விதி எனச் சொல்லாதீர்கள். இது அவச் சொல். உன்னால் நன்மை இவைக்குள் உண்டா? விதையும் வித்தும் என்னுடையது. யாகத்திற்கும், வித்திற்கும் தொடர்புண்டு. என்றால் உனக்கும் எனக்கும் தொடர்பும் இல்லாது போகுமோ? வித்து யுகிக்க நீங்கள் யுகிக்கின்றீர்களா?

435. நீருக்குள் நேர்மை. நேர்மைக்குள் நீர் என்றால் உன் உடம்பிற்கும், உனக்குள் இணை கொண்டுள்ள ஆத்மாவிற்கும் முழுதும் துணை கதம்பம். கதம்பம் அருந்தும் நீர் எங்ஙனம் உள்ளது என்றும் அவை அருந்தி நீ கண்ட நன்மை யாது என்றும் சிந்தித்துப் பார் மனிதா.

436. யுகத்தில் நீ இளக்கம் கொண்டால் யாஷ்யத்தில் உண்மை யாக உன் கதம்பம் யுகிக்கும் இடம் உண்டு. பிழையும், தவறும் செய்வாயானால் அங்ஙனம் அமர இயலாது. உன் விருப்பத்திற்கு உட்பட்டது பணம் பொன் பொருள். இவைகளுக்குள் தான் நீ என்றால் பாவம், பழி, செய்வாயானால் இங்கு உனக்கு பெரும் சுமை. கழுதையினும் கூடிய சுமை உண்டு. நித்திரையும் தான் கெட்டு, நிம்மதியும் அறிந்தீடாது உன் சரீரம் கெடும், யாஷ்யாகம் உன்னைக் கண்ட வண்ணம் தான் உள்ளன என்பதை உணர்ந்து நீ உதவிட முந்து.

437. யுவையவர்கள் நீங்கள். இனை இவை இகை ஈகைக்குள் தான். நீ அங்ஙனம் தான் என்றால் யுவைள் யவம் கொள். திறமை உனக்கு

இருந்தால் அதை உதவி என்பதற்கு பயன்படுத்து. ஆனால் திறனை நீ பாவத்திற்கும் பழிக்கும் பயன்படுத்தினா யானால் யாஷ்யாகம் உனக்கு இடம் கொடுக்காது. காற்றுக்குள் நீ. மரம், செடி, கொடி, காற்றில் ஆடக் கண்டேன். மனிதா உன் இசைவை எவ்வயத்தாலும் உணர இயலாததுவே. உதவிட முந்து. உண்மைதான் வெல்லும் என்றால் காற்று தான் உனக்கு தேவை என உணர்.

438. உலகில் பலப்பல முனிவர்கள் பிறப்பார்கள் என்றால் மலையில் தோன்றியும், நீரில் மிதந்தும் வரமாட்டார்கள். உன் போல் பிறவி கொண்டு தான் வருவார்கள். இவைகளை படிப்பார் கள். உனக்கு புத்தி கூர்மை குறைந்து விட்டது. சுவையாக படித்து அவை யாக யாக எதுவென கூறுவார். அன்று தெரிவாய் நீ.

439. மனிதா சான்று எதுவோ என சொல்லாதே. நட்சத்திரம் சூரியன், நிலா இவைகள் துணை. இவைக்குள் நீரும், காற்றும் உன் வாய் சுவைக்கத்தான். வெற்றிலை பாக்கும் சுண்ணாம்பும் பார்க்கின்றாய். சுவைக்கின்றாய். பின் நா சுவை கொண்டதும் யாதுவோ? மனிதா வணங்கும் எண்ணம் உனக்குள் யுனன் யவப்பட்டதனால் காற்றும் நீரும் உப்பும் தான் முன்னோடிகள். உன் உன் சரீர நீசம் பின்னோடிதான். உணரா சரீரம் உப்பை மட்டும் உணர்வதும் ஏன் என யுகியேன்.

440. மனிதா காற்றுக்கும் யுவை இல்லா சுவை சொல்லி அறியவும் வைத்தது யாகம். ஆனால் யுகத்தான் தீயினும் கொடியவன். கொட்டும் தேளின் வலியும் சிறிது நேரமே. ஆனால் இவன் கொட்டிவிட்டாலோ நாளெல்லாம் வலி, என்றால் எவ்வண்ணம் யுகத்தான் என உணர்கின்றாயா?

441. ஒருவன் எதையும் தன் செயலில் காட்டுவதே திறமை. எதற்கும் விதி என்று கூறுபவன் பள்ளத்தில் விழுந்து தத்தளிப் பவன் போல். இரக்கம் மனிதனுக்கு எங்ஙனமோ? உணர் மனிதா.

442. மனிதா நீ நீருக்குள் பாதம் வைக்க, அறிய, தெரிய உன் காலடியில் மீன் ஒன்று மிதிபட்டு விட்டால் உடனே பிடிக்க முயல்வாய். ஆனால் பாம்பு மிதிபட்டுவிட்டால் என்ன செய்வாய்? ஏன்? எதற்கு என யுகித்து உணர். யாகத்தை அறிவாய்.

443. மனிதா யுகத்தில் இன்பம் என்பதும். துன்பம் என்பதும், எவையருக்கும் தாமாக வருவன அல்ல. எவையால் இன்பமும், துன்பமும் என உணர்வதும் யுகத்து மனிதர்களே. என்றால் உணர்கின்றாயா மனிதா?

444. மனிதா இளக்கத்தால் உனக்கும், இவ்வுலகிற்கும் அமைதி என்றால், உனக்குள் காற்றும் நான் என்றால், அவைபோல் இவையில் இவ்வயம் கொண்டு அவ்யாகம் வர நன்மை, உண்மை, உதவியே தேவை என உணர். உதவிட யுகி.

445. காற்றுக்குள் இன்பம். இவையும், அவையும், யாவும் ஒன்று என்று கூறாதே. காற்றும் நான். கடமையும் நான். சொல்வதும் நான். உன்னை உணரச் செய்வதும் நான் என்றால் உன் ஆத்மாவிற்கு நான் தாயும் தகப்பனும் தானே. உணர் கின்றாயா மனிதா?

446. மனிதா, இவ்வுலகில் நிலை கொண்டவன் என எவனும் இல்லை. இரக்கம் இருந்தால் நிலை உண்டு. மணம் உண்டு. மகிமையும் உண்டு. தன்மானம், பாசம் இவையும் உண்டு. ஆதலால் மனிதா அறிந்து செயல்படு.

447. மனிதா நாவால் சொல்லும் சொல் யாவையையும் அன்பால் சொல். உன் நாவில் வரும் சொல்லை முன் உணர்வான் ஒருவன் என்றால் அவன் தான் அறிவாளி என உணர்.

448. மனிதா, நான் நினைத்தால் உலகம் உருளும் என்பான் ஒருவன். ஆனால் முடியாது என நீ திறனாக கூறு. யுகத்தானே அறிவாயா நீ? உருளும் யாகம் தீனமும். யுகத்தை அறிய உலாவுவர் மாயவர் என்றும் எங்கும் என உணர்.

449. மனிதா நீ இருக்கு உனக்கு உணவு செய்ய உதவாத கட்டையை (முரக்கட்டை) பின் ஒரு நாள் உன்னை எரிக்க கொண்டு வைப்பார். ஏராளம் பேர் உதவவும் வருவார் அப்போது. அவையை நீ அறிவாயா மனிதா?

450. மனிதா, உப்பு நீரைக் கொண்ட கடல் என்றும் வற்றாது. அதை நீ குடிப்பாயா? யாகவ நீர் மழையால் வரும் நீர். நீ குடிக்கின்றாய். என்றால் திறன் எதுவென நீ கண்டாயா? சிந்தித்துப் பார்.

451. மனிதா உன் திறன் உதவிட. உதவியை திறன் செய்ய உதவியை மறப்பாய். மனிதன் அறிவானா? அறிந்து தெரிவது எப்போது? உதவியவர் நலமுடன் தான் இருப்பார். உதவி பெற்றார் உதவியவரை நேசித்தால் தானும் நலமுடன் தான் இருப்பார் என உணர்.

452. தன்னையும், தன் செயலையும் அறியாதவன், அறியா தவன் எவரோ அவர் தாம். இருக்கும் இடம் சிறைச்சாலை போன்றதே என உணர் மனிதா.

453. வஞ்சம் வைத்து வாழும் மனிதன் படும் துன்பம், யுகத்தில் அவனை யாராலும் காப்பாற்ற இயலாது. ஆனால் நடந்து செல்லும் போது இவன் வஞ்சகன் என்று அறிவது யார்? யாகம் தான்.

454. மனிதா உன்னை , உன் செயலை நான் உணர்வேன். உன் சரீர் ஆத்மா எனக்குத் துணை இணையடா மனிதா. உன் சரீரம் யாருக்குத் துணை? இடுகட்டை மணமோ? என்றால் உனக்குள் இவ்வவப்பட்ட கட்டை என்கின்ற உன் சரீரம் எவ் எவ்யமோ? சற்று உணர்கின்றாயா? உன் வீரத்தால் நீ உதவ உதவ உன் ஆத்மா சரிக்கும் என்றால் யுனள்வமாக யுகி.

455. மனிதா உன்னுடைய உதவிதான் திறன் என்றால், ஊக்குவிப்பதும், உதவுவதும் சொல்லானால் உனக்கு நன்மை . யுகத்தில் கலகவாதியாக உன் சரீரத்தை திகைக்கச் செய்யாதே. உன் உடலுக்குள் எத்தகை உடமை என உன்னை நீ கண்டாயா? பாவி மனிதா மரம், செடி, கொடி, பொன், பொருள் யாவும் சரியே. உன் நிலை யுகத்தில் சரியோ? சான்றோ என்றால் யுகித்து உணரேன் யுகத்தானே.

456. மனிதரார் நீங்கள் இவையிலும் பாவமும் பழியும் செய்தும், சொல்லியும் பின் யாயாள்வத்தால் நீங்கள் தண்டிக்கப் பட்டு இவைக்குள் விரதமும், வேஷமும் கொண்டு நீ கண்ட பலன் என்ன? உன் சரீரம் பிணி கொண்டு, பின் எவை எவைக்கோ தர்மம் என பணம் கொடுத்து, பணத்தால் பாவத்தில் இருந்து தப்பிப்பது போலா? அடே பாவி மனிதா பாவம் என்கின்ற உன் இயாள்வம் உன் பணத்தால் தீராது என தெளிவாக திடமாக உணர். உண்மை பேசு. உதவி செய். உன் மனம் இளக்கம் கொள்.

457. மனிதரார் குலம் இரண்டு. ஆண், பெண். இவைக்குள் இனவம் கற்றாய் நீ. தங்கமும், செம்பும், இரும்பும், காந்தமும் இன்னும் எவை எவையோ. இவ்நீச காண்டத்தில் இருக்கும் நீங்கள் அவையை போட்டும் அணிந்தும் இங்ஙனம் நிலையுற்றார் யார் யாரோ? யாரேனும் உண்டா என யுகியுங்கள். உண்மை உன் ஆத்மா போல். இவையை உன் ஆத்மா யுகித்தால் யுற்றும் நன்மை தானே உலகிற்கு என்றால் உணரவே நீங்கள்.

458. மனிதரார் உணர்ந்தும் அறிந்தும் இன்னுற்று இன்புறவே. நன்றியுள் நன்றி யுவை நன்றி. என்றேனும் ஒரு நாள் யாரேனும் உன்னைக் கரப்பாற்றினாரேயானால் ஒரு போதும் மறவாதே. நீ அருந்தும் நீரைவிட, நீ ஒருவர்க்கு செய்த உதவி உயர்வே. அவ்வதவியை யான்யாசம் காணும். அங்ஙனம் வரையும் தர்ம எழுத்தால் இவ்யுகத்தில் பிறவி என என்றும் இல்லை. ஆதலால் உதவ யுகி. நன்றி மறவாதே.

459. மனிதா யாவனைக்குள் யாவனை. பாவனைக்குள் சொல்லாதே. பாசாங்கும், பல்லாக்கும் எடுப்பான் என்றும் இல்லா இணைபோல் பாடைக்கும் மேல் செல். ஏன் என யுகிப் பான். அவன் அவனை யுகிக்காமல் நான் நினைத்தால் மழைவரும் நான் நினைத்தால் உலகம் அழியும் என்பவனை சொல் செயல் எல்லாம் யுகத்தில் நாடகம் என யுகித்தும், உணர்ந்தும் அறிவீர் களானால் நன்மை . யுகிப்பும் திறனாக வேண்டும் என உணர்.

460. மனிதரார் இவைக்குள் நீங்கள் கண்டதும் கண்டிடதும் இன்பமா? துன்பமா? துயரமா? என நீங்கள் உங்களுக்குள் உணர லாம் தானே. அன்றும் இன்றும் என்கிறாய். நாளை என்கிறாய். நீர் நீருக்குள் நிலம். நிலத்திற்குள் என்றால் இன்பம் கொண்ட பூமி. பூமியும் நீரும் சான்று என்றால் வித்தும், பூமியும், நீரும் சான்றுள்ளனவே. நீங்கள் யுகித்தால் இவ்யுகத்திற்கும், உங்கள் சார்த்திற்கும் நன்மையன்றோ ?

461. மனிதா அடைபட்ட வித்தும், கரும்பும் என யுகியுங்கள். கரும்பும் கணை. கணையும் இணை. இணைக்குள் சென்ற நீர் தேன் என சுவை நீர். நீர் கரும்பு கண்டாயா? உண்டாய் கரும்பை. நீரை உணர்ந்தாயா? கரும்பை யுகிக்க எவை யாகை எல்லாம் செய்தாய். என்றால் கரும்பும் இணைக்குள், இன்பநீர் வைத்தான் யார் என சற்றாவது சிந்தித்தாயோ? உண்டாய் போல் உணர்ந்தாயா?

462. மனிதா உன் நாடகம் நிலை சற்றே என என என் எனவே. நான் காற்றே. நான் நீரே. நான் வித்தே. நான் மண், பூமி, சொல், செயல் எல்லாமே. வித்தும் உண் டீர்களே உலக மனித குலமே உணர்ந்தீர்களா? ஆசைக்குள் காற்றே. அறிவுக்குள்ளும் என் காற்றே. என்றால் நிதானம் யாரிடம். யுகியுங்கள் நீங்கள்.

463. மனிதா உன்னை நீ யுகி. நாம் என கூறும் உப்பு. நாம் என கூறும் ஆத்மர் ஆனால் நான் என கூறும் உன் சரீரம் என்றால், உன் சரீரம் உலகில் கண்ட பலன் என்ன? என நீங்களே யுகிக்கலாம் தானே. இது உங்கள் உலகம் போல்தானே. என் ஆத்மாவின் உலகம் எதுவென முன் யுகித்தால் உங்கள் சரீரத் திற்கும் சற்று நன்மை தானே. யுகியுங்கள் நீங்கள்.

464. மனிதரார் யுகிக்கவே . கடமை காற்றிடம். உண்மை / உப்பிடம். நடபும் பாசமும் வித்திடம் என்றால் மனிதரார் நீங்கள் உங்களை சிந்தித்தால் உங்கள் உலகிற்கும் சற்றாவது நன்மைதானே. ஆத்மா ஒரு போதும் யுகத்தில் நிலை கொள்ளாது. என்றால் நீங்கள் சிந்திக்கலாம் தானே. அன்பை சேர்த்தால் சரீரத்திற்கே நன்மை என்றால் அதிகாரத்தை சேர்த்தால் பின் உன் சரீர கதியை நீயே சிந்தித்துப் பார் பணத்தை சேர்ப்பது போல் பசுமையான அன்பை சேர்த்தால் நன்மை உனக்கே. பணத்தால் பாவத்தை சேர்த்தால் உனக்குள் இருக்கும் ஆத்மா உன் சரீரத்தை யுகிக்கச் செய்யும் என்றால் ஒரு போதும் பாவம் செய்யாதே. தெளிவாக யுகித்தால் வினா விடை உண்டு. யுகிக்கவே உலகார் நீங்கள்.

465. மனிதரார் யுகிக்கவே. நீருக்குள் இருக்கும் சிப்பிக்குள் முத்தும், பூமிக்குள் இருக்கும் வித்துக்குள் மரமும் என்றால். உனக்குள் இருக்கும் ஆத்மா என் யான்யாசத்திற்குட்பட்டதே என்றால் யுகி.

466. மனிதரார் யுகியுங்கள். இவ்வுலகம் யான் என உணர். யான் எங்கும். எங்ஙனமும் காற்றுக்குள் நீர் போல். நீருக்குள் காற்று போல். உனக்குள் நீரும் வித்தும் இளக்கம். உலக மனித குலமே அறிவை தெளிவாக்கு என்றால் உணர்ந்து அறியவே நீங்கள்.

467. மனிதரார் யுகி. உப்பும் அழகுதான். உப்பிற்குள் அறிவு தான். வித்தும் உப்பும் நடபு என்றால், உண்கின்றாயே வித்தினை. உப்பை வித்துடன் சேர்த்து உண்கின்ற நீங்கள் சற்றாவது உணர்கின்றீர்களா? மனித குலமே சற்றாவது சிந்தித்து உணருங்கள். இவ்யுகம் நீசம். இவையில் இருந்து கண்டதும், உணர்ந்ததும் யாது? யுகியுங்கள் நீங்கள்.

468. யுவையவர்களே, நாங்கள் ஈயானாலும், எங்களில் பெரியவர் என்றால், இவையில் முனிவர், ஞானியர் போல். எங்களில் ராஜா, ராணி இவர்களில் ஒருவர் இறந்து விட்டால், நாங்கள் யாவரும் திகைத்து சில நாளில் இவையில் இறந்து விடுகிறோம், என்றால் ஒற்றுமை எங்களுக்குள் இவ்வாறு. இளக்கம் எங்களுக்குள் என்றால் உங்களுக்குள் பேராசையா? உதவி செய்யுங்கள். செய்ய யுகியுங்கள். உங்களை நீங்கள் உணருங்கள். - தேனீ .

469. மனிதா எறும்பு எனும் நான் மிகச்சிறியவன். நீ எவ்வளவு பெரியவன். என் வீட்டிற்கு உன் துணையின்றி நான் செல்கின்றேன் என்றால், எவைக்கும் பயப்படுகின்றவன் நானல்ல. தெரிவாயா? உன் நிலை நான் உணர்ந்து வேதனைப்படுகின்றேன் மனிதா.

470. மனிதா கரையான்கள் உன்னைத் தேடுகின்றன . கரையான்களை எறும்புகள் தேடுகின்றன. என்றால் இவையில் நீ எவை உணர்ந்தாய்? அவ்வெறும்பும் உனக்கு உதவி செய்கின்றன என்றால் நீ எவைக்கு உதவினாய்? சொல்.

471. மனிதா காண்டம் 111-இல் தவறு செய்து தான் நீ இவையில் தண்டனை அடைகின்றாய். நாங்கள் தண்டனையும் கொடுத்து, உதவியும் ஏன் செய்கிறோம்? ஆத்மா உணரும். உன் சரீரமும் உணருமா? உணரச் செய். உனக்கு நன்மை .

472. மனிதா வித்து சிறிதானாலும், அவையினின்று பெரிய மரம் வளர பார்க்கின்றாய். கனியும் காண்கின்றாய். முந்தி தின்பது பறவை இனம். அவை கழிவை நீ தின்றும் இவை உணர்ந்தாயா மனிதா? இளக்கம் கொண்ட மரம் செய்த உதவி நீயும் உதவினால் யுகத்திற்கும் நன்மை தானே.

473. மனிதா காற்று விதிவிதம் என்று கூறாதே. உன் அதிகாரத்தை அடக்கும் காற்று. அக்காற்று உன்னை தெளிவாக பழிவாங்கும். ஆதலால் பாவம் செய்யாதே. செய்ய யுகிக்காதே. பிறரை கெட சொல்லாதே. நீ யுகித்து உணர்.

474. மனிதா யுகத்தில் யுவையவர்களைத்தான் கண்டாய். என் ஆத்மாவை நீ கண்டாயோ? எப்படி இயலும்? யாத்துவம் வா. அங்கு காண்பாய் என உண்மையாக உன் ஆத்மா சொல்லும். உணர்.

475. மனிதா சொல்லி வஞ்சம் தீர்ப்பார் சிலர். நினைத்து அழித்து வஞ்சம் தீர்ப்பார் சிலர். உலகில் நல்லான் என்று எவரையும், என்றும் இவ்வுலகில் கண்டான் இல்லை. அறிவாயா மனிதா நீ.

476. சுகம் காண விரும்பும் எலி வளையில் இருந்து கொண்டே இரை தேடி வருமா? சோம்பல் கொண்ட எலி எப்படியும் குழியில் தான் இருக்கும். பசி தீர்ப்பது எலியின் முயற்சி. என்றால் மனிதா நீ நினைப்பது யாவையையும் நன்மை யாக நினை.

477. மனிதா பளு சுமக்கும் கழுதை செய்யும் உதவி இந்த மனிதன் செய்வானா? அவனவன் தன் சுமை எது சுமக்கும்? அறிந்தும், தெரிந்தும் யோசித்து இவை யாவை என யுகத்தான் நீ அறிவதும் தெரிவதும் ஏராளம் என உணர்.

478. மனிதா இவ்வுலகில் யாவரும் மனிதர்களே. இருந்தும் யார் யாரையும் சரியாக உணர இயலவில்லை. இவ்யுகத்துப் பிறவி எவபிறவியோ? யாவும் யாகமே. உணர்வாயா நீ?

479. மனிதா நீ பாவம் முன் செய்ய, நான் ஞாபகமாக செவிடாகவும், குருடாகவும் பிறக்கச் செய்து உன்னை யயான் யத்தால் பழி வாங்குவேன். திடமாக. உன் சரீரம் சுமக்கும். நீயும் உணர்வாய். என்பதை உறுதியாக நம்பு.

480. ஊமை என்கிறாய். உயில் எழுத்தும் அவையத்தில். இவை ஊமை என்றால் முன்பாவம். பின் பிணி என உணர். விதியல்ல. பாவத்தால் நீ இவை அடைகின்றாய்.

481. மனிதா என் யவம் கொண்டிட நாங்கள் நட்சத்திரம் என்றால் 111 காண்ட மண்டலமும் நான் எனப்பட்ட உதவி என உணர். யுள்யமாக உணர். யுகத்தார் என்கின்ற நீங்கள் தவறு செய்யாதீர்கள். தர்மம் செய்யுங்கள் நன்மை.

482. யுவையவர்களே இருட்டிற்குள் வாழ்கின்ற நீங்கள் யாஷ்யவ பிரகாசத்திற்குள் வர யுயன்யம் கொள்ளுங்கள். இவையில் அவையடைய உதவியும் உண்மையும், தர்மமும் தான் தேவை. உணர்.

483. துன்பம் தானாக வராது. உன் செயலால். உன் அதிகாரத்தால் உன் ஆணவத்தால் தான் உனக்கு துன்பம். உன்னை நீ மறப்பதும் அதிகாரம். பின் பிணி கொள்வது சாதாரண காற்று. என்றால் நீ எவை கண்டாய் மனிதா.

484. இன்பம் வேண்டும் என்கிறாய். உன் இளக்கம் எவ்வயத் தீலும் இல்லை யுகத்தில் இன்பம் காண்பாய். அன்பு சொல். அன்பு கொள். இன்பம் சற்றும் உண்டு போல்.

485. உன் பாவம் உனக்கே தான். தப்பிப்பார் எவரும் உண்டோ ? எழுத்து அறிந்தாலும் உன் செயலால் செய்த இவப் பாவம் அழியாது. உன் சீரம் வெடித்து, துடிதுடித்து இவங்கம் படும். இத்தண்டனை யாகத்தில் இருந்து தான் என உணர்.

486. எவ் யுவையவர்களே யுகிக்க. நீ பிறக்க 201 நாளில் வளைகின்றாயே. பின் நாளில் ஏன் வளைவு இல்லை. உன் சீரத்தை காற்றும் தான் விட்டு செல்ல கடடைக்கும் மேல் இருக்க பின் வளைகின்றாயே ஏன்? எது கண்டாய் இவையத்தில் நீ. என் செய்யும் யாகம்? இன்யம் எங்கே? யுகி மனிதா.

487. நீங்கள் கலகம் செய்யாதீர்கள். கடமையைச் செய்யுங் கள். கடமைதான் இவைக்குள் நடக்க . ஆனால் நீ கலகம் செய்தால் உன் சீரம் தானாகவே கெடும். கலகம் நீயானால் நான் உனக்குள் என்றால். உன் சீரம் தாளுமா? என்பதை இசையால். காற்றால், மரமான்யமாக யுகி. உணர் மனிதா.

488. நீங்கள் யுகிக்கவே. நீங்கள் செய்திட்ட உதவியை நான் ப யாஷ்யத்திலும் எழுதுவேன். இங்ஙனம் செய் நன்மை. அங்ஙனம் திகைப்பின்றி நிம்மதியும். அமைதியும், அன்பும் கிடைக்கும். அங்ஙனம் என்றால் உன் தலைக்கும் மேல் தான். யாவும் நீ காண, நான் சொல்ல நீ உணர் மனிதா.

489. அரக்கன் அடங்காதவன். அவன் அழிந்தான், என்பதை திடமாக, திறமையாக நம்பு. எவையுமீ நீங்கள். உங்களை நீங்கள் யுகிக்கவே. உணரவே . யுன்யம், துள்யம் இவை யுகத்திற்கு நன்மை. அரக்கன் அழிவால் யுகத்திற்கு பெரும் நன்மை 1986 முதல்.

490. நீர் போல் நீ. இருந்தும் உன் குணம் யாவும் அறிவது எது? நீரை நக்கிப் பார்த்து சுவை அறிவார். எந்நீர் , நந்நீர் என நீ அறிவாய் யுகா . அது போல் உன் சுவையான பார்வையிலும், உன் நாவில் வரும் பேச்சிலும் தான் உன்னைக் காண இயலும். அறிவாயா.

491. நீதியின் தத்துவம் சாத்தியம். உன் தலையில் இருக்கும் உச்சிக் குழியை உன்னால் பார்க்க இயலுமா? அறிந்து நேசி மனிதா ,

492. ஒருவன் செய்யும் தர்மம், புண்ணியம், அன்பு, பாசம் இவைகளை அழிக்க நினைக்காதே. அதனால் நீ தான் முதலில் அழிவாய். அன்புடன் சேர்த்து வாழ ஆசைப்படு. நல்லார் உண்டு. நண்பரைப் பகைக்காதே.

493. மனிதா உனக்கு பெயர் தான் பலவகை. உள்ளம் எல்லோருக்கும் ஒன்று தான். இரத்தம் எல்லோருக்கும் ஒரே நிறம். முக மாற்றம் மட்டும் தான் வேறு. அறிவு எல்லாம் ஒன்றே. உள்ளத்தை மறைக்காதே. அது கறைபட்டது போல் அது உன்னையே அழிக்கும்.

494. மனிதா அழகுக்கு ஆசைப்படாதே. அன்பிற்கு ஆசைப்படு - அழகு அழியும். ஆனால் நீதியான அன்பிற்கு என்றும் அழிவில்லை .

495. சுமை சுமக்க, சுமக்கா இருக்க. இருந்தும் நீ அறிந்த சுமை எவை எவையோ. அல்லாதவை சுமக்க நீ கண்ட சுமை எவை என உணர். சுமை இறக்க எவன்? சுமக்க வைத்தவனா? வஞ்சகன் யுகன். யான் எனக் கேட்டாலும் நீ நினைக்க சுமை இறக்க முடியா சுமை. சுமை யாவும் சுமையாகுமா?

496. சுமை எச்சுமை? தலைச்சுமை அல்ல. அது உயிர்ச்சுமை. அவை எவை என அறிந்தால் நீ சுமப்பாயோ? அறிந்தும், தெரிந்தும் சுமையா? அச்சுமை சுமையா? சிறையா? உணர் கின்றாயா?

497. மனிதா நீ மான்யம் சேர்க்கின்றாய். ஆனால் மனதிற்குள் எது சேர்த்தாய் ? அவைக்குள் மனத்திற்குள் சேர்ப்பது தானே அங்ஙனத்திற்கு இயாள்வு மகிழ்வு.

498. உனக்குள் நாங்கள் உதவிக்குத்தான். உண்மைக்குத் தான். உன் கண் இமைக்கும் நான் என்றால் உன் ஆத்மாவிற் குள்ளும் நான். எது இது? எது கண்டிட்டாய் இவையத்தில் மனிதா.

499. சரீரம் நாற்றம் என்றால் உன் சொல் நாற்றமா? உன் சொல், உன் செயல் இவையத்தில் நன்மை பட்டிட யுகி.

500. கருவுற்றவள் யாகத்தை நேசித்தால் அவள் கரு அரும் பொருள் சொல்லும். நல்லுள்ளம் கொள்ளும். இவை இருக்கும் யுகத்தில் நன்மை தாய் தந்தையிடமும் இருக்க திகழ. திறன் திறமை உனக்கு . குழந்தைக்கு.

501. பேராசையால் வரும் செல்வம் யாவும் தீராத ஆசையில் வந்தது போல் சென்று விடும். நீ நிதானமாக எதையும் தேடு. தர்மம் யாவும் அன்பு தான் என உணர். அன்பால், நம்பிக்கை யால், தர்மத்தால் சேரும் பொருள் தான் நிலைக்கும் என உணர்.

502. உன் அறிவு, திறன், எண்ணம் யாவையையும் ஒருவர் படிக்கிறார். நீ அறிந்து படிப்பது புத்தகம். ஆனால் உன் இயன்ற அறிவைப் படித்து தெரிவார் ஒருவர். அவரும் உன் போன்றவரே. மனிதர் என்று தான் நீ அறிவாய். உண்மையை அறியும் நாள் பல உண்டு. சீற்றத்தால் இல்லை. சுபயாவ சிந்தும் போது மனிதா நீ அறிவாய்.

503. சிறியது அரியது எது? குழந்தை. குழந்தை சிரித்தால் எவ்வண்ணம் துன்பம் இருந்தாலும் நீ மறந்து சிரித்து மகிழ்கிறாய். அக் குழந்தை ஏன் சிரித்தது. சிரிக்க வைத்ததும் யாரோ? அதன் கண் முன் நின்று மாயைகள் விளையாட அது கண்டு சிரிக்க. சீறி அழ இது கண்டு நீ அக்குழந்தையிடம் அன்பாக இருக்க கற்பதும் உண்டோ ? அவ்வுள்ளம் வஞ்சம் இல்லாதது.

504. யாவும் நாம் என்பது அன்பு. அந்த அன்பு கலங்கி விட்டால் என் செய்வது. அப்படி கலக்குவதும் எவை? யாவை? நீர் கலங்கி விட்டால் எப்படியும் தெளிந்து விடும். ஆனால் மனம் கலங்கி விட்டால் எவை இழப்பாய்? உணர்கின்றாயா?

505. நீங்கள் பாவம் பழி செய்து, பிறர் அழியச் சொல் சொல்லிட்ட பின் எத்தர்மம் செய்தும் நீ தப்பிட இயலாது. இவையில் பாவம் பழி செய்து தர்மத்தால் வென்று விடலாம் என எண்ணாதே. உன் சரீரம் பின் உணர்ந்து எவைப் பலனும் காணா. என்பதை இயல் யமாக கண்டிப்பாக உணர்.

506. மனிதா பிறவியே துன்பம். நீ துன்பத்திற்குள் துன்பம் செய்யாதே. அப்படி செய்தால் உன் திடாஷ்யம் கொண்ட சரீரம் அணு அணுவாக பிணியாகின்றது என்பதை திடமாக மனதில் கொள்.

507. உண்மையும் நானே. உதவியும் நானே. உன்னுடனும் நானே. உள்ளிலும் நானே. உன் கொடுமையும் நான் காண உன் தீமிரையும் நான் அடக்குவேன் கண்டாயோ? அது தான் பிணி என உணர்.

508. எதையும் நீ கண்டும் மறக்கின்றாய். மறதி என்றால் பாவி மனிதா பாசத்தை மறவாதே. பண்பும் மறவாதே. நற்சொல் சொல். அன்பும் அறியும் திறனே. திறனான சொல் சொல்பவர் நல்லறிவு உள்ளார். காண்பேன் நான் என யுகித்துக் கொள்.

509. பாம் பின் விஷம் உன்னைப் பழிவாங்கும் என்றால் உன் சொல் இவையில் இவையர்களைப் பழிவாங்குகின்றன. மனிதா பாம்பின் விஷத்திலும் கொடியது உன் திடாஷ்யமே . பின் அவையால் தானே நான் உனக்குள் இயல்வம் கொள்கின்றேன். தவறு செய்யாதே. பொய் சொல்லாதே. அதனால் பாவம் உனக்கு.

510. நீ உன் துன்ப காலத்தில் மேல் நோக்கி ஐயோ நான் இப்படி கஷ்டப்படுகிறேனே என்று யாகத்தைப் பார்த்து கேட்கின்றாய். ஆனால் உன் கஷ்டம் நீ முன் செய்த தவறு. என உணர்கின்றாயா? தவறு நீ முன் செய்ய பின் தண்டனையில் நீ கஷ்டப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்பது பொருள்.

511. பாவம் என செய்யும் தெரியா தவறேயானாலும் மறவ மறவ என சொல்லி யாகத்தை நோக்கி, ஐயா மன்னித்துவிடு எனச் சொல்லாதே. கரையானின் இறகு போன்றதே உன் நிலை என அன்று யுகிக்காதவா யுகி. யாவும் உணர்வாய்.

512. சிரி , அறிவாக சிரி , அன்பாக சிரி. உன் சிரிப்பால், உன் அறிவால், அன்பால் யாகம் மகிழும். உன் உள்ளமும் மகிழும். ஆனால் ஆணவச் சிரிப்பால் யாவும் சிதறும் என உணர்.

513. துன்பம் துரத்தும். துரத்தும் துன்பம் யாவும் யுகத்தான் செயல் என நீ அறிவாயா? இருந்தும் துரத்துபவனும், துரத்த நினைத்தானும். துரத்தி விட்டானும் நடக்க இயலாத தண்டனை யாகம் செய்யும் யுகா நீ அறிவாயா...

514. மனிதா இவையில் நீ கொழுப்பது போல் எவையும் கொழுக்கும். ஆனால் மணல் எனும் மண்ணும் கொழுக்கக் கண்டாயா? சிந்தித்து உணரேன்.

515. கடுகும், எள்ளும் கண்டாய். இவைக்குள் எண்ணெயும் கண்டாய். உனக்கு இவை எல்லாம் விதை போல். ஆனாலும் அதன் உள்ளத்துக்குள் இளக்கம். அது தான் எண்ணெய். உன் உள்ளத்திற்கு எவையடா மனிதா.

516. சாடையாகப் பார்க்காதே. மனிதா சரியாகப்பார். இன்புற்று வாழ்வாய். திறனான யாகம் வந்து அடைவாய். இவை சுவை ஏராளம். உணர்வு கொண்டு நோக்கு.

517. நஞ்சு கொடுப்பார் உண்டு யுகத்தில் . சஞ்சி கொடுப்பாரும் உண்டோ ? அழியச் செய்வார் யுகார். ஆக்கச் செய்வாரும் உண்டோ ? தெளிவு வேண்டும் உன் நெஞ்சத்தில் யுகா .

518. கஷ்டம் எனும் துன்பம் யுகத்தில் எல்லோருக்கும் வரும். நீ யாகத்தானை நேசிக்க துன்பம் தீரும். இருந்தும் பாவம் வஞ்சம், கொடுமை. பகை கொண்டால் நீ தண்டனை அடைந்தே தீருவாய். முடிவே இல்லை யாகத்தில் என நீ உணர்.

519. நீ வைத்துள்ள அன்பு, பாசம், அகம் எல்லாம் உள்ளம் தான் காட்டும். பேசும் பேச்சில் அறிந்து கொள்ளவும் முடியும். அன்புள்ளான் வாயில் கனிவும். பற்று இழந்தான் வாயில் விஷமத் தனமும் தான் வரும். தொடுத்து வைத்த புவை பிய்த்து எறிவது போல் இருக்கும் அது.

520. பஞ்சிடம் நெருப்பு துணை கேட்பதும் இல்லை. பஞ்சம் வந்து நண்பா நெருப்பே எனக்கே உதவிட வா என்று கேட்பதும் இல்லை . அப்படியே உதவிட என்ன செயல் ஆகும் என நீ அறிவாய் யுகா .

521. உன் திறமையை முதலில் தாயிடம் காட்டு. அவன் சிரித்து மகிழ்ந்தால் தான் உன் திறமையை நீ புரிய முடியும் யுகா.

522. நீங்கள் உதவியதை நீங்கள் மறக்கலாம். யாஷ்யாகம் மறவாது. அவ்வ முனிவர்களுக்கு உன் சொல், உன் செயல் யாவும் தெரியும் என்பதை திடமாக நம்பு . பாவம் செய்யாதே.

523. மனிதா இவையில் நீங்கள் உதவ அவையில் அங்ஙனம் அமரவே என இயாள்யமாக நம்பு. என்றால் நீங்கள் செய்கின்ற தர்மம் எவையிலும் நன்மை . நீ உதறித் தள்ளினாலும் அவை அழிந்து போகாது என திடமாக யுகித்துக் கொள். உதவியால் இன்பம் தான் என உணர்.

524. நான் உன்னை வழிகாட்டச் சொன்னால், நீ வழியும் காட்டி பழியும் செய்கின்றாயே. மனிதா வழி சொல். வழி காட்டு. பழி நீ வாங்காதே, பழிக்காதே.

525. நீ பழி சொல்ல, பழி செய்ய நான் உன்னை பழி தீர்க்கின்றேன். எப்படியும் யுவையில் தப்பலாம் போல் தோன்றினாலும் அவையில் தப்பமாட்டாய். பாவம் பழி செய்யாதே. திடமாக கதம்பத்திற்குள் வை.

526. தத்துவம், தர்மம், உள் தத்துவம், யுனைத்துவ தத்துவம் வீண் போகா. வில் வளையும். நீயும் வளைவாயோ? மனிதா வளைந்தும் சிரித்தும் உதவி செய். நன்மை உனக்கு.

527. நீ உன் வீட்டில் விளக்கைப் போட்டும், ஏற்றி வைத்தும் மகிழ்கின்றாய். ஆனால் யுகத்தானே யாகத்தில் கொழுந்து விட்டெரியும் விளக்கால் உன்னை நான் அறியக் சொல்வதும் செய்வதும் யாது? அதை அறிந்ததும் யார் ? யாரேனும் உண்டோ ? சிந்தித்துப் பார்.

528. ஒருவன் துன்பம், துயரம், வறுமை இப்படி இன்னல் பலப்பட்டு முன்னேறுவானால் அவன் சேர்த்த பொருள் நிற்கும். வஞ்சத்தால் அவனை வீழ்த்த முடியாது. குறுக்கு வழியில் சேர்க்கும் பொருள் என்றும் எவனுக்கும் சொந்தமானது இல்லை .

529. மனிதனின் முக்கிய தேவை பணம் அல்ல. அன்பு. அதனுடன் தெளிவான அறிவு. அந்த அறிவு தர்மத்தில் பிறப்பது. அன்பும் தர்மமும் சேர்ந்து பிறப்பது மெய் அறிவு.

530. நீ எவரிடத்தும் தவறு, தீருடு, குறை, குற்றம் காண திறனானவை எவை என அறிந்து கூறு. ஏனெனில் பழிச்சொல் தீயினும் கொடியது. அத்தீயவை உனக்கே என நீ அறிந்து கொள்.

531. அன்பு இல்லான், அறிவு இல்லான், பேராசைக் கொள்வான் கொள்வான் உலகில் தானே அழிவர். அவர்கள் உள்ளம் தெளிவற்றுப்போகும். இருக்கும் இடம் அருளற்றுப் போகும்.

532. பிறர் வாழ்விற்கு வழிகாட்டு. அன்பு காட்டு. சிரித்து அன்பாயிரு. அது உனக்கு நிம்மதியும், நன்மையும் தரும். பகை கொள்ளாதே. பொறாமை கொள்ளாதே.

533. சந்தேகிக்கின்றவன். அன்பு இல்லாதவன், அறிவு இல்லாதவன் அவன் பொருள் செல்வம் தான் அழியும். நிம்மதியும் தான் கெட்டு, பிறரையும் கெடச் செய்வான். யுகத்தில் பிறந்து இவ்ஞானம் கொண்டு பல குடும்பத்தை அழிப்பான். தானும் அழிந்து போவான். நீதி நிலையாக அவனை அறியச் செய்யும்.

534. உன்னைப் படம் எடுத்துவிடலாம். ஆனால் உன் உள்ளத்தைப் படம் எடுக்க முடியுமா? உன் உண்மையின் அறிவையும், நீ நேர்மையற்றான் என்பதையும் அப்படம் தான் காட்டிடுமோ?

535. கள்ளத்தனம் இருப்பவனிடம் அவன் யோசிப்பது, அவன் நினைப்பது எல்லாம் இஞ்சனம். தீருடனுக்கு தீருட்டு புத்தி தீருடனையும் திருத்தி விடலாம். ஆனால் தீருட்டு உள்ளம் கொண்டானை, வஞ்சகனை திருத்தவே இயலாது.

536 மனிதா பாவம் நீ செய்ய, நான் தடுத்தும் நீ செய்ய, நான் உனக்குள் இயன்யம் கொண்டு, நாங்கள் இயாயம் செய்ய நீ அலறுகின்றாய் என்றால் இங்ஙனம் என்சமா? யுகி.

537. மனிதா உன் உள்ளம் யுகித்தாலும் என் காதில் கேட்கும் என்பதை மறவாதே. உனக்குள் உதவிட உன் அன்பால் யுகி.

538. நீங்கள் எவை செய்தாலும் நாங்கள் என்கின்ற இவையின் நான் காணுகின்றேன் என்றால் இயள்யவம் கொள். பயப்படாதே. யுகித்துக் கொள்.

540. மனிதா உதவி மறவாதே. சரீரம் உதவி மறக்க உன் க. ஆத்மா துடிப்பதும் கண்டாயோ? செய்த உதவியை மறவாதே. மறக்க பின் துன்பம் எனக் கண்டாயோ?

541. மனிதரார் உங்களில் எவரும் நிம்மதி அடையும் முன் துன்பம், துயரம், பல சோதனைகள் யாவும் அடைவார். இருந்தும் உதவியவருக்கும், உதவி செய்தாருக்கும் நிம்மதி என யுகத்தில் உண்டு என உணர்.

542. மனிதா யுகத்தில் நீ சேர்த்த பொருளைப் பிறருக்கு கொடு. எவருக்கு? உணர்ந்தானுக்கு , யுகத்தானுக்கு கொடு. திறன் இல்லா எவை எவைக்கோ கொடுத்து நீ கண்ட பலன் எவை யுகா?

543. மனிதா பண ஆசை என்பது கொடிய விஷம் போல் அவ்விஷம் இறங்குவதும் உன்னைக் கடடையில் வைத்து தூக்கும் போது தான். நீ நன்மையை விரும்புவதால் உனக்கும் நன்மை என உணர்.

544. மனிதா மனம் திறந்து பேசு நன்மை.வஞ்சகப்பேச்சு வலையில் சிக்கி தவிக்கும் மீனைப்போல் . நன்மையையே நீ என்றும் எப்போதும் யுகி. யாகவர் துணை உனக்கு உண்டு.

545. மனிதா, உயர்ந்ததும் உலகில் உப்பானால், உன் சொல், உன் உதவி, உன் உண்மை , உன் எண்ணம் யாவும் சுத்தம் என்றால், உன் செயல்கள் இளக்கம் என்றால், நீ அவையில் அமர தகுந்தவர் போல் என உணர்.

546. மனிதா நீ பாவம் முன் செய்ய பின் பிறவியில் அனுபவிக்கின்றாய், என்றால், அவையில் எழுத்து, இவையில் உன் தண்டனை. ஆடும், கோழியும் உன்னைக் காப்பாற்றாது. உன் சரீரம் அவை தீன்று, கொழுத்து திடாஷ்யம் கொள்ளும். பாவம் செய்தால் பழி எழுத்து உன் நெற்றியில் என உணர்.

547. மனிதா இவையில் எதையும் நீ உயர்த்துவதும் ஏது? உயர்ந்து, உயர்ந்து, வளராத நீ, உணர்ந்ததும் யாது? உன் ஞானம், உண்மை, நன்மை, இவையாவும் யாகம் தான் என உணர். உண்மை யாகத்திடமே என உணர்ந்து தெரிந்து கொள்.

548. மனிதா, நாம் யுகத்தில் என்று பிறக்கின்றோமே, அன்றே யாகத்தில் கணக்கு. இருந்து வாழ்வது பெரிதல்ல. துன்பம் பல வரும். அதைப் பார்த்து உணர்ந்து வாழ்வது பெரிது என உணர்.

549. மனிதா நீங்களும், தானியமும் இவையில் தான்யம் தான்யமே என்றால் நீங்கள் நீங்கள் தானே? என் தானியம் வற்றாப் பொருள். யுயள்யவம். ஆனால் நீயும், நீங்களும் இயன்யமா?

550. மனிதா நீதி யாகத்தில் மட்டும் தான் என்பதை உணர்ந்திடு . யாகம் பாரா நீதியில்லை என்பதை உன் உள்ளம் உணர்கின்றன என உணர்.

551. திறன் கொடு உண்மைக்கு. அவைதான் உப்பு, காற்று, நீர். என்றால் திறன் கொள். அவையும் வித்து என்றால், இவ்யத்தில் அத்திறனால் நன்மை போலானாலும் எவை கண்டாய்? உங்களுக்குள் ஏன் கலகம்? அங்ஙனம் வர எவை உணர்கின்றாய்? யுகி மனிதா.

552. மனிதா நீ உண்ணும் பொருள்கள் யாவும் மண்ணிற்கு சொந்தம். அது போல் நீயும் இறுதியில் அந்த மண்ணிற்குள் தான் சொந்தமாகின்றாய் என்றால் சிந்தித்துப் பார் புரியும்.

553. மனிதா இவ்வுலகில் நீ பிறப்பது என்பது உன் விதியாலும் பாவத்தாலும் தான். இங்கு அல்லலும், சோதனைகளுமே அதிகம். நிம்மதி அங்குதான் என்பதை மறவாதே.

554. மனிதா , ஒருவன் உனக்கு நண்பனாக இருந்தால், அவன் உன்னை நேசிப்பவனாகவும் இருந்தால், அவன் வாயில் வரும் வார்த்தை அவனை உனக்கு உணர்த்தம். நீயும் அறிவாய்.

555. மனிதா அடக்கமும் அன்பும் உள்ளத்தில் பிறந்தால் அது உன் முகத்தில் தான் தெரியும். நான் நிலையானவன். நல்லவன் என்று நீ நினைத்தாலும் அதை உன் முகம் காட்டிவிடும். உண்மையை உன் முகம் உணர்த்தும் என உணர்.

556. யுவையவர்களே, அன்பு கொண்ட திறன் கொண்ட உப்பும், காற்றும் நான் என கூறுகின்றனவா? உன் திடாஷ்யத் தால் நீ எவையும் உணராமல் திடாஷ்யத் கொண்டால், உப்பும், காற்றும் உன்னை யுக்கீக்காதோ? யுகீ மனிதா.

557. மனிதா நீ பசுமையை சொல். பக்குவமாகச் சொல். ஆனால் பசுமையை நீ சமையாக்கிக் கொள்ளாதே உன் சொல், நீ அழிவாய் சொல்ல, என் செயலால், அச்சொல்லை சொன்ன உன்னை அலைச்சலாக்குவேன் என்றால் உணர்ந்து எச்சொல்லும் சொல்.

558. மனிதா தான்யத்திற்கு யுயள்யவம் நீர். அவ்நீர் யாஷ் யாகத்தில் இருந்து தான் என்றால், அவையும் உன் இயன்யவத் தால் தான். நீங்கள் உண்மைக்காக இளக்கம் கொண்டால் தான் அவ்நீர் உங்களுக்கு என்றால் எப்படி யுகீக்கின்றாய்? நன்மையாக யுகீ. நன்மை காண்பாய்.

559. மனிதா அறிவுக்கு அழகுண்டு. அழகுக்கு அறிவுண்டா ? எவ்வண்ணம் ? உணர். பிறருக்கு உதவும் தர்மம் இன்றி வேறு அழகு எது மனிதா? சிந்தித்துப் பாரேன்.

560. மனிதா ஒருவருக்கொருவர் உதவிட இவ்யுகத்தான் இன்னும் மறுக்கின்றான். ஏன்? நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவினால் எவ்வண்ணமோ நன்மை உங்களுக்கே என உணர வில்லையா?

561. திறன் பட உணவு . திறன் பட நித்திரை. எவ்வண்ணம் யுகம்? நாய் தன் எஜமானன் வீட்டை மட்டுமாவது காவல் காக்கக்கண்டேன். ஆனால் இவன் எவையை காக்கிறான் என்றால் திறன்பட யுகீக்கின்றேன். எல்லாம் பகைதான் யுகத்தில்

562. மனிதா உனக்கு இளைப்பாற எவையிலும் ஞானம் கொண்ட மரம் இருக்கின்றது. அதுபோல் உன்னைப் போன்று - திகைக்கும் எவையருக்கும் நிழல் போல் நினைத்து உதவி செய்து மறக்க வேண்டியதும் நீங்கள் எனும் யுகத்தாரே.

563. மனிதா நீ இவையத்தில் பாவம், பிழை செய்து துள்ளிட டால், அவையத்தில் நான் அங்ஙனம் விடமாட்டேன். தெரியுமா. உண்மைக்குத்தான் நான் என உன் கதம்பத்திற்குள் பதித்துக்கொள்.

564. மனிதா உன் உள்ளத்திற்குள் பகை வைக்காதே. பசுமை வை. அன்பு யுகி. இளக்கம் யுகி. உதவிட யுகி. உண்மை யுகி. நன்மை யுகி. யாவும் அன்புள்ளவையாக யுகி. அன்பின் சொல்லால் ஆத்மா திறன் கொண்டு மகிழும். சரீர்பிணி இன்றி அன்புள்ளம் தான் கொண்டு விடைபெறும். விதைபோல் யாஷ்யம் தான் காணும் உன் ஆத்மா என உணர்.

565. மனிதா பாவத்திற்கு மன்னிப்பு எங்ஙனமும் இல்லை. மீண்டும் இவைக்குள் தான் பாவம் செய்தவர் என்பதை தீடமாக பதித்துக்கொள் உன் கதம்பத்திற்குள் . மன்னிப்பு மன்னித்தும் பின் காற்றுக்குள் என் செய்யும் ஆத்மா?

566. மனிதா சுகம் என்பது எது? நிம்மதி. நீ யுகத்தில் என்றும், எந்நாளும் நிம்மதி காண்பவன் அல்ல. காண்பாரும் நீங்கள் அல்ல. யாகம் தான் நிம்மதியானது. அவ்யாகம் தான் சுகம் என உணர்.

567. மனிதா நீ எல்லாவற்றையும் கடக்க இயலாது. பார்க்க இயலும். பிடிக்க இயலாது. திறன் யாகத்தாரிடம் தான். நீ . நினைத்து ஏதும் நடப்பதும் இல்லை. மனம் பார்க்கும். குணம் சிரிக்கும் யுகா .

568. மனிதா எவரையும் அன்பால் நேசி. ஆனால் அறிந்து நேசி. துன்பம் வந்தாலும் நேசி. யாகம் சோதிக்கத்தான் செய்யும். பின் நன்மை செய்யும் யுகத்தானுக்கு யாகம் தான் நன்மை செய்யும் என பொருள். உயிர் யாவும் யாகமே யுகா .

569. மனிதா உலகில் நான் தான் வலிமை கொண்டான் என இருக்க நினைப்பது நன்மைக்கு உரியது அல்ல. நீ நன்மை செய்ய செய்ய அதுதான் உனக்கும், உலகிற்கும் நன்மை . நன்மையையே நினைப்பார் என்றும் துன்பம் என காண்பது அரிதே என உணர்.

570. மனிதா என் அன்பும், உன் அன்பும் உயர்ந்தது என்றால், உனக்கு கண்டிப்பாக உப்பு தேவை. எனக்கு உன் உதவியும், தர்மமும் தான் தேவை. நான் யாவையையும் காண்கின்றேன். ஆனால் நீ எவை கண்டாய்? உன் சரீரம் ருசி பார்த்து உண்டும், அழகு பார்த்து வளர்ந்தும் தள்ளாடுகின்றதே, அது ஏன்? சிந்தித்துப் பார். அன்பாக இருக்க உணர்.

571. மனிதா படியளவில் அரிசியும் இன்னும் எவ்வ தானியத் தையும் நீ பசுமைப்படுத்தி அதில் பக்குவத்திற்கு உப்பை படி அளவில் போடுவதில்லையே, ஏன்? கரிக்கும் என்று தானே. அப்பசுமையும், பக்குவமும் என்றும், எவைக்கும் உண்டு தானே. இதை நீ யுகிப்பாயானால் உண்மை ஆதிக்கத்தை உணர்வாய்.

572. மனிதா நீ எங்ஙனம் கொண்டாலும் இங்ஙனம் வேண்டாம் என உணர். நான் யாஷ்யத்தில் செய்கின்றவை யாவும் உதவி இங்ஙனம் நீங்கள் செய்வதும் யாதுவோ? உனக்கு விளையாட்டு தேவை என்றால், அங்ஙனம் கொண்டதும் ஆத்மா, உண்மை யாவும் பக்குவம் என்றால் நீ செய்கின்றவை யாவும் இவைக்கா? அவைக்கா? பக்குவம் என்றோ என்றால் நீங்கள் உங்களை உணர்ந்தால் உண்மை எதுவென உணர்வீர்கள்.

573. அரம் எவைக்குத் தேவையோ இகைக்கு, அவைபோல் உங்களுக்கும் அவ் அரம், உரம், இயன்யம் தேவையே என யாஷ்யத்தில் இருந்து முனிவர்களும் ஞானியர்களும் இவையில் இயன்யம் கொள்வார்கள் என திடமாக நம்பு.

574. அவையில் சற்று பிழைபோல் என்றால் இவையில் சிறை. ஆனாலும் யாயாகம் உனக்குள்ளும் உதவிபோல் என்றால் உன் திடாஷ்யத்தால் இவ்யத்திற்குள் நிம்மதி கண்டது உன் சரீரமா? ஆத்மாவா? உனக்குள் நீ தினமும் உட்கொள்ளும் நீரால் தான் பசுமை உண்டு. பக்குவம் நீ கண்டாயா?

575. மனிதா உனக்குள் நான். எனக்குள் நீயோ? வழி இது. உனக்குள் வழி தெளிவு நீர். சுத்தம் கேட்கும் உன் சரீரம் வழியும் தான் அறியாது. ஏன் என நீ மறவ உன் திறனா? தீரா திடாஷ்யமா? உட்கொண்டதும் யான். காற்று. உண்பது உன் நாவே என்றால் அது உணர்ந்தது யாது?

576. யுவையவர்கள் உங்கள் இடம் யாகம். அவைக்கு காண்டம். மண்டலம், அங்ஙனம் உங்கள் போல் யாவரும், யாவையும், யாவும் உள்ளன, என திடமாக திடாஷ்யமாக உன் கதம்பத்திற்குள் வைத்துக்கொள்.

577. மனிதா உங்களுக்குள் இயன்யம் எனும் இளக்கம் இருந்தால் நீ யாகம் அடைவாய். உன் ஆத்மா இவைக்குள் வித்து என உணர். உதவியும், உண்மையும் உப்பிலும் வலிய நன்மை தரக்கூடியவை என நம்பு.

578. மனிதா புண்ணியம் என்பது உன் கையில் வரும் தானியம் போல். அதை பிறருக்கு கொடு. அத்தானியம் யாவருக்கும் சொந்தம். என்றால் அதுபோல் எதை உணர்கின்றாய்?

579. மனிதா யுகத்தில் நான் தான் நல்லவன் என்று கூறுபவன் எவனும், முட்டாளும், மூடநம்பிக்கையும் கொண்டவன். அந்த வார்த்தையின் வலிமை அவனை சோதிக்கும். துன்பத்திற் குள்ளாக்கும். என்வே உன் செயல் நன்மையானதாக இருக்கட்டும். உனக்கு நன்மை .

580. யுகத்தானே நீ இருந்து யுகத்திற்கு திறன்பட்ட உதவி செய்வாயோ? செய்திடும் உதவியை எவன் அடைந்தாலும், உதவியவனை அவன் கூறுவானோ? அப்படி கூறுபவன் யாகம் அடைவான். யாகவ யாகத்தார். திறனவ யாகம் என உணர்.

581. மனிதா ஆசை வேண்டும். அறிவும் வேண்டும். அறிவை மீறிய திறமை, பாசம் இவை எவை என அறியா துத்து தும் இருந்தால் எல்லாம் தூள் தூள் என உணர். துத்துதும் =

582. இவன் யுகத்தான் சொல்லால் அடிப்பான். இருட்டில் மறைந்திருந்து அடிப்பான். அப்படி அடித்தான் கண்ட பலன் துன்பம், துயரம் தான் என்றால் காண்பாய் நீ மனிதா.

583. மனிதா நன்மை என அறிய பல சேவை, தியாகம் தேவை. ஆனால் யுகத்தில் புகழ்த்திறமைக்குத்தான் அவன் அவர் தியாகம் செய்கிறார். இதை யுகத்தார் அறிந்தால் சரியே.

584. மனிதா உன் உண்மை , உன் உதவியை யாயாகத்தில் இருந்து நான் காண்கின்றேன் என்றால் நீ என்னைக் காண்கின்றாய் எனப் பொருள். உன் உண்மை சொல், உறுதியாகச் சொல். செயலாக உறுதியாக, உண்மையாக நீ என்னைக் காண்பாய் யாகத்தில் என நம்பு.

585. மனிதா மலர்களில் இருக்கும் தேனை எடுக்கும் தேனீ . தேனீக்களில் இராஜா ஈ தேன் எடுக்கச் செல்வது இல்லை. மற்ற தேனீக்கள் எடுத்துவைப்பதை அது ருசிக்கின்றது. அத்தேனீக்கு மட்டும் தனி அதிகாரம் ஏன் என்பதை திறனாக, திடமாக உணர்ந்து அறிவாயா மனிதா?

586. எட்டிப்பார்க்கின்றாய் யுகத்தில் வெகு தூரம். அப்படி பார்க்கும் இடங்களைக்கூட கடக்க இயலாத மனிதா உனக்கு ஏன் ஆணவம்?

587. மனிதா உள்ளத்தில் கள்ளம், கலகம் எத்தகையோ அடைத்துக் கொள்கிறாய். ஆனால் அன்பான எண்ணம் உன் உள்ளத்தில் தோன்ற, அது உன் ஆத்ம சரீரத்தில் தெளிவாக தோன்றிட பலரும் காண்பர். உள்ளம் உன்னிடம் உள்ளதே என உணர்கின்றாயா?

588. எவரும் யுகத்திலும், யாகத்திலும் அகத்தாலும், அகந்தையாலும் வாழ இயலாது. அன்பு என்கின்ற குளுமைதான் பசுமை என நீ உணர் மனிதா.

589. மனிதா சுகம் என்கின்ற எண்ணம் யாவரிடமும் இல்லை. போதும் என்கின்ற எண்ணமும் யாவரிடமும் இருப்பதும் இல்லை. ஏன்? குறை சொல்லி வாழும் யுகத்தார் தானே . தன் அறிவு இவ்யத்தில் இல்லை என உணர்.

590. மனிதா உன் சரீரம் போல் தானே. உனக்கு முத்திரை நெற்றியில் எழுதியவனும் யாரோ? யுவையவர்களே உணர் கின்றீர்களா? அவையில் எழுதிய எழுத்தால் உங்களை இவையில் அடையாளம் காணுவோம் நாங்கள். நாங்கள் என்றால் முனிவர்களும், ஞானியர்களும் என உணர்.

591. மனிதா இவையில் உன் விருப்பம் போல் நீ விளையாடுவது போல் தானே தவிர உன்னால் யுகத்திற்கு தீங்குதான். திமிர் , அகம், அதிகாரம் நீ கொள்ள, நான் இனாஷியத்தில் இருந்து உன்னை யுனை இணை கொள்வேன். அன்பு, உதவி தர்மம் இப்படி நீ இளக்கம் கொள்வாயானால் யாஷ்யம் அடைவாய் என உணர். உன் ஆத்மாவிற்கு இவை தெரியும்.

592. மனிதரார் நீங்கள் உங்களையும் இவ் யுகத்தையும் உணருங்கள். இளக்கம் என் காற்று இன்பம் என் நீர். நீருக்குள் நீங்கள். ஞானம் எனும் குலம் நீர், நிலம், காற்று வித்து என்றால் சற்றாவது யுகிக்கலாம் தானே உலகத்தார் நீங்கள்.

593. மனிதா அன்பிற்கு ஆர்வம் கொள். அறிவிற்கு ஈடுபாடு கொள். பாசத்திற்கு பக்குவம் கொள். ஞானத்திற்கு அன்பும், ஆற்றலும், திறனும் உதவியே. இவ்வுலகிற்கு நன்மையான சான்றும் சான்றார் சான்றுற்றார் இங்ஙனம் நிலையுற்றார் யார் ? யுகியுங்கள். காற்றையும் உங்கள் ஆத்மாவையும் யுகியுங்கள்.

594. மனிதரார் யுகியுங்கள். இளமையில் இளக்கம் வந்து விட்டால், உதவி எனும் எண்ணம் வந்து விட்டால் உன் யவசீரம் சற்றாற்றும் இவ்வுலகில் தீருப்திபோல் காணும், என்றால் யுகித்து வினாவிடை கொள்ளுங்கள். நீங்கள் நீங்களே, இங்ஙனம். சற்று யுகிக்கலாம் அங்ஙனத்தை என்றால் துள்யம் எங்கே? யுகி,

595. மனிதா இருந்து உதவ யுகி. இறந்த பின் உதவி எதற்கும் சேராது. என்றால் இருக்க ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இங்கிருந்து அங்குவா என்றால் வினாவிடை கொள். இவையில் நீ சேர்க்க வேண்டியதும், சேர்ப்பதும் பணமா? ஞானம் எனும் அன்பா என யுகித்துப் பார்.

596. மனிதரார் உணருங்கள். நீ சேர்க்கும் தானியம் யாவும் உனக்கே சொந்தமா? தானியம் யாவும் விலைபோகக் கண்டேன். ஆனால் தானியம் உண்டவன் உண்டவள் சீரம் விலைபோகக் காணேன். தான்யம் இன்பம். உங்களுக்குள் நீங்களும் யுகித்தால் சற்றாவது உங்கள் உலகிற்கு நன்மை தானே.

597. மனிதா உலகை யுகி. ஊரையும், வீட்டையும் ஒருபோதும் யுகிக்காதே. பணம் சேர்த்தாய் நீ. அதுபோல் தர்மத்தை சேர்த்தாயா? உலகில் எவனுக்கும் சொந்தம் எனப்பட்டது தானியம், வித்து, நீர் தான். உன் உலகம் இதுவன்று. ஆத்மாவின் உலகம் தான் அன்பான ஞானமான உலகம். இவை இயையில்லா சரீரயுகம் என்றால் இருளில் வாழும் நீங்கள் சற்றாவது யுகியுங்கள். இவ்வுலகம் சொந்தம் போல் சற்று தானே. என்றால் முன் யுகி. பின் யுகித்து பலன் யாது கண்டாய்.

598. மனிதரார் உணருங்கள். இங்ஙனம் இன்னல். அங்ஙனம் இன்னல் இல்லை. துன்பம் கண்டதும் வித்துக்கள் மரமா? ஆத்மாவிற்குள் சரீரமா? ஆசையா, வித்தா. பணமா? பக்குவமா? பாசமா? யாவும் யார் செயல் என எண்ணாமல் ஏதேதோ யுகிக்கின்றாயே, காற்றும் சுழலக்கண்டாய் சுழன்ற காற்றும் சிதறக்கண்டாயா? உன் விஞ்சானம் பஞ்சாங்கம் பாவமடா? இங்ஙனம் கண்டதும் துன்பம் தானே. அங்ஙனத்தை யுகி. நன்மை .

599. மனிதரார் யுகிக்க. உணரவே நீங்கள், இங்ஙன உலகத்தை என்றால் தர்மம் யார் யார் செய்கின்றார்களோ அவையை தேனாக ஒப்பிடு என்றால் உணர்.

600. மனிதரார் யுகிக்க. ஞானத்திற்கு முக்கியம் சரீர நிதானம். நிதானம் தவறும் சரீரம் சஞ்சலம் கொண்டு கூச்சலிடுகின்றன என்றால் பழி செய்தாய் அன்று. இன்று கூச்சலிடுகின்றாய் என்றால் அப்படி செய்தான் யார்? உன் உலக விஞ்ஞானத்தால் சற்றாவது கண்டுபிடியேன். பாவமடா நீ.

601. மனிதரார் அறிவை தெளிவான நீர்போல் ஆக்க யுகி. அருந்தும் நீர்போல் பூமியை யுகி. காற்றை யுகி. அவை நிலை. பூமியில் நீங்கள் வெகுகாலம் நிலையோ? எறும்பும் தான் நிலை போல், ஆத்மா நிலையா? யுகி.

602. மனிதரார் யுகிக்க. எல்லாம் யானே என நீ யுகத்தில் கூறாதே. அது உன் சரீர வலிமையன்றி உன் இனுள்வ ஞாபக வலிமையன்றோ? இன்றாய் கண்டாய் போல் பார்த்தாய் போல் என் யாஷ்யத்தை. உணர்ந்தாயா? எல்லாம் உன் தலைக்கும் மேல் காண்கின்றாயே எவ்வாறு, எவை யாகை கொண்டு உணர்ந்தாய்? யுகத்தில் இருந்து அங்ஙனம் வர இளக்கம் தான் தேவை என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள்.

603. மனிதா யுகத்திற்குள் மனிதன் எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணம் காட்டில் நரி. அந்நரி ஓதும் மந்திரம் போல் தான் இவன் மந்திரமும். பொல்லாத யுகத்தான் இவ்வென திறனாக உணர்ந்து நம்பு. ஆத்மா சுத்த திறனே என உணர்.

604. மனிதா தர்மம் என்பது உதவி. நீ யுகத்தில் தர்மம் செய்து பின் மறப்பாயானால், ஆதனால் யாகத்தில் நீ முதல் உரிமை அடைவாய். இவ்வுண்மையை உணர்வது யுகத்தார் நீங்கள் தான்.

605. மனிதா வீரம் என்பது சொல்லிற்கு , என்றால் அவ்வீரம் என்பதை எத்தகையானவைகளுக்கு வைக்க வேண்டும் என்பதை நீ உணர . முதலிடம் உதவிக்கும், தர்மத்திற்கும் கொடு. அதுதான் வீரம்

606. மனிதரார் உங்களை யாஷ்யத்தில் இருந்து நாங்கள் திடமாக எண்ணுகிறோம், என்றால் இவையுல் நீ எண்ணி பலன் எவை எனக் கண்டாய்? நெல்லி மரம். காய்க்க, அவை . எண்ணி கணக்கிட்டதும் நீயா? நான் எண்ணுகின்றேன் யாவை யையும் என்றால் உணர்.

607. மனிதா உப்பு கரைந்து விடும். ஆனால் உன் உதவி கரையாது. உன் உண்மை கரையாது. உன் அறிவு கரையாமல் பார்த்து அறிவாயா? உணர்வாயா?

608. மனிதா இங்ஙனம் தான் நரகம் என சொல். யுகத்தில் நீ அனுபவிக்கின்றாயே, இதுதான் நரகம். அங்ஙனம் நரகம் இல்லை. காண்டமும், மண்டலமும் வெண்மை, உண்மை இதுவென நம்பு.

609. மனிதா இவையில் நீ பழி செய்ய, பாவம் செய்ய கேட்பார் யார் என உனக்குத் தைரியம் வேண்டாம். என்றால் காற்றில் ஆடும் காற்றாடியைப்பார். உனக்குள்ளும் நானே பாவம் செய்யாதே. பழி சொல்லாதே.

610. மனிதா உனக்குள்ளும். உலகம் எனும் எவைக்குள்ளும் நான் என்றால் இனள்யமாக உணர். இளக்கம் தான் உனக்குத் தேவை. நீ உன்னை விட்டுப் பிரியும் நாள் எவை என்று உனக்குள் யுணைப்பட்டதும் உண்டா ? யுகி.

611. மனிதா கற்றாய் போல் என்றால் உணர்ந்தாய் போலா? உண்மையில் கற்றதும் யாது? நிலையானவை போல் பாசம். பாசம் இருந்தால் அன்பு. அவ்வன்பு என்பது யான். யுகத்தில் கண்டது மரம், செடி, கொடி, வித்திடம் தான். வித்தும் கற்றதா? மரம், செடி, கொடிகளும் கற்றனவா? சற்று படித்து கற்றவர் யுகிக்கலாம். என்றால், உங்களுக்குள் உங்கள் படிப்பும் அன்பாக இருந்தால் நன்மை . ஆத்மா நன்மை காணும். சரீரம் படித்து ஆதாயம் தேடி கண்ட பலன் என்ன என்பதை உலகத்தார் உணரலாம் தானே.

612. மனிதரார் உண்மை என்பதும், உதவி என்பதும் பாசம். பாசம் என்றால் ஞான அன்பு. அவ்ஞானம் நீரும் சேர்ந்து வித்தும் நீ தூவினாய் போல் . வித்து சேற்றையும் நீரையும் உணர்ந்து உங்களுக்கு பக்குவம் கொள்கின்றன. உண்கின்ற நீங்கள் உங்கள் உலகில் பக்குவம் கொண்டால் உங்கள் சரீரத்திற்கு சற்று நன்மை தானே. உணர்.

613. மனிதா நான் என்றால் காற்று. நாம் என்றால் நீர். நானே என்றால் வித்துக்கள். இவைக்குள் தான் உங்கள் சரீரம். சரீரம் வித்தை உணர்ந்தால் போதும். ஆத்மா நீரையும் காற்றையும் உணர்ந்த வண்ணம் தான் என்றால், அன்பிற்குள் ஆகும் உப்பும என்றால் உணர்ந்ததும் நீங்கள் தானே.

614. மனிதா ஞானம் எனும் பொருள் காற்று. ஆற்றல் எனும் திறன் நீர். அன்பு எனும் பொருள் வித்துக்கள் என்றால் இன்றாய், யுன்றாய். யுள்ளவம் உணர்ந்தாயா? அன்பு, ஆற்றல், திறன் யாவும் நீர், வித்து, காற்று என்றால் யுகித்து விடை கொண்டால் உங்கள் சரீரம் சற்றாற்றும் நிம்மதி கொள்ளும் என உணர்.

615. மனிதா இனள்வம் என்றால் கவனம். அக்கவனம் என்றால் யான். யான் காற்றே. யான் உன் சரீரத்திற்குள் ஆத்ம காற்றிற்கு காற்றாக துணை. நீ எப்படி உணர்வாய். நீ உன் சரீரம் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று எவை எவையோ செய்கின்றாய். உன் சரீரம் உலகிற்கு இற்றன்றும் நிலையானதா? இல்லை விலை போகும் மரமா? சற்று யுகித்து உணர்.

616. மனிதரார் உங்களுக்குள் நீங்கள் நம்பிக்கை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்குள் நம்பிக்கை ஏன் கொள்ள? உன்னைத் தான் நான் இணைவியமாகக் காண்கின்றேனே தெரியாதா உனக்கு.

617. மனிதா உண்மைக்கும், உதவிக்கும் ஊக்கத்திற்கும் ஏராளம் பொருளாம். இவ்யத்தில் இல்லாததும் அவ்யத்தில் உண்டு என்றால் உணர்.

618. மனிதா யுகத்தில் இருந்து யாகத்திடம் நீ கேட்பது உதவியை அல்ல. அதிகாரம், ஆங்காரம். அகம் இவையைத் தான். நீ கேட்பதை உணர்ந்து நாங்கள் திகைக்கின்றோம். யுகத்தில் அதிகாரம் மட்டும் தான் உனக்கு நீதியா மனிதா? யாவும் உணர்வார் யாகத்தார் எனும் உண்மையை நீ உணர் வாயா மனிதா?

619. மனிதா இன்பம் என்கின்ற காண்டம் யுகம் அல்லவே அல்ல. வஞ்சமற்ற சிசுவின் குணம் தான் யாகத்தில் . எவ்வளவு உணர்வாய் மனிதா? யாகம் வந்து பார். உணர்வாய். இன்பம் என்கின்ற உதவியை உன் உள்ளம் உணரச் செய்,

620. மனிதர்களில் சிலர்போல் பலர் . பலரும் ஆத்மவர்கள் போல் யார்? எகையார் என்பதை நீ எப்படி உணர்கின்றாய்? வெண்மை என்கின்ற எண்ணம் யாவருக்கும் இருக்கும் என்பதை சற்று உணர் மனிதா.

621. மனிதா ஏரி, குளம், கடல் யாவையையும் நீந்துகின்றாய். நான் காண்கின்றேன். ஆனால் நீர்க்குள் குடி கொண்டான் எவையரும் உண்டா . நீர் மீது சற்று சுற்றாட நீர் கெட்டும் போகாது. அதுபோல் யாகத்தில் ஆத்மா திறன்பட்டது என உணர்.

622. மனிதா புண்ணியம் என்கின்றதை செய்து மறப்பது இன்றும், என்றும், எப்பிறவிக்கும் உனக்கு நன்மை . ஆதலால் அன்பாக திகழ்ந்து உணர்,

623. மனிதா உன் நாக்கு கேட்பது யாவும் ருசி. ருசித்து மகிழ்வது போல், நீ உன்னால் இயன்ற உதவியையும் ருசித்து செய்திட யுகிப்பாயா? என்று உணர்வாய்.

624. மனிதா உன் சரீரம் தீமிர் கொண்டால், காற்றுக்குள் நான் என்றால், மரத்தில் ஓட்டினால் காய், கனி. உன் மீது ஓட்டினால் உண்மை எண்ணம். அவையழிய உன் நாவ் துடித் தால், அவைப் பிணி நான் என்பதை திடமாக உணர்.

625. மனிதா அங்ஙனம் துள்யமாகப் பார். யாவும் பக்கம் போல். ஆனால் தூரம். கடர நான் வைத்தேன் கண். ஆனால் நீ இவப்பார்வை, இயாள்யவப் பார்வை, இரக்கமற்ற பார்வை பார்க்கின்றாயே ஏன்? உணர்.

626. மனிதா பாவத்தால் வரும் துன்பம். உன்னால், உன் அதிகாரத்தால் வரும் துன்பம், கைகால் தானாட, பிச்சை தான் கேட்க, அடை ஆட, இட்ட பிச்சை அது சிதற, எவை கொண்டு செய்தாயடா பாவம் என பார்ப்போர் உணர, இவைதான் தண்டனை என தெரியாதா? உணர் தெரியும்.

627. மனிதா நீ பலமரம் வைத்து மகிழ்கின்றாய். அதுபோல் பல மனிதனை மரம்போல் ஓங்கி வளர்த்துப் பார். எவை உனக்கு நன்மை என உணர்கின்றாயா?

628. மனிதா உன் உயிர் உள்ளவரை உன் உடம்பில் ஓடும் இரத்தம் உன்னை வளர்க்கின்றது. இருப்பினும் அவ் இரத்தம் நின்று விட்டால், நீமடிந்து விட்டால், உன் உடல் தாள முடியாத துர் நாற்றம். உன் வேஷம் எவ்வளவு நாள் என உணர்கின்றாயா?

629. மனிதரார் நீங்கள் நீங்கள் தான் என்றாலும் வித்துக்கள் யான்யவம். நீங்கள் உண்ணும் உணவு என் வித்து என மறந்தீர் களோ? ஆத்மா காற்று. அவை இயல்யவம் யாகம் என உணர்.

630. யுகத்தான் எத்திசை செல்வான் என எவராலும் அறிய இயலாது. விழுந்தாலும் கத்துவான், வாழ்ந்தாலும் கத்துவான். இறந்தாலும் கத்து வான். இவன் இவள் செயல் யாவும் யாவுமாகுமோ? உணர் மனிதா.

631. மனிதா இவ்யவம் போல் தானே என்றால் உன்னை நீ மறக்கும் நேரம் எதுவென இவையில் எவனும் சொல்வானா? அடே மனிதா, கற்பனை போல், சொர்க்கம் போல், சொப்பனம் போல் என்றால் யயாள்யவம் எங்கே? உன் பிறவியா இதுவென உணர்ந்தாயா?

632. மனிதா டணம் என்னும் பேய், அதன் மீது பெரிதும் நம்பிக்கை கொள்ளா என்றால் அவையைப் போல் இன்றி காற்றும், நீரும், உப்பும போல் யுகித்துக் கொள்.

633. மனிதரார் நீங்கள் அன்று அப்போது செய்த பாவம் இப்போது அனுபவிக்கின்றீர்கள் என்றால் யாஷ்யம், யாகம், யாயாகம் என் செய்யும்.

634. மனிதா தீருடனைத் தேடி இவையில் அவனைப் பிடிக்க யார் யாரோ அலைகின்றார்கள், என்றால் அவையில் பிழை செய்த உன்னைத்தேடி, இவையிலும் நீ தவறு செய்யாதே என்று நாங்கள் அங்ஙனத்தில் இருந்து உனக்கு உதவி சொல்ல வருகின்றோம் என்றால் இவ்யத்திலும் நீ பாவம் பழி பிறரை சொல்ல யுகிக்காதே.

635. மனிதா நீ இவையில் விடுபடும் போது அங்ஙனம் எவை தூக்கி வருகின்றாய்? பார்க்க மரம் பெரியது நீ அதைவிடப் பெரியவன் போல். ஆனால் மரம் என்னைக் காண்கின்றது. நீயும் கண்டாயோ?

636. மனிதா இது நீச காண்டம். உன்னை சிறை வைப்பதற் காக உள்ள காண்டம். இவையிலும் கலகம் செய்யாதே. அன்பு கொள். இளக்கம் கொள் . நன்மை என உன் சரீரம் யுகிக்க ஆத்மா என் செய்யும் மனிதா?

637. மனிதா இணைவிசம் என்கின்றவர்கள் நீங்கள். உங்களுக்கு இவ்யவம் சிறை என உணருங்கள். நீங்கள் அங்ஙனப்பட்டவர்கள் தான். அவையில் தீங்கு செய்கின்றாய். இவ்யத்தில் தள்ளப்படு கின்றாய் என்றால் யாஷ்யம் என் செய்யும்?

638. மனிதா நீருக்குள் மூழ்கி விட்டால் எவை உணர்ந்தாயடா பாவி. இவைதான் உன் குடியிருப்பு போல். நீ நீருக்குள் கூடி வாழ்வதும் உண்டோ ? உணர். இவை யாவும் உனக்கு . இவ் விதையில் ஏராளம் தானிய விதை உள்ளன. இதை நீ ஊக்குவி

639. மனிதா யார் யாருக்கும் யுகத்தில் நன்மை செய்து உதவுங்கள். இது தான் யாகவா முனிவரவர்களின் நனிதம். நன்மை ஏராளம் செய்திட நினைத்தாலும், உதவினாலும் உதவிடும் அன்பு.

640. மனிதா நீ செய்யும் நன்மைகள் நன்மை என நீ உதவினால், அவ்வுதவியை யாகத்தார் கண்டிப்பாகவும் உண்மை யாகவும் உதவுவார். யாகத்தார்களை நம்பு. யுகத்தான் நிலையில்லாதவன் நீ யுகா

641. மனிதரார் உங்களை நான் படுப்பேன் தினமும் காற்றுக்குள். இணை இவை இணைஷ்யம் நானே. இவ்யவ அவ்யம் என உணர்.

642. மனிதா உனக்குள் இளக்கம் நன்மை. உன் சரீர திமிரையுனவும் அடக்குபவனும் நானே, அவைதான் காற்று என இயல்யவம் கொள்.

643. மனிதா உனக்குள் வித்திலும் நானே . விதியியியவ உதவியும் நானே. இனியம், யானிய, மானியவ காற்றும் நானே என உணர்.

644. மனிதா உன் நன்மை, உன் உண்மை , உன் அன்பு. உன் ஆசை, உன் பாசம் இவையோடு உன் அறிவையும், உன் பேராசையையும், உன் யாகவ அறிவையும் யாகம் தான் அறிய இயலும் யுகா .

645. மனிதா கனி கிளையில் இருக்க பார்க்கின்றான். உண்கின்றான். அவன் அதை எவ்வண்ணம் அறிந்து உணர்ந்தான் என உணர்வது மனிதர் தானே. யுகித்துப்பார் .

646. மனிதா சொல்லின் வலிமைதான் உன் ஊக்க வலிமை. உன் வலிமை நீ செய்திடும், சொல்லிடும் திறமை, அன்பு, செயல் இவையால் மட்டும் தான் உண்டு. யுகத்தானே உணர்ந்து கொள்.

647. மனிதா உண்மை, பொய் எல்லாமே உன் உள்ளத்திற்குள் இருந்து வரும் சொல். நீ நன்மை எனச் சொன்னால் அது உனக்கு திறன் என அறிந்து நன்மை செய்ய யுகத்திற்கு சொல் யுகா.

648. மனிதா எல்லாவற்றையும் பிரிக்கின்றாய். இதுவும் விதைதான். இவ்விதை காற்றுப்போல். இது சஞ்சி என உணர். இவ்விதையைப் பிரி. பின் யுகி. ஞானம் உணர்வாய்.

649. மனிதா நீ பிரபஞ்சம் காண்பாயா? எவையால்? எப்படி? உன் எண்ணத்தால் தான். உன் எண்ணம் எப்போது வெண்மைப் பட்டதோ அன்றே பிரபஞ்சம் என்ற ஞானம் காண்பாய் என உணர்.

650. மனிதா தவம் என்பது தர்மம். அத்தர்மம் எவ்வழியில் எல்லாம் என்றாலும் இவாஷ்தீசம் எனும் ஆத்மாவிற்கு உதவவே இது என உணர்.

651. மனிதா இவையை உலகம் என்கின்றாய். ஆனால் என் யாஷிசம் எப்படி என மறந்தும் விட்டாயா? அவையில் இருந்த நீ, அவையில் குற்றம் செய்ய, இவையில் தள்ளப்படுகின்றாய், என்றால் இங்ஙனமும் பாவமா? இது உன் தண்டனை. தண்டனைக்கும் தண்டனையா? உன் சரீரம் என் செய்யும்?

652. மனிதா உன் சரீரத்தை உயள்யளுவம் படுத்து. நீங்கள் பாவம் செய்து மீண்டும் மீண்டும் துன்பத்திற்குள் இயள்யவம் கொள்ளாதீர்கள், என்றால் சற்று இயன்சத்தால் இன்சத்தால் யுகி. யாவும் உணர்வாய். நன்மை செய். பாவம் செய்யாதே.

653. மனிதா கழுத்தை நெரித்து இவையில் நீ ஒருவரை கொல்லுகின்றாய் என்றால் பின்னால் நீ இனசவ பிறவி கொள் கின்றாய். அதனால் உனக்கு கோழி கூவிய குரல் என நீ உணர்வாயா? இவன் ஒருவனை அன்று கொலை செய்தவன் என பார்ப்பவன் உணர்வானா? தண்டனைக்குள் க்கொ... க்கொ... கொல்.... என பேசுவனும் முன் பாவி என உணர்.

654. மனிதா நாம் என்றே வா. நான் என்று வராதே. இன்ஷயம் யாகம், யாகம் நான். யாயன்யத்தில் -லும் நான் தான். நான் யார் என்று யுன்னிப்பாக யுகித்தும் உணரேன். கதைக்காக வேண்டாம். உன் சரீரம் உணர்ந்தால் போதும்.

655. மனிதரார் நீங்கள் என்றால் உனக்குள் சரீரம். எனக்குள் ஆத்மா. ஆத்மா இளக்கம். நீர் , வித்து. பிரகாசம், நட்சத்திரம் யாவும் இளக்கம். அவையன்ய காற்றும், வித்தும் யான்யன. மனிதா இருக்கத்தான் புகழ்போல் இறக்க எவைக்கு யாயன்யம் கண்டாய்? இல் எழுத்திற்குள் இனன்வம் ஏராளம். என்றால் யான்யாசம் எங்கே எனத்தேட யுகிப்பும தேவை என உணர்.

656. மனிதா உன் நிழல் நிழலா? மரத்தின் நிழலே நிழல். மரத்தின் அடியில் அமர்ந்தால் ஆனந்தம் கொள்ளும் சரீரம் சிந்தித்ததுவும் உணர்ந்ததுவும் யாதுவோ? உற்ற, எற்றிற்றவ யுனவ, யுனையானவ. மனிதா நிழலாக இருக்க நினை. மரம் உனக்கு யுள்ளியம் கொள்ளுதலா, நீ எவ்யம் கொண்டாய். இங்ஙனம் பசுமை மரத்திடம் உண்டு என்றால் உன்னிடம் எது உண்டு? நீயே சிந்தித்துப் பார்.

657. மனிதரார் உங்களுக்குள் இணை இயல் என்றால் உங்கள் முகமும், நெற்றியும் தானே மாறுபட்டவை. இயல்யம் ஏன் என்று யூக்கீக்கின்றாயார் மலர், மணம், காய், கனி இன்னும் எத்தகையோ உங்களுக்கு ஞாபகத்திற்கு இன்யம் கொள்ள என்றால், மாறுபட்ட முகம், நெற்றி என்றால் இவ்யத்தில் எவை கொண்டு யூக்கீக்கின்றாய். மனிதர்களே நீங்கள் நீங்கள் போலானால் தீர் யூகியுங்கள்.

658. மனிதா நீ பழி செய்கின்றாயானால் உனக்குள் நான் காற்றாக சென்று உன் சரீரத்தைப் படாதபாடும் படச்செய்வேன். என தீடமாக பதித்துக்கொள். என்றால் பாவம், பழி ஏதும் இங்ஙனம் செய்யாதே மனிதா

659. மனிதா இவையில் உதவிட்டவன் அங்ஙனம் அழைக்கப் படுகின்றான் என்றால், இன்யம், இயான்யம் யாகம். அவைக்குள் நூற்றுப்பதினொன்றிலும் நான் என்றால் சிந்தனை செய்து பார்.

660. இவையில் பிரகாசம் இனியம். காற்றும், மரம், செடி, கொடி, வித்தும், நீரும் யான் யாசிசம் என்றால், சிறையில் வாடும் உங்களுக்கும், யாஷிசம் இன்பம் என்றால் அவையில் இருந்து தூவப்படும் வித்தை நீ உண்டும் எவை உணர்ந்தாய் மனிதா?

661. மனிதா உன் உழைப்பால், உன் உதவியால், உன் அன்பால் நீ யாயாஷ்வம் அடைகின்றாய். அவைக்குள் பிரபஞ்ச ஆதிக்கம் உனக்கு எவ்யத்திலும் உதவி செய்கின்றன. என நம்பு. உன் இளக்கத்தால் உனக்கு நன்மை ஏராளம் என உணர்.

662. மனிதா உன் பார்வை இவையில் அக்கினியை விடக் கொடியது. அது யுனவப்பார்வை. ஆனால் நீ பசுமை இணைஷ்யத்தால் பார். அது உனக்கும், உன் ஆத்மாவிற்கும் நன்மை என உணர்.

663. மனிதா யுகத்தில் இருந்து நீ பார்க்கின்ற நட்சத்திரத்தை உன்னால் அடைய இயலுமா? அது, உன் சரீரத்தை விட்டு விடுபடும் உன் ஆத்மாவால் இயலும். அவை யாவையையும் அப்போது நீ அடைவாய் என உணர்.

664. மனிதா யுகத்தில் நீ திருடி, பின் எவ்வளவு காலம் இவையத்தில் அதை மறைப்பாய்? உன் கை, கால்களை யுள்யவம் கொள்ளும், காண்பாயா? அனுபவிப்பாய் உன் திமிர் என்னால் அழிக்கப்படும் என தீடமாக நம்பு.

665. மனிதா, கொலையைச் செய்து விட்டு, இவைச்சிறை, இவையத்தில் அடைந்தோம். பாவம் போய்விட்டது என்று நினைக்காதே. பின் அப்பாவத்தால் நீ உன்னை மறந்து எவை எவையோ தின்னுவாய். அப்போது உனக்கோ, உன் சரீரத்திற்கோ தெரியுமா? சிந்தித்து பார் மனிதா.

666. மனிதா நீ எனக்கு பயப்படாதே. பிறர் கெட, பிறரைப் பழி சொல்லாதே. கொலை, கொள்ளை செய்யாதே. கண்டிப்பாக, காற்றும், நான் என்கின்ற குணாஷ்யஷிஷ்டமும் கொண்டு தாக்குவோம் என்றால் உணர்ந்து செயல்படு மனிதா.

667. மனிதா பிறருக்கு உதவும் சொல்லை உன் சரீரம் தான் சொல்லச் சொல்லேன். அச்சொல்லால் உனக்கு உன் ஆத்மாவிற்கு தான் நன்மை என உணரேன். உதவி சொல். உதவி செய். உதவியால் நன்மை உனக்கே என உணர் ,

668. மனிதரார் யுகிக்கலாம் தான் நீங்கள். மணம் பக்குவம். உங்கள் இடம் என்றால் மண். மண்ணிற்குள் மண்பாண்டம் பக்குவம் போல் யான்று சான்றே என்றால் உன் பாண்டம் மண்பாண்டத்திலும் உனக்குள் சான்றிற்ற சரீரம் யாகை உணர்ந்தன? மண், மண்ணிற்குள் மண் வளப்பான பாண்டம் தான் உன் நிலையா? இல்லை செய்தவன் தான் நிலையா. வித்து நிலையே. வித்துண்டவன், உண்டவன் நிலையா? சற்று துள்யமாக யுகித்தால் உணரலாம் தானே நீங்கள்.

669. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். சிறையில் வாழும் ஒருவன் நிலையை உணர்ந்து யுகியுங்கள். கண் தெரியா ஒருவன் நிலை உணர்ந்து தெரியுங்கள். காது கேளாதவன் நிலையும் உணர்ந்து தெரியுங்கள். தெரிந்து உங்கள் சரீரம் உணர்ந்து விட்டால் உலகிற்கு சற்றாற்றும் நிம்மதி என நீங்கள் உணருங்கள். கலக்கம் இன்றி சற்று நிம்மதி காணலாம் என யுகித்து உணருங்கள்.

670. மனிதரார் யுகிக்க. நீங்கள் இங்ஙனம் மன பசுமை கொண்டால்தான். உங்கள் தலைக்கும் மேல் பார்க்கின்றீர்களே நட்சத்திர காண்ட மண்டலம். ஆதித்துவம், அவத்துவம், இணைத்துவம், இகைத்துவம் அங்ஙனம் அடைய இயலும். பணப் பகையால் மீண்டும் உன்னை யுகம் தள்ளுவோம். கலகம் யுகத்தில் பணம் தான். பூமியும் யானே. வித்தும் யானே. நீரும் யானே என்றால் உண்பவன் நீ உணர்ந்ததும் யாதுவோ? நீங்கள் நன்மைக்கு முந்துங்கள். நன்மை உங்களுக்கே என்றால் யுகியுங்கள்.

671. மனிதரர் நீங்கள் அன்பாக , ஆற்றலாக, திடமாக திடாஷ்யமாக யுகியுங்கள். உலகில் யான் காற்றே என்றால், இங்ஙனம் நீங்கள் பாவம் என்றால் ஒருவனை அழிப்பதோ, அழிக்க நினைப்பதோ , ஒருத்தியை அழிப்பதோ, கெடுப்பதோ , பிறர் எவரையும் ஏமாற்றுவதோ யாவும் பாவம் தான். இவையால் தண்டனைதான் என்றால் கண்டிப்பாக யான் கொடுத்த தண்டனை என உன் சரீரம் யுகித்தால் நீ சிந்திக்கலாம் தானே. சிந்தியுங்கள் நீங்கள்.

672. மனிதரார் நீங்கள் யுகிக்க. யான் யானோ? உன்னை அங்ஙனத்தில் இருந்து தள்ளுகின்றேன் என்றால் அவையில் அரக்கனோடு சேர்ந்து களியாட்டம் ஆடுகின்றாய். அரக்கன் திருடன். அவன் திருடன் என யாஷ்யக் காண்டம் -க்கும் தெரியும். நீ இங்ஙனமும் அரக்க குணமா? என சிந்தித்துப் பார். இளக்கம் தான் ஞானக் குணம். பிடிவாதம் தான் எம் முனிவனுக்கும் என்றால் அவன் படும் துன்பம் நீ பட மாட்டாய். என்றால் முனிவன் ஞானியன் தவறமாட்டான். அன்பிற்கும், அறிவிற்கும் உனக்கு தண்டனை கொடுத்து உனக்கு உதவவும் செய்கின்றான் என்றால் இளக்கம் கொண்டவன் முனிவன் ஞானியன் என திடமாக நம்பு.

673. மனிதரார் உலகத்தார் யுகிக்க. மது மணம் போல் உன் சரீரம் அழிவதும் மதுவால். என் யாஷ்யம் என்றும் தேயாது. தேயவே தேயாது என திடமாக யுகி. உன் விஞ்ஞானம், உன் பாசாங்கம், உன் நாள், உன் காலம், உன் எண்ணம் யாவும் யாரிடம் என சிந்திக்கின்றாயா? என் நட்சத்திரமும், சூரியனும், நிலாவும் ஒரு போதும் தேயாது என திடமாக நம்பு. யுகித்துப் பார். நீ எங்கே? நான் எங்கே என முதலில் யுகி. பின் உணர்வும் முன் உணர்வும் யாது வென அறியலாம் நீங்கள்.

674. மனிதரார் உங்களுக்குள் இளக்கமான எண்ணம் வேண்டும். பாசாங்க அபலை நாடகம் வேண்டாம். அது உனக்கே துன்பம் என்றால் சிந்தித்துப் பார்த்தால் உணரலாம் நீங்கள்.

675. மனிதரார் சிந்திக்க செயல்படுக. உங்கள் உலகம் இதுவல்ல. மண் கொழுப்பதும் இல்லை. மலர் காய் கனிக்கு கொழுப்பும், பிணியும் இல்லை. மனித குலத்திற்கு மட்டும் தான் கொழுப்பும் என்றால் யுகி. 1986 முதல் உன் யுகத்துக் கணக்கே என உணர்.

676. மனிதரார் யுகிக்கலாம் தானே. யுகத்தில் பிறந்த சில நாளில் மண்ணை நாவில் நக்கி உண்கின்றாய். பிஞ்சு பருவத்தில் பின் தான்யத்தையும் உண்டாய். நீர் குடித்தாய். பின் பாசாங்கம் தெரிந்தே தங்கத்தூள் உண்கிறாய். என்றால் அவ ஞானத்தை விட இஞ்ஞானத்தில் தங்கம் உயர்வுற்றதா. உன் யவசீரம் தங்கம் உண்ட பின் தங்கமானதா? இல்லை உண்டவன், உண்டவள் நிலையா. யுகிக்கலாம் நீங்களே மனித குலமே.

677. மனிதரார் உணருங்கள். இவ்வுலகம் இருள் என்றால் துள்யமாக, திடமாக. திறமையாக யுகியுங்கள். இவ்வுலகை நாளைக் கடப்பது போல் உங்கள் சீரம் நாளை எண்ணிக் கண்ட பலன் என்ன? என நீங்களே யுகியுங்கள். காட்டில் நரி ஆட்டைப் பார்த்து சிரிக்க, ஆடும் நரியைப் பார்த்து சிரிக்க, சிரித்த ஆடு மகிழ்வுற, காட்டில் புலியும் தான் வர நரி ஓட, ஆடும் ஓடிக் கண்ட பலன் என்ன. புலியை ஆடு விசாரிக்க முடியுமா. பாவமடா இவ்யுகம். நரியும், ஆடும், புலியும் இவ்யுகத்தில் கண்ட இன்பம் யாதுவோ? மனிதகுலமே சற்று சிந்தித்து உங்கள் சீரம் உணர வேண்டும் என்றால் யுகி.

678. மனிதரார் தெளிவாக யுகித்து உணர்வதும் நீங்கள். நீங்களுக்குள் நீங்களே . மண்ணில் தூவிய வித்துக்கள் இளக்கம். மனிதரார் நீங்கள் அவை எவை யாகை எல்லாமோ தின்றும் உணராமல் நான் நினைத்தால் யாகத்தைப் பொழியச் செய்வேன் என்கிறாயே மனிதரார் உங்கள் திறனும் அன்பும் எங்கே? கூடி வாழ்வதும் எறும்பினமும் பறவையிடமும் அன்றோ . யாகம் பொழியும். யாகம் மகிழும் என்றால் உன் மகிழ்வை , உன் அறிவை உன் உதவியை நான் அறிவேன். அவைபோல் உன் பாசாங்கும் நானறிவேன். பாசாங்கு என்றால் செத்த சங்கினால் உன் வாய் வலிமையால் குரல் கொடுத்து ஊர் கூட்டுகின்றாயே. ஊதிய சங்கும் இறந்தானைப் பிழைக்க வைத்ததா? இறந்த சங்கினையும் ஊதி பெருங்குரல் கொடுக்கச் செய்தாயே? சமய சந்தர்ப்பவாதியே. மனிதரார் யுகிக்க நீங்கள்.

679. மனிதா பகை கொண்டு தர்மம் செய்து பலன் இல்லை. உன் தீமிர் சில நாள். அகம் சில நாள். அறியாமை சில நாள். ஆனால் உன் நன்மையோ வெகு நாள். நேசிப்பு வெகுகாலம். இரக்கம் சிலநாள். என்றால், அன்பால் எதையும் தாங்கினால் அதிகாரம் சில நாளில் அழியும் என உணர்.

680. பறவை முட்டை இடும் காலம் அவை உணர்கின்றன. வெப்பம், நீர் யாவிலும் வாழ்ந்து அப்பறவை நாளை உணர் கின்றன. ஆனால் நீ நாளை உணர்கின்றாயா? கலக்கம் கொள்ளாதே. இன்றும் நாளையும் உதவிட நினை. நன்மை.

681. மனிதா உன் இனம் தான் உலகில் உயர்ந்த இனம். உன் இனம் பெரியது என்றால் என் இனம் எறும்பாக வைத்துக்கொள், யுகத்தில் . நட்சத்திரமாக வைத்துக் கொள் யாகத்தில். எங்களுக்குள் ஒற்றுமை மகிமை என்றால் உங்களுக்குள் கலகம் கவலை தான். அவலைப் பாவமடா மனிதா நீ.

682. நீங்கள் உங்கள் உடைமைகளை எவை எவையோ கொண்டு சுத்தம் செய்கின்றீர்கள். அழுக்கு அகலப் பலபல போடுகின்றீர்கள் என்றால் உங்கள் தலைக்கும் மேலுள்ள மண்டல காண்டங்கள் அழுக்கும் அடையக் கண்டீர்களோ? அவையை சுத்தம் செய்யவும் இயலுமோ. அதுபோல் உனக்குள் உள்ள உன் கதம்பத்தையும் சுத்தம் செய்ய இயலாது உன்னால், உனக்குள் அன்பு எனும் எண்ணம் தோன்றினால் அவை தானாக சுத்தமாகும் என உணர்.

683. காற்றின் நிறம் கண்டாயா? நீரின் நிறம் கண்டாயா நீரின் நிறம் தான் காற்றின் நிறம். அவைக்குள் கலகம் இல்லை . உனக்குள் கலகம் ஏன். உனக்கு மணம்தான் வேண்டும். மதம் வேண்டாம். காற்றும், நீரும் போல் இளக்கமாக இரு. ஆத்மா ஆதாயம் தேடாது. உன் சீரம் ஆதாயம் தேடி கண்ட பலன் என்ன ?

684. மனிதா காளானையும் வித்து போல் நினைத்தாயா காய் காய்க்க? காளான் காலை சிரிக்கும். மாலையில் அழுதுண்டு தான் மடியும். உதவியற்றான் காளான் போல். காளானை விதைத்தானும் உலகில் உண்டோ ?

685. உதவி செய்துவிட்டு ஊர் உலகத்திற்கு சொல்லாதே. உதவி செய்து ஆதாயம் தேடாதே. உன்னால் உதவி உனக்கு உதவியே என உணர்.

686. மனிதரார் உணரவே . இன்றும் என்றும் தாய் தந்தை காற்றும் நீரும் போல். நீருக்குள் நிலம். நிலத்திற்குள் வித்தும் எங்கே. இங்கே யாரும் யாரையும் அழைப்பதும் இல்லை. ஆனால் நீங்களோ துன்பம், துயரம். இடையூறு வந்துவிட்டால் யார் யாரையோ அழைக்கின்றீர்கள் பாவம் சரீரத்திற்கா? ஆத்மாவிற்கா? காற்றிற்கா? நீருக்கா? பாவமடா உலகம். நீசம் தான் இது. சிறைதான் என யுகிக்கின்றீர்களா? உலகத்தார் யுகிக்கவே.

687. மனிதரார் உணரவே. யுகிக்கவே. காலம், விதி எனக் கூறாதீர்கள். கர்மம் செய்யாதிருந்தால் காலம் விதி இல்லை. நீருக்கும், காற்றுக்கும் விதி இல்லை. காலம் இல்லை. உங்களுக்கு மட்டும் ஏன் காலமும் விதியும் ? பாவமடா யுகம் என் செய்ய? யுகி.

688. மனிதரார் உணரவே . ஆகா என நீராடுகின்றாய். அழுகைத் திறனாகத் தேய்த்துக் கழுவினாய் போல் தாகம் தீர அந்நீரைக் குடித்தாய் போல் . அழுகும் நீருக்குள் செல்லக் கண்டாயா? உனக்குள் உன் யவ சரீரத்திற்குள் இருக்கும் கதம்ப அழுகை போக்க எவை செய்தாய்? உன் உள்ளத்திற்குள் அழுகை சேர்த்து விடாதே. பாவம் சரீரம். உனக்குள் அழுக் குற்றால் யாஷ்யத்திற்கு தெரியும். என்றால் பகை கொண்டு உலகை ஒரு போதும் துன்புறச் செய்யாதே. பின் பாவப்படும் சரீரம் என்றால் தைரியமாக நம்பு. முன் யுகி என்றால் யுகத்தில் நீங்கள் நிலையோ? யுகிக்கலாம் தானே. யுகியுங்கள்

689. மனிதரார் உணருங்கள். இவ்யுகம், இவ்வுலகம் இற்றும் சற்றும் என் ஆத்மாவிற்கு சொந்தம் என ஒரு போதும் கிடையாது. வித்துக்குள் வளர்ந்த மரம் பக்குவம் கண்டேன். மண்ணும், மரமும், நீரும் சிரித்து மகிழக்கண்டேன். மரத்தடியில் நிழலாக இருந்தாற்போல். நிழல் கொடுக்கும் மரம் சிரிக்கக் கண்டேன். மனிதரார் நீங்கள் நிழல் போல் இருக்க இவ்வுலகில் யான் காணேன். என்றால் சிந்தித்தும் யுகிக்கலாம் நீங்கள்.

690. மனிதரார் யாவும் யாவனை? பாவனையாக்குவாயா? எல்லாம் செய்வேன் என்கின்றாய்? என்கின்றீர்களா? உங்களில் ஒருவரை யுகத்தில் திறனாக சாவா வலிமை கொண்டிச் செய்வாயா? அப்படிச் செய்வார் உலகில் எங்கும் உண்டா ? பாவி கடிவாளம் அங்கு . இங்கு வீரமா? பாவமடா இவ்வுலகில் நீங்கள் என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள் இவ்யுகத்தை.

691. மனிதரார் உணரவே. யுகிக்கவே . அன்புள்ள அறிவே தெளிவு. தெளிவாக தேனை சுவைத்தீர்கள். தேன் சுவைத்த கழிவு தானே என தேன் உணர்கின்றன. தேன் எடுத்த மலர் மணம். தேனின் மணம் மலரின் மலரின் மணமே . மலரின் தேன் மணம் இல்லா செயல் ஏன் என சாற்றாவது யுகிக்கலாம் நீங்கள் எனும் மனிதகுலம். அன்பாக அறிவாக யுகித்து வினா விடை கொள்கவே நீங்கள்.

692. மனிதரார் உணரவே . இருக்க மகிழ்ந்து வாழா நீங்கள் இறக்க மகிழ்வதும் ஏனோ . சற்றும் சிந்திக்கலாம். உலகத்தார் நீங்கள் போல் யான்றும் என்றும் சான்றுக்குள் சான்றனவா? இருக்கக் கூடி வாழும் பறவையைக் கண்டேன். பாவி உணரா குலம் எனும் மனிதகுலத்தையும் கண்டேன். எனச்செய்யும் யுகம். யுகியுங்கள் நீங்களே .

693. மனிதரார் உணரவே . உங்களுக்குள் ஆற்றல், திறன் வைத்தேன். நீயோ பேராசைத் திறன் வைத்துள்ளாய். நீங்கள் பாவனைக்குள் போலா? இங்ஙனம் பாசாங்கத்திற்குள் என மறந்தாயோ? சேற்றில் தூவினாய் வித்தை. வித்தும் செழிப்புறக் கண்டேன். கண்டாய், உண்டாய் வித்தை. உணர்ந்தீர்களா? 9 ஆற்றல் வித்திடமா? உங்களிடமா? சற்றாவது துளியமாக யுகிக்கவே உலகத்தார் நீங்கள். விருது

694. மனிதரார் உலகத்தார் யுகிக்க சிந்திக்க. எல்லாம் அவன் செயல் எனச் சொல்லாதே. அவன் செயல் இவன் செயல் எனச் சொல்லும் சரீரம் யுகிக்கட்டும். ஆத்மா கெடாது. சரீரம் கெட்டு புழு பூச்சி நெளியும். என்றால் அன்று திமிர் இன்று புழுவும் பூச்சியும் பின் முன், முன் பின் எதையும் அன்பாக யுகி. யான்யாசம், ஆதித்துவ பிரபஞ்சம் சான்றும் சான்றுக்குள் சான்றும். உன்னை யாஷ்யத்தில் இருந்து காணும் முனிவனைக் கண்டாயா? சிந்தித்துப் பார். உலகம் பெரியது இல்லை. பிரபஞ்சம் பெரியது. அவ்வுலகை சிந்தித்து அறியுங்கள் நீங்கள்.

695. மனிதரார் யுகிக்க அறிவாக. உங்கள் உலகம் எதுவென சிந்தியுங்கள். அவ்வுலகை அடைய வழி இதுதான். யாகவா முனிவனின் எழுத்து யுகத்து வைரம் போல். நீர்போல் யுகி. வீணாக உன்னை நீ பழிவாங்கிக் கொள்ளாதே. பிறரையும் பழி வாங்காதே. நாடகம் ஆடாதே பாவம் சரீரம் பாடும். என்றால் முன் யுகி. பின் யுகிக்காதே. யாகவா முனிவன் உலகம் எங்கும் யான் யானே என்றால் திடமாக யுகி. யாகவா முனிவனை முன் யுகி. மதம் வேண்டாம். மலர் குணமாக யுகி.

696. மனிதரார் உலகத்தார் உணரவே . நீங்கள் இருப்பதும் அனுபவிப்பதும் சிறைக் காண்டம். நீச காண்டம். குகைக் காண்டம் . விவேகமற்ற காண்டச்சிறை. பிறவியில் பிறவி துன்பக்காண்டத்தில் பிறப்பதே துன்பம். இன்பம் என்று கண்டீர்கள்? சற்று சிந்தித்துப் பார். உணரலாம் இவ்யுகத்தை நீங்கள்.

697. மனிதரார் யுகிக்க. யான் காண்டத்தில் யாஷ்யாக யாக யாகவா முனிவன் என்றால் உன் ஆத்மா யுகிக்கும். உணரும். உன் சரீரமும் யுகித்தால் நீ அநீதி பாவம் செய்ய ஒரு போதும் யுகிக்க மாட்டாய். உன்னை எங்கும் எங்ஙனமும் கண்ட வண்ணம் காற்றாக, நீராக, நிழலாக என்றால் யான் யாஷ்யத்தில் . நீ யுகத்தில் என ஒரு போதும் நம்பாதே . உன்னை நீ யுகித்து யாஷ்யம் அடையும் ஆத்மாவிற்கு நிம்மதியை கொடு. என் காற்றும், நீரும், நிழலும் அறிவே என்றால் சிந்தித்து உணர்.

698. மனிதரார் உணர்ந்து கொண்டு உங்கள் உலகில் செயல் படுங்கள். அப்படி, இப்படி, இதோ, அதோ எனும் மதசான்று ஒரு போதும் கொள்ளாதீர்கள். மனம் தான் சான்று. மனம் தான் காற்று. மனம் தான் உன் சரீரத்துடன் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மா என்றால் சற்று சிந்தித்தால் யாவருக்கும் நன்மை .

699. மனித குலமே, இருள் உலகம் என்றால் யாஷ்யம் கண்டாயே . உணர்ந்தீர்களா? யாஷ்ய காற்றே உன் ஆத்மா விற்கு சஞ்சி என்றால் நட்சத்திரத்தின் திறமையோ? உன் செயல் திறமையோ? அன்பாக யுகிக்க உணரலாம் அங்ஙனத்தை என்றால் யுகியுங்கள் நீங்கள்

700. மனிதரார் யுகிக்க நீங்கள். மண், கல், பளு என்றால் வித்தும் பளுவா? மண் துன்பத்திற்குள் என்றாலும் மண் இன்பம் என கூறக் கேட்டேன். ஆனால் மண்ணைப் படாத பாடும் படுத்தும் நீங்கள் தான் துன்பம், துன்பம் என கூச்சலிடுகின்றீர்கள். ஏன்? எதற்கு? சற்றாவது இவ்வலகை உங்கள் சரீரம் யுகித்தால் உலகிற்கு நன்மை என சான்றும் யுகி.

701. மனிதரார் யாஷிஷாசம் ஆடினாலும் அன்பாக ஆடி உனக்கு நீர் கொட்டி, உன் கதம்பதத்தையும் நான் தூவிய வித்துக்களையும் யனள்வம் கொள்கின்றன. என்றால் யாஷிஷாசா, சகாசாசம் எங்கே எனத்தேடு உங்கள் யவ சரீரம் என் ஆத்மா தேடிட்ட வண்ணம். என்றால் யுகி.

702. மனிதா ஆழ குழியும் தோண்டினால் அழகான நந்நீர் . ஆனால் உன்னை ஆழ யுகித்தால் எவை எனையோ? என் செய்யும் யுகம்?

703. மனிதா அகம் கொண்டு நீ பகை கொண்டால் யாகத்தில் தண்டனை கொண்டு, சிதையுண்டு யுகம் வந்து மீண்டும் மேல் நோக்கி யாகத்தைத்தான் பார்ப்பாய் என உணர்.

704. மனிதா உன் வயலில் தூவிய வித்து யான்யம் அடைந்து விட்டால், நீ பறவை, எலி இவைகளைப் பிடிக்க துடிக்கின்றாய். என்றால், நான் உன் உதவியை எப்படி யுகிப்பேன் என உணர் கின்றாயா? (யான்யம் : நன்றாக விளைந்து விட்டால்)

705. மனிதா யாயாஷ்யத்தில் இருந்து எனையும் உன்னைப் பார்த்து சீறுவதும் இல்லை. காரி துப்புவதும் இல்லை. என்றால் உங்களுக்குள் ஏன் இவையத்தில் கலகம்? கலகத்தால் உங்களுக்கு கிடைத்ததுவும் யாதுவோ? யுன்யம் கொள். அதாவது அமைதி கொள்.

706. யுவையவரே, பணம் தான் யுகத்தில் நீ செய்தாற்போல் ஆனால் பக்குவம் உனக்கு நான் செய்தேன் என்பதை மறந்தீரோ? இவ்யத்தில் தங்கம், வெள்ளி இன்னும் எத்தகையோ காண்கின்றீர்கள் என்றால் இவையில் நீங்கள் மட்டுமே. ஆனால் அவ்யத்தில் நீங்களும், நாங்களும் என்றால் உணர்கின்றாயா?

707. மனிதா கற்பனைக்குள் குழம்பி சிதறும் கடல் நீர் போல் எதையும் யுகிக்காதே. இன்னுசத்தால் யுகித்து உண்மையை உணர். என்றும் நன்மை .

708. மனிதா பாசம் என்றால் அது யாஷ்யவ நீர். நீர் கரை புரண்டு ஓடினாலும் நீ பயம் கொள்கின்றாய். நீ சிறுக சிறுக அருந்தியும், வித்தும் இன்சம் கொண்டும், நீர் திடாஷ்யமே. ஆனால் நீ திடாஷ்யமா? ஏன்? சரீரம் யுகிக்காதோ? யுகிக்கச் செய். உணரும்.

709. மனிதா, யுகத்தில் எங்களுக்கு எறும்பு என்று பெயர் தானே தவிர, உங்களை விட உயர்ந்தவர்கள் நாங்கள் எவையிலும் என யுகிக்கின்றீர்களா? மனிதன் என்பவன் தான் இவையில் உயர்ந்தவன் என்று சொல்கிறான். அவனோ பிச்சையும் எடுக்கிறான், பட்டினியும் கிடக்கின்றான். ஆனால் பசியும், பட்டினியும் என்றும் எங்களுக்கு இல்லையே. இவையத்தில் நீ எவை உணர்ந்தாய்? உதவி செய் மனிதா. நாங்கள் செய் கின்றோமே உணரவில்லையா?

710. மனிதா வித்தும் சிறிதே. அவையும் இனிதே. நீ பிறக்க வித்தை விட பெரியவன். ஆனால் சிறு வித்தாலும் உதவிட்டவை மரம். உன் உதவி தீடாஷ்யம் தானே. மனிதா யுகித்து உதவிட தீடாஷ்யம் கொள்,
711. மனிதா நீ ஒருநாள் ஒருவனை பழி செய்தால் பின் நீ படும் துன்பம் நீ உணர்வாயா? பின் பிறவியும் பிணியின் துன்பம். என் செய்வாய்? பாவம் செய்யாதே. பழி சொல்லாதே. தண்டனை பெரியது.

712. மனிதரார் இதுவல்ல உங்கள் இயன்யவம். அமைதி அங்ஙனம் என்பதை தீடமாக நம்புங்கள். அவையில் நீங்கள் அமர விரும்புங்கள். இது நீசம், இது இருட்டு. இது தண்டனை இடம் என்பதை மறவாதீர்கள்.

713. மனிதா துன்பம் என்பது உன்னால் வருவதே என்பதை அறிந்தும், யுகித்தும், உணர்கின்றாய் உன் அதிகாரத்தால் தான் உன் சரீரம் பிணிபட்டுத் துடிக்கின்றது என்பதை மறவாதே. யுவையவரே நீங்களும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

714. மனிதா நீரைத்தான் நீ குடிக்கின்றாய். நீர்தான் வேண்டும் உன் நாவிற்கும், கதம்பத்திற்கும். ஆனால் நீரைப் போல் நன்மைக்கு உன் நாவும், சரீரமும் உதவுமா? உதவும் என்பது இவையில் அரிதே.

715. மனிதராரே, யுகத்தில் நீங்கள் செய்த பாவம் யாகத்தில் எழுதப்பட்டு, உன் சரீரம் பிணிபட்டு, துன்பமும் துயரமும் படும். யாராலும் அதை சுகமாக்கிட இயலாது. அதற்கு வைத்தியமே இல்லை என தீடமாக நம்பு. முன்பாவம் நீ செய்வதால் தான் பின்னால் நான் உன்னை இவ்வண்ணம் செய்கிறேன் என உணர்.

716. மனிதா உனக்குள் உண்மை எனக்குத்தான் தெரியும் என்றால் சட்டமா? என் சட்டம் உன் செயலில் இல்லை. என் சொல்லும், காற்றும் உன் செவிக்குள். நானும் காற்றே. யுகி.

717. மனிதா உன்னால் ஆத்மாவைக் காண இயலாது. காற்றையும் நீ கண்டாயோ? உன் கற்பனைகளையும் நான் காண்பேன் என்றால் உணர்.

718. மனிதா நீ நிம்மதி என்பதை என்று யுகிக்கின்றாய் என்றால் தர்மத்தில் தான். ஞானத்திலும் புண்ணியத்திலும் உயர்ந்தவனானால் மட்டும் தான் நீ உலகில் உயர்ந்தவனாவாய்.

719. உன்னை நீ உணர். உன் நெற்றியில் எழுதப்பட்டது உனக்குத்தான், என்றால் நன்மையும், தீமையும் அவை எழுத்து அவையர் அவையர்களுக்கே, என யுகி. எழுத்தும் இயன்யவம் என நம்பு.

720. மனிதா நீ நினைக்கலாம், நான் நல்லவன் என்று. உன் நன்மை , உன் செயல் யாவும் துள்யமாக யாயாஷ்யவத்தில் 1 காண்டத்திலும் எழுதப்படுகின்றன. ஆதலால் இங்கு நீ பழிபாவம் இன்னும் எத்தகைய தவறும் செய்யாதே. உதவி செய்.

721. மனிதா உன் சொல் வெளுக்க நான் காணேன். உன் வாய் சிவக்க நான் கண்டேன். உன் சுவை பாக்கும், வெற்றிலை, சுண்ணாம்பும், இவைக்குள் இயள்யவம் கொண்டது தானே. நீ இணைய்யம் கொண்டாயா? உன் இளக்கம் எங்கே? கூறு.

722. மனிதா, நிலம் என்னும் யுகம் காணும் நிம்மதி நீ காணாததும் ஏன்? என சற்றாவது சிந்திக்கின்றீர்களா? பாவி! நீர் கொண்ட பூமி அமுதிடக் கண்டாயா? நீர் குடிக்கும் நீ அழுவதும் ஏன் என யுகிக்கின்றாயா? என் யாஷ்யம் நன்மை யாகத்தான் உள்ளன . காண்டமும், பல கோடி மண்டலமும் இன்பமடா . பாவி யுகத்தாரே உணர்வதும் எப்போது?

723. மனிதா வீரம் வீரத்திற்குள் என்றால், உன் வீரம் அன்பு, ஆசை , திறன், உதவி எனச்சென்றால் உங்கள் ஆத்மா நிச்சயமாக என் உலகில், அவை காண்டத்தில் அமரும் என்றால் இனி பிறவி என இல்லை. வீரம் உதவிக்குச் சென்றால் ஆத்மா ஆற்றல் கொண்டு அங்ஙனம் அமரும் என உணர்.

724. யுகத்து மனிதகுலமே, யுகித்து, அன்பு கொண்டு, அறிவு கொண்டு, திறன், திறமையால் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருங்கள். எவருக்கும் இருக்க உதவு. இறக்க உதவி நன்மை தேடாதே. என்றால் உணர்.

725. மனிதா யுகித்து உணர்ந்து அறிவாயானால் சற்றே நன்மை . தெளிவாக உண்கின்றாய் கல்பார்த்து . சுகமாக உண்ணும் நீங்கள் உங்களுக்குள் சற்றாக சான்றாக இருந்து அங்ஙனம் வா. நான் எங்கும் இருக்கின்றேன் என்றால் துள்ய உணர்வாக உணருங்கள்.

726. மனிதா ஆசைக்குள் மண், நீர், உப்பு, வித்து என்றால் வித்தை பக்குவப்படுத்தினாய். பின் உண்டாய் போல். ஆனால் உணர்ந்தாயா? உங்கள் உலகம் இதுவன்று. இணையுற்று யுகி. ஞானம், நீதி, தர்மம் எங்கே ? யுகி.

727. மனிதா யாருக்குள் யார் செயலோ என என்றும், எப்போதும் கூறாதே. அன்பாக இருந்தால் பாவமாக இராது. சரீரம் அன்பைத் தாண்டி அதிகார வீரத்தால் எவை எவையோ செய்தால் கண்டிப்பாக சரீரத்திற்கே தண்டனை என்றால் பார்த்துற்ற அறிவை அன்பாக்கினால் சற்று திருப்திபோல் காணும் உன் சரீரம் என உணர்.

728. மனிதராரே ஞானம் கொண்ட பறவை இனத்தைப் பார்த்தீர்கள் தானே. சிறு சிட்டுக் கூடுகட்டுதலா பாவி. தன் இனம் ஒற்றுமையாக இருக்க அவை உணர்கின்றன, தன் இனத் துடன் சேர்ந்து வாழும் சிறு சிட்டு உங்களை உணரச் செய்தும் நீங்கள் உணர்ந்தது பாசமா? பணம் தானே. பாவி அன்பான பாசம் எங்கே ? யுகி.

729. மனிதா நாளை எண்ணாதே. நாளும் நாழிகையும் நீங்கள் இங்ஙனம் கணக்கெடுக்கும் நாடகம் தானே தவிர, என் நட்சத்திரம், என் காற்று, என் கணக்கிற்குள் நீங்கள் கயவர்கள் என்றால் சற்று சிந்தித்து துள்ய வினாவிடை உணருங்கள்.

730. மனிதரார் நீங்கள் யுகித்தும், உணர்ந்தும் நல்லறிவு கொள்ளுங்கள். என் வித்து எல்லாம் நல்லறிவே . பாவி யுகமே வித்துண்ட சரீரம் திமிர் கொள்ளுதலா . நீர் குடிக்கும் கதம்பம் பக்குவமடா . உன் யுனைப்பட்ட நீர் நிலையோ? நீரும் உணருதலா பூமியை. உன் சரீரம் என்றும் யுகத்தில் நிலையா? முன் யுகி. பிடி சாம்பலும், 6'3' குழியும் தானடா பாவி. மதம் ஏன்? ஒற்றுமை கொள். யுகித்து உணர்.

731. மனிதா வீரம் எனும் எண்ணம் யாது? அன்பும், ஆற்றலும் உதவியும், நட்பும் தான் வீரம். வீரத்தை உங்களிடம் 1987 வரையிலும் காண்பது கத்தி, ஈட்டி, துப்பாக்கி குண்டு இவை யுடன் தான். இங்ஙனமும் இப்படியா? பாவமடா நீங்கள். மீண்டும் மீண்டும் பிறவிதானே. அங்ஙனம் நீங்கள் அமர்வதும் என்று? நன்மைக்குள் புகுந்தீட யுகி. உதவிக்கே நன்மை என உணர்.

732. மனிதா ஞானம் வேஷம் கொள்ளாது; மதம் கொள்ளாது. வேஷம் போடும் வித்தும் கனியும் கண்டாயா? உன் யாஷ்ய நட்சத்திரம் வேடம் போட பார்த்தாயா? காற்றும் வேஷம் போடக் கண்டாயா? பாவி குலமே நீ ஏன் வேடம் போடுகின்றாய்? வேடத்தால் பண்பாசையா? பதவி ஆசையா? என் ஆத்மா உன் வேடத்தைப் பார்த்து பயம் கொள்கின்றன என்றால் தண்டனைக்கும் தண்டனைபடும் ஆத்மாவை யுகி. ஆத்மாவிற்கு வேடம் வேண்டாம். அன்புடன் நீ அருந்தும் நீர் போல் இருந்தால் போதும் என்றால் யுகிந்து உணருங்கள் நீங்கள் உங்கள் உலகை.

733. மனிதரார் இருக்க சேர்ந்து வாழ யுகித்தால் இவ்வுலகிற்கு சற்றும் நன்மையன்றனவோ? நிலை கொண்டவை மரம் போல் உங்கள் நிலை என்றும் தடுமாற்றம். பின் எக்கோணத்தில் எல்லாமோ தடுமாறுகின்றீர்கள் போல், பாவமடா மனிதகுலமே. மதித்து, யுகித்து நீங்கள் முன்னுணர்ந்தால் உலகிற்கும் நன்மை போல் என உணர்.

734. மனிதா ஆசைக்குள் நீர். அறிவுக்குள் வித்து. தானியம் பசுமை. அவை உண்ட சீரம் பக்குவம் கெடுவதும் ஏன்? பாசாங்கம் கொண்டது சீரம் என யாஷ்யத்திற்கும். இனுள்வப் பிரபஞ்சத்திற்கும் தெரியும் கண்டிப்பாக. துடிப்பில்லா சீரம் உண்டோ ? யுகி. காற்றில்லா சீரம் உண்டோ ? காற்று தான் ஆத்மா. துடிப்புதான் கடமை என்றால் நட்சத்திரம் யாதுவென யுகியுங்கள்.

735. மனிதரார் உணர்ந்து அறிவதே ஆற்றல். அன்பாக உண்கின்றீர்கள். அன்பாக நித்திரை காணும் சீரம். உன் கண்முட நித்திரை. ஆத்மா நித்திரை கொள்ளக் கண்டீர்களோ? நாடித்துடிப்பும் துடிக்கக் கண்டீர்களே. துடிப்பும் நிலைபோலா? பாவமடா சீரம். தண்டனை ஆத்மாவிற்கோ? வித்திற்குள் செடி கொடிகள் என்றால் வித்து தானே. யுகம் இருள். வித்தும் சிரிப்பே. இன்பம் வித்திடம். ஆனால் உண்டவர்களிடம் சிரிப்பைக் காணாமடா. சீரம் நீசமடா. நிச்சயம் கொள்ளா சீரம் உணர்ந்தால் உலகிற்கும் நன்மையன்றனவோ? யுகிக்க.

736. மனிதா கடமைபோல் காற்று. காற்றாடிக்கும் துணை போல் நூல். நூலுக்கும், காற்றாடிக்கும் துணை போல் நீ . உன் விஞ்ஞானம் என் காற்றைப் படம் பிடித்ததும் உண்டோ ? மனிதா உன்னிடம் சிக்கி தவிப்பதும் காற்றே. என்றால் காற்றுக்குள் யார் ? உன் காற்றோடு யார் ? என சிந்திக்காமல் எகை யாகை கூறி ஏமாற்றுவதும் ஏன்? உன் சரீரம் தான் நிலையோ? யுகி மனிதா.

737. மனிதா கொம்பு உள்ளானைப் பிறக்கச் செய்யவில்லை யாயான்யாசம். உன் தலைக்கும் மேல் ஒரு உலகம் என்கின் றாயே அங்கேயே அவன் நிலை தடுமாற்றம். இங்கோ ஒன்றும் இல்லான் நீ ஆடும் ஆட்டமோ ஆர்ப்பாட்டம். நீ ஆடும் ஆட்டத் திற்கு தூங்கு மூஞ்சியே பரவாயில்லை என உணர்.

738. ஏற்றுவதும், ஏற்றிற்றதும் ஏணி. ஏணியை மரத்தால் செய்கின்றாய். மரத்தை அறுத்தால் துண்டும், தூணூம், உத்திரத்திற்கும் உதவும். ஆனால் உன் கட்டை எவைக்கு உதவு கிறது. உண்ணும் உணவும் மணமே. உன் கழிவும் மணமோ . எவ்வாறு? சற்று யுகிக்கின்றாயா? உன்னை இணை கொண்டு உணரேன். பாசத்திற்குள் வா, பாசாங்கு போடாதே.

739. வித்திற்கும், மரத்திற்கும் உன்னை விட வீரம் உண்டு. அவ்வீரம் தான்யம் தான்யமாக. மான்யமாக குவிக்கும் வித்து. மரம் வீரம் கொண்டால் காய் கனிகளைத்தான் கொட்டும். பாவி உன்னையும் வித்தாக உணரத்தான், உதவிடத்தான் சொன்னேன். அங்ஙனத்தை நீ மறந்தாயடா உணர்வாயா?

740. நீங்கள் பூமியை நடந்தும் கழிக்கின்றீர்கள். உங்களுக்கு வாகனங்கள் எத்தனையோ வகைகளிலும் கிடைக்கின்றன. என்றால் என் யாகத்தை எப்படி அடைவாய். உன் சரீரம் அடையாது. உன் ஆத்மாதான் அடையும். அவைக்கு அங்ஙனம் வர வழி தெரியும். நீ யுகத்தில் வாழ்வதும். அனுபவிப்பதும் சிறைச்சாலையை விடக் கொடிய துன்பம். அத்துன்பம் விலக தர்மம் என்கின்ற எண்ணம் தான் உன் யுத்தி கொள்ள வேண்டும்.

741. திறன் கொண்டு ஆடும் மரம் சிரிக்கக்கண்டாயா? கனி மரத்தில் இருந்து சிரிக்கிறது. பறவையின் பசி தீர்க்க அக்கனி விளைய அதை நீயும் சுவைத்து உண்கின்றாய். பறவையும் உனக்கு உதவுதடா பாவி . நீங்கள் உங்களுக்குள் உதவியதும் உண்டோ ? எருதும் உதவி செய்கிறது. அதன் கழிவும் வித்திற்கு உரமாக உதவுகின்றன. உன் செயலும் சொல்லும் எவைக்கு உதவுகின்றன?

742. மனிதா நீ உணர்வதும் யுகிப்பதும் யாஷ்யாகம். உன் தலைக்கும் மேல் உலகம். என்றால் இனல்லியமாக யுகித்து உணர். நீ இவ்யத்தில் தண்டனைவாதிதான். உலகம் இருட்டு. உன் விருப்பத்திற்கு என் நீர் வித்து கனி யாவும் கிடைக்கின்றன. யாஷ்யத்தை யுள்ளிய இயற்கை என்கிறாய். அவை யாகை என உணர். உலகில் பணம் தான் உன் உணர்வு. பணம், பொன், பொருள் யாவும் உனக்குத் தேவை போல். ஆனால் அவையால் யுகத்தில் நீ அழிவைச் செய்வாயானால் நான் யாஷ்யத்தில் இருந்து உன்னை படாதபாடு படுத்துவேன். யாஷ்யத்தை உன் பணம் ஏதும் செய்திட இயலாது. என உணர்.

743. மனிதா யுகத்தில் யாயான்யாசவப் பறவை ஜீவராசிகளை காண்கின்றாய். யாவும் ஒற்றுமையுடன் வாழ்கின்றன. ஆனால் நீ பிறக்க ஒரு நாள் சந்தோஷம் பின் உன் ஆத்மா உன்னை விட்டு விடுபடும் நாளில் திரளாகக்கூடுவர். மனிதா இங்ஙனம் எவையும் சற்றளவும் நிம்மதி, ஒற்றுமை இல்லை. யான்யாஷிசம் உன்னைக் கணக்கெடுக்கும். என்றால் அங்ஙனத்து வாதி நீ. அவையில் உன் தவறால் இவையில் நீ. இங்ஙனம் நாற்றமடா. அங்ஙனம் தான் மணம். நீர் மணக்கக் கண்டாயே. வித்தும் இலையும மணக்கக் கண்டாயே . உன் சரீரம் நாறுதே. அது ஏன்?

744. மனிதா உன் அதிகாரம் சற்று. ஆனால் என் அதிகாரம் காற்று. காற்றுக்குள் நீ. இவைக்குள் நீ. இவைக்குள் இன்ஷம் சரீரம். அவைக்குள் நான் சென்றால் நீ எவை யுகிப்பாய். அதிகாரம் நீ செய்ய சாந்தமாக நான் உன்னுள் செல்ல நீ எவை கண்டாய். பிணிதான் காணும் உன் சரீரம். அவைக்கு மருந்தும் உண்டோ ?

745. மனிதா நிம்மதி இவையத்தில் எப்படி? சிறைப்பட்ட இவையத்தில் நிம்மதியும் தான் உண்டோ ? இங்ஙனத்தில் எனைஷ்யம். எப்படி நிம்மதி காண்பாய். அங்ஙனம் தான் நிம்மதி என்பதை திடமாக நம்பு மனிதா.

746. மனிதா நீ அருந்தும் நீர், உண்ணும் வித்து இவைக்குள் இளக்கம்தான் யாவும். உண்டு தின்று நீ உண்மை, நன்மை, இளக்கம் என சிந்தித்தால் இன்பம் காண்பாய்.

747. மனிதா அன்பிற்குள் தான் ஆத்மா. ஒருவருக்கொருவர் அன்புள்ளார் என்றால் இயன்யம் காணும் உன் ஆத்மா. இன்பம் தான் கண்டது ஆத்மா. நீரும் தான் குடித்து எவை கண்டது உன் சாரீரம்?

748. மனிதா நீர் அருந்து கின்றாயே, உன் கதம்பம் உன்னை உணரச்செய்வது யாது? உணர்வாயா? மரமும் வித்தும் நீர் குடித்து தரும் பலனை கண்டாயே, நீயும் நீரையும், வித்தையும் உண்டு தின்று கண்ட பலன் என்ன? அன்பும் இளக்கமும் அற்றானே உணர்.

749. மனிதா காய்கனிகளை கடித்து தின்கின்றாய், கவிச் சொற்களை காற்றுக்குள் இனள்வம் கொள்கின்றாய். எவை யாவை பசிதீர்த்துள்ளன? காய்ககறினா? கவியும், புலமையும், ஞானமுமா? சற்று சிந்தித்துப் பாரேன்.

750. மனிதா ஆதாயம் தேடாதே. அன்பைத் தேடு. அவைக்குள் இன்பம் எனும் யாயாகம் தேடு. யாகத்தைப் பார்த்தாய் போல் என்றால் உனக்குள் அன்புதான் இன்பம் என உணர்.

751. யுவையவர்களே யுகிக்க. நீங்கள் நீங்கள் போல் யுகத்தில் . ஆனாலும் நீங்கள் தவறு என இவ்யத்தில் செய்தால் யாஷ்யாகத்தில் எழுதப்படுகின்றன. அதுபோல் நீங்கள் செய்யும் தர்மங்களும் எழுதப்படுகின்றன என்பதை மறவாதீர்கள்.

752. மனிதரார் இவ்யத்தில் நீங்கள் நீசம் எனப்பட்டவைக்குள். மான்யம் மறவாமல் இணைஷ்வம் மறந்தாயோ? உங்களுக்கு மந்திரம் தந்திரம் மான்யமா? மந்திரம் தானியம் இல்லை. தந்திரம் இணைஷ்வம் இல்லை. மண்ணும் வித்தும் கதை சொல்ல கேளேன். மனிதா நீ மந்திரம் தந்திரத்தை நம்பாதே நினைக்காதே.

753. மனிதா சற்று யுகித்து உணரேன். இயன்யம் கொள்ளேன். நீங்கள் எவை இவைக்குள் எயாள்யவம் கண்டிடீர். இயன்யம் கொள் மனிதா. இரக்கம் கொள், இனி பிணி இன்றி தப்பிக்க. உன் சரீரம் கெடாது. ஆத்மாவை யுகிக்க உணரச் செய்.

754. மனிதா உன்னால் இவையத்தில் யுகத்தில் துன்பம் என்றால் நீ செய்கின்ற, நீங்கள் செய்கின்ற நன்மை, தீமை, பாவம் இவை எல்லாம் அவையத்தில் எழுதப்படுகின்றன. அன்றும், இன்றும், என்றும் என உணர் மனிதா.

755. மனிதா நீ செய்த பாவம் நான் காண, உன் சரீர திடனால் படும் செயல், பாவம் நீ செய்ய, நான் காண, நீ யுகிக்க, உன் அதிகார பாவத்தால் உன் சரீரம் படும் பாவம். ஐயோ பாவி யுகி. யுன்யானம் எவை எல்லாம்? யுகி மனிதா.

756. மனிதா மனம் காற்று. காற்றுக்குள் நீ. இவைக்கு காற்றுக்குள் கரு. ஆனால் மனம் தான் இயன்யவம். மனம் உன் ஆத்மா. தீசை திறன் அன்றோ ? யுள்யமாக, துள்யமாக யுகிக்க அன்பும் பண்பும் மணம். மணமே தான் என உணர்.

757. மனிதா இன்பம் தான் என்றாலும், கனி கனிந்தால் தானே நீ உண்ண? உன் நாவ் உள்யாவும் இன்யம் கொள்கின்றன. இவைக்குள் இயன்யம் நீ மனிதா?

758. மனிதா வஞ்சம் தானாட வளையா நீ ஆடாயயோ? அதிகாரம் உன்னோடு தானாட, பின் உணர்ந்தாடும் உன் சரீரம். ஏன் என நீ உணர்.

759. மனிதரார் நீங்கள் இங்ஙனம் போல் தானே அன்பி இங்ஙன வாதிகள் அல்ல. அங்ஙனவாதிகள் தான். மரம், செடி, கொடி, வித்து இவைதான் அழியா பொருள் யுகத்தில் நீங்கள் யுள்ளவாதி கள் இல்லை. உதவி, உண்மை , தர்மம் எனும் இளக்கத்தால் யாஷ்யம் அடைவாய். மீண்டும் பிறவி இல்லை, அவையில் அமர உனக்கு தர்மம் தான் முக்கியம். உதவ உதவ உன் ஆத்மா ஆனந்தம் கொள்ளும் என உணர்.

760. மனிதா உன் திமிரால் உன்னுள் நான் சென்று உன் சரீரத்தை பிணியாக்குவேன். பின், முன் பின் என்றால் நான் தான். காற்றுக்குள் நான் என்றால், உன் ஆத்மாவும் காற்று. நானும் காற்று என்று உணர்கின்றாயா?

761. மனிதா சொல்லிற்குள் நீ என்றால் செவிக்குள் நானன்றோ ? உணராயோ? நான் தான் யாயான்யம் எங்கும். இங்கும் இணைஷ்யம். காற்றும், அவைக்குள் நீரும் நான். வித்துக்குள்ளும் நானே. இயள்யவம் இளக்கம் கொள் மனிதா?

762. மனிதரார் நீங்கள் எவை செய்தாலும் நான் காண்பேன். இணைஷ்வத்திற்குள் நான் நன்மைக்கு உனக்கு உதவுவேன். இங்ஙனம் சற்றுதான். ஆனால் அங்ஙனமோ ஏராளம். இனவ இனவ இயான்யமே. (உனக்கு மனம் இளக இளக தான்யம் போல் என பொருள்)

753. மனிதா உன்னால் வரும் துன்பத்தை உன்னால் தூக்க இயலுமானால், தூக்கும் இயக்கம் தர்மத்தால் அன்றி மற்ற எவையாலும் நீ அவையை இன்வம் கொள்ள இயலாது என உணர்.

764. மனிதரார் இவையில் எவையும் இளக்கம். மரம், தான்யப்பயிர் , வித்தும் யாவும் தான். அவைபோல் நீயும் இளக்கம் கொண்டால், உன் திடாஷ்யவம் ஆத்மா திடமாக யாஷ் யத்தில் அமரும். இனி என்றும் இவையத்தில் பிறவி இல்லை என உணர்.

765. மனிதா உன் உண்மை நகல், நகல் என்கின்ற இயன்யம் யாவும் யாகவம். யாகம் காண்டம். இணைஷ்ய மண்டலத்தில் உள்ளன என்பதை திடமாக திறமையாக நம்பு. உதவிட உதவு.

766. மனிதா உன் அன்பிற்குள் நான் என்றால் உன்னை , உன் உள்ளத்தை நான் திடமாகச் சென்று காண்கின்றேன். நீயோ உன் சரீரத்தை மட்டும் தான் காண்கின்றாய். இவ்வண்ணம் இய்யனம் எய்யமோ? யூகி.

767. மனிதா இவையில் தர்மம் செய்து விட்டோம்; நாம் நல்லவன். என நீ நினைப்பது அற்பனின் ஆசை போல். எதையும் யோசித்து அறிவது தான் நன்மை.

768. மனிதா நீ அறிந்து மற்றவனை கொடுமைக்கு உள்ளாக் காடே. எதையும் , எவரையும் உடன் பகைத்து பாவ தண்டனை அடையாதே.

769. மனிதரார் நாவ் நனிதமானது. அதன் திடனோ மிக அதிகம். நாவால் அழிவையும் நீ சொல்கிறாய். ஆக்கவும் நீ சொல்கிறாய். இருந்தும் அறிந்து கண்ட பலன் எவை எவையோ? உணர்.

770. மனிதா உன் சொல், உன் திமிர் சொல் எனக்கு கேட்க, நான் உன்னை, உன் சரீரத்தைத் தண்டிக்கவே செய்வேன், என்றால், அங்ஙனம் தான் இயன்யவம் என்று உதவி செய். உண்மை சொல். நன்மை செய், சொல் மனிதா. உனக்கு நன்மை .

771. மனிதா எவையரும் யுகத்தில் அங்கம், முகம் மாறுபட்டவர் என்றாலும் ஆத்மா ஒன்றன்றோ? என்றால் காற்றும், ஆத்மாவும் ஒன்று என்பது போல் தானே என உணர்கின்றாயா?

772. மனிதா உன் துள்யம் என்னிடம் தான் என்பதை திடாஷ்யம், திறமை, தைரியமாக நம்பு. உன் தர்மம், உன் தர்மச்சொல், உன் செய்கை யாவும் நான் காண என்றால் எவ்வாறு யுகிக்கின்றாய்?

773. நீ இவையத்தில் எவர் மீது அம்பை எறிந்தாலும், நான் அவையத்தில் இருந்து இன்னுசம் என்கின்ற காற்றாக வந்து உன்னை அழிப்பேன் என்றால் நடக்கும் பார். யுகிப்பாய் அன்று .

774. மனிதா நீ பின் செல்ல, உன் சொல் முன் செல்லும். உன்னை நான் அழிப்பேன் என்றால் ஆத்வ, இயாத்வ, பிரபஞ்சம் பா காண்டம். அவை மண்டலம், நான் என்று உணர். பாவச் சொல் சொல்லாதே.

775. மனிதா உனக்குள் இளக்கம் இல்லை எனில், உனக்கு துன்பம் தான். இங்ஙனம் நீ யுகிப்பதும், உணர்வதும் நன்மை என்றால் யாயான்சம் உனக்கு அங்ஙனம் உதவும் என்பதை மறவாதே.

776. இவ்வுலகில் செடியும் மரமும் நண்பன் என்றால் உங்களுக்குள் கலகமா? மனிதா யுகத்தில் கலகம் செய்யாதே. மீண்டும் மீண்டும் இவைக்குள் பிறவியும் கொள்ளாதே. நீ செய்கின்ற தர்மம், பாவம் யாவும் அங்ஙனம் எழுதப்படுகின்றன. பயத்திற்காக எழுதப்படவில்லை. உன் ஆத்மாவின் திருப்திக்காக எழுதப்படுகின்றன என்றால் உன் ஆத்மா உணரும் அங்கு.

777. மனிதா செல்வம் உன்னுடையது போல் தானே அன்றி உன்னுடையது தான் என உன் காலக்கணக்கோ? உன் விருப்பம் உலகிற்கு வேண்டும். உன்னை விட்டு உன் ஆத்மா விடுபடும் நாளை நீ உணர்கின்றாயா?

778. மனிதா உங்களுக்குள் இணைஷ்யம் இணைஸ்வம். இவைக்குள் வளையும் நீ, கருவுக்குள் பிறக்க வளைகின்றாய். பின் என்று வளைகின்றாய்? எல்லாம் அவன் செயல் என்று அடிக்கடி கூறாதே. உன் செயல் யாது என உணர். நன்மை போல் சற்று உனக்கு.

779. மனிதா நன்மை செய்கின்ற நன்மைவாதிகள் யுகத்தில் நீங்கள் தான். மனிதர்களால் தான் என்றால் நன்கு சிந்தித்து உணர்.

780. மனிதா யுற்றது. யுற்றற்றது. யுற்றிட்டதும் யாதுவோ? நீங்கள் உலகம் என்கையில், என் விருப்பம் தான் யாவும் என நினைக்காதீர்கள். நான் பார்க்க நீங்கள். நீங்கள் என்னைக் கண்டீர்களா? காற்றிற்கும் முன் யார்? யுகி.

781. மனிதா வெகுதூரம் உன் கண் பார்க்கும். ஆனால் அத்தூரத்தில் இருந்து உன்னைக் கூப்பிட்டால் உன் காதும் கேட்குமா? சற்று சிந்தித்துப் பார்.

782. மனிதா யாகத்திற்கு உன் ஆத்மாதான் வித்து. யுகத்திற்கு யாஷ்யாக வித்துக்களே நீங்கள். உண்கின்ற தானியம் அவை உண்டு களித்த உன் வித்தும் யாஷ்யாக வித்தே என உணர்.

783. மனிதா உனக்குள் ஓடும் இரத்தம் இனவம். உட்பும் நீரும் உனக்குள். ஆனால் அவ்நீரும், இரத்தமும் நின்றால் உன் நிலை என்ன? என உணர்கின்றாயா? மரம் காண்கின்றாய். நீரின்றி அவை மடிந்தாலும் பின் அவை பொருள் மணக்கக் கண்டாயா? நீ யுகத்தில் இருந்து விடுபட்டால் உன் ஆத்மா யாயாள்வம் செய்கின்றது. நீ இளக்கவாதியாக இருந்தால் இவ்யுகம் உனக்கல்ல. யாஷ்யாகத்தில் இடம் பொருள். செல்வத்தைக் காண்பாய். இவ்யம் உனக்கு சற்றும் சொந்தமல்ல. கடமையைச் செய். கலகம் செய்யாதே. உனக்குள் யான்யானவப் பட்டதும் நான் என்றால் நீ யுகிப்பது யாவும் பசுமையான புல்போல் இருக்க யுகி.

784. மனிதா உனக்குள் உலகம் போல் யான்றும், சான்றும், சான்றனவா? சூரியனைத் தெளிவாகக் காண்கிறாய், நிலா இருளில் பிரகாசிக்கக்கண்டாய். நட்சத்திரத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தாய். அவையாவும் நிலை. காற்றும் சிரித்து விளையாடிய வண்ணம். அவைக்குள் உன் ஆத்மாவும் சிரித்தவண்ணம். என்றால் துள்ய சரீரம் இன்யமா? காற்றின் நிறம் காணாத நீங்கள், ஆடும் ஆட்டமோ ஆகா! அழகிற்கும் நிகரில்லா அறிவை தொலைத்து விட்டாயே, மனித குலமே உணர்.

785. மனிதா எள் ஞானம் கொள்கின்றன. கடுகும் ஞானம் கொள்கின்றன. நீ உன்னை யுகித்தால் என்ன? நிதானம் இன்றி துன்பப்படும் ஆற்றல் காற்றா? சரீரமா? சிந்தித்து யுகித்தால் நிலையுண்டு தானே. யுகி.

786. மனிதரார் உணரவே இவ்யுகத்தை . இவ்யுகம் இருள். நீங்கள் இருப்பதும் இருள் தான். இங்கு எவை உண்டும் எவை கண்டீர்கள்? அவைப்பிழை, இவையில் பிறவி. பிறவிக்குள் பிறவியை நிச்சயித்ததும் யார் என யுகிக்கின்றீர்களா? யுகிக்கலாம் தானே நீங்கள்.

787. மனிதா பறந்து திரியும் பறவையின் ஞானம் அன்புபோல். உங்கள் ஆத்மாவும், ஞானமும், அன்பும் கொண்டதே என்பதை அறிவதும் எப்போது? சரீரம் உணர்ந்தால் உலகிற்கே நன்மை என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள்.

788. மனிதரார் உணரும், அறியும் ஆற்றல் திறன் உங்களிடம் தான். பணம் பாசாங்கம். பிறரை அழியச்செய்யும் பணம் பின் உன்னையும் அழியச் செய்யும். உன் சரீரத்தை அப்பணம் படாதபாடும் படச்செய்யும். திமிரால் வந்த பணம் திறன்றி தான் போகும். திறன்றி போவதும் முதலில் சரீரத்தான் என திடமாக, ஆழமாக, அழுத்தமாக யுகித்தால் நன்மைதான். என உணருங்கள் நீங்கள்.

789. மனிதரார் நீங்கள் உலகில் பிறக்கின்றார் போல். பின் என்றும் இருக்கின்றீர்களா? சிந்தித்து அறிந்தால் நன்மை. வீரம் கொண்ட சரீரம் கண்டபலன் எவை? வீரம் தேவை. அது அன்பாக, அறிவாக, தெளிவாக இருக்கட்டும். பிறர் என யுகிக்காமல் நாம் என யுகித்தால் சரீர வீரம் சற்று நன்மை காணும். சரீரம் யுகத்தில் நிலையற்றது தானே. யுகித்தால் உணரலாம் நீங்கள்.

790. மனிதா உலகிற்குள் ஆற்றல் திறன் கொண்டது உதவியும், உண்மையும், நன்மையும், நம்பிக்கையும் தானே. உயர்ந்தது அறிவே என்றால் இன்பவ துள்யவத்திற்குள் திரன்யவத்திற்குள் யாரார்? இங்ஙனம் இருள். இங்ஙனம் கூடிவாழும் இனம் யாது வென நீங்கள் சிந்தித்தால் தாராள விடை கிடைக்கு மன்றோ ? யுகிக்கவே நீங்கள்.

791. மனிதரார் உணருங்கள். மான்யம் தர்மம். தானியம் இன்பம். தானியத்திற்கும், மானியத்திற்கும் மந்திரம், தந்திரம் இல்லை என்றால் இவன், இவள் கடடை மண்ணிற்குள் புகும் என மந்திரம், தந்திரம் சொல்வதும் இல்லை . என்றால் ஏன் என யுகிப்பார் யார்? உதவியில்லா மந்திரம் ஊர் ஊராய் சுற்றும் வெறி நாயினும் கேடே என்றால் திடமாக யுகியுங்கள் நீங்கள்.

792. மனிதா நீ செய்தாய் காற்றாடி. நான் உன் காற்றாடியில் சேர்ந்து ஆடினேன். காற்றாடி ஆடினால் திறன் கொண்ட சிரிப்பு. அக்காற்றாடி அறுந்து விட்டால் உடனே சலிப்பு தானே பாவம். காற்றாடியா? நீயா? சிந்தித்துப் பார்

793. மனிதா அறிவை அன்பாக்கினால் ஏகபோக நன்மை. அன்பும், பண்பும், பாசமும் கரும்பு எனும் வித்திடம் கண்டாய். அவைபோல் நீயும் கொண்டிடால் இவ்வுலகிற்கு பசுமையே. பசுமையான பஞ்சின் நிறம் வெண்மையே என உணர்.

794. மனிதா தீடாஷ்யத்தால் இவையில் நீ எவை எவையோ செய்கின்றாயே. ஆனால் நான் உன் தீடாஷ்யத்தை இன்சத்தால் இயள்யம் கொண்டு உன்னை பழிவாங்குவேன். நான் காற்று. நீ எப்படி?

795. மனிதா எதையும் கதையாக கமராதே. கணக்காக மாறாதே. அவையாக மாறு. சுகமாக இவையில் இருந்து விடுபட்டு அங்ஙனம் அமரயுகி. இன்யாசிசம் கொள். இளக்கத்தால் அமைதி என நம்பு.

796. மனிதா உன்னை நான் எப்படியும் கண்டு கொள்கின்றேன். ஆனால் என்னை நீ காண இயலாது. உன் ஆத்மா காணும். நீ இளக்கம் கொள் மனிதா.

797. மனிதா யுவையில் நீ ஒருவனை ஏமாற்றுகின்றாய் என்றால், பின் ஏமாற்றியவனிடமே பசி எனவும், துன்பம் எனவும் உழல்கின்றாய். மனிதா இயல்புவம் உன் மனமா? உன் சரீரம் பிணி கொள்ளும். ஆதலால் என்றும் நீ பிறரை ஏமாற்றாதே.

798. மனிதா அவையில் பிழை. இவையில் பிறவி. பிறவிக்குள் பிறவி. வித்துக்குள் வித்து இளக்கம். நீயும் அவ்வாறு இளக்கமாக இருந்தால் உன் ஆத்மாவிற்கு நன்மை என யுகி.

799. மனிதா இன்சம் என்கின்ற இயல்புவம் கொண்டதும் நீரில் மலர்கின்ற மலரும் தாமரை மலரானால் உன் உள்ளத்திற்குள் கதம்பம் மலர்ந்து உதவிட காணோமே, ஏன்? நீ யுகி.

800. மனிதா நீ நேசிப்பதும் நன்மை, நீ செய்வதும் நன்மை என்றால் காண்பார் யாகவர் . யுகவர் காண்பது என்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. யாகவர் அறிவார் என நினை.

801. மனிதா நன்மையின் பலன் பின் தான் வரும். ஆதலால் நீ என்றும் கலங்காமல் நன்மை செய்து வா. அதனால் நீ இருக்கும்வரை நன்மைதான் அடைவாய் என்பதை மறவாதே.

802. மனிதா நம்பிக்கை என்பது நீருக்குள் இருக்கும் மீனைப் போன்றது. கொழுத்த மீன் துள்ளி கரையில் விழுந்தால் யாருக்குச் சொந்தம்? உனக்கா இல்லை பறவைக்கா? மீன் சிறியது தான். அதன் பொருள் பல. எவை என உணர்.

803. மனிதா உப்பு இல்லாப் பொருள் எவையானாலும் ருசி உணர்ந்த உன் நாவ் ஏற்காது. இருந்தும் உப்பு கரைந்து கடமை செய்து விட்டது போல், நீர் அருந்துவது போல், இந்த அற்புதச் செயலையும் அறிந்து கொள் மனிதா.

804. மனிதரார் உங்களில் அகம் கொண்டான் ஒருவன் என்றாலும் அவனை அழிப்பது அநீதி. அவன் ஆணவம் எப்படியும் அழியும். நீ திருந்து. நன்மை செய். அது உனக்கே நன்மை .

805. மனிதா நன்மை செய். செய்பவனுக்கு அறிந்து செய். நன்மையை இவ்யுகத்தில் உன்னால் தான் செய்யமுடியும். அன்பாகச் செய். பயம் வேண்டாம். புண்ணியம் உனக்கே.

806. மனிதா உண்மைக்கு யுகம் சாட்சிகூறும் என்றாலும் யாகத்தின் பதில் கிடைத்தால் தானே யுகத்திற்கு நன்மை . எதையும் நீ அறிவது கடினம் தானே?

807. மனிதா எவர் மீதும் வஞ்சம் வேண்டாம். பிறப்பில் எவரையும் வஞ்சம் தீர்க்க வந்தவன் என நினைத்து நீயாக ஒருவனை வஞ்சம் தீர்க்காதே. எவர்க்கும் உதவியாக இரு. அது உனக்கே உதவி என நம்பு.

808. மனிதா யுகத்தில் பொருள் சேர்த்துவிட்டால் மட்டும் நீ பணக்காரன் அல்ல. இவையில் உதவியவனே, யாகத்துப் பணக்காரன். ஆதலால் நீ உதவியை செய்து உண்மையை உணர்.

809. மனிதா இது பகை இல்லா உலகம் இல்லை. ஆசை இல்லா இவன், இவள் அல்ல. இருந்தும் இவன் இவள் கண்ட பலாபலன்கள் எவை எவையோ?

810. மனிதா உதவியது போல் உன் நாடகம் என்றால் இவை திசைமாறிட இகை யுகவாசியாகின்றாய். உதவுவதை தடுப்பவன், தடுப்பவள் பெருங்குழி காண்பர். அது அங்கும் இங்சனமும் ஆனதா? உணர். உதவியைத் தடுக்காதே.

811. மனிதா எவரும் இறந்தால் மறக்கின்றாய் விதி என்று. விதி என்றால் என்னவென்று உணர்வாயா? இறந்தால் எழுப்ப எவையராலும் இயலாது. ஆத்மா எங்கு? உணர்.

812. மனிதா துப்பித்து துதுப்பித்து தான். யானை பெரியது. அவை வாய் கண் சிறியது. அவை துதிக்கை தானாட, அவையும் அவைக்கு முக்கியம் யன்சம். வீரம் அவை துதிக்கைக்கு என்றால் உன் இயல்வவம் என்ன என உணர்.

813. மனிதரார் நீங்கள் சாடையாக கடைக்கண்ணால் பார்த்தும் எவ்வவம்? நான் நேராக யாயாசத்தில் உன்னைக் காண்கின்றேன். உன்னை நான் நன்மையாகத்தான் பார்த்தும் என் செய்ய? நீ உணர்வாயோ?

814. மனிதா தத்துவம் என்பது பெரும் உதவி. உன் அறிவு, அது தெளிவாக இருந்தால் யாவும் தத்துவமே. யாவும் யாவு மாகுமா? உணர்ந்து பார்.

815. மனிதா இவையில் நீ பாவம் என ஒன்று செய்தாலும் உனக்கு துன்பப்பிறவி தான் என்பதை திடமாக நம்பு. இவைக்கு இது கதையில்லை என உணர்.

816. மனிதா பிறவி என்றாலே நீசம்தான். என்றும் இவையில் அமைதி இல்லை என உணர். பிரபஞ்சம் ஆதிக்கம். பெரும் இயல்புவம் கொண்டது என திடமாக நம்பு.

817. மனிதா உன்னால் இயன்றால் நீ யாயாஷ்யத்தையும் உணர்ந்தால் போதும். என்றால் உன் ஆத்மா கண்டவை. உன் சரீரம் காணாதது தானே என்பதை யுகி.

818. மனிதரார் உங்கள் செயலை நீங்கள் உணர்ந்து இளக்க மான அன்பும் உதவியும் செய்யுங்கள். நான் காண்பேன். உன் ஆத்மா உணரும் பார். தெரியும்.

819. மனிதா ஒருவனை பகைக்கவும், ஒருவனை அழிக்கவும் ஒரு போதும் நினைக்காதே. சொல்லாதே. அதனால் அழிவு.. அப்போதே காற்றாக உன்னை ஒட்டிக்கொள்ளும்.

820. மனிதா அறிந்தும், தெரிந்தும் நீ யுகத்தானுக்கு உதவி செய். செய்த உதவியை நீ பெரிதாக நினைக்காதே இவன் யோசிப்பான். புரிவான். இருந்தும் அறிவார் யார் .

821. மனிதா நாய்க்கு நீ ஒருநாள் உதவிட்டாலும் அது உன்னை அதன் குணம் உள்ளவரை மறக்காது. நேசிக்கும். பழகும். பழிவாங்குவதும் அரிதே.

822. மனிதா ஈ என்றால் நாங்கள் பிறரை கெடுக்கவும் மாட்டோம். பிறரை அழிக்கவும் மாட்டோம். இங்ஙனம் உன்னைக் கண்டால் பொல்லாத பாவியாக திசை மாறி பாவம் சேர்க்கின்றாய் என்றால் உனக்கு தண்டனை என உணர். நன்மை எங்கே மனிதா?

823. கரையான் யுவையவனைக் காணும் என்றால் எறும்பு கரையானைப் பார்த்து 'ஏ கரையானே அவனைத் தின்ன யூகிக்காதே. எங்களை வேண்டுமானால் தின்று பசி தீர்த்துக் கொள்' என்றால், மனிதா அவைக்கு இளக்கம் என்றால், உங்கள் மீது உங்களுக்கு இளக்கம் இல்லையா?

824. மனிதா இவையில் உன்னால் என நண்பன் (எறும்பு) ஒருவன் இறந்து விட்டால் நாங்கள் படும் துயரம் கண்டாயோ? எங்களின் ஒற்றுமை கண்டாயா? கண்டு நீ உணரமாட்டாயா? யூகித்து உணர் மனிதா.

825. மனிதா உதவி செய்வாய் நீ என்று நாங்கள் (எறும்பும், தேனீயும்) இப்படி எல்லாம் செய்தும் காட்டுகின்றோம். ஆனால் நீ எவையோ கூறுகின்றாய். அப்படிச் சொல்லாதே. எங்களை நீ உணர் மனிதா.

826. மனிதா உதவி நீ சொன்னாலே நான் உனக்கு இயல்பனு ச மாக எழுதுகின்றேன். உனக்கு பின் பிறவி யுகத்தில் இல்லை. என்பதை தைரியமாக நம்பு.

827. மனிதா மரக்கிளையில் இருக்கும் யாவையையும் நான் என் யாஷ்ய நீரால் கழுவுகின்றேன். காய், கனிகளையும் கழுவித் தருகின்றேன். ஆனால் உன்னைத்தான் கழுவ முடியவில்லை. ஏன்? நீ நீசம். உனக்கு இங்ஙனமும் அதிகாரமா? யூகியடா நீ.

828. மனிதா, உள்ளத்தில் எப்படி ஆழமாக நன்மையைப் பதிக் கின்றாயோ, அவையால் உன் சரீரத்திற்கு சற்று நன்மை. உன் ஆத்மாவிடமிரு எப்படி சொல்வது? அவை அன்பு என நீங்கள் தெளிவாக, திடமாக நம்புங்கள்.

829. மனிதராரே நாம் என்கிறார் இங்கு எவரும் இல்லை . நாம் என்கின்றாரை தேடியும் பார்க்கின்றோம், காணோம். இவ் யுகத்திற்குள் யாவரையும் உயர்ந்தவர் போல் யூகிக்கவே நீங்கள்.

830. மனிதா இருக்க இன்பமாக, இளக்கமாக, இயன் யவமாக உதவு. உதவி செய். இன்பம் சற்று காண்பாய். யாஷ்யம் யாவும் பார்க்கின்றன. உதவிட யுகி.

831. தர்மம் என்கின்ற உன் எண்ணத்தால் தர்மம் என்கின்ற இளக்கம் நீ கொண்டால், உன் தர்மம் யாவையையும் உணர்ந்தே உன்னை யாஷ்யத்தில் அமரச் செய்கின்றேன் என்றால் சிந்தித்து உணர்.

832. மனிதா நீ அங்ஙனம் வர பசுமை கொள். உதவி சொல், உதவி செய். உண்மை பேசு. ஊக்குவி. உள்ளத்தை சுத்தமாக வை. பிறரைப் பகை கொள்ளாதே. அவ்ஞானம் கொள். இவை யாவையையும் நம்பு. உதவிட யுகித்தும், செய்தும் நம்பு. உனக்கு நன்மை.

833. மனிதரார் என்கிறவர்களே திறமை என்கின்ற எண்ணம், திடன் என்கின்ற எண்ணம் திடமானால் உனக்குள் நீ இன்பம், அமைதி காண்பாய் போல் இவ்யத்தில் சற்று என உணர்.

834. மனிதா என் பார்வை உன் மீது பட, உன் எண்ணம் என் மீது படாதோ? யுவையவர்களே நீங்கள் அங்ஙனம் பட்டவர்கள். இணைஸ்தம் கொள்ளுங்கள். இவையில் பாவம் செய்யாதீர்கள்.

835. மனிதா நீ உணர். பக்குவம் இதுவே என உணர். பானை. பானைக்குள் நீர். அவைக்குள் அடியில் நெருப்பு. பானைக்குள் இன்சம் தானியம். நீர் , தானியம், அவைக்குள் உப்பு என்றால், நீ கண்டதும், உண்டதும் தான்யம் தானே? உப்பும், நீரும் எங்கே ? யுகி.

836. மனிதா யுகத்தில் எல்லாம் அவன் செயல் எனக் கூறாதே. தர்மம் செய்கின்றவனை நீ தடுக்காதே. பின் எவையாவையோ காண்கின்றது உன் சரீரம். அவைதான் பிணி என உணர்.

837. மனிதா யுகத்தில் உன் தீடாஷ்யம் கொண்ட சரீரம் என்று இளக்கம் கொள்கின்றனவோ, அன்றே நீ இன்சாசிசம் பார்க்கின் றாய். துன்பத்தைத் தாண்டி விட்டாய் என பொருள்.

838. மனிதா சொல்லிற்கு பு. செயலுக்கு காய். இன்சத்திற்கு கனி என்றால், இவை அவைக்குள் வித்து என்றால் யுகித்தால் தெரியும் பொருள்.

839. மனிதா நான் உன் ஆத்மாவிற்கு நண்பன். உன் சரீரத் திற்கும் நண்பன் போல் தான். ஆனால் ஆத்மாவும், சரீரமும் இவையில் நீசமா? சரீரம் மறந்தது போல் ஆத்மாவும் மறந்தால் உன் நிலை என்ன? யுகி.

840. மனிதரார் நீங்கள் செய்த பணம் தான் இவ்யுகத்தில் உயர்ந்தது என்றால், சற்றே தூவிய தூசி பொருள் தங்கம் எவ்வண்ணம்? யுகித்துப் பாருங்கள். உண்கின்றாய் அல்லவா உணர்கின்றாயா மனிதா?

841. மனிதா நான் யாஷ்யத்தில் இருந்தும் உன் மீது எவ்வளவு அன்பு கொண்டுள்ளேன். ஆனால் நீ இவையத்தில் நரியை விடக் கொடியவனாக உள்ளாயே. என் செய்யும் யாகம்? யூகி.

842. மனிதா நீ ஆடு . அன்பாக ஆடு. அதிகாரத்தால் ஆடாதே. பின் உன்னை நான் ஆட வைக்க என் செய்வாய்? காற்றுக்குள் நான் ஆடும் மரம் பார். அவ்வண்ணம் உங்களால் இங்ஙனம் என்றும் இயலுமா?

843. இவையத்தில் துன்பம் என்றால் உன்னால் தான். உனக்கு துன்பம் என்றால், உன் திடாஷ்யத்தால் என்றால், உன் சரீரத் தின் திமிரால் தான். இவையிலும் நீ பாவம் என்றால் இது எப்படி என யூகிக்கின்றாயா?

844. மனிதா உன் மனம் , உன் எண்ணம் இங்கு எங்ஙனம் யூகித்தாலும் நான் காண்பேன் என்றால் இயல்பியம் எங்கு? நான் என்பது எதுவென உணர யாகத்தை நோக்கு. தெரியும் பார்.

845. மனிதா இவையத்திற்குள், உனக்குள் அதாவது உன் காற்றுக்குள் நாங்கள் என்றால் அன்பு என்கின்ற காற்றுக்குள் நாங்கள் என்றால் அன்பாக யூகித்து உணர் தெரியும்.

846. மனிதா ஊதி யாவும் கண்டாய். ஊதியதும் உடைந்தால் எது கண்டாய்? ஊத, ராகம் உடைய யாவை? எகை எகையோ? இன்யனம், என்யனம் எங்கு? இன்யம் தான் சொல்ல, இளக்கம் தான் வலிமை மனிதா.

847. நீருக்குள் தானிருக்கும் மீனும் நிம்மதி கண்டிட கதை உண்டா ? நீ எங்ஙனம் கொண்டாய்? ஏறும்பும் சிறியது பார்க்க. அது எங்ஙனம் கொண்டும் தனக்கு தானியம் எவையும் சேமிக்கின்றன. ஆனால் நீ எவை தேடி வைக்கின்றாய்? உணர் மனிதா.

848. மனிதா எவையையும் திறன்படச் சொல்லும் நீ வஞ்சுகன் என்பதே இவ இயகம். ஏன்? எதற்கு? நீ வளர்த்துப்பார் இவனை. மனிதன் எவ்வண்ணம் என உணர்.

849. மனிதா சொல் சிரிப்பது போலானால் உன் பல் முகம் யாவும் சேர்ந்து சிரிப்பது போல். மற்றவர்களுக்கு உதவி. அது தான் நன்மை என உணர்.

850. மனிதா அறிவுரை தான் கூறுவர் எவரும். அறியாமை எனக்கூறும் நாவ் இல்லை. இல்லாப் பொருளுக்கு இவன் எவை யாவை எனக்கூறுவானோ? அன்பு, அறிவுரை எவனிடம் உண்டோ , அவன் தான் சத்தியன் என உணர்.

851. மனிதா யாகம் காண்கின்றாய். யாவையும் மறந்து சூரியனை வணங்குவது போல் வணங்கி விட்டால் மட்டும் உன் மனம் இளகி விடுமோ? நீ நன்மை செய். உன்னை அறிவதும் காற்று என நம்பு.

852. மனிதா உண்மை எது என அறிந்து வணங்கு. வணக்கம் எனக்கூறி நீ அநீதிக்கு வணக்கம் செய்யாதே. உன்னை அறிவார் தெரிவார் உண்டு.

853. மனிதா, நன்மை, நற்பலன் செய்பவனையும், நல்லுள்ளம் கொண்டவனையும் நாவ் சொல்லும் சொல்லால் உணரலாம். யுகத்தானே நன்மை எது என்றால் உண்மையே என உணர்.

854. மனிதா அன்புடன் அறிவுரை , நட்புடன் உதவி, இவை யவை ஞானம். பொறுமையுடன் இருக்க புண்ணியமே ஞானம். உணர்வாயா?

855. மனிதன் எனப்பட்ட ஆண், அவையக பெண் இவையவர் கள் தான் யுகத்தில். யுவையவர்கள் ஏன் இங்கு? எதற்கும், எங்கும் இவையில் இன்பம் எனக்கண்டான், கண்டாள் எவையரும் உண்டோ ? யுகி.

856. மனிதா உதவிக்கு வழிகாட்டு. உயிர் அழிய வழி காட்டாதே. அழிவைக் காட்டியவனுக்கு பெரும் தண்டனை உண்டு. கொடுப்பது யாகம். விதையில், வினையில் துன்பப்பிணி என உணர்.

857. மனிதா உன்னை நீ உணர்ந்து உதவி தர்மம் யுகிப்பா யானால், இவ்யுகம் எவை எவையோ இன்பம் காணும் என்பது பொருள் என்றால் சிந்தித்து உணர்.

858. மனிதா சொல் வலிமை எவ்வாறானாலும் அது உதவிக்குத் தான் வேண்டும். அச்சொல் உதவினால் யாஷ்டிசம் யுகிக்கும். தீறன்படும். உன் அன்பு இருந்தால் இவை எல்லாம் செய். உதவ உதவிட உதவியே என உணர் மனிதா.

859. மனிதா நீ உன்னையே கழுவினால் போதுமா? உதவியை தவறவிட்டு போகும் உன்னை இவன் கழுவியும், வேஷம் கட்டியும், அவசரீரம் அக்கினிக்குள்ளும், மண்ணுக்குள்ளும் தானே? மறந்தாயோ நீ?

860. மனிதரார் நீங்கள் இவையத்தில் இணை கொள்ள, நாங்கள் யாயாஷியத்தில் இருந்து காண, நீ செய்யும் எவையையும் நாங்கள் காண்கின்றோம். யுவையவர்களே துன்பம் வரும் முன். பின் அது உன்னை இணைஷ்யம் கொண்டு தாக்கும். ஆதலால் பாவம் செய்யாதே.

861. மனிதா யாஷ்யாசம், யாகம், இவ்யவம் இணைஷ்யம் இப்படி காண்டமும் உன்னை இயல்யவம் கொள்கின்றன என்றால் நீங்கள் பகை பாவம் கொள்ளாதீர்கள், பிறரை அழிக்க என்றும் நினைக்காதீர்கள். நீங்கள் நன்மை பெற்றிட உதவி செய்யுங்கள்.

862. மனிதா உள்ளத்திற்குள் ஒன்று வைத்தும், உள் நாவில் ஒன்று வைத்தும், வெளி நாவால் ஒன்றை உளறிவிட்டு உன்னையும் உலகையும் அழிக்கச் செய்யாதே. யுவையவர்களே நீங்கள் உண்மையாக பேசி அன்பாக இருங்கள்.

863. மனிதா என்று உதவி என்கின்ற எண்ணத்தை உன் உள்ளத்துக் கதம்பம் யுகிக்கின்றனவோ அன்றே நீ நன்மை அடைகின்றாய் யாஷ்யாகத்தில் என நம்பு.

864. மனிதா பஞ்சம் காண்கின்றாய் யுகத்தில் . அவையும் யுவையத்திற்குள் யள்யவம் தானே. ஏன்? அவ்யவம் பசுமை கொண்டது. இவை இணைஷ்யம் எங்கே? மனிதா பசுமையான ஆதிக்கம் அன்புதான். இளக்கம் இன்பம் என நம்பு.

865. மனிதா மண்ணிலே விதவிதமான வித்துக்கள். ஆனால் உன் வித்து இரண்டு. அவை பார்த்தும் மகிழ உண்டும் மகிழ ஆத்மா ஒன்றே என யுகி.

866. மனிதா யாகம், யாஷ்வம், யாஷிசம் என்றால் உனக்கு மேல் தெரியும் உலகம் என்று பொருள். அங்குள்ள நீர் , நட்சத் திரம், காற்று, சூரியன், நிலா இவையாவும் உன்னைக் கண்டு பயப்படுகின்றன. இவையில் உன்னை விட அறிவுள்ளவை மிருகம், பறவை, மரம், வித்து. இவைகளுக்குள் இளக்கம் காண் கின்றேன். உனக்குள் இளக்கம் எங்கே மனிதா?

867. மனிதா எள்ளுக்கும் இளக்கமடா. உனக்குள் இளக்கம் எங்கே? தொலைந்து விட்டால் தேடும் பணம் தான் உன் நிலையா? உன் இயான்யம், உன் இளக்கம் எங்கே? உங்களுக்கு இங்ஙனம் வேண்டாம். உன் சரீரத்திற்கு இளக்கம் கொடு. உன் ஆத்மாவிற்கு அங்ஙனம் அமர இடம் தேடிக்கொடு.

868. மனிதா சாக்கடையில் விளையும் வித்தையும் நீ தாராள மாக உண்கின்றாய். சேற்றில் விதைத்து வளரும் வித்தும் அழகாகத்தான் உள்ளன பார்ப்பதற்கும், அதை உண்பதற்கும். ஆனால் பார்த்தும், உண்டும் வாழும் இவன் செயல்கள் தான் சரியில்லை. இட்டிடார் இட்டார் இல்லை இவையில்.

869. மதம் இல்லா இணைஷ்யவாதீ என்கின்ற நீங்கள் நீர் அருந்தும்போதும், உங்கள் சரீரம் நீராடும் போதும் எவை உணர்ந்தீர்கள். அதுபோல் உங்கள் மனம் என்கின்ற குணம் இருந்தால் யுகத்திற்கு எவ்வளவோ நன்மை என்பதை உணருங்கள்.

870. யுவைய்யவர்கள் நீங்கள் சிறையில் வாழ்கின்றீர்கள். உங்களுக்குள் இனன் யவப்பட்டது இங்ஙனம் இல்லை. உங்களுக்கு இனன்யவப்பட்டது யான் யாசம். உண்மையின் நிழல் உப்பு என உணர் மனிதா.

871. மனிதா காற்று இன்றி காற்றாடி பறக்குமா? பறக்கும் காற்றாடியின் துணை நூல். நூல் அறுந்தால் காற்றாடியின் நிலை என்ன என உணர்ந்தாயா? இங்ஙனம் பறப்பது உன் ஆத்மா. காற்றிற்குள் ஈழப்பட்டது உன் சரீரம். அவ்சரீரம் உணர்ந்ததும், அறிந்ததும் உங்களுக்கும், உலகிற்கும் உதவி என்றால் உதவ உன் ஆத்மா மகிழ்ந்து சிரித்து யாஷ்யம் வரும் என உணர்.

872. மனிதா உனக்குள்ளும் காற்று. உன் விருப்பம் எவைக் குள்ளும் காற்று என்றால் உன் கண் கண்டதா? காற்றாடி ஆடக் கண்டாய். யாயாள் யம் வா மனிதா. இவ்யம் இருட்டு. அவ்யம் பிரகாசிப்பு என்றால் நம்பு. உண்மை இதுவென உணர்.

873. மனிதா நீ நீரில் கால் வைத்தால் வெந்து போவாயா? நீரின் குளுமை எவ்வண்ணம்? நீ நீரில் தான் ஊறுகின்றாய். நீர் தான் முற்றிலும் அருந்துகின்றாய். அறிந்தும், அடைந்தும் உண்மை எதுவென உணரச் செய்யும் ஆத்மாவை சிதைக்கின்றாய். ஆத்மாவின் கதி உன் சீரம் உணரவில்லை . ஏன் என நீ சிந்தித்து உணர்.

874. பசுமை என்கின்ற எண்ணம், குணம் யுகத்தில் பிறக்கும் குழந்தையிடமும், சுமை கொண்ட தரையில் முளைக்கும் புல்லிடமும் மட்டும் தான் உள்ளன. ஆனால் வளரும் உன்னிடம் இல்லை என திறனாக உணர்ந்தோம் என அறிவாயா மனிதா. நீ திறன்பட யுகிப்பாயானால் உணர்வாய்.

875. மனிதா இவ்வுலகம் தான் சொர்க்கம் என நினைக்காதே. நரகம் தான் இவ்வுலகம் யாவும். இவையில் இருட்டும் வெளிச்சமும் காண்கின்றாய். மனிதா நீ இருந்த இடம் உன் ஆத்மாவிற்கு மட்டும் தான் தெரியும் என்பதை மறவாதே.

876. மனிதா உப்பை உண்டும் உதவியும் உண்மையும் உனக்குள் வருமா? பாசம் உப்பு என்றால் பணம்தான் உனக்குள் ஏராளமா? உப்பின்றி நீ வாழ்வாயா? அதுபோல் யாகம் இன்றி உன்னால் வாழ இயலுமா? உணர்ந்து பார்.

877. மனிதா கடுகும் இயன்யம். அவைக்குள் இளக்கம் என்றால், உனக்குள் இளக்கம் எங்கே? எதற்காக அகம் கொள் கின்றாய்? உங்கள் ஆத்மா திருப்திக்குள். சீரம் அவை கெடும். நீங்கள் நன்மையையே நினைபுங்கள். நன்மை .

878. மனிதா எக்காற்றும் ஏகாந்தம் இவல்லியம் போல் . காய் கிளையில். அவை விழு காய் உனக்கு என்றால் கிளை எனக்கா? உனக்குள் ஊக்குவித்த கனி உன்னை உணரச் செய்தும் மனிதா நீ உணர்ந்தாயா?

879. மனிதா பசுமைக்குதான் உன் ஆத்மா ஆசைகொள்ள வேண்டும். ஆதலால் நீ இங்ஙனம் கலகமும், வஞ்சமும் செய்யாதே. மீண்டும் இவ்யம் தள்ளப்படுவாய் என உணர்.

880. மனிதா இவ்யத்தில் காற்றும், நீரும் இளக்கம். உன் அதிகாரத்தால் அவை உன்னை பழிவாங்கும் போது நீங்கள் தடுத்திட இயலாது. உங்கள் நன்மையான யாயானம் வேண்டும். உங்களுக்குரிய அறிவுரை அன்பு மட்டுமே என்பதை உணருங்கள்.

881. மனிதரார் உங்களுக்குள் இவ்யத்தில் அன்பு என்கின்ற எண்ணம் தான் வேண்டும். யாஷ்யாகம் யாவும் இங்கிருந்து காண்கின்றாய். இவையில் சற்று பிரகாசிப்பு பின் இருட்டு. அவையில் எப்போதும் வெண்மைதான். பிரகாசிப்புதான். நான் கூறுவது யாவும் உண்மைதான் என உணர்.

882. மனிதா உன்னோடு அடை கொண்டுள்ள ஆத்மா உன்னை விட்டு விடுபட்டு யாஷ்யம் வருகின்றது. எவையாவும் நன்மை செய்தது உண்மையானால் யாயாள்வம் கொள்கின்றன. ஆனால் உன் சரீரத்தை விட்டுப்போன ஆத்மா மீண்டும் உன் இடம் அடைவதும் உண்டோ ? யுனள்வமாக உணர வேண்டும்.

883. மனிதர் இங்ஙனம் உனக்கு பசுமை என்கின்ற எண்ணம் வந்துவிட்டால் நீ சற்று நிம்மதி காண்பாய். நீ அங்ஙனம் அமர பசுமைதான் தேவை என உணர். பசுமை என்கின்ற எண்ணத்தால் தான் நீ யாத்தியத்தில் பக்குவம் அடைகின்றாய்.

884. மனிதா பேராசைப்பட்டான் நிலை எவையில் போய் முடியும் என்பதை இவையில் தான் காண்கின்றாயே . அவன் அவள் அவைக்குள் அடைவதும் எப்போது? யுகி.

885. மனிதா உன் ஆத்ம தீறன் எப்படி இயள்வம் கொள் கின்றனவோ அவ்யமே இவ்யாத்துவ எழுத்தும். அவ் ஆத்மவ யுவையவரார் என்கின்ற உலகார் யாவருக்கும் இவ்வித்து சொந்தம். உதவ உதவ உண்மையில் உன் சரீரம் உயர்வு பெறும். உன் ஆத்மா யான்யம் அடையும். என உணர்.

886. மனிதா நீ எவை யுகித்தாலும் நான் உணர்வேன் என்றால், நீ பாவம் செய்தால், உன்னால் பாவப்பட்டவன் மறந்தாலும் நான் மறவேன். உன் ஆத்மத்திற்குள் இயன்யம் நான். உன் சரீரத்தைப் படாதபாடு படுத்தும் காற்றும் நான் என உணர் மனிதா.

887. மனிதா உனக்குள் நான். உப்புக்குள் நீ. நீங்கள் உப்பின் தீறனால், உன் நாவ் எவை எவையோ இயாஷம். அவசரப் படுகின்றன. உப்பால் உதவி. உன் உதட்டால், நாவால் எவை? எகை? சற்று யுகித்துப் பார்.

888. மனிதா நீசம் எனும் இருட்டிற்குள் தான் நீங்கள், 8 என்பதை திடமாக நம்பு நீ செய்கின்ற அங்கனப்பாவம் இவையில் நீ நீசம். நீ பிரகாசத்திற்குள் அமர நீங்கள் உதவி, உண்மை, நன்மை, அன்பு கொள்ளுங்கள் நன்மை கிடைத்தீடும்.

889. மனித நீ புல் அறுக்க, பின் புல் தளிக்க, பின் நீ மீண்டும் அறுக்க, பின் புல் மீண்டும் தளிக்க, நீ எவை யாகை உணர்ந்தாய். உணருங்கள் என்றால் எவ்வாறு உணர்கின்றாய்

890. மனிதா நீ பொய் சொல்ல நான் காணாமலா? யாவும் காணவா? சொல்லவா? உன் சரீரத்தைப் பார்த்து நீ உணரேன் நான் என்ன சொல்வது? காற்றுக்குள் உன் பொய் நீசம் . நீ நீசமானவன் என்றால் யுகி.

891. மனிதா பாவம் நீ செய்ய, அப்பாவத்தால் அவையத்தில் எழுதிய எழுத்தும் அழியாது என உறுதியாக யுகித்தும், உணர்ந்தும் தெரியவே நீங்கள். தண்டனை தண்டனை தான் என்பதை உறுதியாக நம்பு.

892. மனிதா துணை செய்தும் இணை செய்தும் நீங்கள் உண்கின்றவை யுவையால் யாஷ்யாகத்திற்கும், உனக்கும் எவ்வளவு நன்மை என்பதை மரம், செடி, கொடி இவையை வைத்து யுகிக்கின்றாயா?

893. மனிதர் உன் சொல் நான் கேட்க, என் சொல் நீங்கள் ? கேட்கவே இணைஷ்யம் எனும் காண்டம். உன் அன்புள்ளம் நட்பு கொண்டது என உணர் .

894. மனிதா உயர்வு என்பது என் உள்ளம். அவ் உள்ளம் எவ்வண்ணம் இருக்க வேண்டும்? யாகவ நீர் போல் இருக்க வேண்டும். என உணர் .

895. மனிதா திறனான அறிவும், திறனான அன்பும், திறனான உதவியும் நீ செய்திட, உன் ஆத்மா செயல்பட நினைப்பது நன்மை உனக்கு.

896. மனிதா கவலை இல்லார் யுகத்தில் யாரும் இல்லை .. உதவி என்னும் பொருள் யாவும் யாகம் செய்யும் உதவியே யாகம் உதவி யுகத்தான் கண் பலன் எவை யுகா?

897. மனிதா விதி என்னும் பொருள் யாவும் யுகத்தான்கள் செயலும், சொல்லும் தான் வலிமை யுகத்தானிடம் இருந்தும் உன்னையும், அவனையும் அறிவது யார்?

898. மனிதா யாகவ எழுத்திற்கு பதில்கள் வேறு. அறிவுரை வேறு. அவ ஞானம், ஞானவ ஞானம் வேறு பொருள். அறிவார் உணர்ந்து தெரிவது நன்மை யுகா .

899. மனிதா பலூனை நீ ஊதி உடைக்கின்றாய். நான், நீ செய்யும் கொடுமை, அநீதி, உன் திமிர் , உன் தீடாஷ்யத்தை காற்றாக உட்சென்று உடைப்பேன் என்றால் அநீதி அக்கிரமம் செய்வானை யுனாஷியத்தில் இருந்து காற்றாக மாறி உனக்குள் சென்று உன்னை படாதபாடும் படுத்துவேன். என்றால் அன்று உணரும் உன் சரீரம் என யுகி.

900. மனிதா முதலில் உன்னை நீ உணர். மரத்தைப்பார். அவைக்குள் தான் புவும், காயும், கனியும், வித்தும் உள்ளன. அவை உனக்கு யுத்திதான் கூறுகின்றன. நீ ஏன் அகம் கொள் கின்றாய்? மரம், செடி, கொடி, வித்து உனக்குள் இனள்யவப் படும் உன் சரீரம் இங்ஙனம் இளக்கம் உணராதா? உன் சரீரம் இளக்கம் கொண்டால்தானே உன் ஆத்மா திடமாக யாத்துவ யாகம் வந்து அமரும்.

901. மனிதா நச்சி சொல். நனி சொல் செவியும் கேடக, உன் சரீரம் தீயவை, கொடியவை என எப்போது உணரும்? அறிந்து உண்ணுவது போல் அறிந்து பேசு. ஆதாயம் உலகிற்கு. பசுமை எது யாது என சிந்தித்துப் பார்.

902. மனிதா யுவையத்தில் உன் நிலைக்குள் யாஷ்யம் இல்லை. யாஷ்யத்திற்கு பயப்படு என்றால், நான் யாஷ்யத்தில் இருந்து. உன்னையும், உன் செயலையும் கண்டிப்பாக காண்கின்றேன் என்றால், நீ இவ்யத்தில் சிறைவைக்கப்பட்டவன் என்பதை திடமாக நம்பு.

903. கரும்பு வளர அடியில் தான் இனியது அதனை பாடம் செய்தால் ருசிக்கின்றன. அவையை நீ பலபல வகையாய் பிரிக்கின்றாய். அதுபோல் உன் நிலையைப் பிரிப்பதற்கும் யாரோ எவரோ உண்டுதானே. உணர்வாயா?

904. மனிதா மரம், செடி, கொடி யாவும் இசையாட நீ மகிழ்கின்றாய். ஆனால் அவை எல்லாம் யாகவப் பொருள். அவைபோல் உன் ஆத்மா ஆடிப்பாட யான் காணவில்லை யுகத்தானே என்கின்றது யாகம். ஏன் என உணரேன் மனிதா,

905. மனிதா காற்றாடி ஆகாயத்தில் பறக்கின்றது. நூல் உன் கையில் . காற்றாடி யாகத்தில் இவை ஒற்றுமை அதில் ஒன்று பிரிந்து விட்டாலும் நீ எதை யாதை அறிவாக உணர்கின்றாய்? அதுபோல், உன் போல் யுகத்தாரையும் நினை. அது நன்மை உனக்கு.

906. மனிதா யுகத்தானுக்கு ஆத்மா ஒன்றே. ஆனால் அவன் அதிகார ஆத்மா பலவண்ணம் போல். ஆத்மா உன்னை அதிகாரம் செய் என்று எப்போதும் சொல்வதில்லை. ஆனால் இவன் செயல்களைப் பார். உணர்.

907. மனிதா அன்பை அழிப்பவனும், அதிகாரத்தில் ஆள்கின்ற வனும் வெகுநாள் யுகத்தில் வாழ்வது அரிதிலும் அரிதே. ஆதலால் உண்மையான அறிவை நேசி அதிகாரம் வேண்டாம்.

908. மனிதா அறிவுதான் அழகு என்பது ஞானம். ஞானம் என்பது யாகம். யாகத்தின் அழகை உன்னால் என்றாவது குறைகூற இயலுமா? ஏன் என சிந்தித்துப் பார். அதுபோல் நீயும் இருந்தால் என்ன மனிதா?

909. மனிதரார் உண்மையை சற்று சிந்தித்து உணருங்கள் கடமையை இங்ஙனம் செய்ய, அங்ஙனம் உன் ஆத்மா அமரும் கண்டிப்பாக என்றால் அது அங்ஙனத்தில் நிம்மதியும் பெறும் என உணர்.

910. மனிதா தாழ்வாகப் பறக்கும் பறவை பக்குவம். தாழ்வாக நடக்கும் நீங்கள் பக்குவமோ? நீதிகள் சற்று விழுந்தால் விதி என்கின்றீர்கள். பறவையும் விழுந்தால் விதி எனக்கூறும் பறவையும் உண்டோ? யுகியுங்கள்.

911. மனிதரார் உணரவே . திடமாக அதிகாரமாக யுகி. கிரகம் பலபல சொல்லி பயம் காட்ட ஏமாற்றுகின்றவன் அறிவாளியா? ஏமாறுகின்றவன் அறிவாளியா? காற்றுக்கு கிரகம் இல்லை. உன் சரீரத்திற்கு கிரகமா? நீ செய்யும் பாவத்திற்கு நிறைய கிரகம் உண்டு என்றால் பாவத்திற்குள் உன் சரீரம் நுழைய பிணிபடு என்றால் கிரகம், கிரகத்திற்குள் நீயே யே பொய், நம்பாதே .

912. மனிதரார் யுகிக்க. குதிரை குதிரைக்கு நீ போட்டாய் கடிவாளம் . எளிதாக குதிரையின் திமிரை அடக்கினாய் இங்கு ஆனால் அவ்வாறே உனக்கும் யாரேனும் உண்டு என உன்னை நீரா உணர்கின்றாயா?

913. மனிதா உன் சரீரம் சரீரம் போல்தான். ஆனால் எறும்பு கடிக்கத்தாளாதவன் நீ. என்றால் மனிதா நீ அன்பை யுகி, அதிகாரத்தை உணராதே. எறும்பையும் உன்னையும் பார்த்தால், உயர்வுற்று எறும்பு என்றால் பாவி துள்யமாக திடமாக யுகித்து உணர்.

914. மனிதரார் என்கின்ற உங்களுக்கு இவையில் வளையும் ம் குணம் வேண்டும். பிறக்க வளாகின்றாய். இருக்க உதவிக்கு வளையுந்தாயோ? பின் சரீரம் என்று வளாகின்றது? கடடைக்கும் மேல் உன்னை நீ மறந்த அன்று வளையுந்து அவ்சரீரம் யுவையில் எதைக் கண்டது? உணர்ந்து செயல்படு மனிதா.

915. மனிதா பேசாத மரம், செடி, கொடி வித்துக்கள் யாவும் சிரிக்கக்கண்டேன். பாவி யுகத்தார் யாவான்யவ சிரிப்பும் இதுதானோ? மனிதா மரம் அறம் கொண்டுள்ளன. நீ இகை இணை கொண்டாயோ? உண்மையையும், உதவியையும் தொலைத்து விட்டதடா உன் சரீரம்.

916. மனிதர் நீ இங்ஙனம் எவையும் செய்வாயானால் மீண்டும் மீண்டும் இங்ஙனம் தான். உன் பாவத்தால் உனக்கு வரும் துன்பம் உலகிற்கே கேடு. உதவிட உணர்ந்திட உயர்ந்த எண்ணம் எழுத்து தான். இங்ஙனம் உதவி என்றால் நல்லுறவை உணர் வேண்டும் நீங்கள் அங்ஙனம் வர இங்ஙனம் இளக்கம் தான் தேவை. கலகத்தால் பிறரை கெடச் செய்யாதே. உதவியால் உயர்வு உண்டு. அங்ஙனம் வர உணர்வாய் என்றால் உண்மை தான் எழுதப்படுகின்றன. காற்றையும் நீரையும் காண்பது உன் சரீரம், அன்பும் அறிவும் கொள்வது உன் ஆதமா என்றால் ஏன் என உணர்.

917. மனிதா நீ வித்துபோலா. வித்து விதவிதம். வித்தின்றி நீங்கள் திகழ, தீறனடைய இயலுமா? வித்து யாவும் யாஷ்யத்தில் இருந்து நான் துவ அவை யுனவ யுன்யம் கொள்ள அவையாவும் மணக்கின்றன. நீங்கள் அவை உண்டு தீன்று கழித்தும் உன் சொல், செயல் எவையும் மணக்காதது ஏன்? மனிதா இனன் யவ இளக்கத்திற்குள் நீர் அருந்தும் போது உன் கதம்பம் உணர் கின்றன. உன் ஆத்மா உணர்கின்றன. உன் சரீரம் ஏன் திடாஷ்யம் கொள்கின்றன?

918. மனிதா பொய்மையால் உன் சரீரம் பிணி கொள்ளும். அவைக்குள் புழு நெளியும். புழுவும் உன்னை அழு அழு கெடுக்கும். உன் சரீரம் அணு அணுவாகத் துடிக்கும். ஆதலால் பொய் சொல்லாதே. உதவி செய்.

919. மனிதா உதடும் தனி. நாவும் தனி. ஊசியும் நூலும் தனி. இவரும் தனி. இணைஷ்யம் எப்படி என்பதை துள்யமாக யுகித்து உணர். இங்ஙனம் இவ்யம். அங்ஙனம் யாஷ்யம் என உணர்.

920. மனிதா பாவம் உன்னால் தீருவது உதவி, தர்மம் இவையால் தான். என்றாலும் பின் பிறவிதான். உதவி என்றால் உன்னால் மாற்றிட பின் பிறவியில் தான் இயலும் என்றால் யுகி.

921. மனிதா தானியம், வித்து, நீர், உப்பு, காற்று இவை யாவும் நண்பர்கள் என்றால். அவை உண்டு உன் சரீரம் கண்டிட்ட நன்மை எவை? இவை அவை வித்துக்கள் உனக்குள் இளக்கம் என்றால் உன் இளக்கம் எங்கே? அகம் அதிகாரம் கொள்ளாதே?

922. மனிதா யுனள்வம் மறவாதே. நீ அவ்வண்ணம் இருந்தவன் தானே. சிறைக்குள் புக இவையில் மறந்தாயோ? நீ உன் உதவியால் யாயாஷ்யத்தை உணரலாமே. உன் கதம்பத்தை பசுமையாக்கிக் கொண்டால் உன் ஆத்மா உனக்கு காட்டும்.

923. மனிதா உனக்குள் இனன் யவப்பட்டது காற்று. காற்றும், நீரும், உப்பும், வித்தும் நானே என்றால் இங்ஙனம் நீருக்குள் நீ என உணர்கின்றாயா? உனக்குள் காற்றும், நீரும் யான்யாசம் செய்கின்றன என உணர்.

924. மனிதரார் நீங்கள் உங்களுக்குள் உதவி செய்து மறந்தாலும் உங்கள் உதவி யாஷ்யத்தில் எழுதப்படுகின்றன. உன் அதிகாரம். அகம், திமிர் இவையையும் எழுதப்படுகின்றன என யுனள்வமாக உணர்.

925. மனிதா இவையில் அழிவைச் செய்யாதே என்றால், உனக்கு இளக்கம் தேவை என்றால், உன்னை நீ மறக்க, உனக்குள் நினைவு அங்ஙனம் இருக்க நீ யுகி.

926. மனிதா உன் வேஷம் ஒரு நாளில் உன்னையே அழச் செய்யும். அலறச்செய்யும். உன் சரீரம் பாவம். அது இவைக்குப் பட்டது தான். என் செய்யும் யுகம் என உணர்.

927. மனிதா உனக்குள் நீ இங்ஙனம் கொள்ளாதே அது கொடியது. இங்ஙனம் அகம், அப்போதே உன்னை விழச் செய்யும் யாகம் என பொருள்.

928. மண்ணும் மணக்கக்கண்டேன், மானிடா மண் கெடுவ தில்லை. என்றால் உன் மணம் எங்கே? உன் கண்ணியம் எங்கே? மண்ணா? மணலா? மணமா? உணர்.

929. மனிதா அன்பிற்கு ஆசைப்படு. நீர் ஊற்றிக் கழுவி உன்னை நீ சுத்தம் செய்தால் போதுமா? உன் உள்ளத்தைக் கமவினாயா? மனிதர்களே முதலில் உங்கள் உள்ளத்தைச் சுத்தம் செய்யுங்கள்.

930. உன் சரீரம் பிணிபட பிணி என்கிறாய். அது முன் செய்த அநீதி. பாவம். நீ செய்த வஞ்சம் என்பதை மறந்தாயோ. நீ மறக்க, நான் மறவாதவன். சுமை நீ தான் சுமப்பாய். உதவி செய். நன்மை உனக்கு.

931. தர்மத்தை முதலில் சேர்த்துக் கொள். பின் அவையால் தான்யத்தைச் சேர்ப்பாய். பின் உதவியை உண்மையாய் சொல். செய். பின் உணர். உன் சரீரம் திமிர் கொள்ளாது. உன் ஆத்மா அமைதி கொள்ளும்.

932. நன்மைக்கு உண்மையில்லை யுகத்தில் பொய்மைக்குத் தான் புகழ்மாலை ஏராளம். யுகத்தில் தித்திப்பது யாவும் புகழ்மாலை. பொய். நீர் ஓடும்போது வரும் நீர்க்குமிழி போல் அழகாக இருக்கின்றன பார்க்க. யுகம் என்று உணரும்.

933. நிம்மதி என்பது விலை கொடுத்து வாங்கும் பொருள் அல்ல. நீ செய்யும் உதவியும் உன் உண்மையான வார்த்தைகளுமே உனக்கு நிம்மதியைத் தரும்.

934. நீ நீரில் எழுதினால் அவ்வெழுத்து அழியும். அந்நீர் குறைகூறாது. அதுபோல் யுகத்தான் நீ ஒருவரையும் குறை கூறாதே. குறையின்றி உள்ளாரும் உண்டு. அறிந்து பேசு மனிதா. உன் சொல் கூடும் உன்னை .

935. விழுந்தார் எழுவார். எழுந்தார் மீண்டும் விழுவார் ஏன்? அகமா? அகம் எனத் திமிர் வந்தால் விழுச் செய்வார் யாகத்தார் எனத் தெளிவாய் உணர்.

936. பாசம் கொண்ட நீர் அருந்துகின்றாயே. உனக்குள் இன்சம் கொண்ட கண்ணீரை ஏன் கொட்டுகின்றாய். கவலையா! துயரமா? அவை நீ செய்த பாவம். உன் சரீரம் நீராகக் கொட்டினாலும் தண்டனை. தண்டனை தானே. பாவம் சரீரம்.

937. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். பக்குவத்திற்குள் தான் என் வித்துக்கள் எல்லாம். உண்டாய். தின்றாய். ஆனால் உணர்ந்தாயா? வித்திற்கு புத்தி உண்டு. ஆனால் உங்கள் யுத்தி யும், புத்தியும் எங்கே? பணத்திற்குள்ளா? பாசத்திற்குள்ளா? யுகித்தால் வினாவிடை ஏராளம் உண்டு. உணரலாம் அன்பாக நீங்கள்.

938. மனிதரார் உங்கள் எண்ணம் என்று பசுமை யுகிக்குமோ அன்றே உங்கள் வாழ்வும் வசந்தம் காணும் யான்றும் என்றால் சற்று உங்கள் யவசரீரம் திருப்தி காணும் போல் என்றால் யுகிக்க திடமாக .

939. மனிதரார் யுகிக்க. நீங்கள் அங்ஙனம் ஆசைக்குள் என்றால் அறிவும் எங்கே? ஆசை கொள். அன்பிற்கு ஆசை கொள். உதவிக்கு ஆசை கொள். உலகை யுகி. நாட்டை யுகி. பின் வீட்டை யுகி. ஆசைக்குள் அறிவை அழிய விடாதே. பணம் எனும் ஆசையும் மதம் எனும் ஆசையும் பதவி எனும் ஆசையும் என்றும் இன்பமோ? சற்று யுகித்துப்பார்.

940. மனிதரார் உணருங்கள். குதிரைக்காரன் சரியா? குதிரையும் சரியா? குதிரையை நீ கடிவாளம் கொண்டு அடக்கு கின்றாய்? சிறு கல் அல்லது புல் தடுக்கி அக்குதிரை விழுந்தாலும் குதிரை இருக்கும். ஆனால் கடிவாளம் பிடித்த உன் கதி என்ன? யுகிக்கின்றாயா? குதிரையின் கடிவாளம் உன்னிடம் என்றால் உன் கடிவாளம் யாரிடம்? காற்றிடம் என வைத்துக் கொள் உன் கடிவாளம் யாயாள் யவ முனிவனிடம் என்றால் முன் யுகி. உணர்வாய்.

941. மனிதரார் உணருங்கள் நீங்கள். இங்ஙனம் யாவும் யாவுக்குள்ளும் யானே என்றால் யுகி. நீ கழுதையை பொதி சுமக்கச் செய்தாய். கழுதை திறன் கொண்டது. ஆனால் நீ அவ்வாறோ. யுகி. நீ யுகத்தில் பாவம், பழி, இழி, இன்னல் யாருக்கேனும் கொடுப்பாய் என்றால் யுகித்துக் கொள்ளுங்கள். இங்ஙனம் இக்கழுதையின் சுமையை நீ இறக்கி விடுவாய். ஆனால் அவை அங்ஙனம் உன் பாவச்சுமை இறக்கப்படமாட்டாது என தீடமாக யுகி. நாதம், நாதத்திற்குள் நட்சத்திரம் என்றால் வீரம் உனக்கா? எனக்கா? சற்று யுகிக்கவே நீங்கள்.

942. மனிதரார் வாழ்வும் போல் வணக்கம் போல். இருக்கவும் வணக்கம். இறக்கவும் வணக்கம் என்றால் உன் நாடகத்திற்குள் நாடகமா? இருக்க தாய் தந்தைக்கு உதவி செய்யா நீ இறக்க எது எதுவெல்லாமோ செய்து மகிழ்கின்றாயே . பின் உன் நிலை யுகிக்கின்றாயா? என் செய்வாய் பாவி. குருவியினும் கேடே நீங்கள். பாவம் நீங்களே யுகியுங்கள்.

943. மனிதரார் உணருங்கள். உங்கள் உலகம் போல யான்று. இவை சற்றும் உங்கள் உலகம் இல்லை. மார்கழி மாதம் என்கின்றாயே. உணர்த்துவது சொர்க்கம் எனும் உன் சொல்லும் என் செவி கேட்கும் என்றால் முன் உணர்ந்து நன்மை செய். அன்றே சொர்க்கம் காண்பாய். அங்ஙனம் என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள்.

944. மனிதரார் யுகிக்க. மண்ணால் செய்த பாண்டம் சூளை யில் வைத்தெடுத்தாய். தட்டினால் ஓசை, ஒலியும், கேட்கக் கண்டேன். மனித குலமே உன் சொல் செவி கேட்க, எது யாதுவோ யுகிக்கின்றேன். இதுவன்று உன் யுகம். இருளும் நீசமும் காண்டம் சிறைக்காண்டம் என்பதை மறந்தாயோ? யுகிக்கலாம் தானே யுகி

945. மனிதா மண்ணிற்குள் சென்றது யாவும் அன்பான வித்துக்கள் உண்டவன் நீ சென்றாலோ மண்ணும் நாற்றமடா. பாவி யுகத்தை சற்றாவது சிந்திக்கின்றீர்களா? உன் சொல்லாவது மணக்கலாம். செயலாவது மணக்கலாம். அன்பும், அறிவும் மணக்கலாம். நிலை இல்லா குலம் தானே மனித குலம் என்றால் உண்மை எங்கே. யுகிக்கவே உலகத்தார் நீங்கள்.

946. மனிதரார் உணருங்கள் உங்கள் நாடகம் யான் கண்ட வண்ணம். அன்பாக ஆடும் ஆட்டமா? நீ செய்தாய் உலகில் பணம். உன் பணம் ஆடும் ஆட்டமும், அப்பணம் உன்னிடம் சிக்கி நீ ஆடும் ஆட்டமும் பாவமடா சரீரம். பின் இன், இணைக்குள் பின் கூச்சலிடும் சரீரத்தைக் கண்டேன் . பணம் மதங்கொண்டு கூச்சலிடக் காணேன் என்றால் பாவமடா சரீரம். நிச்சயம் கொண்ட சரீரம் நிலையும் உள்ளது வோ? உலகத்தார் உணர்ந்தால் உங்கள் உலகிற்கும் சற்று நன்மை தானே. சிந்தித்தால் யாவும் உணரலாம் அன்றோ . சிந்தியுங்கள் நீங்கள்.

947. மனிதரார் உணருங்கள் - என்று உன் திமிர் கொண்ட சரீரம் பிறர் பழி, பிறர் அழியச் செய்கின்றனவோ அன்றே அச்சரீரம் பிணி கொண்டு, துன்பம் துயரம் கொண்டு, கூச்சலிடச் செய்யும் ஆத்மாவே. என திடமாக யுகித்து உணருங்கள். பாவம் சரீரம். ஆத்மா காற்றே. சரீரம் முன் உணர்ந்தால் உலகிற்கும் நன்மை யான்றனவே.

948. மனிதரார் உணருங்கள். உலகில் இவன் இவள் சொன்ன சொல் உன் செவிக்குள் தான் புகுந்தனவோ? மந்திரம், தந்திரம் மான்யமா. இவன் சொன்னான் மந்திரம். இவள் சொன்னால் எனச் சொன்னால் அது தந்திரம். மந்திரம் தந்திரம் சொல்லும் சொல் செவி கேடக மனிதகுலமே உணர்ந்ததெல்லாம் உட்பா? உட்பில்லாப் பொருளே என்றால் உன் வாய், உன் நா உண்ணுமா? சீ சீ மந்திரம் மதிகெட்ட நாடகமடா . இவன் இவள் நாடகத்தில் மயங்காதே. பாவம் யுகம்.

949. மனிதரார் உணரவே நீங்கள். பட்டமரம் பாசாங்கம் கொள்வதும் இல்லை. அவ்வித்தும் மரமாகும். மரம் மணக்கும். நீயோ உடல் எல்லாம் மணக்க எவையெவையோ தேய்க்கின்றாய். மரம் சிரிக்கின்றது உன்னைக் கண்டு. ஆத்மா உணரக் கண்டேன். பாவி சரீரம் நிலையில்லாதது என உணராமல் ஆடா ஆட்டம் ஆடுகின்றது. பாவம் தானே பின் என யுகிக்கா சரீரம் என் செய்யும். முன் யுகி. மரம் இருக்கும் கண்டிப்பாக என்றால் யுகி.

950. மனிதரார் யுகிக்க. இவ்யத்தில் ஒருவன் திருடி விட்டால் பழி செய்து விட்டால் . காவல்காரர்கள் கடமை போல் அன்றி திருடனுக்கும் அடி, பழி செய்தானுக்கும் அடி உதை என்றால் அவன் அவ்யத்தில் திருடன் குருடனாகவும் கொலைகாரன் இரண்டு காலும் நரம்பு இழுத்துப் பிறக்கச் செய்யும் இனன் யவ காண்டன முனிவனின் கட்டளை. மனிதா திருடாதே. பாவம் செய்யாதே. பழி சொல்லாதே. செய்யாதே. என்றால் மீண்டும் மீண்டும் கடும் தண்டனையில் பிறவி. பிறவி கொள்ளும் இடமும் யுகி. யுகத்தில் இரக்கம் அற்றான் அற்றாள் வீட்டில் பிறவி கொள்வார்கள். அவையவர்கள் என்றால் நீயோ உலகை அழிப்பேன். ஊரை அழிப்பேன் என்கிறாய். 1986 முதல் இப்பிறவிகளுக்கு முதலில் கண் பார்வை கொடு. நடக்க இயலாத குழந்தையை நடக்க வை. பின் உலகத்தை அழிக்க உன் விஞ்ஞானத்தைக் காட்டு. நான் நானா. நீ நீயா. யாவையும் பார். யாகவா முனி வரை உணர்வாய் அன்று.

951. மனிதரார் யுகிக்க. தலைச்சுமை என்றால், எவ்யவ சுமையையும் இறக்கி விடலாம். மாற்றியும் விடலாம். உன் சரீரம், உன் ஆத்மாவை யுகத்தில் ஒரு போதும் மாற்றிட இயலவே இயலாது என்றால் உன்னையான் சற்று தூரத்தில் நட்சத்திரமாகவும், பறவையாகவும், எறும்பாகவும் காண் கின்றேன். பாவம் எவன் , எவள் செய்தாரோ சாபம் எவள் இட்டாரோ அவர்கள் சரீரம் படாத பாடும் படும் என்றால் உண்மை வெளிப்பட சாபம், சபதம் சொல். வீரம் கொள். ஏமாற்ற சாபம் விடாதே. உன் சாபம் யாஷியம் கேட்க உனக்குள் எவை சாபம் விளையும் என்றால் பகை கொள்ளாதே. பக்குவம் எனும் மன இளக்கம் கொள்கவே யுகத்தில் நீங்கள்.

952. மனிதரார் உன்யவ உணரவ. யானும் யாகவா முனிவன் என்றால் முனிவன் உனக்காக இங்ஙனம் இல்லை. அங்ஙனம் 1986 முதல் என்றால் அரக்கன், அசுரன், தடாயனை பழிவாங்கவே உன் போல் யுகத்தில் புகுந்தான். வெற்றி கண்டான். யாஷ்யாகம் அடைந்தான் என உணர்.

953. மனிதரார் யுகிக்க . துன்பம் எனும் துயர் துடைப்பார் யார் யாரோ யுகத்தில். மனிதகுலம் துன்பம் துடைத்தான், துடைத்தான் அன்றோ இன்பம் காண்கின்றான். காண்கின்றாள் ஏதாத்துவ பிரபஞ்சத்தில் என்றால் யுகிக்கவே நீங்கள்.

954. மனிதரார் ஆடி ஆடி கண்ட பலன் என்ன? சரீரம் என்றும் நிலையோ? யுகத்தில் ஆடிய வண்ணம் ஆத்மா. மரம் செடி, கொடி, யாவும் என்றால் சற்று அன்பாக சிந்தித்தால் வினா விடை உண்டு தானே. யுகிக்கவே நீங்கள்.

955. மனிதரார் யுகியுங்கள். இவ்வுலகம் யான் என உணர். யான் எங்கும் எங்ஙனமும் காற்றுக்குள் நீர் போல. நீருக்குள் காற்றும் போல. உனக்கும் நீரும் வித்தும் இளக்கம். உலக மனித குலமே, அறிவை தெளிவாக்கு என்றால் உணர்ந்து அறியவே நீங்கள்.

956. மனிதரார் பசுமை தான் யாவிடமும். உன்னிடம் கொழுப்பதும், கொழுப்புற்றதும் உன் பணம் தானே. மனம் பக்குவம் கொண்டால், சரீரம் பக்குவம் கொண்டால் இணை, துணை கொண்டு அன்பாக சற்றாவதும்மானவ சான்றும் இய்யன சான்றும். இன்யவ சான்றும் போல் என்றால் யுகித்து உலகத்தார் உணரவே.

957. மனிதரார் உணருங்கள் மனிதரார் யுகிக்க. உன் யவ சரீரம் யுளையவ பாதம். பாதம் சுட ஆடா ஆட்டம் ஆடும் சரீரம். என் பறவை, என் தேனீ, என் மீன், காட்டில் வாழும் என் இவரத்துவராசிகள் கூவுவதும் இல்லை . பாவி குலமே நீ தானே வெப்பத்தைப் பார்த்தால் அழுகின்ற சரீரம். குளிரைக் கண்டு ஆடுகின்ற சரீரம் அக்கினியைக் கண்டு கூவும் சரீரம் தானே. வீரம் தேவை தானோ? என் யான்யாச நீர் குடித்து உங்கள் யவ சரீரம் உணர்ந்தால் நீங்கள் இணைன் யப்பும், உங்கள் உணர்வும், உங்கள் நட்பும் போல் சான்றன அன்பாக யுகித்து விடை கொள்ளும் ஆத்மா தானே. சரீரம் திமிர் கண்ட பலன் என்ன? யுகிக்கலாம். உணரலாம் தானே நீ.

958. மனிதரார் யுகிக்க. ஏரியும் கண்டேன். மரம், செடி கொடியும் கண்டேன். ஆற்றிற்ற மேக மண்டலமும் கண்டேன் பாவி மனித குலமே. நீ வடிக்கும் கண்ணீ ரோ சீ சீ யுகம் அற்றவை இருள் என மறந்தாயோ? யுகித்து உணர்.

959. மனிதரார் உலகவாதிகளே யுகிக்க. நீருக்குள் இருக்கும் வரை தான் நமக்கு நிம்மதி என மீன் உணரக் கண்டாயா? மனித குலமே மீன் நீரைவிட்டு வந்தால் விலை போகும் என்றால் உங்கள் எண்ணம் எப்படி என சற்றாவது இவ்வுலகை சிந்தித்து அன்பு எனும் காற்று போல் இருந்து யுகிக்கலாம் தானே நீங்கள்.

960. மனிதரார் உணரவே. துள்ளி குதித்தாடும் கன்றும் இப்பாவி நமக்கு மூக்குக் கயிறு போடுவான். படாதபாடும் படுத்துவான், என உணருமா? பின் கண்ட பலன் துன்பம் தானே. கன்றும் யூகிக்கா செயல்தானே. மனிதா உதவினால் உன் சரீரம் நன்மை காணும் போல். யான்றான சான்றோ. கன்றுக்கு நீ போட்ட கயிறு போல் உனக்கும், உன் அதிகாரத் துக்கும் உண்டு என உணர்வதும் எப்போது.

961. உங்களால் உலகிற்கு நன்மை எனும் எண்ணம் வேண்டும். காற்றும், நீரும், நீ உணர ஆடிக் காட்டுகின்றன. மரம், செடி, கொடி யாவும் ஆடி உனக்கு அறிவும் தான் தெரிய நீ யாவும் மறக்கின்றாய். உற்றான் சொன்னாலும் நீ உதவியாற்றாமல் கடமையை மறக்காதே. உதவியவன் யாரோ அவனை நேசி. கடமை காற்றிடம் உண்டு. உணர்ந்துபார் தெரியும்.

962. நீங்கள் நம்பிக்கைக்குள் இருக்கும் உலகில் சற்று தானே என்றால் உங்களில் ஒருவரை ஒருவர் காப்பது போல் அன்றோ . ஒருவன் விழுந்து விட்டால் அவனைக் காப்பது தான் உன் கடமை. சிரித்தால் உனக்கும் அக்கதி நேராதோ என சிந்தித்துப் பார். உண்மை , நன்மை, தர்மம் என யாவையும் உணர். மான்யம் எனும் தான்யத்தைப் பார்ப்பின்றாய். உண்கின்றாய். உணர் கின்றாயா? தான்யம் தான்யம் தான். உலகிற்கு நீ என்றும் சொந்தமா? என்பதை சிந்தித்துப் பார்.

963. மனிதரார் முன் பின் கண்டார்களா? முன் கண்டாய் உன் சரீரத்தை. அதன் அமுக்கைப் போக்க ஏராளம் பொருள் வேண்டும் உனக்கு. ஆனால் முதலில் அன்பைப் போட்டு தேய். பின் எவை வேண்டுமானாலும் போடு. அதுபோல் உன் உன் உள்ளத்தை எதைப் போட்டு தேய்ப்பாய் என எண்ணிப்பார். உனக்கு ஆசை இருப்பது போல் அன்பு இருக்கிறதா என சிந்தித்துப் பார் . உன்னை நீ உணர் தெரியும்.

964. உன்னால் உனக்குப் பிறக்கும் குழந்தை இளமையில் அன்பு உள்ளவை போல்தான். வளர வளர அவ் அன்பை ஊக்குவித் தால் இளமையிலேயே அவன் அவள் வாழ்வு சிறக்கும். உலகம் நேசிக்கும் வழி சொல். வழி அடைக்க கற்றுக் கொடுக்காதே. அன்பு தான் ஆதாயம். உன் ஆத்மா ஆதாயம் தேடாது. உன் சரீரம் எதையும் தேடியும் பின் கண்ட பலன் என்னவோ? யுகி.

965. மனிதரார் உணரவே நீங்கள் யாகம் சீறினால் காற்றும் மழையும் தானே. நீ சீறினால் அநீதிகள் தானே செய்கின்றாய். என் யாகத்தை விட நீ கொடியவனே. யாஷ்யம் உதவுதடா மனிதா. பூமியும் உதவுதடா. மனிதா நீ ஏன் உணர்விழந்து விட்டாய். யுகத்தில் நீ செய்தது பணம் தானடா. பாசாங்கப் பணம் மணக்கக் கண்டாயா? என் வித்துக்கள் மணத்த வண்ணம் தானே. மலர், காய், கனி, தேன் யாவும் விதம் விதம் தானடா. சற்றாவது உன் தலைக்கு மேலுள்ள நட்சத்திரத்தையாவது காற்றையாவது நீ யுகிக்கின்றாயா? உண்டாய், தின்னாய், உணர்ந்தாயா? உணர்ந்தால் தானே சரீரத்திற்கும் உனக்கும் நன்மை என்றால் சிந்தித்துப் பார்.

966. மனிதரார் யுகிக்க. நீருக்குள், காற்றுக்குள் பூ மண்ணிற்குள் மறைந்த ஆதிக்கம் கொண்டது யாது? நீர், பூமண் இவையைப் பக்குவப்படுத்தி உண்டாயே. ஏன் பாவம் செய் கிறாய்? பின் துன்பம், துயரம், இன்னல், இடையூறு, கூச்சல், ஒப்பாரி : படாதபாடும் படும் சரீரம். பாவம் என யுகிக்கும் உட்பும் தானே. மனிதா பாவம் பழி செய்யாதே. செய்ய ஒரு போதும் யுகிக்காதே.

967. மனிதரார் உணருங்கள். கடமை தேவை உலகிற்கு. உலகம் எனும் இருள், பகை, பேராசை, சந்தேகம், திருட்டுப் பார்வை விவேகம் அற்ற பார்வை பார்க்கும் உன் கண் சிறு தூசி விழ தாளாத கண். கண் பார்வையைப் பக்குவமாகப் பார். என் வித்துக்களைப் பார்க்கும் கண் என்றால் இரண்டு கண்களும் தெரியாதவன் எதைப் பார்க்கின்றான் சிந்திக்கின்றாயா? இரண்டு கண்களையும் இழந்தவன் படும்பாடும் பாவம் என்கிறாய். பிழை மறவா தண்டனை அது என உணர். முன் பாவம் பின்படும் பாடே என திடமாக யுகி. பார்க்கின்றவனும் சிந்தித்துப் பார். உன் நிலையும் அப்படி நேர்தால் எக்கதி என யுகித்து அன்பாக சிந்தித்துப் பார். நீர், நிலம், வித்துக்களுக்கு குருடும். இனள்வ யன்யாசவமுடம் இல்லை. உன் குலத்திற்கு ஏன் இக்கதி என சற்று சிந்தித்து இன இனள்வமாக யுகித்துப் பார்.

968. மனிதரார் யுகிக்க. உலகம் இருள். இருளுக்குள் இணை யால் கருக் கொள்கின்றாய் என்றால் பிறக்க நாள் கணக்கு 300 நாள் . பிறக்க இளமையில் பக்குவமாக சிரிக்கின்றாய். பின் யுகத்தில் பாசாங்க சிரிப்பு தானே. யுகத்தான் இளமையில் அன்பைக் கற்றுக் கொடுத்தால் இவ்யுகத்திற்கு ஏக நன்மை . ஏக பசுமை என்றால் யுகிக்கவே உலகத்தார்

969. மனிதரார் சிந்தித்துப் பார். உலகிற்கு உண்மை தேவை. உதவி தேவை. உங்களுக்குள் சிந்தனை தேவை. உலகைப் பகைப்பவன் மனிதகுலம். பார்க்கும் குலம் ஞானக்குலம். நிதானமாகப் பார்க்கும் குலம் முனிவன் ஞானியன் குலம். 1986 முதல் இனிதே தோன்றும். உலகம் எங்கும் அளற இருப்பதும் அரிதே. அன்று சிந்திப்பாய் தெரிவாய். முனிவன் யார் என உணர்.

970. மனிதரார் சிறு பறவையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தன் இனம் பெருக, மரத்தின் நுனியில், காற்றில் ஆடி கூடும் கடடி முட்டையிட்டு தன் இனத்தைப் பக்குவப்படுத்துகின்றன. என் பறவைக்கு ஞான அறிவு. மனிதா உன் இனத்திற்குள்ளும் அவ்வறிவை வைத்தானே. நிதானத்தை இழந்து பாசாங்கும் கொள்கின்றீர்களே ஏன்? பறவையின் ஞானம் நீயும் சிந்தித்து யுகிக்கலாம் தானே. சற்று சிந்தித்துப்பார். ஏராளம் வினா விடை உள்ளன. யுகிக்கவே நீங்கள்.

971. மனிதா யுவையுள் நான் காற்றுக்குள். எகைக்குள்ளும் நானே என்றால், யாஷ்யமும், யாயாகமும், யான் யாஷ்யமும் 1ம் யான் என்றால், நீ இவையில் கலகம் செய்து உன்னை யுழை செய்யாதே. உன் சரீரம் உணராது. உன் ஆத்மா யுகிக்க, உணர , உன்னால், நீ செய்த பாவத்தால் சரீரம் யயப்பிணி கொள்ளும் மறவாதே. யுகி.

972. மனிதா யுகத்தில் கதவும் நீதான் செய்கிறாய். பூட்டும், சாவியும் நீதான் செய்கின்றாய். இவையில் சாவி தவறிவிட்டால் எப்படி சிந்திப்பாய்? அதிகாரம் எவையில் முடியும்? எவைக்கும் உதவாதவன் நீ. உனக்குள் வித்து யார் ? உன் சரீரம் என்பது எது? யுகி.

973. மனிதரார் உங்களுக்குள் இன்னனியம் தாகம். தாகம் வந்தால் நீர் அருந்துகின்றாய். பசி என்றால் வித்து. வித்தும் நீயும் இணைஷ்வம். வித்தும் நீ உண்டு உன் சரீரம் திகைப்பும், திறமையும் கண்டிடடது போல். வித்தும் நீரும் அவ்யவத்துவம் என்றால் இவைக்குள் இன்னனியதும் எது? யாது? யுகி.

974. எற்ற எவை எற்ற எற்றற்றவே. மனிதா நீ நடக்கும் பாதை சரியோ? இனல் என்னும் சேரும் மணக்குதடா. பாவி மனிதா உன் சரீரம், உன் எண்ணம் மணக்கவில்லையே . என் காற்றும், நீரும் மணக்கக் கண்டாயா? உணர்ந்து பார். பசுமை கொள்.

975. மனிதா என்றும் உண்மை பேசும் பறவை. பறவைக்கு ஒரு குரல் தான். ஆனால் நீ, உன் குரலை எத்தனையோ வகையாக மாற்றுகின்றாயே. உனக்கு அது வேடிக்கை போல் இஞ்சான்யம், இன்சானம் பாவம்தான் உலகிற்கு.

976. மனிதா காற்றுக்குள் இயனவப்பட்டது நானே என்றால், உன்னால் இவைக்கு நன்மை தேவை என்றால், உன் திடாஷிசம் எவைக்கு உதவும் என சிந்தித்துப்பார். அன்பு எனப்பட்ட, நீ அருந்தும் நீரே உயர்ந்தது என நீயும் கண்டாயோ? உணர்.

977. மனிதா மலர் கண்டாய். மலர்கள் உன்னைக் கண்டு சிரிக்கின்றன. அவை மலர் சிரிக்க சிரிப்பே. ஆனால் நீ சிரித் தால் எவை உணர்? நீயே உணர்.

978. மனிதா வித்து நீர் கொண்டு வளர்ந்து உனக்கு எவ்வாயும் செய்கின்றன. மணமும் கொள்கின்றன. நீயும் தான் நீரை அருந்துகின்றாய். உன் மணம் எங்கே? உன் மணம் உனக்குள் நாற்றமே ஏன்? சிந்தித்துப் பார்.

979. மனிதா நீருக்குள் கண்ட வித்தையும் உண்டாய். எவை உண்டு நீ எவை கண்டாய்? நீங்கள் அங்ஙனத்தில் இருந்து இணைஷ்வம் கொண்டதும் வித்தும், நீரும் என்றால் இன இணைக்குள் உங்களுக்குள் அவ்வித்தும் நீ உண்டு எவை யாவை உணர்ந்தாய், தெளிவாக? யுகத்தானே தீர் உணர்.

980. மனிதா நீ இவையில் உலாவுவதும் போல் என்றால் திமிர் கொள்ளாதே. திறமை என பண்பு கொள். இளக்கம் என கொண்டால் சற்று யுகித்தும் உணர். எல்லாம் நான் என்று கூறாதே. யாவும் தெரியும் யாகத்திற்கு என்பதை மறவாதே.

981. மனிதா சாரம் நீசம். ஆத்மா ஆனந்தம் போல் இவையில் நீ செய்த அநீதி அவையில் குறிக்க, நீ தண்டனை பெற்று, மீண்டும் யுகவ நீச காண்டம் தள்ளப்படும் போது நீ என் செய்வாய் மனிதா?

982. மனிதா ஏரியில் நீர். அவை மேல் பாசி. அவைக்குள் மீன். பாசியும் மீனும் உணர்ந்ததுவும் யாதுவோ? நீர் நீரே. மீன் மீனே என உணர். நிம்மதி அங்ஙனம் மனிதா.

983. மனிதா இவைக்குள் கழிவில் தான் புரண்டு, உன் கழிவைத் தான் உண்டிட்டாலும், பன்றியின் சரீரம் உனக்குள் இன இயல்வம். உன் யுத்தியும் எங்கே? இவையில் நீ என்றும் பாவியா? சிந்தித்து தான் பாரேன்.

984. மனிதா உனக்குள் வித்து. அவைக்குள் இரத்தம். அவ் இரத்தம் உன்னுடனே. ஆனால் அவ் ரத்தம் உனக்குள் நிற்பதும் உன் ஆத்மாவின் யாயாள்யத்தில் தான் என்பதை சற்றாவது எண்ணிப் பார்க்கின்றாயா?

985. மனிதரார் சிந்திக்க. கூத்தாடும் நாடகமும், உன் சரீர பாசாங்க நாடகமும் தன். உன் சரீரம் முன் நாடகம் பின் உன் கட்டை படையில் நாடகமாம். அங்ஙனம் உன் ஆத்மா எப்படி அமர இயலும். பாவி கூத்தாடும் நீ பணத்திற்காக என்னென்ன ஆட்டம் எல்லாம் ஆடுகின்றாய். பிறருக்கும் உனக்கும் நிலையான அறிவான சொல்லும் செயலும் யுனிப்பும் யுகிப்பும் எங்கே? கொடிய தேளியாக இருக்காதே. கருநாகமாக இருக்காதே. பெருச்சாளியாக இருக்க நினைக்காதே வித்துபோல் யுகி வினைபோல் உளராதே. உளர்வதும் சரீரம். துன்பம் துயரம் சண்டு கூச்சல் இருவதும் சரீரம். யுகத்தில் நிலையுற்றார் யார் என சிந்தித்துப் பார். நீச காண்டம் நிலையே. நீங்களுந் இங்கு நிலையோ? சிந்திக்கவோ நீங்கள்.

986. மனிதரார் பக்குவமாக யுகி ஊமைப் பிறவி, கூன் தள்ளிய பிறவி என்றால் முன் செய்த கொடுஞ்செயல். பிறப்பதே அதிகாரம் கொண்டான் கொண்டாள் வீட்டில் என்றால் சிந்தித்து உணர்.

987. மனிதரார் யுகி. நீர்க்குமிழி தானடா நீ. நீர் பக்குவம் நீர்க்குமிழியினும் கேடே நீ. நீங்கள் யுகிப்பதும், உணர்வதும் உங்கள் சரீரம் உணர்ந்தால் உலகிற்கே நன்மை. மனிதகுலமே நீ மதம் கொள்ளாதே. உன் மதம் மதமோ? நீர்க்குமிழிக்குள் உன் சரீரம் என்றால் சற்று சிந்தித்துப் பார். உணர்வாய் நீ.

988. மனிதரார் என்றால் முன் சொல். மனிதனுக்கு என்றால் யுகிக்கவே மனிதா. மதுவுக்குள் புகுவாய் என்றால் யுகி மது உன்னை படாதபாடும் படுத்தும். என் மதுவுக்குள் தான் நீ என்றால் மதுவும் உன் சரீரமும் நட்பு போல் என்றால் பாவி மனிதா உனக்கு மதுவால் கிடைத்த ஆதாயம் யாது. அன்பாக யுகித்து உணர். மதுவுக்கும் உன் சரீரத்திற்கும் நட்பா என் செய்வாய் மனிதா? யுகத்தில் நன்மைக்கு வா. நன்மைக்கு முந்து. மதுவுக்கு பிந்து. இதனால் உலகில் சற்றாற்றும் நிம்மதி காண்பாய் அன்றோ.

989. மனிதரார்களே யுகிக்க. மதுவுக்கும் மங்கைக்கும் வீரம் கொள்ளாதே. பின் யுகத்தில் பொன், யூமி, பணம் எனும் எண்ணற்ற செல்வம் சேர்த்தும் சோம்பேறியாகி விடாதே. என்றால் யுகி. பிறவி. பிறவிக்கும் பிறவி என்றால் சேர்த்தாய் போல். கண்டாய் போலா? மதுவுக்குள் புகுந்து உலகில் கண்ட பலன் யாது? சிந்தித்துப் பார். மனிதனுக்கு மங்கை என்னும் ஒன்று உண்டு. ஆனால் ஆடா ஆட்டத்தால் உன் பணத்தால், சரீரம் தீமிர் கொண்டால் உன்னைப் பாடாக படச் செய்வோம். என் செய்வாய். பாவமடா மனிதா நீ. யுகிக்கக் காலம் கண்டாய். கடமை கண்டாயா? மனிதா செல்வம் பல. ஆயிரம் இலட்சம் கோடி என்கிறாயே தேவை தானா. அன்புக்குள் யுகி. போதும் எனும் எண்ணம் என்று வருமோ? பேராசைக்காரன் சற்றாற்றும் பிறருக்கு உதவுவானா. சிந்தித்து உணர் மனிதா.

990. மனிதரார் யுகித்துக் கொள்ளுங்கள். பிழை ஒன்றிற்குப் பிறவி ஏராளம். என்றால் துன்பம் இங்கு , துன்பத்திலும் துன்பவ துவாஷிசாப் பிறவி. எப்படி எழுதுவது? நீங்களே யுகித்துக் கொள்ளுங்கள்.

991. மனிதரார் உலகத்தார் உணரவே நீங்கள். பாவம் என்பது பலப்பல. ஒருவனை, ஒருவனை நீயாகப் பழி தீர்த்தால் நான் காற்றாக என்னவெல்லாமோ, எவையெல்லாமோ செய்வேன் என்றால் யாயாதித்துவ முனிவனைப் பார். நட்சத் தீரம் சீறினால் தள்ளுவாயா என்றால் முன் உணருங்கள் நீங்கள்.

992. மனிதரார் உணருங்கள். பாவம் என்கிறாயே பாவம் நீ செய்கின்றாய் என்றால் இனாளய முனிவன் கண்டிப்பாக தண்டிப் பான். உன் சரீரம் படாத பாடும் பட்டுத்தான் ஆகணும். என்றால் பாவத்திற்கு மன்னிப்பு என்பது இல்லவே இல்லை. என்றால் முன் யுகி. பாவம் செய்த பின் பிணிதான். பிணியால் நீ கூச்சலிடுவாய். உன் நரம்பெல்லாம் குத்துவான். யுகத்தில் பிணி என்கிறாய். எப்படி பாவம் செய்கிறாயோ அப்படியே யாஷியம் பழிவாங்கும். பின் பிறவியும் இனவப் பிறவி. என்றால் உன் முக அங்கங்கள் பேய் நாய் போல் என்றால் பிறவி. பிறவியில் துன்பம் என்றால் கண்டிப்பாக நடக்கும் பார் . யுகி. உணர 1986 முதல் ஆரம்பம்.

993. மனிதரார் உணருங்கள். கடமை முக்கியம் உங்களுக்குள் உங்கள் உடம்பில் ஓட்டிய அழுக்கைப் போக்கினால் போதாது. உன் ஆடையின் அழுக்கைப் போக்கினால் போதாது. உன் ஆத்மாவிருகுள் இருக்கும் அழுக்கைப் போக்க யுகி. என்றால் உணர்ந்து பக்குவமாக யுகித்து ஆத்ம அழுக்கைப் போக்கினால் உலகிற்கு ஏக நன்மை . ஆசை கொள் அன்பிற்கு. அறிவு கொள் உதவிக்கு . அறம் கொள் பிறர் பின்பற்ற. ஆனால் அதிகாரம் யுகத்தில் ஒருபோதும் கொள்ளாதே.

994. மனிதா நீ சற்றாவது சிந்தித்துப் பாரேன். இவையில் உன் சரீரம் சிறு வித்திற்கு உட்பட்டது என்றால் காளானை விட மனிதன் நிலையில்லாதவன். இவ்வுலகில் இன்னலுக்குள் தான் நீங்கள். இன்பத்திற்குள் நீங்களா? இற்றுண்டு யுகி. இணை யுண்டு வாழ்வோ உணர்.

995. மனிதரார் உன் உலகம் இலைபோல் அன்று. காற்றும், சரீரமும், காற்றாடியும் நூலும் தங்கமும் செம்பும் இன்னும் யாவ யாவையோ. நீயும், இவளும் இருவருக்குள்ளும் யாது யாதுவோ. துள்யம் எங்கே. மலரைக் கண்டாய். மலருக்குள் தேன் இருக்கக் கண்டாய் போல . அன்றி தேன் எடுத்தும் நீ சேர்த்தாயா? இற்றாற்றி, இணையாற்றி, யுள்ளாற்றி உங்களுக்கு சேர்த்து வைத்ததும் தேனீ அன்றோ. யாது உணர்தாய் மனிதா? யுகித்துப் பார்.

996. மனிதரார் யுள்வம் என்றால் நல்லபடி யுகிக்க யாவும் இங்ஙனம் கண்டாய் போல் . கண்டும் நீங்கள் உணர்ந்ததும் யாதுக்குள் யாது. யுகத்தில் உன் கழிவைத் தின்னத்தான் பன்றி என்றால் உன்னால், உன் சொல்லால், உன் விஞ்ஞானத்தால் பிணை உண்டு. அவைப் பன்றியால் ஒரு போதும் பிணையில்லை என திடமாக நம்பு. பன்றியின் சரீரத்தை உண்டான், உண்டாளுக்கு பிணை சுற்றளவும் இல்லை. நீயோ பன்றியால் இவ்வண்ணம் பிணை என்கிறாய். கிருமி என்கிறாய். பாவம் மனிதராரே? இல்லை பன்றியா? பன்றி தின்றார்களுக்கு பாசாங்கம் ஏராளம். உன் சரீரத்திற்குள் ஏக போக கிருமி என்றால் உன் சொல்லே ஒரு பெரிய கிருமி. என்றால் யானவையையும் உணர்ந்து உங்கள் நாடகத்தைச் சற்று நீங்களே யுகியுங்கள்.

997. யுவையவரே, உதவி செய்யா யுவையவரே, நாங்கள் ஈயானாலும், தேன் குடிக்கும் நாங்கள் எங்கள் கழிவை சேர்த்து மீதப்படுத்த, அவையை உண்டும் உங்களுக்கு புத்தி இல்லையே என வேதனைப்படுகிறோம். உணர்வீரா யுகத்தாரே?

998. மனிதா மணம் கொண்ட மலர் இயல்பும் கொள்கின்றன யுவைத்தில் இருந்து யாஷ்யாகத்தைக் காண்கின்றன. நானும்யாஷ்யாகத்தில் இருந்து யாவையையும் காண்கிறேன். மனிதா நீயும் அம்மலரின் இளக்கத்தைக் காண்கின்றாயே. கண்டும் எவை உணர்ந்தாய்?

999. மனிதரார் உங்கள் உள்ளம் இளக்கம் என்றால், அவ்வாறே இன்பம் யுகத்திற்கு என உறுதியாக நம்புங்கள். நன்மை என்பது உங்கள் எண்ணம். உங்கள் உள்ளத்தால் நீங்கள் உதவி சொல்ல, செய்ய நன்மை காணும் இவ்வுலகம் என உணருங்கள்.

1000. மனிதா மலரில் தேன் எடுத்து எவைக்குள்ளும் மறைத்து நான் சேர்க்கின்றேன். இனிமையிலும் இனியது தேன், ஆனால் நீ என்னைப் பழிவாங்கி, அதைக் குடித்தும், நர்வால் நக்கியும் உன் சரீரத்தை வளர்க்கின்றாயே, அவ்வண்ணம் இவையில் எவை உணர்ந்தாய்? எவ்வாறு உதவினாய்? சிந்தித்துப் பார்.

1001. மனிதா நீ இயல்பும் கொள் என்றால், இளக்கம் கொண்டால், அவை அங்ஙனம் அமர்கின்றாய். இவ் நீசம் பின் உனக்கில்லை என்றால், அது உதவியால் தான். ஆதலால் உண்மையாய், நன்மையாய் இவையில் உதவி எனப்பட்டதை சொல், செய், நன்மை உனக்கு.

1002. மனிதரார் நீங்கள் என்மீது நடந்தால் நான் தாங்கிக் கொள்கிறேன். ஆனால் உன்னை உஷாராக இரு என்று சற்று கடித்தால் நீ என்னை நசுக்குகின்றாய். நான் உதவிக்குள் இயல்பும். நான் இறந்தால் யாஷ்யாகம். நீ கண்டாயோ? யுகி. - ஏறும்பு.